

VOORSTEL VAN WET

Wijziging van de Wet op het financieel toezicht, het Burgerlijk Wetboek en de Wet op de economische delicten ter implementatie van richtlijn nr. 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 8 juni 2011 inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen en tot wijziging van de Richtlijnen 2003/41/EG en 2009/65/EG en van de Verordeningen (EG) Nr. 1060/2009 en (EU) Nr. 1095/2010 (PbEU L 174)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat richtlijn nr. 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 8 juni 2011 inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen en tot wijziging van de Richtlijnen 2003/41/EG en 2009/65/EG en van de Verordeningen (EG) Nr. 1060/2009 en (EU) Nr. 1095/2010 (PbEU L 174) welke voorziet in een geharmoniseerd kader voor de vergunningverlening aan en het toezicht op beheerders van beleggingsinstellingen en beoogt de desbetreffende risico's en de gevolgen ervan voor de beleggers en markten in de Europese Unie op samenhangende wijze aan te pakken, in Nederland dient te worden geïmplementeerd;

Zo is het, dat Wij, de afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

De Wet op het financieel toezicht wordt als volgt gewijzigd:

A. **Artikel 1:1** wordt als volgt gewijzigd:

1. In de alfabetische volgorde worden de volgende definities ingevoegd:

beheerder van een beleggingsinstelling: degene die in de uitoefening van een beroep of bedrijf het beheer voert over een of meer beleggingsinstellingen;

beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten: degene die in de uitoefening van een beroep of bedrijf het beheer voert over een of meer instellingen voor collectieve belegging in effecten;

beheren van een beleggingsinstelling: als beheerder uitvoeren van:

- a. de werkzaamheden portefeuillebeheer en risicobeheer; en
- b. werkzaamheden als administreren, aanbieden en adviseren met betrekking tot de activa van de beleggingsinstelling;

bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten: degene die belast is met de bewaring van de activa van een instelling voor collectieve belegging in effecten;

buitenlandse beheerder van een beleggingsinstelling: beheerder van een beleggingsinstelling, niet zijnde een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling;

Europese beleggingsinstelling:

- a. beleggingsinstelling die een vergunning heeft of geregistreerd is in een lidstaat; of
- b. beleggingsinstelling die haar zetel heeft in een lidstaat en die niet onder onderdeel a valt;

fonds voor collectieve belegging in effecten: niet in een maatschappij voor collectieve belegging in effecten ondergebracht vermogen waarin ter collectieve belegging gevraagde of verkregen gelden of andere goederen zijn of worden opgenomen teneinde de deelnemers in de opbrengst van de beleggingen te doen delen;

hefboomfinanciering: methode waarmee de beheerder van een beleggingsinstelling de positie van een door hem beheerde beleggingsinstelling vergroot:

- a. door middel van het lenen van geld of effecten;
- b. door middel van derivatencontracten waarmee een hefboom wordt gevormd; of
- c. op enige andere wijze;

lidstaat van herkomst van de beheerder van een beleggingsinstelling:

lidstaat waar de beheerder zijn zetel heeft of de in overeenstemming met hoofdstuk VII van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen vastgestelde referentielidstaat van de beheerder;

lidstaat van herkomst van de beleggingsinstelling:

- a. lidstaat waar de beleggingsinstelling een vergunning heeft of geregistreerd is of, indien van toepassing, de lidstaat waar de beleggingsinstelling voor de eerste keer een vergunning heeft gekregen of geregistreerd is; of
- b. lidstaat waar de beleggingsinstelling zijn zetel heeft, indien de beleggingsinstelling niet onder onderdeel a valt;

maatschappij voor collectieve belegging in effecten: rechtspersoon voor collectieve belegging in effecten die gelden of andere goederen ter collectieve belegging vraagt of verkrijgt teneinde de deelnemers in de opbrengst van de beleggingen te doen delen;

Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling: beheerder van een beleggingsinstelling, welke beheerder:

- a. zetel in Nederland heeft; of
- b. Nederland in overeenstemming met artikel 2:69a heeft aangewezen als de referentielidstaat;

Nederlandse beleggingsinstelling: beleggingsinstelling met zetel in Nederland;

niet-Europese beleggingsinstelling: beleggingsinstelling, niet zijnde een Europese beleggingsinstelling;

richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen: richtlijn 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 8 juni 2011 inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen en tot wijziging van de Richtlijnen 2003/41/EG en 2009/65/EG en van de Verordeningen (EG) Nr. 1060/2009 en (EU) Nr. 1095/2010 (PbEU L 174);

richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten: richtlijn nr. 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) (PbEU L 302);

verordening (EU) nr. 1095/2010: verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) tot wijziging van Besluit nr. 7176/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (Pb EU L 331);

2. Onderdeel d van de definitie van *aanbieden* komt te luiden:

d. het rechtstreeks of middellijk doen van een voldoende bepaald voorstel tot het als wederpartij aangaan van een overeenkomst inzake een recht van deelneming in een beleggingsinstelling of een instelling voor collectieve belegging in effecten of het rechtstreeks of middellijk vragen of verkrijgen van gelden of andere goederen van een cliënt ter deelneming in een beleggingsinstelling of een instelling voor collectieve belegging in effecten;

3. In de definitie van *aangewezen staat* wordt na 'beleggingsinstellingen, clearinginstellingen,' ingevoegd: instellingen voor collectieve belegging in effecten,;

4. De definitie van *beheren van een individueel vermogen* komt te luiden:

beheren van een individueel vermogen: in de uitoefening van een beroep of bedrijf, anders dan als beheerder van een beleggingsinstelling of beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten, op discretionaire basis voeren van het beheer over financiële instrumenten die toebehoren aan een persoon dan wel over aan deze persoon toebehorende middelen ter belegging in financiële instrumenten op grond van een door deze persoon gegeven opdracht;

5. De definitie van *beleggingsinstelling* komt te luiden:

beleggingsinstelling: beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel a, van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen in de vorm van een beleggingsfonds of een beleggingsmaatschappij;

6. In de definitie van *beleggingsinstelling met zetel in een niet-aangewezen staat* vervalt de zinsnede', niet zijnde een instelling voor collectieve belegging in effecten';

7. De definitie van *beleggingsmaatschappij* komt te luiden:

beleggingsmaatschappij: een rechtspersoon die gelden of andere goederen ter collectieve belegging vraagt of verkrijgt teneinde de deelnemers in de opbrengst van de beleggingen te doen delen, niet zijnde een maatschappij voor collectieve belegging in effecten;

8. De definitie van *bewaarder* komt te luiden:

bewaarder: degene die belast is met de bewaring van de activa van een beleggingsinstelling;

9. De definitie van *binnenlandse fusie* komt te luiden:

binnenlandse fusie: fusie tussen instellingen voor collectieve belegging in effecten met zetel in Nederland waarvan ten minste een van de betrokken beheerders een beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten is die op grond van artikel 2:123, vijfde lid, in een andere lidstaat rechten van deelneming mag aanbieden in een door hem beheerde instelling voor collectieve belegging in effecten met zetel in Nederland;

10. De definitie van *deelnemer* komt te luiden:

deelnemer: aandeelhouder of deelgerechtigde in een beleggingsinstelling of instelling voor collectieve belegging in effecten;

11. In de definitie van *deposito* wordt de zinsnede 'herziene richtlijn beleggingsinstellingen' vervangen door: richtlijn instellingen voor collectieve beleggingen in effecten.

12. In de definitie van *financieel instrument* komt onderdeel c te luiden:

c. recht van deelneming in een beleggingsinstelling of instelling voor collectieve belegging in effecten, niet zijnde een effect;

13. De definitie van *financiële onderneming* wordt als volgt gewijzigd:

a. Na onderdeel a wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

aa. een beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten;

b. Na onderdeel i wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

ia. een instelling voor collectieve belegging in effecten;

14. In de definitie van *in aanmerking komende tegenpartij* komt onderdeel a te luiden:

a. beheerder van een beleggingsinstelling of beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten;

15. De definitie van *instelling voor collectieve belegging in effecten* komt te luiden:

instelling voor collectieve belegging in effecten: maatschappij voor collectieve belegging in effecten of fonds voor collectieve belegging in effecten, in de vorm van:

a. een instelling als bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten;

b. een feeder-instelling voor collectieve belegging in effecten; of

c. een master-instelling voor collectieve belegging in effecten die ten minste twee feeder-instellingen voor collectieve belegging in effecten als deelnemer heeft en waarvan de rechten van deelneming verhandelbaar zijn en op verzoek van de deelnemers ten laste van de activa direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald;

16. In de definitie van *institutionele belegger* worden de onderdelen b tot en met d geletterd c tot en met e, en wordt na onderdeel a een onderdeel ingevoegd, luidende:

b. instelling voor collectieve belegging in effecten;

17. In de definitie van *professionele belegger* worden de onderdelen b tot en met p geletterd c tot en met q, en wordt na onderdeel a een onderdeel ingevoegd, luidende:

b. beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten;.

18. De definitie van *subfonds* komt te luiden:

subfonds: administratief afgescheiden gedeelte van het vermogen van een beleggingsinstelling of instelling voor collectieve belegging in effecten waarvoor een separaat beleggingsbeleid wordt gevoerd en waarin specifiek voor dat gedeelte ter collectieve belegging gevraagde of verkregen gelden of andere goederen zijn of worden opgenomen teneinde de deelnemers in de opbrengst van de beleggingen te doen delen onder specifiek voor dat gedeelte geldende voorwaarden;

19. De definitie van *beheerder* vervalt.

20. De definitie van *herziene richtlijn beleggingsinstellingen* vervalt.

B. Het opschrift van **paragraaf 1.1.2.4.** komt te luiden:

§ 1.1.2.4 Beleggingsinstellingen en instellingen voor collectieve belegging in effecten

C. **Artikel 1:12** vervalt.

D. **Artikel 1:13** wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste en tweede lid komen te luiden:

1. Het ingevolge deze wet bepaalde ten aanzien van beleggingsinstellingen die een beleggingsfonds of een beleggingsmaatschappij met aparte beheerder zijn en ten aanzien van instellingen voor collectieve belegging in effecten die een fonds voor collectieve belegging in effecten of een maatschappij voor collectieve belegging in effecten met aparte beheerder zijn, is gericht tot hun beheerders.

2. Het ingevolge deze wet bepaalde ten aanzien van beheerders van belegginginstellingen is van overeenkomstige toepassing op beleggingsmaatschappijen die geen aparte beheerder hebben. Het ingevolge deze wet bepaalde ten aanzien van beheerders van instellingen voor collectieve belegging in effecten is van overeenkomstige toepassing op maatschappijen voor collectieve belegging in effecten die geen aparte beheerder hebben, met uitzondering van de artikelen 1:60, eerste lid, 2:69b, eerste lid, onderdeel a, 2:69c, 2:71, 2:72, 3:57, 3:95, en 4:59.

2. Het derde en vierde lid vervallen, onder vernummering van het vijfde en zesde tot derde en vierde lid.

3. Aan het derde lid (nieuw) wordt een volzin toegevoegd, luidende:

Het ingevolge deze wet bepaalde met betrekking tot instellingen voor collectieve belegging in effecten die in Nederland rechten van deelneming aanbieden, beheerders van die instellingen voor collectieve belegging in effecten en aan die instellingen voor collectieve belegging in effecten verbonden bewaarders van instellingen voor collectieve belegging in effecten is van overeenkomstige toepassing op instellingen voor collectieve belegging in effecten die in Nederland rechten van deelneming hebben aangeboden, beheerders van die instellingen voor collectieve belegging in effecten en aan die beleggingsinstellingen verbonden bewaarders.

4. In het vierde lid (nieuw) wordt 'beleggingsinstelling of een beleggingsfonds' vervangen door: beleggingsinstelling, beleggingsfonds, instelling voor collectieve belegging in effecten of fonds voor collectieve belegging in effecten.

E. Na **artikel 1:13** wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 1:13a

Het ingevolge deze wet bepaalde ten aanzien van beheerders van belegginginstellingen is niet van toepassing op:

- a. holdings als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel o, van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen;
- b. instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening als bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel b, van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen;
- c. supranationale organisaties en daarmee vergelijkbare internationale organisaties die een beleggingsinstelling beheren voor zover de beleggingsinstelling in het algemeen belang handelt;
- d. nationale centrale banken;

- e. nationale, regionale en lokale overheden van de lidstaten en organen of andere instellingen die fondsen ter ondersteuning van socialezekerheids- en pensioenstelsels beheren;
- f. werknemersparticipatie- of werknemersspaarplannen;
- g. entiteiten met als enig doel het verrichten van securitisaties of securitisatietransacties als bedoeld in artikel 1, tweede lid, van Verordening (EG) nr. 24/2009 van de Europese Centrale Bank van 19 december 2008 houdende statistieken betreffende de activa en passiva van lege financiële instellingen die securitisatietransacties verrichten (PbEU L 15), alsmede het verrichten van andere werkzaamheden ter vervulling van dat doel; en
- h. beheerders van beleggingsinstellingen waarin uitsluitend wordt belegd door de beheerders, hun moedermaatschappijen, hun dochtermaatschappijen of andere dochtermaatschappijen van de moedermaatschappijen, indien deze beheerders, moedermaatschappijen of dochtermaatschappijen zelf geen beleggingsinstelling zijn.

F. **Artikel 1:14** wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel a komt te luiden:

a. instellingen voor collectieve belegging in effecten die op grond van hun statuten of fondsreglementen leningen aan mogen gaan boven het door de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten gestelde maximum of een beleggingsbeleid mogen voeren dat ruimer is dan de uit de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten voortvloeiende beperkingen; en

2. In onderdeel b wordt de zinsnede 'beleggingsmaatschappijen die via dochterondernemingen' vervangen door: maatschappijen voor collectieve belegging in effecten die via dochterondernemingen.

G. In **artikel 1:15**, onderdeel a, wordt na de zinsnede 'rechten van deelneming in beleggingsinstellingen' ingevoegd: of instellingen voor collectieve belegging in effecten.

H. **Artikel 1:19** komt te luiden:

Artikel 1:19

Het ingevolge deze wet bepaalde met betrekking tot de onderdelen a en b van de definitie van verlenen van een beleggingsdienst in artikel 1:1 is niet van toepassing op:

- a. de inkoop of verkoop van rechten van deelneming in beleggingsinstellingen door de beheerders van de beleggingsinstellingen; en
- b. de inkoop of verkoop van rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging in effecten door de beheerders van de instellingen voor collectieve belegging in effecten.

I. In **artikel 1:47b** wordt 'artikel 2:65' vervangen door: artikel 2:69b.

J. Aan **artikel 1:51** worden twee leden toegevoegd, luidende:

7. De toezichthouder werkt samen met het Europees Comité voor systeemrisico's, de Europese Autoriteit voor effecten en markten en de toezichthoudende instanties van andere lidstaten, indien dat voor het vervullen van zijn taak op grond van deze wet of voor de vervulling van de taak van dat Europees Comité, die Europese Autoriteit en die toezichthoudende instanties uit hoofde van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen nodig is.

8. De Autoriteit Financiële Markten verstrekt op hun verzoek aan de Europese Autoriteit voor effecten en markten en de betrokken toezichthoudende instanties van andere lidstaten met inachtneming van het derde lid en artikel 1:90, eerste tot en met derde lid, alle gegevens en inlichtingen die voor de vervulling van de taak van die Europese Autoriteit alsmede van de toezichthoudende instanties uit hoofde van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen nodig is. Het derde en vierde lid zijn van overeenkomstige toepassing.

K. **Artikel 1:51b** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt 'herziene richtlijn beleggingsinstellingen' vervangen door: richtlijn instellingen voor collectieve beleggingen in effecten.

2. In het tweede lid wordt de zinsnede 'bij de beheerder met zetel in Nederland' vervangen door: bij de beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten met zetel in Nederland.

3. In het derde lid wordt de zinsnede 'van de beheerder informatie over' vervangen door 'van de beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten informatie over' en wordt 'herziene richtlijn beleggingsinstellingen' vervangen door: richtlijn instellingen voor collectieve beleggingen in effecten.

L. Na **artikel 1:51e** worden zeven artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 1:51f

De Autoriteit Financiële Markten verstrekt onverwijld aan de Europese Autoriteit voor effecten en markten, de toezichthoudende instantie van de lidstaat van herkomst van een beheerder van een beleggingsinstelling en de toezichthoudende instanties van de lidstaten van ontvangst van een beheerder van een beleggingsinstelling, bedoeld in artikel 4, onderdeel r, van de richtlijn beheerders van een alternatieve beleggingsinstellingen informatie over onregelmatigheden bij een buitenlandse beheerder van een beleggingsinstelling die rechten van deelneming aanbiedt in Nederland of bij een door die beheerder beheerde beleggingsinstelling met zetel in Nederland.

Artikel 1:51g

Indien de Autoriteit Financiële Markten van oordeel is dat een beheerder van een beleggingsinstelling waarvan Nederland referentielidstaat als bedoeld in artikel 2:69a is, niet voldoet aan het ingevolge deze wet bepaalde ten aanzien van beheerders stelt zij de Europese Autoriteit voor effecten en markten daarvan zo spoedig mogelijk in kennis onder opgave van redenen.

Artikel 1:51h

1. De toezichthouder verstrekt aan het Europees Comité voor systeemrisico's, de Europese Autoriteit voor effecten en markten en de betrokken toezichthoudende instanties van andere lidstaten informatie met betrekking tot een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling, indien dit van belang is voor het toezicht op de mogelijke gevolgen van de werkzaamheden van de beheerder voor de stabiliteit van financiële ondernemingen in de financiële markten waarop de beheerder werkzaam is en de ordelijke werking van die markten.
2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de informatie, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 1:51i

1. De toezichthouder verstrekt op hun verzoek aan het Europees Comité voor systeemrisico's, de Europese Autoriteit voor effecten en markten en de betrokken toezichthoudende instanties van andere lidstaten, de hierna bedoelde informatie met betrekking tot een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling die een beleggingsinstelling met hefboomfinanciering beheert:
 - a. informatie als bedoeld in artikel 2:67 die de beheerder in het kader van de vergunningaanvraag aan de toezichthouder heeft verstrekt; en
 - b. informatie als bedoeld in de artikelen 3:74c en 4:37o, voor zover die informatie betrekking heeft op het gebruik van hefboomfinanciering.
2. Indien de beheerder van een beleggingsinstelling, bedoeld in het eerste lid, of de door hem beheerde beleggingsinstelling met hefboomfinanciering een belangrijke bron van tegenpartijrisico kan vormen voor een bank met zetel in een andere lidstaat of een andere instelling met zetel in een andere lidstaat, stelt de toezichthouder de betrokken toezichthoudende instantie van de andere lidstaat daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 1:51j

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de informatie die de Autoriteit Financiële Markten verstrekt aan de Europese Autoriteit voor effecten en markten over sancties en maatregelen die de Autoriteit Financiële Markten ten aanzien van beheerders van beleggingsinstellingen heeft getroffen en de wijze waarop die informatie wordt verstrekt.

Artikel 1:51k

- De Autoriteit Financiële Markten verstrekt met betrekking tot een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 de Europese Autoriteit voor effecten en markten onverwijld informatie over:
- a. haar beslissing om een vergunning te verlenen of de vergunningaanvraag af te wijzen;
 - b. elke wijziging in de vergunning; en
 - c. elke intrekking van een vergunning.
2. Indien een vergunningaanvraag is afgewezen, verstrekt de Autoriteit Financiële Markten gegevens over de beheerder van een beleggingsinstelling die de vergunningaanvraag heeft ingediend en de redenen voor de afwijzing.

Artikel 1:51I

1. Indien de Europese Autoriteit voor effecten en markten overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 aan de Autoriteit Financiële Markten richtsnoeren of aanbevelingen geeft ten aanzien van het toezicht op beheerders van beleggingsinstellingen, met zetel in een staat die geen lidstaat is, spant de Autoriteit Financiële Markten zich ervoor in de richtsnoeren of de aanbevelingen na te leven dan wel deelt zij gemotiveerd aan de Europese Autoriteit mede dat zij niet voornemens is het richtsnoer of de aanbeveling na te leven.
2. De Autoriteit Financiële Markten informeert de Europese Autoriteit voor effecten en markten binnen twee maanden nadat de Europese Autoriteit voor effecten en markten een richtsnoer of aanbeveling als bedoeld in het eerste lid heeft gegeven of de Autoriteit Financiële Markten deze naleeft of voornemens is na te leven.

M. Artikel 1:55 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt de zinsnede "een beheerder, beleggingsonderneming" vervangen door: een beheerder van een beleggingsinstelling, beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten, beleggingsonderneming.
2. Onder vernummering van het derde en vierde lid tot vierde en vijfde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:
 3. Indien de toezichthouder ten behoeve van het toezicht op een beheerder van een beleggingsinstelling of een beleggingsinstelling, gegevens of inlichtingen wenst te verifiëren of een onderzoek wenst te verrichten bij een in een andere lidstaat gevestigde onderneming kan hij in overeenstemming met de artikelen **PM** van de uitvoeringsverordening beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen:
 - a. de toezichthoudende instantie van de andere lidstaat verzoeken om bij die onderneming gegevens of inlichtingen te verifiëren of te onderzoeken; of
 - b. na instemming van de toezichthoudende instantie van de andere lidstaat zelf bij die onderneming gegevens of inlichtingen te verifiëren of doen verifiëren of een onderzoek verrichten of doen verrichten.
3. In het vierde lid (nieuw) wordt 'zij' vervangen door: hij.

N. Artikel 1:56 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt de zinsnede 'een beheerder, beleggingsonderneming' telkens vervangen door: een beheerder van een beleggingsinstelling, beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten, beleggingsonderneming.
2. In het tweede lid wordt 'die beheerder' vervangen door: die beheerders.
3. In het derde lid wordt de zinsnede 'naleving van de herziene richtlijn beleggingsinstellingen bij een in Nederland gevestigde onderneming' vervangen door: naleving van de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten of de richtlijn inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen bij een in Nederland gevestigde onderneming.

O. **Artikel 1:58** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt de zinsnede 'een beheerder met zetel in een andere lidstaat van een instelling voor collectieve belegging' vervangen door: een buitenlandse beheerder van een beleggingsinstelling met zetel in een lidstaat, een beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten met zetel in een andere lidstaat.
2. Het derde lid, aanhef en onderdeel a, komt te luiden:
3. De toezichthouder kan, onverminderd de artikelen 1:79 en 1:80, en na de toezichthoudende instantie van de lidstaat waar de beheerder van een beleggingsinstelling of de beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten zijn zetel heeft daarvan in kennis te hebben gesteld, het besluit nemen dat de betrokken beheerder van een beleggingsinstelling of beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten niet langer een bepaalde beleggingsinstelling met zetel in Nederland onderscheidenlijk een bepaalde instelling voor collectieve belegging in effecten met zetel in Nederland mag beheren, indien deze niet voldoet aan hetgeen bij of krachtens deze wet is bepaald:
 - a. in weerwil van de maatregelen, getroffen door de toezichthoudende instantie van de lidstaat waar de beheerder van een beleggingsinstelling of de beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten zijn zetel heeft;.
3. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
6. Het eerste tot en met derde lid zijn van overeenkomstige toepassing op beheerders met zetel in een staat die geen lidstaat waarbij een andere lidstaat als referentielidstaat in overeenstemming met hoofdstuk VII van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen is vastgesteld.

P. In **artikel 1:59** wordt in het eerste en tweede lid, 'beheerder, ' telkens vervangen door: beheerder van een belegginginstelling, beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten,.

Q. **Artikel 1:60**, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In de aanhef wordt 'een beheerder' vervangen door: een beheerder van een beleggingsinstelling of een beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.
2. In de onderdelen a, b en c wordt de zinsnede 'een beheerder, beleggingsonderneming' telkens vervangen door: een beheerder van een beleggingsinstelling, beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten, beleggingsonderneming.

R. In **artikel 1:61**, eerste, tweede en vierde lid, wordt '2:65' telkens vervangen door: 2:69b.

S. Aan **artikel 1:65** worden, onder vernummering van het vijfde lid tot zevende lid, na het vierde lid twee leden ingevoegd, luidende:

5. Voor zover de gegevens of inlichtingen, bedoeld in het eerste lid, betrekking hebben op een beheerder van een beleggingsinstelling, verstrekt de Autoriteit Financiële Markten deze niet aan een toezichthoudende instantie van een staat die geen lidstaat is, tenzij is gewaarborgd dat die toezichthoudende instantie de gegevens en inlichtingen niet verstrekt aan een toezichthoudende instantie van een andere staat die geen lidstaat is, en de Autoriteit Financiële Markten met de verstrekking van gegevens en inlichtingen uitdrukkelijk en schriftelijk heeft ingestemd.

6. De Autoriteit Financiële Markten verstrekt geen gegevens of inlichtingen als bedoeld in het eerste lid, die betrekking hebben op een beheerder van een beleggingsinstelling en die zijn verkregen van een toezichthoudende instantie van een lidstaat, aan een toezichthoudende instanties van een staat die geen lidstaat is, tenzij de toezichthoudende instantie van de lidstaat uitdrukkelijk heeft ingestemd met de verstrekking van de gegevens of inlichtingen en in voorkomend geval met het openbaar maken van de gegevens of inlichtingen.

T. **Artikel 1:71** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel a, wordt na 'die beheerders,' ingevoegd: van beleggingsinstellingen, beheerders van instellingen voor collectieve beleggingen in effecten,.

2. In het eerste lid, onderdeel b, wordt na 'door een beheerder,' ingevoegd: van een beleggingsinstelling, beheerder van een instelling voor collectieve beleggingen in effecten,.

U. Na **artikel 1:77** wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 1:77a

1. De Autoriteit Financiële Markten kan ter uitvoering van een daartoe strekkend verzoek van de Europese Autoriteit voor effecten en markten overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EU) Nr. 1095/1020 het aanbieden van deelnemingsrechten in de hierna bedoelde beleggingsinstellingen in een lidstaat tijdelijk verbieden:

a. beleggingsinstellingen die worden beheerd door een beheerder van een beleggingsinstelling waarvan Nederland referentielidstaat is;

b. niet-Europese beleggingsinstellingen die worden beheerd door een beheerder van een beleggingsinstelling welke beheerder zetel heeft in Nederland die geen vergunning als bedoeld in artikel 37 van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen heeft of aan wie het niet anderszins niet is toegestaan om in een andere lidstaat actief te zijn. Artikel 1:28, eerste lid, is niet van toepassing.

2. De Autoriteit Financiële Markten kan ter uitvoering van een daartoe strekkend verzoek van de Europese Autoriteit voor effecten en markten overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EU) Nr. 1095/1020 aan een beheerder van een beleggingsinstelling waarvan Nederland referentielidstaat is, tijdelijk beperkingen opleggen met betrekking tot het beheer van een beleggingsinstelling.

V. Aan **artikel 1:103** wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. In afwijking van het tweede lid en artikel 1:102, derde lid, wordt de termijn waarbinnen de toezichthouder een beslissing omtrent een vergunning neemt opgeschort indien de artikelen 2:67a, zesde lid, en 2:69, derde lid, van toepassing zijn.

W. **Artikel 1:105**, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a wordt de zinsnede 'de artikelen 2:69a en 3:110' vervangen door: artikel 3:110.
2. In onderdeel c wordt '2:65' vervangen door: 2:69b.

X. In **artikel 1:106**, eerste lid, onderdeel a, tweede lid, onderdelen a en b, en derde lid, onderdelen a en b, wordt de zinsnede 'beheerder of beleggingsonderneming' telkens vervangen door: beheerder van een beleggingsinstelling, beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten of beleggingsonderneming.

Y. **Artikel 1:107**, tweede lid, onderdeel a, wordt als volgt gewijzigd:

1. In 1° wordt '2:65' vervangen door: 2:69b.
2. In 8° wordt na de zinsnede 'door beheerders' ingevoegd: of beheerders van instellingen voor collectieve beleggingen in effecten,.
3. In 13° vervalt aan het slot 'en'.
4. In 14° wordt de puntkomma vervangen door: ; en.
5. Er wordt een subonderdeel toegevoegd, luidende:
15°. die ingevolge artikel 2:66a, eerste lid, onderdeel c, aan de Autoriteit Financiële Markten hebben gemeld dat zij voldoen aan het bepaalde in de onderdelen a en b van dat lid;

Z. In **artikel 1:109**, tweede lid, wordt de zinsnede 'Aan beheerders, beleggingsinstellingen' vervangen door: Aan beheerders van beleggingsinstellingen, beheerders van instellingen voor collectieve beleggingen in effecten, beleggingsinstellingen, instellingen voor collectieve beleggingen in effecten,.

AA. Het opschrift van **Afdeling 2.2.7**. komt te luiden:

Afdeling 2.2.7. Beheren en aanbieden van rechten van deelneming in beleggingsinstellingen en instellingen voor collectieve belegging in effecten

AB. Het opschrift van **paragraaf 2.2.7.1**. komt te luiden:

§ 2.2.7.1. Vergunningplicht en -eisen voor het aanbieden van rechten van deelneming in en het beheren van beleggingsinstellingen

AC. **Artikel 2:65** wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, aanhef, komt te luiden: Het is verboden een Nederlandse beleggingsinstelling te beheren of rechten van deelneming in een beleggingsinstelling in Nederland aan te bieden;
2. De aanduiding '1.' voor het eerste lid vervalt en het tweede, derde en vierde lid vervallen.

AD. **Artikel 2:66** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste en derde lid wordt '2:65, eerste lid' vervangen door: 2:65.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
4. Artikel 2:65 is niet van toepassing op buitenlandse beheerders van beleggingsinstellingen met zetel in een andere lidstaat indien is voldaan aan artikel 2:70, eerste lid.

AE. Aan **artikel 2:66** wordt een lid toegevoegd, luidende:

5. Artikel 2:65 is niet van toepassing op buitenlandse beheerders van beleggingsinstellingen met zetel in een staat die geen lidstaat is indien deze beheerders een andere lidstaat als referentielidstaat hebben en aan artikel 2:70, tweede lid, is voldaan.

AF. Na **artikel 2:66** wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2:66a

1. Artikel 2:65 is niet van toepassing op een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling die:
 - a. rechtstreeks of door middel van een onderneming waarmee hij is verbonden door een gezamenlijke bedrijfsvoering, een gezamenlijke zeggenschapsuitoefening of een gekwalificeerde deelneming, portefeuilles van beleggingsinstellingen beheert, indien de totale waarde van de door hem beheerde activa:
 - 1°. niet groter is dan € 100.000.000; of
 - 2°. niet groter is dan € 500.000.000 indien de beleggingsinstellingen geen gebruik maken van hefboomfinanciering en geen recht tot inkoop of terugbetaling van rechten van deelneming in de verschillende beleggingsinstellingen kan worden uitgeoefend gedurende een periode van vijf jaar vanaf het tijdstip waarop de rechten van deelneming zijn verworven;
 - b. rechten van deelneming in de door hem beheerde beleggingsinstellingen uitsluitend aanbiedt aan professionele beleggers; en
 - c. aan de Autoriteit Financiële Markten meldt dat hij voldoet aan de onderdelen a en b, onder gelijktijdige verstrekking van gegevens die nodig zijn om hemzelf en de door hem beheerde beleggingsinstellingen te identificeren alsmede van gegevens over de beleggingsstrategieën van de beleggingsinstellingen.
2. De beheerder, bedoeld in het eerste lid, verstrekt periodiek aan de Autoriteit Financiële Markten informatie met betrekking tot de financiële instrumenten waarin hij handelt en de risicoposities en concentraties van de door hem beheerde beleggingsinstellingen.

3. De beheerder, bedoeld in het eerste lid, die niet langer voldoet aan het eerste lid, onderdelen a of b, stelt hiervan onverwijld de Autoriteit Financiële Markten op de hoogte en vraagt binnen 30 dagen een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 aan.

4. Het eerste lid, onderdeel c, en het tweede en derde lid zijn niet van toepassing op een beheerder, die voldoet aan het eerste lid onderdelen a en b, waaraan een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 is verleend.

5. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het eerste tot en met vierde lid.

AG. Artikel 2:67 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De Autoriteit Financiële Markten verleent op aanvraag een vergunning als bedoeld in artikel 2:65, aanhef en onderdeel a, indien de aanvrager aantoont dat met betrekking tot de Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling en, indien van toepassing, de bewaarders die zijn verbonden aan de beleggingsinstellingen die de beheerder van een beleggingsinstelling voornemens is te beheren, zal worden voldaan aan het bepaalde ingevolge:

a. artikel 4:9, eerste lid, met betrekking tot de geschiktheid van de in dat artikel bedoelde personen;

b. artikel 4:10 met betrekking tot de betrouwbaarheid van de in dat artikel bedoelde personen;

c. artikel 4:13 met betrekking tot de zeggenschapsstructuur;

d. artikel 4:37c, eerste lid, met betrekking tot de rechtsvorm van de beheerder;

e. artikel 4:37c, tweede lid, met betrekking tot het hoofdkantoor van de beheerder;

f. artikel 4:37c, derde lid, met betrekking tot het minimum aantal personen dat het dagelijks beleid bepaalt;

g. artikel 4:37e met betrekking tot de wijze waarop de beheerder en bewaarder de werkzaamheden uitvoeren;

h. artikel 4:37f met betrekking tot mogelijke belangenconflicten;

i. artikel 4:37h, eerste lid, met betrekking tot de rechtsvorm van de bewaarder;

j. artikel 4:37h, tweede lid, met betrekking tot de bewaring van activa;

k. artikel 3:17, derde lid, met betrekking tot soliditeit; en

l. artikel 3:53, eerste en derde lid, met betrekking tot het minimum eigen vermogen.

2. Het tweede lid vervalt onder vernummering van het derde tot en met het vijfde lid tot het tweede tot en met vierde lid.

3. Het tweede lid (nieuw) komt te luiden:

2. Ingeval een gekwalificeerde deelneming wordt gehouden in een beheerder van een beleggingsinstelling verleent de Autoriteit Financiële Markten een vergunning, onverminderd het eerste lid, indien de houder van de gekwalificeerde deelneming in de beheerder door de Autoriteit Financiële Markten geschikt is bevonden.

4. Aan het derde lid (nieuw) wordt een volzin toegevoegd, luidende:

Bij of krachtens de in de vorige volzin genoemde algemene maatregel van bestuur wordt onderscheid gemaakt tussen gegevens die noodzakelijk zijn voor het doen van een volledige aanvraag en gegevens die op een later tijdstip kunnen worden verstrekt.

5. Het vierde lid (nieuw) komt te luiden:

4. Een beheerder van een beleggingsinstelling die op grond van het derde lid gegevens op een later tijdstip verstrekt mag niet eerder dan een maand nadat hij deze gegevens aan de Autoriteit Financiële Markten heeft verstrekt aanvangen met het beheren van beleggingsinstellingen in Nederland.

AH. Na **artikel 2:67** worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 2:67a

1. Een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling met een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 verricht naast het beheer van beleggingsinstellingen geen andere activiteiten dan het beheer van instellingen voor collectieve belegging in effecten waarvoor aan hem een vergunning als bedoeld in artikel 2:69b is verleend. Een beleggingsmaatschappij die geen aparte beheerder heeft verricht geen andere bedrijfsmatige activiteiten dan het beheer van de beleggingsinstelling.

2. In afwijking van het eerste lid is het een beheerder met een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 toegestaan om de volgende activiteiten te verrichten of diensten te verlenen:

- a. het beheren van een individueel vermogen;
- b. het in de uitoefening van beroep of bedrijf adviseren over rechten van deelneming;
- c. bewaring en administratie van rechten van deelneming in beleggingsinstellingen; en
- d. het in de uitoefening van beroep of bedrijf ontvangen en doorgeven van orders van cliënten met betrekking tot financiële instrumenten.

3. Het is een beheerder van een beleggingsinstelling niet toegestaan uitsluitend de activiteiten, bedoeld in het tweede lid, onderdelen b, c of d te verrichten.

Artikel 2:67b

1. De Autoriteit Financiële Markten verleent op aanvraag een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 aan een buitenlandse beheerder van een beleggingsinstelling met zetel in een staat die geen lidstaat is, die voornemens is rechten van deelneming in een door hem beheerde beleggingsinstelling in Nederland aan te bieden of een beleggingsinstelling met zetel in Nederland te beheren, indien:

a. de aanvrager aantoont dat zal worden voldaan aan artikel 2:67;

b. de beheerder een wettelijk vertegenwoordiger zal hebben in Nederland:

1°. die met de beheerder zorg draagt voor de naleving van de bij of krachtens de wet aan de beheerder gestelde eisen; en

2°. via wie de uitwisseling van gegevens tussen de Autoriteit Financiële Markten of de Europese Autoriteit voor effecten en markten en de beheerder en tussen de deelnemers in de door de beheerder beheerde beleggingsinstellingen en de beheerder verloopt.

c. Nederland door de beheerder is aangewezen als referentielidstaat in de zin van artikel 2:69a, waarbij deze keuze voor Nederland als referentielidstaat door de beheerder wordt toegelicht door de bekendmaking van de strategie voor het aanbieden van rechten van deelneming;

d. tussen de Autoriteit Financiële Markten, de toezichthoudende instantie van de staat waar de beheerder zijn zetel heeft en, indien van toepassing, de toezichthoudende instantie van de lidstaat

van herkomst van de beleggingsinstelling een samenwerkingsovereenkomst is gesloten. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot deze samenwerkingsovereenkomsten;

e. de staat waar de beheerder zijn zetel heeft, niet op de lijst staat van niet-coöperatieve landen en gebieden van de Financial Action Task Force;

f. de staat waar de beheerder zijn zetel heeft, met Nederland een overeenkomst heeft gesloten die informatie-uitwisseling waarborgt overeenkomstig de normen van artikel 26 van het OESO-Modelverdrag inzake belasting; en

g. de wetgeving met betrekking tot beheerders of de bevoegdheden van de toezichthoudende instantie van de staat waar de beheerder zijn zetel heeft geen belemmering vormt of kan vormen voor het adequaat uitoefenen van toezicht op de beheerder door de Autoriteit Financiële Markten.

2. De aanvraag van de vergunning geschiedt onder opgave van bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens. Bij of krachtens de in de vorige volzin genoemde algemene maatregel van bestuur wordt onderscheid gemaakt tussen gegevens die noodzakelijk zijn voor het doen van een volledige aanvraag en gegevens die op een later tijdstip kunnen worden verstrekt.

3. Een beheerder van een beleggingsinstelling die op grond van het tweede lid gegevens op een later tijdstip verstrekt mag niet eerder dan een maand nadat hij deze gegevens aan de Autoriteit Financiële Markten heeft verstrekt aanvangen met het beheren van beleggingsinstellingen in Nederland.

4. De Autoriteit Financiële Markten kan op aanvraag geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van het ingevolge artikel 2:67 bepaalde, indien de beheerder schriftelijk aantoont dat:

a. naleving daarvan niet mogelijk is gelet op de naleving van het recht van de zetel van de beheerder of de beleggingsinstelling;

b. het recht, bedoeld in onderdeel a, voorziet in een gelijkwaardige regel, beoordeeld op basis van de door de Europese Autoriteit voor effecten en markten ontwikkelde technische normen, met eenzelfde doelstelling en eenzelfde beschermingsniveau voor de deelnemers in een beleggingsinstelling; en

c. de beheerder of de beleggingsinstelling de in onderdeel b bedoelde regel naleeft of zal naleven.

5. De aanvraag van een ontheffing geschiedt onder opgave van bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens.

6. Indien de Autoriteit Financiële Markten voornemens is een ontheffing als bedoeld in derde lid te verlenen, meldt zij dit voornemen onverwijld en legt dit ter advisering voor aan de Europese Autoriteit voor effecten en markten, onder gelijktijdige verstrekking van de informatie die zij bij de aanvraag van de ontheffing van de aanvrager heeft ontvangen.

7. Indien de Autoriteit Financiële Markten na een negatief advies van de Europese Autoriteit voor effecten en markten over de toepassing van het derde lid voornemens is een ontheffing te verlenen, meldt zij dit gemotiveerd aan de Europese Autoriteit voor effecten en markten.

8. Indien de beheerder voornemens is rechten van deelneming in door hem beheerde beleggingsinstellingen aan te bieden in andere lidstaten, meldt de Autoriteit Financiële Markten het voornemen als bedoeld in het zevende lid onder opgaaf van redenen tevens aan de toezichthoudende instanties van de lidstaten waar de beheerder voornemens is rechten van deelneming aan te bieden.

9. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot:
- a. de wijze waarop de beheerder de bij of krachtens de wet gestelde regels met betrekking tot de informatieverstrekking aan de Autoriteit Financiële Markten, beleggers en deelnemers naleeft;
 - b. de voorwaarden waaraan het recht, bedoeld in het derde lid, onderdeel b, moet voldoen om als gelijkwaardig te worden aangemerkt; en
 - c. de procedure die wordt gevolgd bij de vergunningaanvraag indien een beheerder een beroep doet op het derde lid.

AI. **Artikel 2:68** wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De Autoriteit Financiële Markten verleent op aanvraag een vergunning als bedoeld in artikel 2:65, aanhef en onderdeel b, indien de aanvrager aantoont dat met betrekking tot de beleggingsmaatschappij en, indien van toepassing, de daaraan verbonden bewaarder zal worden voldaan aan het bepaalde ingevolge:
 - a. artikel 4:9, eerste lid, met betrekking tot de geschiktheid van de in dat artikel bedoelde personen;
 - b. artikel 4:10 met betrekking tot de betrouwbaarheid van de in dat artikel bedoelde personen;
 - c. artikel 4:13 met betrekking tot de zeggenschapsstructuur;
 - d. artikel 4:37c, eerste lid, met betrekking tot de rechtsvorm van de beheerder;
 - e. artikel 4:37c, tweede lid, met betrekking tot het hoofdkantoor van de beleggingsmaatschappij;
 - f. artikel 4:37c, derde lid, met betrekking tot het minimum aantal personen dat het dagelijks beleid bepaalt;
 - g. artikel 4:37e met betrekking tot de wijze waarop de beleggingsmaatschappij en bewaarder de werkzaamheden uitvoeren;
 - h. artikel 4:37f met betrekking tot mogelijke belangenconflicten;
 - i. artikel 4:37h, eerste lid, met betrekking tot de rechtsvorm van de bewaarder;
 - j. artikel 4:37h, tweede lid, met betrekking tot de bewaring van activa;
 - k. artikel 3:17, derde lid, met betrekking tot soliditeit; en
 - l. artikel 3:53, eerste en derde lid, met betrekking tot het minimum eigen vermogen.

2. Het tweede vervalt onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid.

3. Aan het tweede lid (nieuw) wordt een volzin toegevoegd, luidende:

Bij of krachtens de in de vorige volzin genoemde algemene maatregel van bestuur wordt onderscheid gemaakt tussen gegevens die noodzakelijk zijn voor het doen van een volledige aanvraag en gegevens die op een later tijdstip kunnen worden verstrekt.

4. Het derde lid komt te luiden:

3. Een beleggingsmaatschappij die op grond van het vierde lid gegevens op een later tijdstip verstrekt mag niet eerder dan een maand nadat hij deze gegevens aan de Autoriteit Financiële Markten heeft verstrekt aanvangen met zijn werkzaamheden in Nederland.

AJ. **Artikel 2:69** komt te luiden:

Artikel 2:69

1. Nadat de Autoriteit Financiële Markten een vergunningaanvraag heeft ontvangen van een buitenlandse beheerder van een beleggingsinstelling met zetel in een staat die geen lidstaat is, beoordeelt zij of Nederland in overeenstemming met artikel 2:69a is aangewezen als referentielidstaat.
2. Indien de Autoriteit Financiële Markten oordeelt dat Nederland niet in overeenstemming met artikel 2:69a is aangewezen als referentielidstaat wijst zij de vergunningaanvraag af.
3. Indien de Autoriteit Financiële Markten oordeelt dat Nederland in overeenstemming met artikel 2:69a is aangewezen als referentielidstaat meldt zij dit aan de Europese Autoriteit voor effecten en markten en verzoekt zij de Europese Autoriteit advies over dit oordeel uit te brengen. De Autoriteit Financiële Markten legt bij dat verzoek de opgave over van de redenen van de beheerder omtrent de keuze van Nederland als referentielidstaat alsmede informatie over de strategie voor de aanbidding van rechten van deelneming van de beheerder.
4. Indien de Autoriteit Financiële Markten na een negatief advies van de Europese Autoriteit voor effecten en markten over de beoordeling van Nederland als referentielidstaat voornemens is een vergunning te verlenen, meldt zij dit onder opgave van redenen aan de Europese Autoriteit.
5. Indien de beheerder voornemens is rechten van deelneming in door hem beheerde beleggingsinstellingen aan te bieden in andere lidstaten meldt de Autoriteit Financiële Markten het voornemen als bedoeld in het vierde lid tevens onder opgave van redenen aan de toezichthoudende instanties van de lidstaten. waar de beheerder voornemens is rechten van deelneming aan te bieden. Indien van toepassing meldt de Autoriteit Financiële Markten het voornemen als bedoeld in het vierde lid tevens aan de toezichthoudende instanties van de lidstaten van herkomst van de door de beheerder beheerde beleggingsinstellingen.

AK. **Artikel 2:69a** komt te luiden:

Artikel 2:69a

1. Een buitenlandse beheerder van een beleggingsinstelling met zetel in een staat die geen lidstaat is, wijst Nederland aan als referentielidstaat, indien de beheerder voornemens is:
 - a. alleen beleggingsinstellingen met zetel in Nederland te beheren en geen rechten van deelneming in de door hem beheerde beleggingsinstellingen in andere lidstaten aan te bieden;
 - b. rechten van deelneming in een enkele niet-vergunninghoudende of geregistreerde Europese beleggingsinstelling alleen in Nederland aan te bieden;
 - c. rechten van deelneming in een enkele niet-Europese beleggingsinstelling alleen in Nederland aan te bieden;
 - d. rechten van deelneming in Europese beleggingsinstellingen gevestigd in verschillende lidstaten aan te bieden in de Europese Unie en aantoonbaar voor het merendeel in Nederland; of
 - e. rechten van deelneming in Europese beleggingsinstellingen en niet-Europese beleggingsinstellingen aan te bieden in de Europese Unie en aantoonbaar voor het merendeel in Nederland.

2. Nederland kan door een beheerder met zetel in een staat die geen lidstaat is, worden aangewezen als referentielidstaat, indien de beheerder voornemens is:
- a. Europese beleggingsinstellingen gevestigd in meerdere lidstaten te beheren zonder rechten van deelneming in die beleggingsinstellingen overeenkomstig de artikelen 39 en 40 van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen aan te bieden en de meerderheid van de Europese beleggingsinstellingen die de beheerder voornemens is te beheren gevestigd is in Nederland dan wel het totaal beheerd vermogen in Nederland het grootst is;
 - b. de beheerder voornemens is rechten van deelneming in een Europese beleggingsinstelling die is geregistreerd in de zin van artikel 1:17, tweede lid, onderdeel 8, in een enkele lidstaat aan te bieden;
 - c. rechten van deelneming in een enkele vergunninghoudende of geregistreerde Europese beleggingsinstelling met zetel in een andere lidstaat alleen in Nederland aan te bieden;
 - d. rechten van deelneming in een enkele Europese beleggingsinstelling met een registratie als bedoeld in artikel 1:17, tweede lid, onder 8°, in meerdere lidstaten aan te bieden;
 - e. rechten van deelneming in een enkele Europese beleggingsinstelling met zetel in een andere lidstaat in meerdere lidstaten aan te bieden, waaronder aantoonbaar in Nederland;
 - f. rechten van deelneming in een enkele niet-Europese beleggingsinstelling in meerdere lidstaten aan te bieden, waaronder aantoonbaar in Nederland;
 - g. de beheerder voornemens is rechten van deelneming in Europese beleggingsinstellingen die geregistreerd in de zin van artikel 1:17, tweede lid, onder 8°, aan te bieden in de Europese Unie; of
 - h. rechten van deelneming in vergunninghoudende of geregistreerde Europese beleggingsinstellingen met zetel in een andere lidstaat aan te bieden in de Europese Unie en aantoonbaar voor het merendeel in Nederland.
3. Indien op grond van het tweede lid Nederland als referentielidstaat kan worden aangewezen, vraagt de beheerder een vergunning als bedoeld in artikel 2:67b aan.
4. De Autoriteit Financiële Markten besluit in overleg met de toezichthoudende instanties van de andere lidstaten die kunnen worden aangewezen als referentielidstaat binnen een maand na ontvangst van de vergunningaanvraag, bedoeld in het derde lid, of Nederland de referentielidstaat is. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld ten aanzien van de procedure die gevolgd moet worden om te bepalen of Nederland de referentielidstaat is.
5. Indien Nederland op grond van het vierde lid is aangewezen als referentielidstaat, meldt de Autoriteit Financiële Markten dit onverwijld aan de beheerder.
6. Indien de Autoriteit Financiële Markten en de toezichthoudende instanties bedoeld in het vierde lid niet binnen de termijn, bedoeld in het vierde lid, tot een besluit komen of de Autoriteit Financiële Markten niet binnen zeven dagen nadat het besluit is genomen de beheerder hierover heeft geïnformeerd kan de beheerder Nederland als referentielidstaat aanwijzen op grond van het eerste en tweede lid.
7. Indien de beheerder binnen twee jaar nadat de Autoriteit Financiële Markten een vergunning als bedoeld in artikel 2:67b heeft verleend voornemens is zijn strategie ten aanzien van het aanbieden van rechten van deelneming te wijzigen en deze wijziging, als deze reeds was doorgevoerd ten tijde van de vergunningaanvraag, gevolgen zou hebben gehad voor de bepaling van de referentielidstaat, stelt de beheerder de Autoriteit Financiële Markten in kennis van dit voornemen

en vermeldt welke lidstaat op basis van de nieuwe strategie ten aanzien van het aanbieden van rechten van deelneming aangemerkt zal worden als referentielidstaat. De beheerder legt hierbij zijn gewijzigde strategie over ten aanzien van het aanbieden van rechten van deelneming en deelt mee wie zijn in de nieuwe referentielidstaat gevestigde wettelijk vertegenwoordiger is. De Autoriteit Financiële Markten geeft de informatie door aan de toezichthoudende instantie van de nieuwe referentielidstaat.

8. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot de procedure die gevolgd wordt in het kader van een wijziging van referentielidstaat.

9. Indien binnen twee jaar nadat een vergunning als bedoeld in artikel 2:67b is verleend, blijkt dat de strategie ten aanzien van het aanbieden van rechten van deelneming die de beheerder bij de vergunningaanvraag heeft overgelegd onjuist is of dat hij hierover onjuiste verklaringen heeft afgelegd of indien de beheerder zijn strategie ten aanzien van het aanbieden van rechten van deelneming wijzigt zonder de procedure op grond van het zevende lid te volgen, deelt de Autoriteit Financiële Markten de beheerder mede dat hij zijn referentielidstaat op basis van zijn feitelijke strategie ten aanzien van het aanbieden van rechten van deelneming aan dient te geven. Het achtste lid is van overeenkomstige toepassing.

10. Indien de beheerder geen gevolg geeft aan een mededeling als bedoeld in het negende lid trekt de Autoriteit Financiële Markten de vergunning in.

11. Indien de beheerder zijn strategie ten aanzien van het aanbieden van rechten van deelneming wijzigt na de periode, bedoeld in het negende lid, en op basis van zijn nieuwe strategie ten aanzien van het aanbieden van rechten van deelneming zijn referentielidstaat wil wijzigen, kan hij hiertoe een verzoek indienen bij de Autoriteit Financiële Markten. Het achtste lid is van overeenkomstige toepassing. Bij of krachtens nadere maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld voor dit verzoek.

AL. **Artikel 2:69b** vervalt.

AM. Na **artikel 2:69a**, word een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 2.2.7.1.a Vergunningplicht en –eisen voor het aanbieden van rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging in effecten

Artikel 2:69b

1. Het is verboden in Nederland een recht van deelneming in een instelling voor collectieve belegging in effecten aan te bieden:

a. zonder dat de beheerder van de instelling voor collectieve belegging in effecten een door de Autoriteit Financiële Markten verleende vergunning voor het beheren van instellingen voor collectieve belegging in effecten heeft; of

b. indien het een maatschappij voor collectieve belegging in effecten betreft die geen aparte beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten heeft, zonder dat de maatschappij een door de Autoriteit Financiële Markten verleende vergunning heeft.

2. Onverminderd het eerste lid, aanhef en onderdeel a, is het verboden in Nederland een recht van deelneming in een maatschappij voor collectieve belegging in effecten aan te bieden zonder dat de beheerder ten behoeve van die maatschappij een door de Autoriteit Financiële Markten daartoe verleende vergunning heeft.

3. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing op het aanbieden van rechten van deelneming in een instelling voor collectieve belegging in effecten met zetel in een andere lidstaat indien is voldaan aan artikel 93 van de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten en de beheerder of instelling voor collectieve belegging in effecten met zetel in een andere lidstaat een mededeling van de toezichthoudende instantie van de desbetreffende lidstaat heeft ontvangen als bedoeld in artikel 93, derde lid, van de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten.

Artikel 2:69c

1. De Autoriteit Financiële Markten verleent op aanvraag een vergunning als bedoeld in artikel 2:69b, eerste lid, aanhef en onderdeel a, indien de aanvrager aantoont dat met betrekking tot de beheerder van de instelling voor collectieve belegging in effecten en, indien van toepassing, de bewaarders van instellingen voor collectieve belegging in effecten die zijn verbonden aan de instellingen voor collectieve belegging in effecten die de beheerder voornemens is te beheren zal worden voldaan aan het bepaalde ingevolge:

a. artikel 4:9, eerste lid, met betrekking tot de geschiktheid van de in dat artikel bedoelde personen;

b. artikel 4:10 met betrekking tot de betrouwbaarheid van de in dat artikel bedoelde personen;

c. artikel 4:11, eerste en derde lid, met betrekking tot het beleid met betrekking tot de integere bedrijfsuitoefening;

d. artikel 4:13 met betrekking tot de zeggenschapsstructuur;

e. artikel 4:14, eerste en tweede lid, met betrekking tot de inrichting van de bedrijfsvoering;

f. artikel 4:39 met betrekking tot het minimum aantal personen dat het dagelijks beleid bepaalt en artikel 4:40 met betrekking tot de plaats van waaruit zij hun werkzaamheden verrichten;

g. artikel 4:42 met betrekking tot de rechtsvorm van de beheerder van de instelling voor collectieve belegging in effecten;

h. artikel 4:43 met betrekking tot de tussen de beheerder en de bewaarders te sluiten overeenkomsten;

i. artikel 4:44, eerste lid, met betrekking tot de rechtsvorm en statutaire doelomschrijving van de bewaarders;

j. artikel 4:44, tweede lid, met betrekking tot het bewaren van de activa van een beleggingsfonds door een bewaarder die uitsluitend ten behoeve van het desbetreffende beleggingsfonds bewaart;

k. artikel 4:48 met betrekking tot het in dat artikel bedoelde registratiedocument;

l. artikel 4:56 met betrekking tot het bewaren van de activa door bewaarders;

m. artikel 4:57, eerste lid, met betrekking tot de zetel van de bewaarders;

n. artikel 4:59, eerste lid, met betrekking tot de zetel van de beheerder;

o. artikel 4:59, tweede lid, met betrekking tot de werkzaamheden van de beheerder;

p. artikel 3:53, eerste en derde lid, met betrekking tot het minimum eigen vermogen;

q. artikel 3:57, eerste en tweede lid, met betrekking tot de solvabiliteit; en

r. artikel 3:63, eerste en tweede lid, met betrekking tot de liquiditeit.

2. De Autoriteit Financiële Markten verleent op aanvraag een vergunning als bedoeld in artikel 2:69b, eerste lid, aanhef en onderdeel b, indien de aanvrager aantoont dat met betrekking tot de maatschappij voor collectieve belegging in effecten en, indien van toepassing, de daaraan verbonden bewaarder zal worden voldaan aan het bepaalde ingevolge:

- a. artikel 4:9, eerste lid, met betrekking tot de geschiktheid van de in dat artikel bedoelde personen;
- b. artikel 4:10 met betrekking tot de betrouwbaarheid van de in dat artikel bedoelde personen;
- c. artikel 4:11, eerste en derde lid, met betrekking tot het beleid met betrekking tot de integere bedrijfsuitoefening;
- d. artikel 4:13 met betrekking tot de zeggenschapsstructuur;
- e. artikel 4:14, eerste en tweede lid, met betrekking tot de inrichting van de bedrijfsvoering;
- f. artikel 4:39 met betrekking tot het minimum aantal personen dat het dagelijks beleid bepaalt en artikel 4:40 met betrekking tot de plaats van waaruit zij hun werkzaamheden verrichten;
- g. artikel 4:42 met betrekking tot de rechtsvorm van de beheerder van de instelling voor collectieve belegging in effecten;
- h. artikel 4:43 met betrekking tot de tussen de beleggingsmaatschappij en de bewaarder te sluiten overeenkomst;
- i. artikel 4:44, eerste lid, met betrekking tot de rechtsvorm en statutaire doelomschrijving van de bewaarder;
- j. artikel 4:48 met betrekking tot het in dat artikel bedoelde registratiedocument;
- k. artikel 4:56 met betrekking tot het bewaren van de activa door een bewaarder;
- l. artikel 4:57 met betrekking tot de zetel van de bewaarder;
- m. artikel 4:60, eerste lid, met betrekking tot het statutaire doel van de beleggingsmaatschappij;
- n. artikel 4:60, tweede lid, met betrekking tot het zonder beperkingen in Nederland aanbieden van de rechten van deelneming en de inkoop of terugbetaling daarvan op verzoek van een deelnemer;
- o. artikel 4:60, derde lid, met betrekking tot de werkzaamheden van de beleggingsmaatschappij;
- p. artikel 3:53, eerste en derde lid, met betrekking tot het minimum eigen vermogen; en
- q. artikel 3:63, eerste en tweede lid, met betrekking tot de liquiditeit.

3. De Autoriteit Financiële Markten verleent op aanvraag een vergunning als bedoeld in artikel 2:69b, tweede lid, indien de aanvrager aantoont dat met betrekking tot de maatschappij voor collectieve belegging in effecten en, indien van toepassing, de daaraan verbonden bewaarder zal worden voldaan aan het bepaalde ingevolge:

- a. artikel 4:13 met betrekking tot de zeggenschapsstructuur;
- b. artikel 4:40 met betrekking tot de plaats van waaruit de personen die het dagelijks beleid van de beleggingsmaatschappij bepalen hun werkzaamheden verrichten;
- c. artikel 4:42 met betrekking tot de rechtsvorm van de beheerder van de instelling voor collectieve belegging in effecten;
- d. artikel 4:44, eerste lid, met betrekking tot de rechtsvorm en statutaire doelomschrijving van de bewaarder;
- e. artikel 4:56 met betrekking tot het bewaren van de activa door de bewaarder;
- f. artikel 4:57 met betrekking tot de zetel van de bewaarder;
- g. artikel 4:60, eerste lid, met betrekking tot het statutaire doel van de beleggingsmaatschappij;

h. artikel 4:60, tweede lid, met betrekking tot het zonder beperkingen in Nederland aanbieden van de rechten van deelneming en de inkoop of terugbetaling daarvan op verzoek van een deelnemer; en

i. artikel 4:60, derde lid, met betrekking tot de werkzaamheden van de beleggingsmaatschappij.

4. De aanvraag van de vergunning, bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, geschiedt onder opgave van bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens.

5. Ingeval een gekwalificeerde deelneming als bedoeld in artikel 3:95 wordt gehouden in de beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten verleent de Autoriteit Financiële Markten, onverminderd het eerste, tweede en derde lid, een vergunning indien de houder van de gekwalificeerde deelneming in de beheerder voldoet aan artikel 3:95, tweede lid, en de Nederlandsche Bank van oordeel is dat voldaan is aan het bepaalde ingevolge de artikelen 3:99 tot en met 3:101 met betrekking tot de verklaring van geen bezwaar.

6. De aanvraag van de vergunning geschiedt onder opgave van bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens.

AN. Na het opschrift van **paragraaf 2.2.7.2** wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2:70

Een buitenlandse beheerder van een beleggingsinstelling kan overgaan tot het voor de eerste maal beheren van een Nederlandse beleggingsinstelling, door middel van het verrichten van diensten of door middel van een in de andere lidstaat gelegen bijkantoor, of het in Nederland aanbieden van rechten van deelneming aan professionele beleggers, in een door hem beheerde beleggingsinstelling met zetel in een andere lidstaat onmiddellijk na ontvangst van de mededeling van de toezichthoudende instantie van de lidstaat van zijn herkomst dat zij de informatie, verstrekt op grond van de artikelen 32 en 33 van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen, aan de Autoriteit Financiële Markten heeft verzonden.

AO. Na **artikel 2:70** wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2:70a

Een buitenlandse beheerder van een beleggingsinstelling welke beheerder een andere lidstaat als referentielidstaat heeft, kan overgaan tot het voor de eerste maal beheren van een Nederlandse beleggingsinstelling, door middel van het verrichten van diensten of door middel van een in de andere lidstaat gelegen bijkantoor, of het in Nederland aanbieden van rechten van deelneming aan professionele beleggers, in een door hem beheerde beleggingsinstelling met zetel in een andere lidstaat onmiddellijk na ontvangst van de mededeling van de toezichthoudende instantie van de lidstaat van zijn herkomst dat zij de informatie, verstrekt op grond van de artikelen 32 en 33 van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen, aan de Autoriteit Financiële Markten heeft verzonden.

AP. In **artikel 2:71**, eerste lid, wordt 'beheerder' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

AQ. **Artikel 2:72** wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Onverminderd de artikelen 2:69b, eerste lid, aanhef en onderdeel a, of tweede lid, 2:69c, eerste lid, onderdelen g en k tot en met q en derde lid, met betrekking tot de aanvraag van een vergunning voor een instelling voor collectieve belegging in effecten gaat een beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten met zetel in een andere lidstaat die voornemens is een instelling voor collectieve belegging in effecten met zetel in Nederland te beheren, daartoe slechts over nadat de Autoriteit Financiële Markten met het voornemen heeft ingestemd.

2. In het tweede lid wordt 'herziene richtlijn beleggingsinstellingen' telkens vervangen door: richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten.

AR. **Artikel 2:74** vervalt.

AS. **Artikel 2:97** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het derde lid wordt '2:65' vervangen door: 2:69b.

2. Onder vervanging van de punt door een komma wordt aan het slot van het vierde lid toegevoegd: het beheren van individueel vermogen en het in de uitoefening van beroep of bedrijf ontvangen en doorgeven van orders van cliënten met betrekking tot financiële instrumenten.

AT. In **artikel 2:105**, eerste lid, onderdelen a en c, wordt telkens 'rechten van deelneming in een beleggingsinstelling' vervangen door: rechten van deelneming in een instelling voor collectieve belegging in effecten.

AU. Na **artikel 2:121b** wordt een afdeling ingevoegd, luidende:

Afdeling 2.3.4B Beheren van beleggingsinstellingen en aanbieden van rechten van deelneming in beleggingsinstellingen

§ 2.3.4B.1 Grensoverschrijdend beheren en aanbieden

Artikel 2:121c

1. Een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling als bedoeld in onderdeel a van de definitie van Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling met een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 meldt het voornemen om rechten van deelneming in een Europese beleggingsinstelling aan te bieden aan professionele beleggers in een andere lidstaat aan de Autoriteit Financiële Markten. Hij legt hierbij de volgende gegevens over:

- a. een programma van werkzaamheden waarin wordt vermeld welke beleggingsinstelling de beheerder voornemens is aan te bieden en waar de beleggingsinstelling gevestigd is;
- b. het fondsreglement of de statuten;
- c. de naam van de aan de beleggingsinstelling verbonden bewaarder;
- d. een beschrijving van de beleggingsinstelling of, indien van toepassing, de voor deelnemers beschikbare informatie over de beleggingsinstelling;
- e. indien het een feeder-beleggingsinstelling betreft, informatie over de vestigingsplaats van de master-beleggingsinstelling;
- f. de informatie, bedoeld in artikel 4:37m of 5:13;
- g. de lidstaat of lidstaten waar hij rechten van deelneming in de beleggingsinstelling aan professionele beleggers wil aanbieden;
- h. informatie over de wijze waarop rechten van deelneming in beleggingsinstellingen worden aangeboden en informatie over de wijze waarop wordt voorkomen dat rechten van deelneming worden aangeboden aan niet-professionele beleggers.

2. Uiterlijk twintig werkdagen na ontvangst van de informatie, bedoeld in het eerste lid, stuurt de Autoriteit Financiële Markten deze informatie door aan de toezichthoudende instantie van de lidstaat waarin de beheerder voornemens is rechten van deelneming ingevolge het eerste lid aan te bieden en, indien van toepassing, aan de toezichthoudende instantie van de lidstaat van herkomst van de beleggingsinstelling, tenzij de beheerder met het beheer van de beleggingsinstelling of anderszins niet aan de bij of krachtens de wet gestelde regels zal voldoen. De Autoriteit Financiële Markten stuurt een verklaring mee dat de beheerder over een door de Autoriteit Financiële Markten verleende vergunning beschikt voor het soort beleggingsinstelling waarvan de beheerder voornemens is in de andere lidstaat de rechten van deelneming aan te bieden.

3. De Autoriteit Financiële Markten deelt de doorzending, bedoeld in het tweede lid, onverwijld mede aan de beheerder.

4. De meldingen, bedoeld in het eerste en tweede lid, worden gedaan in een taal die in de internationale financiële wereld gebruikelijk is.

5. Een beheerder meldt voorgenomen wijzigingen met betrekking tot de informatie verstrekt ingevolge het eerste lid, ten minste een maand voordat de wijziging wordt doorgevoerd schriftelijk aan de Autoriteit Financiële Markten.

6. In afwijking van het vijfde lid, meldt de beheerder wijzigingen die hij niet heeft kunnen voorzien onverwijld nadat de wijziging is doorgevoerd aan de Autoriteit Financiële Markten.

7. Indien een beheerder als gevolg van de voorgenomen wijziging niet meer aan de ingevolge deze wet gestelde regels zou voldoen deelt de Autoriteit Financiële Markten hem onverwijld mede dat de voorgenomen wijziging niet doorgevoerd kan worden.

8. De Autoriteit Financiële Markten meldt een wijziging als bedoeld in het vijfde of zesde lid onverwijld aan de toezichthoudende instantie van de lidstaat waar de beheerder rechten van deelneming aanbiedt.

9. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld ten aanzien van:

- a. de vorm en inhoud van de in het eerste lid bedoelde informatie;
- b. de vorm van de in het tweede lid bedoelde melding; en
- c. de vorm van de in het vijfde lid bedoelde melding.

Artikel 2:121d

1. Een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling als bedoeld in onderdeel a van de definitie van Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling met een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 meldt het voornemen om voor de eerste maal een Europese beleggingsinstelling met zetel in een andere lidstaat te beheren door middel van het verrichten van diensten of door middel van een in de andere lidstaat gelegen bijkantoor aan de Autoriteit Financiële Markten. Hij legt hierbij de volgende gegevens over:

a. de naam van de andere lidstaat; en
b. een programma van werkzaamheden waarin in ieder geval is vermeld welke diensten de beheerder voornemens is te verlenen in de andere lidstaat en welke beleggingsinstellingen met zetel in de andere lidstaat hij voornemens is te beheren.

2. Onverminderd het eerste lid, legt een beheerder die voornemens is om door middel van een bijkantoor een beleggingsinstelling in een andere lidstaat te beheren de volgende gegevens over:

a. de organisatiestructuur van het bijkantoor;
b. het adres in de lidstaat van herkomst van de beleggingsinstelling waar documenten kunnen worden opgevraagd; en
c. de namen en contactgegevens van de personen die verantwoordelijk zijn voor het beheer van het bijkantoor.

3. Uiterlijk een maand na ontvangst van de informatie, bedoeld in het eerste lid onderscheidenlijk uiterlijk twee maanden na ontvangst van de informatie, bedoeld in het eerste en het tweede lid, stuurt de Autoriteit Financiële Markten deze informatie door aan de toezichhoudende instantie van de lidstaat waarin de beheerder voornemens is een beleggingsinstelling te beheren, tenzij de beheerder met het beheer van de beleggingsinstelling of anderszins niet aan de toepasselijke wetgeving zal voldoen. De Autoriteit Financiële Markten stuurt een verklaring mee dat de beheerder over een door de Autoriteit Financiële Markten verleende vergunning beschikt.

4. De Autoriteit Financiële Markten deelt de doorzending, bedoeld in het derde lid, onverwijld mede aan de beheerder.

5. Een beheerder meldt voorgenomen wijzigingen met betrekking tot de informatie die hij heeft verstrekt ingevolge het eerste lid en, indien van toepassing, het tweede lid, ten minste een maand voordat de wijziging wordt doorgevoerd schriftelijk aan de Autoriteit Financiële Markten.

6. In afwijking van het vijfde lid, meldt de beheerder wijzigingen die hij niet heeft kunnen voorzien onverwijld nadat de wijziging is doorgevoerd aan de Autoriteit Financiële Markten.

7. Indien een beheerder als gevolg van de voorgenomen wijziging niet meer aan de toepasselijke wetgeving zou voldoen deelt de Autoriteit Financiële Markten hem onverwijld mede dat de voorgenomen wijziging niet doorgevoerd kan worden.

8. De Autoriteit Financiële Markten meldt een wijziging als bedoeld in het vijfde of zesde lid onverwijld aan de toezichhoudende instantie van de andere lidstaat, tenzij het zevende lid van toepassing is.

9. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld ten aanzien van de vorm en inhoud van de ingevolge het eerste en tweede lid te verstrekken informatie.

Artikel 2:121e

Een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling met een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 mag een niet-Europese beleggingsinstelling waarvan de rechten van deelneming niet in een lidstaat worden aangeboden, beheren indien de Autoriteit Financiële Markten en de toezichthoudende instantie van de staat waar de niet-Europese beleggingsinstelling is gevestigd een samenwerkingsovereenkomst hebben gesloten die ten minste een efficiënte informatie-uitwisseling waarborgt en die de Autoriteit Financiële Markten in staat stelt haar toezichthoudende taken op grond van deze wet uit te voeren.

Het ingevolge deze wet bepaalde met betrekking tot het beheren van beleggingsinstellingen met zetel in Nederland is van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de artikelen 4:37e, tweede lid, 4:37f, vierde en vijfde lid, 4:37h tot en met 4:37k, 4:37p en 4:37r tot en met 4:37za.

AV. Na **artikel 2:121e** worden drie artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 2:121f

1. Een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling als bedoeld in onderdeel b van de definitie van Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling met een vergunning heeft als bedoeld in artikel 2:65 meldt het voornemen rechten van deelneming in een door hem beheerde Europese beleggingsinstelling aan te bieden aan professionele beleggers in een andere lidstaat aan de Autoriteit Financiële Markten.

2. Artikel 2:121c is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2:121g

1. Een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling met een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 mag rechten van deelneming in een door hem beheerde niet-Europese beleggingsinstelling aanbieden aan professionele beleggers in een andere lidstaat, indien:

a. de Autoriteit Financiële Markten en de toezichthoudende instantie van de staat waar de niet-Europese beleggingsinstelling is gevestigd een samenwerkingsovereenkomst hebben gesloten die ten minste een efficiënte informatie-uitwisseling waarborgt en die de Autoriteit Financiële Markten in staat stelt haar toezichthoudende taken op grond van deze wet uit te voeren;

b. de staat waar de beleggingsinstelling is gevestigd niet op de lijst van niet-coöperatieve landen en gebieden van de Financial Action Task Force staat; en

c. de staat waar de beleggingsinstelling is gevestigd met Nederland en met andere lidstaten waar de rechten van deelneming in de beleggingsinstelling zullen worden aangeboden, een overeenkomst heeft gesloten die voldoet aan de normen van artikel 26 van het OESO-Modelverdrag inzake belasting.

2. Het ingevolge deze wet bepaalde met betrekking tot het beheren van Nederlandse beleggingsinstellingen is van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de artikelen 4:37e, tweede lid, 4:37f, vierde en vijfde lid, 4:37h tot en met 4:37k, 4:37p en 4:37r tot en met 4:37za.

3. De beheerder meldt het voornemen als bedoeld in het eerste lid aan de Autoriteit Financiële Markten. Artikel 2:121c is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2:121h

1. Een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling als bedoeld in onderdeel b van de definitie van Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling met een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 meldt het voornemen om een beleggingsinstelling met zetel in een andere lidstaat te beheren, door middel van het verrichten van diensten of door middel van een in de andere lidstaat gelegen bijkantoor, voor zover de vergunning het beheer van een dergelijke beleggingsinstelling toestaat aan de Autoriteit Financiële Markten.
2. De beheerder meldt aan de Autoriteit Financiële Markten de naam van de lidstaat waarin hij voornemens is te beheren. Artikel 2:121 d is van overeenkomstige toepassing.

AW. In **artikel 2:122**, eerste lid, wordt 'beheerder die een vergunning als bedoeld in artikel 2:65,' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten die een vergunning als bedoeld in artikel 2:69b,.

AX. In **artikel 2:122a**, eerste lid, wordt 'beheerder die een vergunning als bedoeld in artikel 2:65,' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten die een vergunning als bedoeld in artikel 2:69b,.

AY. In **artikel 2:123**, eerste lid, wordt 'beheerder die een vergunning als bedoeld in artikel 2:65,' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten die een vergunning als bedoeld in artikel 2:69b,.

AZ. **Artikel 2:124** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt 'beheerder' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.
2. In het vierde lid, onderdeel b, wordt 'herziene richtlijn beleggingsinstellingen' vervangen door: richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten.

BA. **Artikel 2:124a** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt 'beheerder' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.
2. In het tweede en vierde lid wordt 'herziene richtlijn beleggingsinstellingen' vervangen door: richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten.

BB. In de **artikelen 2:127**, eerste lid, **2:129**, eerste lid, en **artikel 2:130**, eerste lid, wordt de zinsnede 'artikel 2:65, eerste lid, aanhef en onderdeel a,' vervangen door: artikel 2:69b, eerste lid, aanhef en onderdeel a.

BC. **Artikel 3:3** komt te luiden:

Artikel 3:3

Bij ministeriële regeling kan vrijstelling worden geregeld van het ingevolge dit deel bepaalde voor beheerders van een beleggingsinstelling, beheerders van een instelling voor collectieve belegging in effecten, beleggingsinstellingen, beleggingsondernemingen, betaaldienstverleners, bewaarders, instellingen voor collectieve belegging in effecten en premiepensioeninstellingen.

BD. **Artikel 3:17**, derde lid, komt te luiden:

3. Onverminderd artikel 4:14 is het tweede lid, aanhef en onderdeel c, van overeenkomstige toepassing op beheerders met zetel in Nederland van een instelling voor collectieve belegging in effecten, beleggingsondernemingen met zetel in Nederland die beleggingsdiensten verlenen of beleggingsactiviteiten verrichten in Nederland, bewaarders van een instelling voor collectieve belegging in effecten met zetel in Nederland die rechten van deelneming in Nederland aanbiedt, Nederlandse beheerders van een beleggingsinstelling en Nederlandse beleggingsinstellingen die rechten van deelneming in Nederland aanbieden.

BE. Na **artikel 3:18a** wordt een artikel ingevoegd luidende:

Artikel 3:18b

1. De Nederlandsche Bank stelt bovengrenzen aan de door een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling toegepaste hefboomfinanciering, of legt de beheerder andere beperkingen op met betrekking tot het beheren van een beleggingsinstelling, indien dit nodig wordt geacht om de stabiliteit van het financiële stelsel te waarborgen.
2. Uiterlijk tien dagen voordat de in het eerste lid bedoelde maatregelen worden geacht in werking te treden stelt de Nederlandsche Bank het Europees Comité voor systeemrisico's, de Europese Autoriteit voor effecten en markten en in voorkomend geval de met betrekking tot de belegginginstelling bevoegde autoriteiten hiervan naar behoren in kennis.
3. De kennisgeving, bedoeld in het tweede lid, omvat in ieder geval:
 - a. een gedetailleerde beschrijving van de voorgestelde maatregel;
 - b. de redenen voor de voorgestelde maatregel; en
 - c. de beoogde datum van inwerkingtreding van de maatregel.
4. In uitzonderlijke omstandigheden kan de Nederlandsche Bank afwijken van de periode, bedoeld in het tweede lid.

5. Indien de Nederlandsche Bank afwijkt van adviezen van de Europese Autoriteit voor effecten en markten met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde maatregelen, stelt zij de Europese Autoriteit voor effecten en markten hiervan gemotiveerd in kennis.
6. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot het eerste lid.

BF. Artikel 3:53 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Een bank met zetel in Nederland, een beheerder met zetel in Nederland van een instelling voor collectieve belegging in effecten, een beleggingsonderneming met zetel in Nederland die beleggingsdiensten verleent of beleggingsactiviteiten verricht in Nederland, een betaalinstelling, een bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten met zetel in Nederland waarvan de rechten van deelneming in Nederland worden aangeboden, een clearinginstelling, entiteit voor risico-acceptatie, pensioenbewaarder, premiepensioeninstelling met zetel in Nederland, een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling of een verzekeraar met zetel in Nederland beschikt over een minimumbedrag aan eigen vermogen.
2. In het vijfde lid vervalt 'beheerder, niet zijnde een beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten,'.
3. In het zesde lid wordt de zinsnede 'aan een beheerder, beleggingsonderneming, bewaarder, clearinginstelling, kredietinstelling of premiepensioeninstelling' vervangen door: aan een bank, beleggingsonderneming, clearinginstelling of premiepensioeninstelling.

BG. Artikel 3:57 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Een bank met zetel in Nederland, een beheerder met zetel in Nederland van een instelling voor collectieve belegging in effecten, een beleggingsonderneming met zetel in Nederland die beleggingsdiensten verleent of beleggingsactiviteiten verricht in Nederland, een betaalinstelling, een clearinginstelling, entiteit voor risico-acceptatie met zetel in Nederland, een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling of een verzekeraar met zetel in Nederland beschikt over voldoende solvabiliteit.
2. In het zevende lid wordt de zinsnede 'aan een beheerder, beleggingsonderneming' vervangen door: aan een beleggingsonderneming.

BH. Artikel 3:63 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt 'beleggingsinstelling met zetel in Nederland' vervangen door: Nederlandse beleggingsinstelling of een instelling voor collectieve belegging in effecten met zetel in Nederland.
2. In het tweede lid wordt 'worden regels gesteld' vervangen door: kunnen regels worden gesteld.

BI. **Artikel 3:72** wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Een bank met zetel in Nederland, een beleggingsonderneming met zetel in Nederland die beleggingsdiensten verleent of beleggingsactiviteiten verricht in Nederland, een betaalinstelling, een clearinginstelling, elektronischgeldinstelling met zetel in Nederland of een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling verstrekt periodiek binnen de daartoe vastgestelde termijnen staten aan de Nederlandsche Bank, al dan niet tevens op geconsolideerde basis, die deze nodig heeft voor het toezicht op de naleving van het bij of krachtens dit deel bepaalde.

2. Het zevende lid komt te luiden:

7. Staten, verstrekt door een bank, beheerder, clearingsinstelling, entiteit voor risico-acceptatie of verzekeraar, zijn periodiek voorzien van een verklaring omtrent de getrouwheid, afgegeven door een accountant. De Nederlandsche Bank kan bepalen dat staten, verstrekt door een beleggingsonderneming, voorzien zijn van een verklaring als bedoeld in de eerste volzin. De accountant waarmerkt de betrokken staten. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot het onderzoek en de waarmerking van de staten.

BJ. Na **artikel 3:74b** wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 3:74c

Een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling verstrekt aan de Nederlandsche Bank de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens.

BK. **Artikel 3:88**, eerste lid, komt te luiden:

1. Een accountant die het onderzoek uitvoert van de jaarrekening van een bank met zetel in Nederland, een beheerder met zetel in Nederland van een instelling voor collectieve belegging in effecten, een beleggingsonderneming met zetel in Nederland die beleggingsdiensten verleent of beleggingsactiviteiten verricht in Nederland, een clearinginstelling met zetel in Nederland, een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling, een Nederlandse beleggingsinstelling die rechten van deelneming in Nederland aanbiedt, een instelling voor collectieve belegging in effecten of verzekeraar met zetel in Nederland, dan wel van de staten van een financiële onderneming met zetel in Nederland als bedoeld in artikel 3:72, eerste of derde lid, geeft de Nederlandsche Bank zo spoedig mogelijk kennis van elke omstandigheid waarvan hij bij de uitvoering van het onderzoek kennis heeft gekregen en die:

- a. in strijd is met de ingevolge dit deel opgelegde verplichtingen; of
- b. het voortbestaan van de financiële onderneming bedreigt.

BL. In **artikel 3:258**, eerste lid, sub b, wordt na de zinsnede 'als bedoeld in artikel 2:65, aanhef en onderdeel a' ingevoegd: of als bedoeld in artikel 2:69b eerste lid, aanhef en onderdeel a.

BM. In **artikel 3:292**, eerste en tweede lid, wordt de zinsnede 'artikel 2:65, eerste lid, onderdeel a, of tweede lid' vervangen door: artikel 2:69b, eerste lid, onderdeel a, of tweede lid.

BN. **Artikel 4:1** wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel c komt te luiden:

c. beleggingsinstellingen waaraan het ingevolge afdeling 2.2.7 is toegestaan in Nederland beleggingsinstellingen te beheren dan wel rechten van deelneming in een beleggingsinstelling in Nederland aan te bieden, de beheerders en bewaarders van die beleggingsinstellingen;

2. In het eerste lid wordt na onderdeel c, onder verlettering van de onderdelen d tot en met f tot e tot en met g, een onderdeel ingevoegd, luidende:

d. instellingen voor collectieve belegging in effecten waaraan het ingevolge afdeling 2.2.7 is toegestaan in Nederland rechten van deelneming aan te bieden, de beheerders van die instellingen voor collectieve belegging in effecten en de eventueel aan die instellingen voor collectieve belegging in effecten verbonden bewaarders;

3. Er worden twee leden toegevoegd, luidende:

3. Het ingevolgde dit deel bepaalde, met uitzondering van de artikelen 4:9, 4:10, 4:37e en 4:37g, is niet van toepassing op buitenlandse beheerders van beleggingsinstellingen waarvan Nederland de lidstaat van ontvangst is als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel r, van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen die vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor Nederlandse beleggingsinstellingen beheren of rechten van deelneming in beleggingsinstellingen in Nederland aanbieden.

3. Het ingevolgde dit deel bepaalde, is niet van toepassing op buitenlandse beheerders van beleggingsinstellingen waarvan Nederland de lidstaat van ontvangst is als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel r, van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen die via het verrichten van diensten Nederlandse beleggingsinstellingen beheren of rechten van deelneming in beleggingsinstellingen in Nederland aanbieden.

BO. In **artikel 4:4**, vierde lid, onderdeel a, wordt 'beheerders van instellingen voor collectieve belegging in effecten' vervangen door: beheerders van beleggingsinstellingen of beheerders van instellingen voor collectieve belegging in effecten,.

BP. In **artikel 4:5**, eerste lid, wordt na 'beleggingsinstelling' ingevoegd: of een instelling voor collectieve belegging in effecten,.

BQ. **Artikel 4:8** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid wordt 'beheerders' vervangen door: beheerders van instellingen voor collectieve belegging in effecten.

2. In het derde lid wordt 'beheerders' vervangen door: beheerders van instellingen voor collectieve belegging in effecten.

3. Na het derde lid wordt, onder vernummering van het vierde tot en met het zesde tot vijfde tot en met zevende lid, een lid ingevoegd, luidende:

4. Deze paragraaf is niet van toepassing op beheerders van instellingen voor collectieve belegging in effecten met zetel in een andere lidstaat en op beheerders met een andere lidstaat als lidstaat van herkomst.

BR. **Artikel 4:9** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt 'beheerder, beleggingsmaatschappij' vervangen door: beheerder van een beleggingsinstelling, beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten, maatschappij voor collectieve belegging in effecten.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

6. Het eerste lid, tweede volzin, is niet van toepassing op beheerders, beleggingsmaatschappijen en maatschappijen voor collectieve belegging in effecten.

BS. **Artikel 4:10** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt 'beheerder, beleggingsmaatschappij' vervangen door 'beheerder van een beleggingsinstelling, beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten, maatschappij voor collectieve belegging in effecten' en wordt 'bewaarder' vervangen door: bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

2. Onder vernummering van het derde lid tot vierde lid wordt na het tweede lid een lid ingevoegd, luidende:

3. Het eerste lid, tweede volzin, is niet van toepassing op beheerders, beleggingsmaatschappijen en maatschappijen voor collectieve belegging in effecten.

BT. In **artikel 4:11**, eerste lid, wordt 'beheerder, beleggingsinstelling' vervangen door 'beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten, instelling voor collectieve belegging in effecten' en wordt 'bewaarder' vervangen door: bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

BU. **Artikel 4:12** wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De artikelen 4:13, 4:14, 4:16 en 4:17 zijn niet van toepassing op beheerders van instellingen voor collectieve belegging in effecten met zetel in een andere lidstaat die geen instelling voor collectieve belegging in effecten met zetel in Nederland beheren of rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging in effecten in Nederland aanbieden, instellingen voor collectieve belegging in effecten met zetel in een andere lidstaat en de eventueel aan die instellingen verbonden bewaarders.

2. In het zesde en zevende lid wordt 'beheerder' telkens vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

3. Na het zevende lid worden twee leden toegevoegd, luidende:

8. De artikelen 4:13 en 4:16 zijn niet van toepassing op beheerders van beleggingsinstellingen met zetel in een aangewezen staat, beleggingsinstellingen met zetel in een aangewezen staat en de eventueel aan die beleggingsinstellingen verbonden bewaarders.

9. De artikelen 4:13 en 4:16 zijn niet van toepassing op beheerders met zetel in een andere lidstaat of beheerders met een andere lidstaat als lidstaat van herkomst.

BV. In **artikel 4:13**, eerste en tweede lid wordt 'beheerder' telkens vervangen door 'beheerder van een beleggingsinstelling, beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten' en wordt 'beleggingsmaatschappij' telkens vervangen door 'beleggingsmaatschappij, maatschappij voor collectieve belegging in effecten' en wordt 'bewaarder' vervangen door 'bewaarder, bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten'. en wordt na 'beheerde beleggingsinstellingen' telkens ingevoegd: onderscheidenlijk instellingen voor collectieve belegging in effecten.

BW. In **artikel 4:14**, eerste lid, wordt 'beheerder, beleggingsinstelling' vervangen door 'beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten, instelling voor collectieve belegging in effecten' en wordt 'bewaarder' vervangen door: bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

BX. **Artikel 4:16** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid wordt 'beheerder, beleggingsonderneming of betaalinstelling' vervangen door: beheerder van een beleggingsinstelling, beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten, bewaarder, beleggingsonderneming of betaalinstelling'.

2. In het derde lid, onderdeel b, wordt 'beheerders, bewaarders en beleggingsondernemingen' vervangen door: beheerders, bewaarders, bewaarders van instellingen voor collectieve belegging in effecten en beleggingsondernemingen.

3. In het derde lid, onderdeel c, wordt 'beheerder, bewaarder of beleggingsonderneming' vervangen door: beheerder van een beleggingsinstelling, beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten, bewaarder, bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten of beleggingsonderneming'.

BY. In **artikel 4:17**, eerste lid, aanhef, wordt 'beheerder' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

BZ. In de **artikelen 4:18c**, **artikel 4:18d** en **artikel 4:18e** wordt 'beleggingsonderneming' telkens vervangen door: beheerder van een beleggingsinstelling of beleggingsonderneming.

CA. **Artikel 4:26** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt '2:68, derde lid, 2:69, tweede lid, 2:69a, vierde en zesde lid, 2:72, tweede lid' vervangen door: 2:68, derde lid, 2:72, tweede lid.

2 In het tweede, derde en vierde lid, wordt 'beheerder' telkens vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

CB. In **artikel 4:27**, eerste en tweede lid, wordt de zinsnede 'de jaarrekening van een afwikkelonderneming met zetel in Nederland, een beheerder' telkens vervangen door: de jaarrekening van een afwikkelonderneming met zetel in Nederland, Nederlandse beheerder, beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten met zetel in Nederland, instelling voor collectieve belegging in effecten.

CC. Na **artikel 4:37a** worden in **paragraaf 4.3.1.4** zestien artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 4:37b

Deze paragraaf is niet van toepassing op buitenlandse beheerders van beleggingsinstellingen die geen Nederlandse beleggingsinstellingen beheren of die geen rechten van deelneming aanbieden in Nederland en de aan die instellingen verbonden bewaarders.

Artikel 4:37c

1. Een beheerder van een beleggingsinstelling is een rechtspersoon.
2. Een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling als bedoeld in onderdeel a van de definitie van Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling heeft zijn hoofdkantoor in Nederland.
3. Ten minste twee natuurlijke personen bepalen het dagelijks beleid van een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling of beleggingsmaatschappij.
4. Een beleggingsmaatschappij heeft een aparte beheerder tenzij de beleggingsmaatschappij, een eigen vermogen heeft van ten minste € 300.000.
5. De beheerder mag rechten van deelneming in een feeder-beleggingsinstelling slechts aanbieden indien de master-beleggingsinstelling gevestigd is in een lidstaat en wordt beheerd door een vergunninghoudende beheerder uit een lidstaat.
6. De beheerder verstrekt ten minste twintig werkdagen voor de datum waarop hij voornemens is de rechten van deelneming aan te bieden aan de Autoriteit Financiële Markten:
 - a. een programma van werkzaamheden waarin wordt vermeld welke beleggingsinstelling hij voornemens is aan te bieden en waar de beleggingsinstelling gevestigd is;
 - b. het fondsreglement of de statuten;
 - c. de naam van de aan de beleggingsinstelling verbonden bewaarder;
 - d. een beschrijving van de beleggingsinstelling of, indien van toepassing, de voor deelnemers beschikbare informatie over de beleggingsinstelling;

e. indien het een feeder-beleggingsinstelling betreft, informatie over de vestigingsplaats van de master-beleggingsinstelling;

f. de informatie, bedoeld in artikel 4:37m of 5:13;

g. indien van toepassing, de regeling waarmee wordt voorkomen dat rechten van deelneming worden aangeboden aan niet-professionele beleggers.

7. Tenzij de beheerder met het beheer van de beleggingsinstelling of anderszins niet aan de toepasselijke wetgeving zal voldoen, deelt de Autoriteit Financiële Markten uiterlijk twintig werkdagen na ontvangst van de informatie, bedoeld in het derde lid, aan de beheerder mee dat de rechten van deelneming aangeboden mogen worden in Nederland.

8. Indien de rechten van deelneming niet mogen worden aangeboden, deelt de Autoriteit Financiële Markten dit binnen de in het vorige lid bedoelde termijn aan de beheerder mee.

9. De beheerder meldt voorgenomen wijzigingen met betrekking tot de informatie, verstrekt ingevolge het derde lid, ten minste een maand voordat de wijziging wordt doorgevoerd schriftelijk aan de Autoriteit Financiële Markten.

10. In afwijking van het zesde lid, meldt de beheerder wijzigingen die hij niet heeft voorzien onverwijld nadat de wijziging is doorgevoerd aan de Autoriteit Financiële Markten.

11. Indien een beheerder als gevolg van de voorgenomen wijziging niet meer aan de toepasselijke wetgeving zou voldoen deelt de Autoriteit Financiële Markten hem onverwijld mede dat de voorgenomen wijziging niet doorgevoerd kan worden.

12. Bij of krachtens algemene of krachtens maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld ten aanzien van:

a. de vorm en inhoud van de in het zesde lid bedoelde informatie; en

b. de vorm van de in het negende lid bedoelde melding.

13. Indien de beheerder een beheerder is als bedoeld in onderdeel b van de definitie van Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling deelt de Autoriteit Financiële Markten de Europese Autoriteit voor effecten en markten en, indien van toepassing, de toezichthoudende instantie van de lidstaat van herkomst van de beleggingsinstelling mede dat de beheerder de rechten van deelneming in de beleggingsinstelling in Nederland mag aanbieden.

14. Indien de beheerder een beheerder is als bedoeld in onderdeel b van de definitie van Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling en de Autoriteit Financiële Markten instemt met een wijziging als bedoeld in het zesde lid, deelt zij dit onverwijld mede aan de Europese Autoriteit voor effecten en markten, indien de wijziging betrekking heeft op het beëindigen van het aanbieden van rechten van deelneming en beleggingsinstellingen of op het voornemen om rechten van deelneming in andere beleggingsinstellingen aan te bieden.

Artikel 4:37d

1. Indien een beleggingsinstelling of een derde namens een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling zorg draagt voor de naleving door de beheerder van de toepasselijke wetgeving en de beheerder deze naleving onvoldoende kan waarborgen, meldt hij dit onverwijld aan de Autoriteit Financiële Markten en, indien van toepassing, aan de toezichthoudende instantie van de lidstaat van herkomst van de beleggingsinstelling.

2. De Autoriteit Financiële Markten kan de beheerder opdragen om zich in te spannen om ervoor te zorgen dat de door hem beheerde beleggingsinstelling of derde bedoeld in het eerste lid, namens

hem zorg draagt voor de naleving van de bij of krachtens deze wet aan de beheerder gestelde regels.

3. Indien de beleggingsinstelling of de derde ook na de in het tweede lid bedoelde inspanningen blijvend niet zorg draagt voor naleving van de ingevolge deze wet aan de beheerder gestelde regels, meldt de beheerder dit aan de Autoriteit Financiële Markten. De Autoriteit Financiële Markten verbiedt de beheerder nog langer als beheerder van de beleggingsinstelling op te treden.

4. De Autoriteit Financiële Markten stelt de toezichthoudende autoriteit van de lidstaat waar de beheerder rechten van deelneming in de beleggingsinstelling aanbiedt onverwijld op de hoogte van een situatie als bedoeld in het derde lid.

Artikel 4:37e

1. Een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling:

- a. voert zijn werkzaamheden zorgvuldig en onafhankelijk uit;
- b. handelt in het belang van de door hem beheerde beleggingsinstellingen of dier deelnemers en spant zich in voor de integriteit van de financiële markten; en
- c. behandelt alle deelnemers in een door hem beheerde beleggingsinstelling onder vergelijkbare omstandigheden gelijk.

2. Een beheerder die op grond van zijn vergunning tevens individuele vermogens mag beheren, belegt slechts het vermogen van zijn cliënt in deelnemingsrechten in een door hem beheerde beleggingsinstelling, indien de cliënt daar vooraf toestemming voor heeft gegeven.

3. Een bewaarder:

- a. voert zijn werkzaamheden zorgvuldig en onafhankelijk uit;
- b. handelt in het belang van de beleggingsinstellingen of diens deelnemers.

4. Het in deze wet met betrekking tot het beleggerscompensatiestelsel bepaalde is van toepassing op de diensten van een beheerder als bedoeld in artikel 2:67a, tweede lid.

5. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot het eerste lid.

Artikel 4:37f

1. Een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling voert een adequaat beleid dat mogelijke belangenconflicten signaleert tussen:

- a. de beheerder en de door hem beheerde beleggingsinstellingen of hun deelnemers;
- b. door de beheerder beheerde beleggingsinstellingen of hun deelnemers en andere door de beheerder beheerde beleggingsinstellingen of hun deelnemers;
- c. door de beheerder beheerde beleggingsinstellingen of hun deelnemers en andere cliënten van de beheerder;
- d. door de beheerder beheerde beleggingsinstellingen of hun deelnemers en door de beheerder beheerde instellingen voor collectieve belegging in effecten of hun deelnemers; en
- e. cliënten van de beheerder.

2. De beheerder richt zijn bedrijfsvoering zodanig in dat maatregelen kunnen worden genomen om mogelijke belangenconflicten te identificeren, voorkomen, beheersen en controleren. De beheerder treft maatregelen om te voorkomen dat de belangen van een door hem beheerde beleggingsinstellingen of hun deelnemers worden geschaad door een belangenconflict.

3. Indien het niet mogelijk is om schadelijke gevolgen van belangenconflicten voor de belangen van deelnemers te voorkomen, informeert een beheerder de potentiële deelnemers in een door hem beheerde beleggingsinstelling over de aard van mogelijke belangenconflicten. De beheerder voert een adequaat beleid inzake de omgang met dergelijke belangenconflicten.

4. Een bewaarder van een beleggingsinstelling verricht geen activiteiten waardoor een belangenconflict ontstaat tussen de beheerder, de beleggingsinstelling, diens deelnemers en de bewaarder.

5. Het vierde lid is niet van toepassing indien:

a. de bewaarder de bewaaractiviteiten heeft afgescheiden van andere taken die niet verenigbaar zijn met bewaaractiviteiten;

b. mogelijke belangenconflicten worden geïdentificeerd, beheerst en gecontroleerd; en

c. de bewaarder de deelnemers in de beleggingsinstelling informeert over mogelijke belangenconflicten.

6. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot de soorten belangenconflicten bedoeld in het eerste lid, de inrichting van de bedrijfsvoering, bedoeld in het tweede lid, en het beleid bedoeld in het derde lid.

Artikel 4:37g

1. Een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling, Nederlandse beleggingsinstelling of bewaarder richt de bedrijfsvoering zodanig in dat deze een beheerste en integere uitoefening van zijn bedrijf waarborgt.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot het eerste lid. Deze regels hebben betrekking op:

a. controle- en beveiligingsvoorschriften op het gebied van de elektronische informatieverwerking;

b. adequate interne controleprocedures waaronder:

1°. procedures voor persoonlijke transacties van de medewerkers van de beheerder;

2°. procedures voor het aanhouden of beheren van beleggingen met het oog op het beleggen van het eigen vermogen opdat in ieder geval gewaarborgd wordt dat elke transactie waarbij de beleggingsinstelling betrokken is kan worden gereconstrueerd naar oorsprong, de betrokken partijen, de aard en de tijd en plaats waar de transactie heeft plaatsgevonden; en

3°. waarborgen dat de activa van een door de beheerder beheerde beleggingsinstelling worden belegd in overeenstemming met het beleggingsbeleid van de beleggingsinstelling.

Artikel 4:37h

1. Een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling treft maatregelen opdat de activa van een door hem beheerde beleggingsinstelling ten behoeve van de deelnemers worden bewaard door een onafhankelijke bewaarder die rechtspersoon is.

2. De beheerder gaat met de bewaarder een schriftelijke overeenkomst inzake beheer en bewaring aan.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de inhoud van de tussen de beheerder en de bewaarder te sluiten overeenkomst inzake beheer en bewaring.

Artikel 4:37i

Indien een bewaarder werkzaamheden uitbesteedt als bedoeld in artikel 4:16, kan hij zijn aansprakelijkheid voor verlies van de in bewaring gegeven financiële instrumenten jegens de beleggingsinstelling of de beheerder slechts uitsluiten indien:

- a. hij een schriftelijke overeenkomst met de derde die de uitbestede werkzaamheden verricht, heeft gesloten waarin zijn aansprakelijkheid voor tekortkomingen van de derde wordt uitgesloten en op grond waarvan de beleggingsinstelling, de beheerder of de bewaarder namens hen, op dezelfde voet als waarin oorspronkelijk de bewaarder kon worden aangesproken, de derde kan aanspreken wegens schade door dat verlies; en
- b. hij een schriftelijke overeenkomst met de beleggingsinstelling of de beheerder heeft gesloten waarin deze instemt met de uitsluiting van de aansprakelijkheid van de bewaarder, waarin een objectieve reden voor die uitsluiting is opgenomen en, indien van toepassing, op grond waarvan hij namens de beleggingsinstelling of de beheerder de derde voor de schade kan aanspreken.

Artikel 4:37j

1. Een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling stelt als bewaarder slechts aan:
 - a. een bank met zetel in een lidstaat en een vergunning als bedoeld in de herziene richtlijn banken;
 - b. een beleggingsonderneming met zetel in een lidstaat en vergunning als bedoeld in de richtlijn markten voor financiële instrumenten, die:
 - 1°. voldoet aan artikel 20, eerste lid, van de herziene richtlijn kapitaaltoereikendheid;
 - 2°. de nevendienst bewaring en beheer van financiële instrumenten voor rekening van cliënten, met inbegrip van bewaarneming en daarmee samenhangende diensten zoals contanten- of zekerhedenbeheer verricht; en
 - 3°. beschikt over een minimum eigen vermogen als bedoeld in artikel 9 van de herziene richtlijn kapitaaltoereikendheid;
 - c. een andere rechtspersoon die voldoet aan hetgeen ingevolge deze wet is bepaald met betrekking tot bewaarders van de activa van instellingen voor collectieve belegging in effecten.
2. Bij algemene maatregel van bestuur worden, in afwijking van het eerste lid, regels gesteld met betrekking tot de bewaarder van beleggingsinstellingen:
 - a. waarbij door de deelnemers gedurende een periode van vijf jaar vanaf het tijdstip waarop de rechten van deelneming zijn verworven geen recht tot inkoop of terugbetaling van rechten van deelneming kan worden uitgeoefend;
 - b. die overeenkomstig hun beleggingsbeleid over het algemeen niet beleggen in activa die in bewaring moeten worden gegeven; of
 - c. die over het algemeen beleggen in uitgevende instellingen en niet-beursgenoteerde uitgevende instellingen om controle met zetel in een lidstaat als bedoeld in artikel 4:37r en 4:37x in deze instellingen te verkrijgen.

Artikel 4:37k

1. Een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling stelt als bewaarder van een Europese beleggingsinstelling slechts aan een bewaarder die is gevestigd in de lidstaat van herkomst van de beleggingsinstelling.

2. Een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling stelt als bewaarder van een niet-Europese beleggingsinstelling slechts aan een bewaarder die is gevestigd:
 - a. in de staat waarin de beleggingsinstelling is gevestigd; of
 - b. in de lidstaat van herkomst van de beheerder.
3. Als bewaarder van een beleggingsinstelling als bedoeld in het tweede lid, aanhef, kan, in afwijking van artikel 4:37e kan een entiteit optreden van dezelfde aard als de financiële ondernemingen, bedoeld in artikel 4:37e, eerste lid, onderdeel a of b, indien deze entiteit is onderworpen aan effectieve prudentiële regelgeving en toezicht dat dezelfde strekking heeft als bedoeld in artikel 4:37e, eerste lid, onderdelen a en b, en dat daadwerkelijk wordt uitgevoerd. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld met betrekking tot het bepaalde in dit lid.

Artikel 4:37l

1. Een beheerder van een Nederlandse beleggingsinstelling:
 - a. heeft procedures met betrekking tot de waardering van de activa van de door hem beheerde Nederlandse beleggingsinstellingen;
 - b. voert een waardering van de activa van de door hem beheerde Nederlandse beleggingsinstellingen uit of ziet toe dat een waardering van de activa wordt uitgevoerd door een externe taxateur of de bewaarder; en
 - c. draagt er zorg voor dat de deelnemers die rechten van deelneming hebben verworven in een door hem beheerde Nederlandse beleggingsinstelling in kennis worden gesteld van de intrinsieke waarde per recht van deelneming.
2. Indien een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling een externe taxateur aanstelt, stelt hij hiervan de Autoriteit Financiële Markten in kennis. De beheerder toont daarbij aan dat voldaan is aan de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen regels met betrekking tot een externe taxateur die de waardering uitvoert.
3. De Autoriteit Financiële Markten kan de Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling verplichten:
 - a. een andere externe taxateur aan te stellen indien de externe taxateur niet voldoet aan de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen regels, bedoeld in het tweede lid; en
 - b. de procedures voor de waardering van de activa van de door hem beheerde beleggingsinstellingen of de waardering te laten controleren door een externe taxateur of accountant indien de beheerder of bewaarder de waardering uitvoert.
4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot de waardering van de activa van de door een beheerder beheerde Nederlandse beleggingsinstellingen en de berekening van de intrinsieke waarde per recht van deelneming in die beleggingsinstellingen.

Artikel 4:37m

1. Indien een beheerder van een beleggingsinstelling rechten van deelneming in een door hem beheerde beleggingsinstelling in Nederland aanbiedt, verstrekt hij aan beleggers voordat zij die rechten verwerven informatie over die beleggingsinstelling.
2. De beheerder van een beleggingsinstelling actualiseert de informatie, bedoeld in het eerste lid, zodra daartoe aanleiding bestaat.

3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot de informatie, bedoeld in het eerste lid, die aan beleggers wordt verstrekt.
4. Het eerste tot en met derde lid zijn niet van toepassing op beheerders van beleggingsinstellingen waarvan de rechten van deelneming verhandelbaar zijn en niet op verzoek van de deelnemers ten laste van de activa direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald.

Artikel 4:37n

1. Indien een beheerder van een beleggingsinstelling rechten van deelneming in een door hem beheerde beleggingsinstelling in Nederland aanbiedt, verstrekt hij aan de deelnemers in de beleggingsinstelling informatie.
2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot de inhoud van de informatie en de frequentie van de informatieverstrekking.

Artikel 4:37o

Een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling verstrekt aan de Autoriteit Financiële Markten de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens.

Artikel 4:37p

1. Een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling verstrekt binnen vier maanden na afloop van het boekjaar aan de Autoriteit Financiële Markten een jaarrekening en een jaarverslag van:
 - a. de door hem beheerde Europese beleggingsinstellingen; of
 - b. de door hem beheerde beleggingsinstellingen waarin hij rechten van deelneming aanbiedt in een lidstaat.
2. Een buitenlandse beheerder van een beleggingsinstelling verstrekt binnen vier maanden na afloop van het boekjaar aan de Autoriteit Financiële Markten een jaarrekening en een jaarverslag van de door hem beheerde Nederlandse beleggingsinstellingen.
3. De jaarrekening, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt opgesteld overeenkomstig de jaarrekeningstandaarden van:
 - a. de lidstaat van herkomst van de beleggingsinstelling; en
 - b. de staat die geen lidstaat is waar de beleggingsinstelling haar zetel heeft.
4. De jaarrekening en het jaarverslag, bedoeld in het eerste en tweede lid, zijn voorzien van een verklaring omtrent de getrouwheid, afgegeven door een accountant dan wel door een deskundige die ingevolge het recht van de staat waar de beleggingsinstelling haar zetel heeft, bevoegd is de jaarrekening en het jaarverslag te onderzoeken.
5. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot de verstrekking en inhoud van de jaarrekening en het jaarverslag, bedoeld in het eerste en tweede lid.
6. Het eerste tot en met het vijfde lid zijn niet van toepassing op beheerders van beleggingsinstellingen waarvan de rechten van deelneming zijn toegelaten tot de handel op een in Nederland gelegen of functionerende gereguleerde markt en niet op verzoek van de deelnemers ten laste van de activa direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald.

Artikel 4:37q

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden aanvullende regels gesteld met betrekking tot de bedrijfsvoering, de informatie aan beleggers en deelnemers, informatie aan toezichthoudende instanties en adequate behandeling van deelnemers. Deze aanvullende regels zijn van toepassing voor zover een beheerder van een beleggingsinstelling rechten van deelneming aanbiedt aan niet-professionele beleggers.

CD. Na **artikel 4:37q** worden twee paragrafen ingevoegd, luidende:

§ 4.3.1.4.a Informatieverplichtingen voor beheerders van beleggingsinstellingen betreffende controle of zeggenschap in niet-beursgenoteerde uitgevende instellingen

Artikel 4:37r

In deze paragraaf en de daarop berustende bepalingen wordt, indien van toepassing in afwijking van artikel 1:1, verstaan onder:

a. aandeel:

1°. een verhandelbaar aandeel als bedoeld in artikel 79, eerste lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek;

2°. een verhandelbaar aandeel als bedoeld in artikel 190, eerste lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek;

3°. een certificaat van een aandeel of een ander met een certificaat van een aandeel gelijk te stellen verhandelbaar waardebewijs; of

4°. elk ander door een rechtspersoon, vennootschap of instelling opgericht naar het recht van een andere lidstaat, uitgegeven verhandelbaar waardebewijs dat gelijk te stellen is met onderdeel 1°, 2° of 3°;

b. niet-beursgenoteerde uitgevende instelling: uitgevende instelling met zetel in een lidstaat waarvan geen aandelen zijn toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt;

c. stemmen: stemmen die op aandelen kunnen worden uitgebracht;

d. drempelwaarde: een percentage van de stemmen, waarvan het bereiken, overschrijden of onderschrijden door een beleggingsinstelling die aandelen houdt of verwerft, of stemmen kan uitbrengen of verwerft, leidt tot een verplichting voor de beheerder van de beleggingsinstelling tot het doen van een melding ingevolge artikel 4:37t;

e. controle: het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van ten minste 50 procent van de stemrechten in de algemene vergadering van een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling;

f. aandeelhouder: degene die aandelen in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling houdt en van wie naam en adres:

1°. bekend zijn bij de beheerder van een beleggingsinstelling;

2°. ter beschikking kunnen worden gesteld aan de beheerder door de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling; of

3°. zijn opgenomen in een register waartoe de beheerder toegang heeft of kan krijgen.

Artikel 4:37s

1. Deze paragraaf is uitsluitend van toepassing op de Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling die:
 - a. het beheer voert over een of meer beleggingsinstellingen die, alleen of gezamenlijk op grond van een daartoe strekkende overeenkomst, controle verkrijgen in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling; of
 - b. op grond van een overeenkomst samenwerkt met een andere beheerder van een beleggingsinstelling en de door hen beheerde beleggingsinstellingen gezamenlijk controle verkrijgen in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling.
2. In afwijking van het eerste lid, is artikel 4:37t tevens van toepassing op de Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling die:
 - a. het beheer voert over een of meer beleggingsinstellingen die alleen of gezamenlijk op grond van een daartoe strekkende overeenkomst, zeggenschap verkrijgen in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling; of
 - b. op grond van een overeenkomst samenwerkt met een andere beheerder van een beleggingsinstelling en de door hen beheerde beleggingsinstellingen gezamenlijk zeggenschap verkrijgen in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling.
3. Deze paragraaf is niet van toepassing indien de desbetreffende niet-beursgenoteerde uitgevende instelling:
 - a. minder dan 250 werkzame personen heeft en een jaaromzet van minder dan € 50 miljoen of een jaarlijks balanstotaal van minder dan € 43 miljoen heeft; of
 - b. een entiteit die is opgericht met als bijzonder doel het kopen, bewaren of beheren van vastgoed is.

Artikel 4:37t

1. Indien een beleggingsinstelling de beschikking verkrijgt of verliest over stemmen in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling waardoor, naar de beheerder van de beleggingsinstelling weet of behoort te weten, het percentage van de stemmen waarover de beleggingsinstelling beschikt een drempelwaarde bereikt, overschrijdt dan wel onderschrijdt, meldt de beheerder dat zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen tien werkdagen aan de Autoriteit Financiële Markten.
2. De drempelwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn: 10 procent, 20 procent, 30 procent, 50 procent en 75 procent.
3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de gegevens die bij een melding als bedoeld in dit artikel dienen te worden verstrekt en de wijze van melden.

Artikel 4:37u

1. De beheerder van een beleggingsinstelling stelt indien een door hem beheerde beleggingsinstelling controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling, de aandeelhouders, de Autoriteit Financiële Markten en de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling daarvan zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen tien werkdagen in kennis. Bij de kennisgeving verstrekt de beheerder de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens.
2. De beheerder van een beleggingsinstelling houdt indien een door hem beheerde beleggingsinstelling controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling, voor de

aandeelhouders, de Autoriteit Financiële Markten en de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling de volgende informatie beschikbaar:

- a. de identiteit van de beheerder;
- b. het beleid ter voorkoming van belangenconflicten; en
- c. het beleid met betrekking tot de communicatie van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling.

3. De beheerder van een beleggingsinstelling doet indien een door hem beheerde beleggingsinstelling controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling, een mededeling of draagt er zorg voor dat de beleggingsinstelling mededeling doet aan de aandeelhouders en de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling met betrekking tot de:

- a. opvattingen van de beleggingsinstelling omtrent de toekomstige activiteiten van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling; en
- b. te verwachten gevolgen voor het in dienst houden van de werknemers en bestuurders van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling, met inbegrip van mogelijke belangrijke wijzigingen in de arbeidsvoorwaarden, indien de onder a bedoelde opvattingen worden uitgevoerd.

4. De beheerder van een beleggingsinstelling verzoekt indien een door hem beheerde beleggingsinstelling controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling, het bestuur van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling om de vertegenwoordigers van de werknemers van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling of, bij ontstentenis van die vertegenwoordigers, de werknemers zelf onverwijld op de hoogte te stellen van de verkrijging van controle door de beleggingsinstelling en de informatie, bedoeld in het eerste, tweede en derde lid.

5. De beheerder van een beleggingsinstelling verstrekt indien een door hem beheerde beleggingsinstelling controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling aan de Autoriteit Financiële Markten en aan de deelnemers van de beleggingsinstelling, informatie over de wijze van financiering van de verkrijging van controle door de beleggingsinstelling.

Artikel 4:37v

1. De beheerder van een beleggingsinstelling verzoekt indien een door hem beheerde beleggingsinstelling controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling, de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling binnen de volgens het toepasselijke recht geldende termijn een jaarverslag op te maken en daarin de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens op te nemen of neemt in de jaarrekening en het jaarverslag, bedoeld in artikel 4:37p de hiervoor bedoelde gegevens op.

2. De beheerder van een beleggingsinstelling verzoekt indien een door hem beheerde beleggingsinstelling controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling, het bestuur van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling de informatie, bedoeld in het eerste lid ter beschikking te stellen aan de vertegenwoordigers van de werknemers van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling of, bij ontstentenis van die vertegenwoordigers, aan de werknemers zelf binnen de volgens het toepasselijke recht geldende termijn voor het opstellen van het jaarverslag.

3. De beheerder van een beleggingsinstelling stelt indien een door hem beheerde beleggingsinstelling controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling, de informatie, bedoeld in het eerste lid, beschikbaar aan de deelnemers van de beleggingsinstelling.

De informatie wordt uiterlijk voor het einde van de volgens het toepasselijke recht geldende termijn voor het opstellen van het jaarverslag beschikbaar gesteld.

Artikel 4:37w

1. Gedurende 24 maanden vanaf het tijdstip waarop een beleggingsinstelling controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling:

a. onthoudt de beheerder van de in de aanhef bedoelde beleggingsinstelling zich van het bevorderen, steunen of opdragen van uitkeringen, kapitaalverminderingen, terugbetaling van aandelen en verkrijging van eigen aandelen door de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling;

b. spant de beheerder van de in de aanhef bedoelde beleggingsinstelling zich in om uitkeringen, kapitaalverminderingen, terugbetaling van aandelen en verkrijging van eigen aandelen te verhinderen.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot de situaties waarin het bevorderen, steunen of opdragen van uitkeringen, in afwijking van het eerste lid, wel is toegestaan.

§ 4.3.1.4.b Informatieverplichtingen voor beheerders van beleggingsinstellingen betreffende controle in uitgevende instellingen

Artikel 4:37x

In deze paragraaf en de daarop berustende bepalingen wordt, indien van toepassing in afwijking van artikel 1:1, verstaan onder:

a. aandeel:

1°. een verhandelbaar aandeel als bedoeld in artikel 79, eerste lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek;

2°. een certificaat van een aandeel of een ander met een certificaat van een aandeel gelijk te stellen verhandelbaar waardebewijs; of

3°. elk ander door een rechtspersoon, vennootschap of instelling opgericht naar het recht van een andere lidstaat uitgegeven verhandelbaar waardebewijs dat gelijk te stellen is met onderdeel 1° of 2°;

b. uitgevende instelling: uitgevende instelling met statutaire zetel in een lidstaat waarvan aandelen zijn toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt;

c. controle: het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van het percentage stemrechten in een uitgevende instelling dat door de lidstaat waar de uitgevende instelling haar statutaire zetel heeft is vastgesteld overeenkomstig artikel 5, derde lid, richtlijn nr.2004/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende het openbaar overnamebod (PbEU L 142);

d. aandeelhouder: degene die aandelen in een uitgevende instelling houdt en van wie naam en adres:

1°. bekend zijn bij de beheerder van een beleggingsinstelling;

2°. ter beschikking kunnen worden gesteld aan de beheerder door de uitgevende instelling; of

3°. zijn opgenomen in een register waartoe de beheerder toegang heeft of kan krijgen.

Artikel 4:37y

1. Deze paragraaf is uitsluitend van toepassing op de Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling die:
 - a. het beheer voert over een of meer beleggingsinstellingen die, alleen of gezamenlijk op grond van een daartoe strekkende overeenkomst, controle verkrijgen in een uitgevende instelling; of
 - b. op grond van een overeenkomst samenwerkt met een andere beheerder van een beleggingsinstelling en de door hen beheerde beleggingsinstellingen gezamenlijk controle verkrijgen in een uitgevende instelling.
2. Deze paragraaf is niet van toepassing indien de desbetreffende uitgevende instelling:
 - a. minder dan 250 werkzame personen heeft en een jaaromzet van minder dan € 50 miljoen of een jaarlijks balanstotaal van minder dan € 43 miljoen heeft; of
 - b. een entiteit die is opgericht met als bijzonder doel het kopen, bewaren of beheren van vastgoed is.

Artikel 4:37z

1. De beheerder van een belegginginstelling houdt indien een door hem beheerde beleggingsinstelling controle verkrijgt in een uitgevende instelling, voor de aandeelhouders, de Autoriteit Financiële Markten en de uitgevende instelling de volgende informatie beschikbaar:
 - a. de identiteit van de beheerder;
 - b. het beleid ter voorkoming van belangenconflicten; en
 - c. het beleid met betrekking tot de communicatie van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling.
2. De beheerder van een belegginginstelling verzoekt indien een door hem beheerde beleggingsinstelling controle verkrijgt in een uitgevende instelling, het bestuur van de uitgevende instelling om de vertegenwoordigers van de werknemers van de uitgevende instelling of, bij ontstentenis van die vertegenwoordigers, de werknemers zelf onverwijld op de hoogte te stellen van de verkrijging van controle door de beleggingsinstelling en de informatie, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 4:37za

1. Gedurende 24 maanden vanaf het tijdstip waarop een beleggingsinstelling controle verkrijgt in een uitgevende instelling:
 - a. onthoudt de beheerder van een in de aanhef bedoelde beleggingsinstelling zich van het bevorderen, steunen of opdragen van uitkeringen, kapitaalverminderingen, terugbetaling van aandelen en verkrijging van eigen aandelen door de uitgevende instelling;
 - b. spant de beheerder van een in de aanhef bedoelde beleggingsinstelling zich in om uitkeringen, kapitaalverminderingen, terugbetaling van aandelen en verkrijging van eigen aandelen te verhinderen.
2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot de situaties waarin het bevorderen, steunen of opdragen van uitkeringen, in afwijking van het eerste lid, wel is toegestaan.

CE. Na **artikel 4:37za** wordt een opschrift ingevoegd, luidende:

§ 4.3.1.4c Rechten van deelneming in een instelling voor collectieve belegging in effecten.

CF. **Artikel 4:38** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt 'bewaarders' vervangen door: bewaarders van instellingen voor collectieve belegging in effecten.
2. Het derde lid vervalt.

CG. In **artikel 4:39** wordt 'beheerder, beleggingsmaatschappij, bewaarder' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten, maatschappij voor collectieve belegging in effecten of bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

CH. In **artikel 4:40** wordt 'beheerder of beleggingsmaatschappij' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten of maatschappij voor collectieve belegging in effecten.

CI. **Artikel 4:41** komt te luiden:

Artikel 4:41

Een beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten is statutair bestuurder van elke door hem beheerde maatschappij voor collectieve belegging in effecten met zetel in Nederland.

CJ. **Artikel 4:42** komt te luiden:

Artikel 4:42

Een beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten is een rechtspersoon.

CK. **Artikel 4:43** komt te luiden:

Artikel 4:43

1. Indien de activa van een instelling voor collectieve belegging in effecten door een bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten worden bewaard, gaat de beheerder van de instelling voor collectieve belegging in effecten met die bewaarder een schriftelijke overeenkomst

inzake beheer en bewaring aan.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de inhoud van de tussen de beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten en de bewaarder te sluiten overeenkomst inzake beheer en bewaring.

CL. **Artikel 4:44** komt te luiden:

Artikel 4:44

1. Als bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten treedt slechts op een rechtspersoon met als enig statutair doel het bewaren van activa en het administreren van de goederen waar een instelling voor collectieve belegging in effecten in belegt.

2. De activa van een fonds voor collectieve belegging in effecten worden bewaard door een bewaarder die uitsluitend ten behoeve van het fonds voor collectieve belegging in effecten bewaart, indien op grond van het beleggingsbeleid van het desbetreffende fonds voor collectieve belegging in effecten een reëel risico bestaat dat het vermogen van het fonds ontoereikend zal zijn voor voldoening van vorderingen bedoeld in artikel 4:45, eerste lid, en het eigen vermogen van de bewaarder ontoereikend zal zijn voor voldoening van dergelijke vorderingen.

3. De Autoriteit Financiële Markten kan op aanvraag geheel of gedeeltelijk, al dan niet voor bepaalde tijd, ontheffing verlenen van het tweede lid, indien de aanvrager aantoont dat daaraan redelijkerwijs niet kan worden voldaan en dat de doeleinden die dat lid beoogt te bereiken anderszins worden bereikt.

4. Het tweede lid is niet van toepassing op subfondsen.

CM. **Artikel 4:45** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste tot en met vierde lid wordt 'beleggingsfonds' telkens vervangen door: fonds voor collectieve belegging in effecten.

2. In het vierde lid wordt 'bewaarder' vervangen door: bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

3. In het vijfde lid wordt 'beleggingsmaatschappijen' vervangen door: maatschappijen voor collectieve belegging in effecten.

CN. **Artikel 4:46** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste tot en met vierde lid wordt 'beheerder' telkens vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

2. In het tweede lid wordt 'beleggingsinstelling' vervangen door: instelling voor collectieve belegging in effecten.

3. In het derde lid wordt 'beleggingsinstellingen' vervangen door: instellingen voor collectieve belegging in effecten.

CO. In **artikel 4:46a**, eerste lid, wordt 'beleggingsinstelling' vervangen door 'instelling voor collectieve belegging in effecten' en wordt 'beheerder' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

CP. **Artikel 4:47** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt 'beheerder' vervangen door 'beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten' en wordt 'beleggingsinstelling' vervangen door: instelling voor collectieve belegging in effecten.
2. In het tweede en derde lid wordt 'beheerder' telkens vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.
3. In het vijfde lid wordt 'beleggingsinstelling' vervangen door: instelling voor collectieve belegging in effecten.

CQ. **Artikel 4:48**, eerste lid, komt te luiden:

1. Een beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten heeft op zijn website een registratiedocument beschikbaar waarin gegevens zijn opgenomen over de beheerder, de instellingen voor collectieve belegging in effecten die hij beheert of voornemens is te beheren en de eventueel daaraan verbonden bewaarders van instellingen voor collectieve belegging in effecten.

CR. **Artikel 4:49** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt 'beheerder' vervangen door 'beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten' en wordt 'beleggingsinstelling' vervangen door: instelling voor collectieve belegging in effecten.
2. In het tweede lid wordt 'beleggingsinstelling' telkens vervangen door 'instelling voor collectieve belegging in effecten' en wordt 'beheerder' telkens vervangen door 'beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten' en wordt 'bewaarder' vervangen door: bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.
3. In het derde lid wordt 'beleggingsinstelling' telkens vervangen door 'instelling voor collectieve belegging in effecten' en wordt 'beheerder' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.
4. In het vierde lid wordt 'beheerder' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.
5. Het zevende lid vervalt.

CS. **Artikel 4:50** komt te luiden:

Artikel 4:50

1. Een beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten verstrekt ten minste twee weken voordat rechten van deelneming in een door hem beheerde instelling voor collectieve

belegging in effecten worden aangeboden aan de Autoriteit Financiële Markten ten behoeve van opname van de instelling voor collectieve belegging in effecten in het register als bedoeld in artikel 1:107 de volgende gegevens:

- a. de naam en het adres van de beheerder van de instelling voor collectieve belegging in effecten;
 - b. de naam en het adres van de instelling voor collectieve belegging in effecten;
 - c. indien van toepassing: de namen van de personen die het dagelijks beleid van de maatschappij voor collectieve belegging in effecten bepalen, de namen van de personen die het beleid van de maatschappij voor collectieve belegging in effecten bepalen of mede bepalen en de namen van de personen die onderdeel zijn van een orgaan dat belast is met het toezicht op het beleid en de algemene gang van zaken van de maatschappij voor collectieve belegging in effecten;
 - d. de naam en het adres van de eventueel aan de instelling voor collectieve belegging in effecten verbonden bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten;
 - e. de wijze van in- en verkoop van rechten van deelneming;
 - f. een beschrijving van het beleggingsbeleid van de instelling voor collectieve belegging in effecten;
 - g. de eventuele notering op een gereguleerde markt;
 - h. de beoogde datum van het aanbieden van de rechten van deelneming; en
 - i. indien van toepassing: het fondsreglement van een fonds voor collectieve belegging in effecten.
2. De Autoriteit Financiële Markten kan op aanvraag geheel of gedeeltelijk, al dan niet voor bepaalde tijd, ontheffing verlenen van het tweede lid, indien de aanvrager aantoont dat daaraan redelijkerwijs niet kan worden voldaan en dat de doeleinden die dat lid beoogt te bereiken anderszins worden bereikt.

CT. **Artikel 4:51** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt de zinsnede 'beheerder, beleggingsinstelling of bewaarder' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten, instelling voor collectieve belegging in effecten of bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.
2. In het tweede lid wordt de zinsnede 'beheerder of beleggingsinstelling' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten of instelling voor collectieve belegging in effecten.
3. In het derde lid wordt de zinsnede 'beheerder, de beleggingsinstelling of de bewaarder' vervangen door 'beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten, instelling voor collectieve belegging in effecten of bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten' en wordt 'beheerder' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.
4. In het vierde lid wordt telkens 'beleggingsinstelling' vervangen door 'instelling voor collectieve belegging in effecten' en wordt telkens 'beheerder' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.
5. Het zevende lid vervalt.

CU. **Artikel 4:52** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt de zinsnede 'beheerder, beleggingsinstelling of bewaarder' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten, instelling voor collectieve belegging in effecten of bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.
2. In het tweede lid wordt de zinsnede 'beheerder of beleggingsinstelling' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten of instelling voor collectieve belegging in effecten.

CV. In **artikel 4:52a** wordt 'beleggingsinstelling' vervangen door: instelling voor collectieve belegging in effecten.

CW. **Artikel 4:52b** vervalt.

CX. In **artikel 4:53** wordt 'beheerder' telkens vervangen door 'beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten' en wordt 'beleggingsinstelling' vervangen door: instelling voor collectieve belegging in effecten.

CY. **Artikel 4:54**, eerste tot en met derde lid, komen te luiden:

1. Een maatschappij voor collectieve belegging in effecten die wordt beheerd door een beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten waarvan de vergunning is ingetrokken of een maatschappij voor collectieve belegging in effecten waarvan de vergunning is ingetrokken, kan op verzoek van de Autoriteit Financiële Markten door de rechtbank worden ontbonden.
2. Het vermogen van een fonds voor collectieve belegging in effecten dat wordt beheerd door een beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten waarvan de vergunning is ingetrokken, kan op verzoek van de Autoriteit Financiële Markten door een of meer door de rechtbank aan te wijzen vereffenaars binnen een door de rechtbank te bepalen termijn worden vereffend.
3. Een maatschappij voor collectieve belegging in effecten of het vermogen van een fonds voor collectieve belegging in effecten kan tevens op verzoek van de Autoriteit Financiële Markten door de rechtbank worden ontbonden onderscheidenlijk door een of meer door de rechtbank aan te wijzen vereffenaars binnen een door de rechtbank te bepalen termijn worden vereffend, indien:
 - a. de vergunning van de beheerder van de instelling voor collectieve belegging in effecten zodanig is gewijzigd dat die vergunning niet langer strekt tot het beheer van het fonds voor collectieve belegging in effecten of de maatschappij voor collectieve belegging in effecten;
 - b. de instelling voor collectieve belegging in effecten of haar beheerder:
 - 1°. binnen een termijn van twaalf maanden na de oprichting geen activiteiten heeft verricht;
 - 2°. uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven dat de instelling voor collectieve belegging in effecten geen activiteiten zal verrichten;

- 3°. haar onderscheidenlijk zijn activiteiten gedurende een termijn van meer dan zes maanden heeft gestaakt;
- 4°. kennelijk heeft opgehouden instelling voor collectieve belegging in effecten te zijn;
- 5°. niet voldoet aan deze wet; of
- 6°. niet of niet genoegzaam uitvoering heeft gegeven aan een aanwijzing als bedoeld in artikel 1:75.

CZ. **Artikel 4:55** komt te luiden:

Artikel 4:55

Indien een beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten de inkoop of terugbetaling van rechten van deelneming in een door hem beheerde instelling voor collectieve belegging in effecten opschort, stelt hij de toezichthoudende instantie van elke lidstaat waar de rechten van deelneming in de instelling voor collectieve belegging in effecten worden verhandeld, onverwijld daarvan op de hoogte.

DA. **Artikel 4:55a** vervalt.

DB. **Artikel 4:56** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt 'beleggingsmaatschappij' vervangen door 'maatschappij voor collectieve belegging in effecten' en wordt 'bewaarder' vervangen door: bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.
2. Het tweede lid komt te luiden:
 2. Een beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten die een fonds voor collectieve belegging in effecten beheert treft maatregelen opdat de bewaarder van de instelling voor collectieve belegging in effecten slechts met medewerking van de beheerder van de instelling voor collectieve belegging in effecten over de vermogensbestanddelen van het fonds voor collectieve belegging in effecten kan beschikken.

DC. **Artikel 4:58** komt te luiden:

Artikel 4:58

Een maatschappij voor collectieve belegging in effecten heeft een aparte beheerder tenzij de maatschappij een eigen vermogen heeft van ten minste € 300.000.

DD. In **artikel 4:59**, tweede lid, wordt 'beleggingsinstellingen' vervangen door: instellingen voor collectieve belegging in effecten.

DE. **Artikel 4:59c** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste tot en met derde en vijfde tot en met zevende lid wordt 'beheerder' telkens vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.
2. In het vierde lid wordt 'beleggingsmaatschappij' vervangen door: maatschappij voor collectieve belegging in effecten

DF. In **artikel 4:59d** wordt 'beheerder' telkens vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

DG. In **artikel 4:59e**, eerste lid, wordt 'beheerder' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

DH. **Artikel 4:60** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede en zesde lid wordt 'beleggingsinstelling' vervangen door: instelling voor collectieve belegging in effecten.
2. In het derde lid wordt 'beleggingsmaatschappij' vervangen door: maatschappij voor collectieve belegging in effecten.

DI. **Artikel 4:62** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt 'beheerder' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.
2. In het tweede lid wordt 'herziene richtlijn beleggingsinstellingen' vervangen door: richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten.

DJ. Na **artikel 4:62** wordt in het opschrift '§ 4.3.1.4a' vervangen door: § 4.3.1.4c.

DK. In **artikel 4:62c**, eerste lid, wordt 'herziene richtlijn beleggingsinstellingen' vervangen door: richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten.

DL. In **artikel 4:62d**, tweede lid, onderdeel b, wordt 'herziene richtlijn beleggingsinstellingen' vervangen door: richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten.

DM. In **artikel 4:62h**, eerste lid, wordt 'beheerder' telkens vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

DN. In **artikel 4:62i** wordt 'beheerder' vervangen door: beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

DO. In de **artikelen 4:91c**, vijfde lid, **artikel 4:91d**, zesde lid, **artikel 4:91g**, zesde lid, en **artikel 4:91i**, vierde lid, wordt na 'terugbetaald' telkens ingevoegd: of in een instelling voor collectieve belegging in effecten.

DP. Na **artikel 4:100e** wordt in paragraaf 4.3.8.2. een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4:100f

Een beleggingsonderneming die, direct of indirect, deelnemingsrechten in een beleggingsinstelling aanbiedt gaat daartoe pas over nadat zij zich ervan heeft vergewist dat de beheerder van die beleggingsinstelling niet handelt in strijd met de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen.

DQ. **Artikel 5:1a**, tweede lid, komt te luiden:

2. Dit hoofdstuk is niet van toepassing op het aanbieden aan het publiek of het doen toelaten tot de handel op een gereguleerde markt van:

- a. rechten van deelneming in een beleggingsinstelling die op verzoek van de houder ten laste van de activa direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald; of
- b. rechten van deelneming in een instelling voor collectieve belegging in effecten.

DR. Aan **artikel 5:13** wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot de inhoud van de aanvullende informatie die een beheerder van een beleggingsinstelling die rechten van deelneming in een beleggingsinstelling in Nederland aanbiedt aan beleggers verstrekt.

DS. **Artikel 5:25b**, derde lid, komt te luiden:

3. Dit hoofdstuk, met uitzondering van artikel 5:25i, is niet van toepassing op:

- a. beleggingsinstellingen waarvan de rechten van deelneming op verzoek van de deelnemers ten laste van de activa direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald; en
- b. instellingen voor collectieve belegging in effecten.

DT. Aan **artikel 5:25c** wordt een lid toegevoegd, luidende:

6. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot de verstrekking en de inhoud van aanvullende informatie die een beheerder van een beleggingsinstelling die rechten van deelneming in een beleggingsinstelling in Nederland aanbiedt verstrekt.

DU. In **artikel 5:25i**, derde lid, wordt 'of beheerder' vervangen door: , beheerder van een beleggingsinstelling of beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

DV. In **artikel 5:25m**, derde lid, wordt na 'beleggingsinstelling' telkens ingevoegd 'of instelling voor collectieve belegging in effecten' en wordt in de laatste volzin de zinsnede 'uitgevende instelling of beheerder' vervangen door: uitgevende instelling, beheerder van een beleggingsinstelling of beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

DW. **Artikel 5:32j**, zesde lid, komt te luiden:

6. Het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van rechten van deelneming in:

- a. een beleggingsinstelling die op verzoek van de houder ten laste van de activa direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald; en
- b. een instelling voor collectieve belegging in effecten.

DX. **Artikel 5:32k**, zesde lid, komt te luiden:

6. Het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van rechten van deelneming in:

- a. een beleggingsinstelling die op verzoek van de houder ten laste van de activa direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald; en
- b. een instelling voor collectieve belegging in effecten.

DY. **Artikel 5:33**, tweede lid, komt te luiden:

2. In dit hoofdstuk en de daarop berustende bepalingen wordt onder uitgevende instelling niet verstaan:

- a. een beleggingsmaatschappij waarvan de rechten van deelneming op verzoek van de deelnemers ten laste van de activa van deze beleggingsmaatschappij direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald; of
- b. een maatschappij voor collectieve belegging in effecten.

DZ. **Artikel 5:45** wordt als volgt gewijzigd:

1. Het zevende lid komt te luiden:

7. De beheerder van een beleggingsfonds of de beheerder van een fonds voor collectieve belegging in effecten wordt geacht te beschikken over de aandelen die de bewaarder of de bewaarder van de instelling voor collectieve belegging in effecten houdt en de daaraan verbonden stemmen. De bewaarder van een beleggingsfonds of de bewaarder van een fonds voor collectieve belegging in effecten wordt geacht niet te beschikken over aandelen of stemmen.

2. In het elfde lid wordt na 'beheerder' ingevoegd: 'of beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten' en wordt na 'beleggingsinstelling' ingevoegd: of instelling voor collectieve belegging in effecten.

EA. In **artikel 5:68**, eerste lid, wordt na 'beheerder,' ingevoegd 'beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten,' en wordt na 'beleggingsinstelling,' ingevoegd: instelling voor collectieve belegging in effecten,.

EB. In **artikel 5:71**, eerste lid, onderdeel a, wordt na 'naamloze vennootschap die' ingevoegd: een maatschappij voor collectieve belegging in effecten is of.

EC. De bijlage behorend bij **artikel 1:79** wordt als volgt gewijzigd :

1. In de opsomming van artikelen uit het Algemeen deel vervalt '1:12, vijfde en zesde lid'.

2. In de opsomming van artikelen uit het Deel Markttoegang financiële onderneming wordt '2:65, eerste en tweede lid' vervangen door: 2:65.

3. In de opsomming van artikelen uit het Deel Markttoegang financiële ondernemingen worden in de numerieke volgorde ingevoegd: '2:66a, tweede en derde lid', '2:69b, eerste lid', '2:70', '2:70a', '2:121c eerste, vijfde, zesde en negende lid', '2:121d eerste, vijfde, zesde en negende lid', '2:121e, eerste, tweede, derde, zesde, zevende en negende lid', '2:121g, eerste en tweede lid', '2:121h', '2:121i, eerste en tweede lid', '2:121j, eerste lid', '2:121k, eerste lid', '2:121l'.

4. In de opsomming van artikelen uit het Deel Prudentieel toezicht financiële ondernemingen worden in de numerieke volgorde ingevoegd: '3:18b, eerste lid' en '3:74c'.

5. In de opsomming van artikelen uit het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen vervalt '4:52b' en '4:55a'.

6. In de opsomming van artikelen uit het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen worden in de numerieke volgorde ingevoegd : '4:37d, eerste lid', '4:37g, eerste lid', '4:37j', '4:37l', '4:37m, eerste tot en met derde lid', '4:37n', '4:37o', '4:37p, eerste tot en met vijfde lid', '4:37q', '4:37t, eerste en derde lid', '4:37u', '4:37v', '4:37w', '4:37z', '4:37za', '4:100f'.

ED. De bijlage behorend bij **artikel 1:80** wordt als volgt gewijzigd :

1. In de opsomming van artikelen uit het Algemeen deel vervalt '1:12, vijfde en zesde lid'.

2. In de opsomming van artikelen uit het Deel Markttoegang financiële onderneming wordt '2:65, eerste en tweede lid' vervangen door: 2:65.

3. In de opsomming van artikelen uit het Deel Markttoegang financiële ondernemingen worden in de numerieke volgorde ingevoegd: '2:66a, tweede en derde lid', '2:69b, eerste lid', '2:70', '2:70a', '2:121c eerste, vijfde, zesde en negende lid', '2:121d eerste, vijfde, zesde en negende lid', '2:121e, eerste, tweede, derde, zesde, zevende en negende lid', '2:121g, eerste en tweede lid', '2:121h', '2:121i, eerste en tweede lid', '2:121j, eerste lid', '2:121k, eerste lid', '2:121l'.
4. In de opsomming van artikelen uit het Deel Prudentieel toezicht financiële ondernemingen worden in de numerieke volgorde ingevoegd: '3:18b, eerste lid', en '3:74c'.
5. In de opsomming van artikelen uit het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen worden in de numerieke volgorde ingevoegd: '4:37d, eerste lid', '4:37g, eerste lid', '4:37j', '4:37l', '4:37m, eerste tot en met derde lid', '4:37n', '4:37o', '4:37p, eerste tot en met vijfde lid', '4:37q', '4:37u', '4:37v', '4:37w', '4:37z', '4:37za', '4:100f'.

Artikel II

Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek wordt als volgt gewijzigd:

A. In **artikel 398**, derde lid, onderdeel a, wordt na 'beleggingsmaatschappij' ingevoegd: of maatschappij voor collectieve belegging in effecten.

B. **Artikel 401** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, eerste volzin, wordt de zinsnede 'Een beheerder en een beleggingsmaatschappij' vervangen door: Een beheerder van een beleggingsinstelling, een beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten , een beleggingsmaatschappij en een maatschappij voor collectieve belegging in effecten.
2. In het eerste lid, tweede volzin, wordt de zinsnede 'beheerder en beleggingsmaatschappij' vervangen door: beheerder van een beleggingsinstelling, beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten , beleggingsmaatschappij en maatschappij voor collectieve belegging in effecten.
3. In het tweede lid wordt na 'beleggingsmaatschappij' ingevoegd: of een maatschappij voor collectieve belegging in effecten.
4. In het derde lid wordt na 'beleggingsmaatschappij' ingevoegd: of een maatschappij voor collectieve belegging in effecten.

Artikel III

Artikel 1, onder 2°, van de Wet op de economische delicten wordt als volgt gewijzigd:

1. In de zinsnede met betrekking tot de Wet op het financieel toezicht in de numerieke volgorde ingevoegd: 2:69b, eerste en tweede lid, 4:37m, eerste en tweede lid, 4:37p, eerste en tweede lid, 4:37t, eerste lid.
2. In de zinsnede met betrekking tot de Wet op het financieel toezicht wordt '2:65, eerste en tweede lid' vervangen door: 2:65.

Artikel IV

1. Beheerders van beleggingsinstellingen die direct voorafgaand aan het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet een beleggingsinstelling met zetel in Nederland beheren of rechten van deelneming in een beleggingsinstelling in Nederland aanbieden vragen uiterlijk 21 juli 2014 een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 van de Wet op het financieel toezicht aan. Voor zover de beheerder voor 22 juli 2014 nog niet over een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 van de Wet op het financieel toezicht beschikt, spant hij zich ervoor in om de bij of krachtens die wet aan de beheerder gestelde regels, met uitzondering van artikel 2:65 van die wet, na te leven.

2. In afwijking van het eerste lid, kunnen beheerders van beleggingsinstellingen die direct voorafgaand aan het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet een beleggingsinstelling met zetel in Nederland beheren waarvan de rechten van deelneming niet op verzoek van de deelnemers ten laste van de activa direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald en na 22 juli 2013 geen beleggingen worden gedaan, die beleggingsinstellingen beheren zonder vergunning als bedoeld in artikel 2:65 van de Wet op het financieel toezicht, zoals dat artikel luidt na inwerkingtreding van deze wet.

3. In afwijking van het eerste lid, kunnen beheerders van beleggingsinstellingen een beleggingsinstelling met zetel in Nederland beheren zonder vergunning als bedoeld in artikel 2:65 van de Wet op het financieel toezicht, zoals dat artikel luidt na inwerkingtreding van deze wet, met dien verstande dat artikel 4:37p en indien van toepassing, de paragrafen 4.3.1.4a en 4.3.1.4b van toepassing zijn voor zover:

- a. de rechten van deelneming in de beleggingsinstelling niet op verzoek van de deelnemers ten laste van de activa direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald;
- b. de inschrijving door beleggers op rechten van deelneming in de beleggingsinstelling voor 22 juli 2011 gesloten is; en
- c. de beleggingsinstelling is opgericht voor een periode die uiterlijk 22 juli 2016 afloopt.

4. Indien een bank als bedoeld in artikel 4:37j, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht optreedt als bewaarder kan de Stichting Autoriteit Financiële Markten bepalen dat artikel 4:37k, eerste lid, van die wet tot 22 juli 2017 buiten toepassing blijft.

Artikel V

1. Deze wet treedt in werking met ingang van 22 juli 2013.
2. In afwijking van het eerste lid treedt artikel I, onderdelen AE, AJ, AK, AO en AV in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven,

De Minister van Financiën,

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMEEN DEEL

1. Richtlijn	63
1.1 Aanleiding	63
1.2 Doelstelling richtlijn	64
1.3 Relatie met overige regelgeving	65
1.4 Nadere invulling richtlijn	65
1.5 Maximum harmonisatie en minimumharmonisatie	67
1.6 Gebruik lidstaatopties	68
1.7 Overgangsrecht	68
2. Kader Wet op het financieel toezicht	68
3. Begrippen en reikwijdte van de richtlijn	70
3.1 Algemeen	70
3.1.1 Beheerder	70
3.1.2 Beleggingsinstelling	71
3.1.3 Bewaarder	72
3.2 Uitzondering reikwijdte	72
3.3 Lichtere regeling, beheerders waarop de richtlijn deels van toepassing is	72
3.4 Vergunning	73
3.5 Europees paspoort	73
4. Hoofdpijnen	73
4.1 Inleiding	73
4.2 Organisatie	73
4.2.1 Beheerder	73
4.2.2 Bewaarder	74
4.2.3 Uitbesteding	75
4.3 Risicobeheersing	76
4.3.1 Algemeen	76
4.3.2 Grenzen hefboomfinanciering	77
4.3.3 Kapitaaleisen	77
4.3.4 Beloningsbeleid	77
4.3.5 Portfoliowaardering	78
4.4 Informatieverplichtingen	78
4.4.1 Precontractuele informatie	78
4.4.2 Overige informatieverplichtingen	79

4.4.3 Jaarverslag	79
4.4.4 informatieverplichtingen bij controleverwerving	79
4.5 Toezicht	81
4.5.1 Samenwerking toezichthouders	81
4.5.2 ESMA	81
4.5.3 Sancties	82
5. Internationale werking	82
5.1 EU-lidstaten	82
5.2 Derde landen	83
5.3 Overgangsregime	83
6. Fiscale aspecten	84
7. Effecten bedrijfsleven; administratieve lasten en nalevingskosten	84
8. Toezichtkosten	85
9. Bespreking reacties consultatieversie	86
10. Transponeringstabel	86
II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING	97

I. ALGEMEEN DEEL

1. Richtlijn

1.1 Aanleiding

Dit wetsvoorstel strekt tot implementatie van de richtlijn nr. 8 juni 2011 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen en tot wijziging van de Richtlijnen 2003/41/EG en 2009/65/EG en van de Verordeningen (EG) Nr. 1060/2009 en (EU) Nr. 1095/2010 (PbEU L PM) (hierna: de richtlijn). De richtlijn biedt een regelgevend kader voor beheerders van beleggingsinstellingen, niet zijnde instellingen voor collectieve belegging in effecten (hierna: icbe's) die tot dusver niet onder een Europees kader vielen. Een deel van deze beheerders viel in Nederland wel onder het 'nationale regime' voor beleggingsinstellingen. Beheerders van icbe's vallen buiten het toepassingsbereik van deze richtlijn omdat deze beheerders reeds onder het toepassingsbereik van de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten vallen.¹

Tijdens de G20 (waar de Europese Unie ook lid van is) van april 2009 is afgesproken om 'hedgefondsen' en hun beheerders te registreren en onder toezicht te stellen. Op deze manier wordt beoogd dat toezichthouders ten eerste beter in staat zijn om mogelijke systeemrisico's te beoordelen die hedgefondsen kunnen opleveren. En daarnaast wordt beoogd dat zij erop kunnen toezien dat deze fondsen zorgen voor passend risicobeheer.² In juni 2009 heeft de International Organisation of Securities Commissions (IOSCO) principes voor het toezicht op hedgefondsen ontwikkeld. De voornoemde G20-afpraak is tijdens de G20 van juni 2010 herbevestigd en vormde de aanleiding voor de richtlijn. Ondanks dat de G-20 afspraak alleen zag op hedgefondsen, is de reikwijdte van de richtlijn tijdens de onderhandelingen verbreed naar alle beheerders van beleggingsinstellingen, niet zijnde beheerders van icbe's.

De richtlijn is maximumharmonisatie voor beheerders van beleggingsinstellingen die enkel rechten van deelneming aanbieden aan professionele beleggers. De richtlijn is daartegen minimumharmonisatie voor beheerders die rechten van deelneming aanbieden aan niet-professionele beleggers. Dat betekent dat lidstaten naast de regels van de richtlijn voor deze groep beheerders aanvullende nationale regels mogen stellen. Nederland kiest er vanuit het oogpunt van beleggersbescherming (bij niet-professionele beleggers gaat het immers veelal om consumenten) voor om van deze mogelijkheid gebruik te maken. In figuur 1 wordt weergegeven voor welke categorieën beheerders Nederland aanvullende regels kan stellen. Aangezien de richtlijn niet ziet op icbe's, zijn de regels voor die instellingen niet opgenomen in figuur 1.

¹ Richtlijn nr. 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (herschikking) PB EU L 302.

² DECLARATION ON STRENGTHENING THE FINANCIAL SYSTEM – LONDON, 2 APRIL 2009
http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf.

Figuur 1. Regels met betrekking tot beheerders van beleggingsinstellingen (niet zijnde icbe's).

	Aanvullende nationale regels
	Voor zover rechten van deelneming worden aangeboden aan niet-professionele beleggers. Gelijkwaardige beleggersbescherming als bij icbe's.
Richtlijn als maximumharmonisatie	Richtlijn als minimumharmonisatie
Voor zover rechten van deelneming worden aangeboden aan professionele beleggers.	Voor zover (ook) rechten van deelneming worden aangeboden aan niet-professionele beleggers.

1.2 Doelstelling richtlijn

Zoals in overweging 1 van de richtlijn wordt opgemerkt kunnen beheerders van beleggingsinstellingen zowel grote invloed uitoefenen op de markten waarop zij beleggen als op de ondernemingen waarin zij beleggen. Beleggingsinstellingen bieden via een collectief, beleggers de mogelijkheid om gespreid te beleggen. Door deze functie hebben beheerders van beleggingsinstellingen doorgaans een positief effect op de markten waarop zij opereren en de economie als geheel. Echter deze functie kan ook ongewenste neveneffecten hebben. Zo kunnen via beheerders van beleggingsinstellingen bepaalde risico's worden verspreid door het financiële stelsel en daarmee kunnen deze risico's worden versterkt. Gelet op het grensoverschrijdende optreden van beheerders van beleggingsinstellingen, is een Europese aanpak van belang. Het doel van de richtlijn is het introduceren van geharmoniseerde vereisten voor de vergunningverlening aan en het toezicht op beheerders van beleggingsinstellingen. Hiermee wordt beoogd de hiervoor bedoelde risico's voor de beleggers en markten in de Europese Unie te adresseren.

Om de doelstellingen te bereiken, bevat de richtlijn op uiteenlopende onderwerpen regels. In figuur 2 zijn de hoofdlijnen van de regels uit de richtlijn opgenomen, deze hoofdlijnen worden nader toegelicht in hoofdstuk 4. In figuur 2 wordt zichtbaar aan welke soorten regels alle beheerders dienen te voldoen en voor welke beheerders van beleggingsinstellingen aanvullende nationale regels kunnen worden gesteld.

Figuur 2. Regels richtlijn met betrekking tot beheerders van beleggingsinstellingen (niet zijnde icbe's).

	Aanvullende nationale regels
Richtlijn als maximumharmonisatie	Richtlijn als minimumharmonisatie
Voor zover rechten van deelneming worden aangeboden aan professionele beleggers.	Voor zover rechten van deelneming worden aangeboden aan niet-professionele beleggers.
<ul style="list-style-type: none"> • Vereisten met betrekking tot het kapitaal (zowel startkapitaal als eigen vermogen, zodat de continuïteit kan worden gewaarborgd) en hefboomfinanciering. • Vereisten met betrekking tot liquiditeit en risicomanagement. • Regels voor de portfoliowaardering. 	<ul style="list-style-type: none"> • Vereisten met betrekking tot het kapitaal (zowel startkapitaal als eigen vermogen, zodat de continuïteit kan worden gewaarborgd) en hefboomfinanciering. • Vereisten met betrekking tot liquiditeit en risicomanagement. • Regels voor de portfoliowaardering.

<ul style="list-style-type: none"> • Verschillende gedragseisen (zoals zorgplicht richting beleggers en regels ten aanzien van het voorkomen van belangenconflicten). • Regels met betrekking tot een prudent beloningsbeleid. • Regels met betrekking tot de bewaarder • Voorwaarden met betrekking tot uitbesteding van werkzaamheden door beheerder en bewaarder. • Informatieverplichtingen richting toezichthouders, werknemers en beleggers (onder meer jaarverslag en informatieverplichtingen bij controle verwerving over niet-beursgenoteerde ondernemingen). 	<ul style="list-style-type: none"> • Verschillende gedragseisen (zoals zorgplicht richting beleggers en regels ten aanzien van het voorkomen van belangenconflicten). • Regels met betrekking tot een prudent beloningsbeleid. • Regels met betrekking tot de bewaarder • Voorwaarden met betrekking tot uitbesteding van werkzaamheden door beheerder en bewaarder. • Informatieverplichtingen richting toezichthouders, werknemers en beleggers (onder meer jaarverslag en informatieverplichtingen bij controle verwerving over niet-beursgenoteerde ondernemingen).
--	--

1.3 Relatie met overige regelgeving

In dit wetsvoorstel wordt uitgegaan van eerdere inwerkingtreding van het wetsvoorstel tot implementatie van de richtlijn nr. 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (herschikking).³ Ook met wijzigingen in de Wft uit hoofde van andere bij het parlement aanhangige of in voorbereiding zijnde wetsvoorstellen waarvan de inwerkingtreding eerder is gepland dan de inwerkingtreding van dit wetsvoorstel, wordt (voor zover op dit moment mogelijk) rekening gehouden bij de bepalingen in dit wetsvoorstel. Hiermee wordt bijvoorbeeld bedoeld de wijzigingen door het wetsvoorstel introductie geschiktheid en de implementatie van de omnibus-richtlijn⁴. Ook wordt, vooruitlopend op de inwerkingtreding van de implementatie van de herziene elektronischgeldrichtlijn (2009/110/EG) per 1 januari 2012, de term 'bank' gebruikt in plaats van 'kredietinstelling'. De aangekondigde wijzigingen in de bekostigingsstructuur zijn nog niet verwerkt in het onderhavige voorstel.

In overweging 9 van de richtlijn wordt opgemerkt dat van beleggingsondernemingen waaraan een vergunning is verleend overeenkomstig de Richtlijn markten voor financiële instrumenten en van banken waaraan een vergunning is verleend overeenkomst de Richtlijn 2006/48/EG betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van banken niet mag worden verlangd dat zij een vergunning op grond van de richtlijn aanvragen voor het verlenen van beleggingsdiensten aan beleggingsinstellingen (zoals het beheren van individuele beleggingsportefeuilles). Echter, de beheerder van deze beleggingsinstelling valt wel onder de richtlijn.

1.4 Nadere invulling richtlijn

Op meerdere plaatsen in de richtlijn is er aan de Europese Commissie een bevoegdheid verleend om uitvoeringsmaatregelen te nemen ten aanzien van bepaalde leden van het artikel teneinde een uniforme toepassing van de betreffende bepaling te garanderen. Hieruit volgt dat slechts de Europese Commissie de betreffende artikelleden nader mag uitwerken en niet de lidstaten. Afwijking van de normen doet afbreuk aan de uniformiteit en is derhalve niet toegestaan. Uiteraard

zal de Europese Commissie bij de voorbereiding van de regelgeving wel de toezichthouders, lidstaten en experts betrekken. Op basis van de nu vastgestelde richtlijn (level 1) moet de Europese Commissie voorstellen doen met betrekking tot nadere uitvoeringsmaatregelen betreffende de richtlijn (level 2).

Vooruitlopend op de definitieve vaststelling van de richtlijn heeft de Commissie aan de European Securities and Market Authority (ESMA), de nieuwe Europese toezichthoudende autoriteit, reeds in december 2010 het verzoek gedaan om technisch advies te geven ten aanzien van deze nadere uitvoeringsmaatregelen. Het ESMA advies moet uiterlijk 16 november 2011 bij de Commissie worden aangeleverd. Het gaat hierbij om circa 100 delegatiebevoegdheden die nadere uitwerking vereisen.

Gezien het substantiële aantal nadere uitvoeringsmaatregelen heeft ESMA als startpunt begin 2011 een aantal task forces gevormd. Op basis van de structuur van het verzoek van de Commissie hebben de task forces concepten voorbereid van het ESMA level 2 advies aan de Commissie met betrekking tot de volgende onderwerpen:

1. algemene bepalingen, autorisatie en operationele vereisten (onder andere business conduct, organisatie, conflict of interest) voor beheerders van beleggingsinstellingen;
2. eisen aan en gedragsregels voor bewaarders van beleggingsinstellingen;
3. transparantie verplichtingen (inclusief beloningsbeleid), risico- en liquiditeitsmanagement en leverage bepaling vereisten.

De Autoriteit Financiële Markten en De Nederlandse Bank zijn lid van deze task forces.

Teneinde een gebalanceerd en weloverwogen advies te kunnen uitbrengen heeft ESMA de markt op verschillende wijzen betrokken. Begin 2011 is reeds een zogenoemde call for evidence gedaan en in de context van verschillende meetings van de task forces zijn in de eerste helft van 2011 een aantal workshops met marktpartijen georganiseerd. Daarnaast is afgelopen april ook nog met betrekking tot een aantal algemene bepalingen een publieke voorconsultatie geweest.

Op 13 juli jongstleden is een algemene publieke consultatie gestart.⁵ Hierbij heeft ESMA een concept advies voor nadere uitvoeringsmaatregelen opgesteld en dit ter consultatie opengesteld. Het concept advies is gebaseerd op de concepten zoals besproken in de task forces. De consultatieperiode sluit op 13 september 2011. Op basis van de consultatie reacties zullen de task forces het ESMA advies afronden. Na goedkeuring van de ESMA Board of Supervisors (bestaande uit alle 27 Europese toezichthouders) zal het advies worden uitgebracht aan de Commissie.

Separaat zal ESMA in een later stadium maar met inachtneming van de deadline van 16 november 2011 een concept advies voor nadere uitvoeringsmaatregelen ter consultatie openstellen met betrekking tot het derdelandenbeleid en samenwerking bij toezicht.

⁵ Het consultatie document betreffende het concept advies van ESMA (met referentie ESMA/2011/209) is via de volgende link te downloaden: esma.europa.eu/index.php?page=consultation&mac=0&id=.

1.5 Maximumharmonisatie en minimumharmonisatie

Voor het bepalen van de ruimte die lidstaten hebben om in de nationale wetgeving regels te stellen die afwijken van de bepalingen van een richtlijn is het van belang te constateren of er al dan niet sprake is van een voornemen tot maximumharmonisatie. Bij maximumharmonisatie mag niet worden afgeweken van de normen in een richtlijn. Dat wil zeggen dat er geen uitbreidingen van of toevoegingen aan de normen mogen worden gedaan. Bovendien moet nationale wet- en regelgeving die conflicteert met de betreffende normen worden ingetrokken. De richtlijn harmoniseert deze onderwerpen voor beheerders van beleggingsinstellingen die enkel rechten van deelneming aanbieden aan professionele beleggers (in beginsel) volledig.

In tegenstelling tot de beheerders van beleggingsinstellingen die enkel rechten van deelneming aanbieden aan professionele beleggers schrijft de richtlijn een minimum aan regels voor ten aanzien van de beheerders van beleggingsinstellingen die rechten van deelneming aanbieden aan niet-professionele beleggers (ook wel genoemd retail beleggers). Dit betekent dat lidstaten de ruimte hebben om aanvullende regels te stellen en een onderwerp uitgebreider te reguleren dan de betreffende bepaling doet. In dit voorstel is gebruik gemaakt van deze mogelijkheid. Het uitgangspunt bij de omzetting van de richtlijn is dat een gelijkwaardige beleggersbescherming als bij icbe's wordt beoogd. Alleen de regels die van belang zijn voor beleggersbescherming worden van toepassing, bijvoorbeeld de regels met betrekking tot het beleggingsbeleid niet. Ten eerste omdat het bestaande regelgevend kader voor icbe's nadrukkelijk is toegesneden op het beschermen van niet-professionele beleggers. Ten tweede wordt op deze manier een level playing field geborgd tussen icbe's en niet-icbe's wanneer deze zich beide richten op retail beleggers. Om de hoeveelheid regimes tot een minimum te beperken, is geen differentiatie in de aanvullende regels aangebracht.

Figuur 3. Aanvullende regels met betrekking tot beheerders van beleggingsinstellingen die aanbieden aan niet-professionele beleggers (niet zijnde icbe's).

	<p style="text-align: center;">Aanvullende nationale regels</p> <p>Voor zover rechten van deelneming worden aangeboden aan niet-professionele beleggers.</p> <p>Gelijkwaardige beleggersbescherming als bij icbe's.</p> <ul style="list-style-type: none">-bedrijfsvoering-nadere informatie aan beleggers en deelnemers-informatie aan toezichthouders-adequate behandeling van deelnemers
<p style="text-align: center;">Richtlijn als maximumharmonisatie</p> <p>Voor zover rechten van deelneming worden aangeboden aan professionele beleggers.</p>	<p style="text-align: center;">Richtlijn als minimumharmonisatie</p> <p>Voor zover rechten van deelneming worden aangeboden aan niet-professionele beleggers.</p>

1.6 Gebruik lidstaatopties

In de richtlijn wordt op verschillende plaatsen ruimte gelaten aan lidstaten om de betreffende bepalingen toe te snijden op de lidstaatspecifieke situatie, er is daar sprake van een keuzemogelijkheid. Het betreft:

De richtlijn voorziet in de mogelijkheid voor lidstaten om een lichtere regeling te introduceren. Voorgesteld wordt om gebruik te maken van deze mogelijkheid. De lichtere regeling wordt uitgewerkt in paragraaf 3.3.

De jaarrekening en het jaarverslag van de beleggingsinstellingen moeten uiterlijk zes maanden na afloop van elk boekjaar aan de AFM worden verstrekt (artikel 22, eerste lid, eerste alinea, van de richtlijn). Deze termijn is de uiterste termijn die wordt voorgeschreven door de richtlijn. Uit overweging 48 blijkt dat lidstaten een kortere termijn mogen hanteren. Van deze mogelijkheid is gebruik gemaakt. Er is gekozen voor een termijn van vier maanden na afloop van het boekjaar. Deze termijn van vier maanden sluit aan bij reeds bestaande vergelijkbare verplichtingen voor icbe's en uitgevende instellingen

Op grond van de richtlijn mag een lidstaat ervoor kiezen om extra regels te stellen met betrekking tot het verwerven van zeggenschap en controle in (niet-beursgenoteerde) uitgevende instellingen (artikel 26, zevende lid, van de richtlijn). Er is geen aanleiding om hiervan gebruik te maken, de betreffende regels in de richtlijn bieden reeds een compleet kader.

Op grond van artikel 28, eerste lid, tweede alinea, mag een lidstaat ervoor kiezen om te bepalen dat de informatie uit dit artikel ook dient te worden verstrekt aan de toezichthouder van de lidstaat waar de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling is gevestigd. Er is geen aanleiding om hiervan gebruik te maken.

1.7 Overgangsrecht

Artikel 61 van de richtlijn regelt welke overgangsmaatregelen kunnen worden getroffen. Uitgangspunt is invoering van deze wet volgens de hoofdregel van onmiddellijke werking. Deze wet is dus niet alleen van toepassing op hetgeen na zijn inwerkingtreding voorvalt, maar ook op bestaande rechtsposities en -verhoudingen. De in deze wet opgenomen overgangsmaatregelen hebben tot doel de implementatie van de richtlijn zo efficiënt en soepel mogelijk te laten verlopen.

2. Kader Wet op het financieel toezicht

De implementatie van de richtlijn leidt tot wijziging van de Wet op het financieel toezicht (hierna: Wft) en het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) en de bijbehorende lagere regelgeving. Dit wetsvoorstel omvat de wijzigingen op het niveau van wet in formele zin.

De wijzigingen in het BW zijn hoofdzakelijk technisch van aard en behoeven geen algemene toelichting. De wijzigingen in de Wft zijn veelomvattend en niet hoofdzakelijk technisch van aard. In deze paragraaf worden in algemene zin de hoofdlijnen van het wetsvoorstel toegelicht.

Uitgangspunt van de richtlijn is dat (in beginsel) iedere beheerder van een beleggingsinstelling, behalve de beheerders van icbe's, onder de reikwijdte van de richtlijn valt. Dit betekent dat er straks kort gezegd twee categorieën beheerders zijn:

- (i) beheerders die onder deze richtlijn vallen, en
- (ii) beheerders die onder de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten vallen.

Momenteel is de definitie van beleggingsinstelling en beheerder zo geformuleerd dat hier alle beleggingsinstellingen en beheerders, dus ook icbe's (en hun beheerders), onder vallen. Bij de voorbereiding van het voorstel is gebleken dat het handhaven van de thans geldende definitie van beleggingsinstelling en beheerder de inzichtelijkheid van het voorstel kan belemmeren. Voorgesteld wordt om de definitie van beleggingsinstelling en beheerder zo aan te passen dat icbe's en hun beheerders niet langer onder de definities van 'beleggingsinstelling' en 'beheerder' vallen.

In de bepalingen over beleggingsinstellingen zou veelvuldig moeten worden gesproken over een beheerder waarvan Nederland de lidstaat van herkomst is van een beleggingsinstelling, een beheerder waarvan Nederland niet de lidstaat van herkomst is van een beleggingsinstelling en een beleggingsinstellingen waarvan Nederland de lidstaat van herkomst is. Aangezien dit tot zeer moeilijk leesbare teksten leidt, worden in dit voorstel hiervoor kortere aanduidingen gebruikt, namelijk Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling, buitenlandse beheerder van een beleggingsinstelling en Nederlandse beleggingsinstelling. De nieuwe definities introduceren voor beleggingsinstellingen een soortgelijke terminologie zoals voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen al in de Wft is opgenomen.

Naast de bepalingen die gelden voor beleggingsinstellingen, bestaan er bepalingen die specifiek gelden voor icbe's. Om het regime voor (beheerders van) beleggingsinstellingen te onderscheiden van het regime voor (beheerders van) icbe's, worden de bepalingen in twee afzonderlijke paragrafen opgenomen. Hiermee wordt beoogd de inzichtelijkheid van dit voorstel te bevorderen. De bepalingen voor beleggingsinstellingen worden opgenomen in paragrafen 4.3.1.4., 4.3.1.4.a en 4.3.1.4.b van de Wft. In deze paragrafen zal een omvangrijk deel van de bepalingen van de richtlijn worden geïmplementeerd.

De bepalingen voor icbe's worden opgenomen in een nieuwe paragraaf '4.3.1.4c Rechten van deelneming in een instelling voor collectieve belegging in effecten' van de Wft. In Nederland gold reeds voor de implementatie van deze richtlijn een zogenoemd 'nationaal regime' voor beleggingsinstellingen. Veel van de bepalingen die golden voor beleggingsinstellingen hebben eveneens betrekking op icbe's. De bepalingen die na implementatie van de richtlijn nog enkel zien op instellingen icbe's en de reeds bestaande bepalingen met betrekking tot icbe's, zullen worden opgenomen in deze nieuwe paragraaf. De bepalingen van het nationaal regime dat van toepassing is op beleggingsinstellingen niet zijnde icbe's, vervallen door de implementatie van de richtlijn. In deel 1 van de Wft zijn definities en algemene bepalingen opgenomen die voortvloeien uit de implementatie van de richtlijn. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om de definities van beheerder van een beleggingsinstelling, beleggingsinstelling en bewaarder. Ook worden in dit deel taken en

bevoegdheden van de nationale toezichthouders en ESMA opgenomen. In deel 2 (markttoegang) is een verbod opgenomen om een beleggingsinstelling te beheren zonder vergunning. De vergunning wordt verleend door de Autoriteit Financiële Markten (hierna: AFM). Ook zijn in dit deel de bepalingen met betrekking tot het Europees paspoort opgenomen. Aan welke eisen moet worden voldaan (voor een vergunning en doorlopend) zijn opgenomen in deel 3 (prudentiële regels) en deel 4 (gedragsregels). Ook deel 5 (gedragstoezicht financiële markten) bevat regels die van toepassing kunnen zijn op beleggingsinstellingen.

Voor de vraag welke regels met betrekking tot informatievoorziening gelden is het onderscheid tussen closed-end beleggingsinstellingen en open end beleggingsinstellingen van belang.

Verhandelbare deelnemingsrechten in closed end beleggingsinstellingen kwalificeren namelijk tevens als effect en vallen onder het regime van deel 5 van de Wft. Voor zover het regime van deel 5 van toepassing is, is deel 4 niet van toepassing. Als dus bijvoorbeeld op grond van deel 5 een jaarverslag moet worden opgesteld, gelden de eisen van deel 4 met betrekking tot het jaarverslag niet voor de beheerder met betrekking tot die beleggingsinstelling.

3. Begrippen en reikwijdte van de richtlijn

3.1 Algemeen

Zoals hierboven toegelicht biedt de richtlijn regels met betrekking tot de beheerders van beleggingsinstellingen. In deze paragraaf worden ter verduidelijking in algemene zin enkele begrippen en de reikwijdte toegelicht.

3.1.1 Beheerder

De richtlijn richt zich, in afwijking van eerdere richtlijnen met betrekking tot beleggingsinstellingen, vrijwel uitsluitend tot de beheerder van een beleggingsinstelling. Dit houdt verband met het feit dat de beheerder degene is die de eigenlijke beslissingen neemt met betrekking tot de beleggingsinstelling en degene is waar de daadwerkelijke activiteiten plaatsvinden. Elke beleggingsinstelling heeft een beheerder. Een beheerder kan meerdere beleggingsinstellingen beheren. De normen van de richtlijn richten zich zowel tot een externe beheerder als tot een interne beheerder die bij een beleggingsmaatschappij kan voorkomen. Een interne beheerder beheert slechts de beleggingsmaatschappij zelf. Tot de activiteiten van de beheerder van een beleggingsinstelling behoren de werkzaamheden portefeuillebeheer, hetgeen de feitelijke handel in activa betreft, en risicobeheer. Ook behoort de administratie ten aanzien van de door de beheerder van een beleggingsinstelling beheerde beleggingsinstelling(en) tot de activiteiten van de beheerder. Het gaat hierbij onder meer over de waardering en prijsstelling van de activa, het bijhouden van een deelnemersregister en het aanbieden van rechten van deelneming in de door de beheerder beheerde belegginginstelling(en) en mogelijke advisering met betrekking tot de activa van die beleggingsinstelling(en). Bij dit laatste kan gedacht worden aan advisering ten aanzien van de bedrijfsstrategie van een overgenomen onderneming.

Indien een derde partij één of meer van deze activiteiten verricht voor een beheerder van een beleggingsinstelling, is er sprake van uitbesteding en blijft de beheerder ervoor verantwoordelijk dat deze activiteiten worden uitgevoerd conform de wettelijke voorschriften. Indien een

beleggingsmaatschappij het eigen beheer voert, wordt deze beleggingsmaatschappij als beheerder gezien. Als de beheerder geen beleggingsmaatschappij met een interne beheerder is, is het de beheerder tevens toegestaan om, naast het beheer van beleggingsinstellingen en instellingen voor collectieve belegging in effecten, individueel vermogensbeheer te verrichten evenals bepaalde nevendiensten, waaronder het verlenen van beleggingsadvies. In de Wft wordt voor deze beheerder het begrip 'beheerder van een beleggingsinstelling' gebruikt. Na de implementatie zijn de eisen die worden gesteld aan de beheerder van een beleggingsinstelling uiteraard wel anders.

3.1.2 Beleggingsinstelling

Voor de toepassing van de richtlijn wordt onder beleggingsinstelling verstaan een instelling voor collectieve belegging die bij een reeks beleggers kapitaal ophaalt om dat kapitaal overeenkomstig een bepaald beleggingsbeleid in het belang van de beleggers te beleggen. In een beleggingsinstelling wordt kort gezegd belegd voor het collectief: de opbrengst komt ten goede aan de deelnemers gezamenlijk. Icbes worden niet als beleggingsinstelling in de zin van de richtlijn beschouwd. Entiteiten zoals familieconstructies die het privévermogen van beleggers beleggen zonder dat extern kapitaal wordt opgehaald, mogen evenmin worden beschouwd als beleggingsinstelling in de zin van de richtlijn.⁶

Voor het antwoord op de vraag of er sprake is van een beleggingsinstelling in de zin van de richtlijn is niet van belang of het een open-end of closed beleggingsinstelling betreft. Een open-end beleggingsinstelling geeft op verzoek van de deelnemers deelnemingsrechten uit, koopt deze in of betaalt daarop terug. Indien een beleggingsinstelling niet op verzoek van de deelnemers ten laste van de activa deelnemingsrechten uitgeeft, inkoopt of terugbetaalt, is sprake van een closed-end beleggingsinstelling. Evenmin is relevant wat de rechtsvorm van de beleggingsinstelling is. Beleggingsinstellingen kunnen in twee rechtsvormen worden onderverdeeld: beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen. Een beleggingsmaatschappij is een beleggingsinstelling met rechtspersoonlijkheid. Veelal zal deze de vorm hebben van een naamloze vennootschap, waarbij de aandelen in de naamloze vennootschap de rechten van deelneming zijn. Een beleggingsfonds bezit geen rechtspersoonlijkheid, het is een vermogen dat ten behoeve van de deelnemers wordt beheerd en bewaard door derden. Ten slotte is voor de toepassing van de richtlijn niet van belang of de beleggingsinstelling is toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat de Beleidsregel ondernemen of beleggen⁷ van de AFM, waarin wordt ingegaan op de vraag wanneer er sprake is van ondernemen dan wel van beleggen, naar aanleiding van de richtlijn zal worden aangepast.

3.1.3 Bewaarder

De bewaarder heeft als taak het bewaren van de activa van een beleggingsinstelling. Met de implementatie van de richtlijn is het bij beleggingsinstellingen in alle gevallen verplicht voor de

⁶ Zie overweging 7 van de richtlijn.

⁷ Stcrt. 2010, 11816.

beheerder van een beleggingsinstelling om een bewaarder aan te stellen. De richtlijn bepaalt welke bewaarders aangesteld kunnen worden en waar de bewaarder gevestigd moet zijn. Ook met betrekking tot aansprakelijkheid van de bewaarder bevat de richtlijn bepalingen.

3.2 Uitzondering reikwijdte

De richtlijn is – kort samengevat – van toepassing op beheerders van beleggingsinstellingen die werkzaamheden binnen de Europese Unie verrichten. De richtlijn ziet in de eerste plaats op beheerders met statutaire zetel in een lidstaat (Europese-beheerders).⁸ Daarbij is niet van belang of de door een Europese-beheerder beheerde beleggingsinstelling een Europese of een niet-Europese beleggingsinstelling is. Verder is de richtlijn van toepassing op beheerders met statutaire zetel in een staat die geen lidstaat is (niet-Europese beheerder) die een of meerdere Europese beleggingsinstellingen beheren en op niet-Europese beheerders die rechten van deelneming in een of meerdere beleggingsinstellingen in een lidstaat aanbieden. Bij die laatste categorie beheerders is niet van belang of zij Europese of niet-Europese beleggingsinstellingen beheren. Evenmin is van belang of de hiervoor bedoelde beheerders open-end of closed end beleggingsinstellingen beheren, op welke wijze de beleggingsinstellingen zijn opgericht en wat de juridische structuur van de beleggingsinstellingen is. Voorts zijn bepaalde entiteiten, zoals supranationale instellingen en nationale centrale banken, buiten het toepassingsbereik van de richtlijn gehouden.

3.3 Lichtere regeling, beheerders waarop de richtlijn deels van toepassing is

De richtlijn voorziet in de mogelijkheid voor lidstaten om een lichtere regeling te introduceren. Voorgesteld wordt om gebruik te maken van deze mogelijkheid. De lichtere regeling geldt voor (i) beheerders die direct of indirect beleggingsinstellingen beheren waarvan het totaal van de beheerde activa onder de drempel van € 100 miljoen blijft en voor (ii) beheerders die uitsluitend beleggingsinstellingen beheren die zonder hefboomfinanciering werken, en in die beleggingsinstellingen gedurende een periode van vijf jaar geen terugbetalingsrechten kunnen worden uitgeoefend en waarvan het totaal van de beheerde activa onder de drempel van € 500 miljoen blijft.

Voor dergelijke beheerders geldt geen vergunningplicht, maar wel een verplichting tot het doen van een melding aan de bevoegde autoriteiten van hun lidstaat van herkomst alsmede om aan die autoriteiten bepaalde informatie te verstrekken. De richtlijn biedt `kleinere` beheerders, dat wil zeggen de beheerder die onder de hiervoor genoemde drempels vallen, de mogelijkheid om ervoor te kiezen, door middel van een opt-in procedure, om als beheerder van een beleggingsinstelling te worden behandeld.

3.4 Vergunning

⁸ Zie artikel 4, eerste lid, onderdeel 1, van de richtlijn.

De richtlijn schrijft een vergunningenstelsel voor de beheerder van een beleggingsinstelling voor. Voor de verkrijging van een vergunning is vereist dat de aanvrager aantoont dat wordt voldaan aan een aantal in de richtlijn opgesomde eisen. De AFM is de vergunningverlenende instantie.

3.5 Europees paspoort

Op basis van de richtlijn is het mogelijk dat een beheerder met zetel in een lidstaat beleggingsinstellingen met zetel in een andere lidstaat kan beheren of rechten van deelneming in een lidstaat kan aanbieden op basis van een zogenaamd Europees paspoort.

4. Hoofdpijnen

4.1 Inleiding

In de artikelsgewijze toelichting worden de normen die gesteld worden gedetailleerd uitgewerkt. Dit hoofdstuk van de algemene toelichting geeft de hoofdpunten van deze implementatie weer.

4.2 Organisatie

4.2.1 Beheerder van een beleggingsinstelling

De beheerder van een beleggingsinstelling is een rechtspersoon waarvan de dagelijkse werkzaamheden bestaan uit het beheren van één of meer beleggingsinstellingen. De meeste bepalingen in de richtlijn grijpen aan bij de beheerder, aangezien de beheerder de daadwerkelijke beslissingen neemt. De in de richtlijn opgenomen regels beogen deze beslissingen te beïnvloeden opdat risico's worden geminimaliseerd. Met betrekking tot de organisatie van de beheerder bepaalt de richtlijn dat de personen die de beheerder feitelijk leiden betrouwbaar zijn en ook de aandeelhouders of vennoten van een beheerder met een gekwalificeerde deelneming geschikt zijn opdat een prudente bedrijfsvoering is geborgd. Voor de beheerder geldt de algemene plicht dat deze zich inzet voor de belangen van de door hem beheerde beleggingsinstelling(en) en de deelnemers hierin. Om te borgen dat de beheerder daadwerkelijk handelt in het belang van de deelnemers, bevat de richtlijn bepalingen ten aanzien van het tegengaan van belangenconflicten en daar waar deze niet kunnen worden vermeden, het beheersen ervan. Bij de aanvraag van een vergunning zal de organisatie van de beheerder adequaat moeten zijn voor het type beleggingsinstelling(en) dat de beheerder wil beheren. Zo zullen zeer complexe beleggingsinstellingen met complexe beleggingsstrategieën extra eisen stellen aan het risicobeheer. Voorts moet een beheerder voldoen aan een startkapitaal en eigen vermogen, gelden er eisen ten aanzien van het beloningsbeleid, de waardering van de activa in de beleggingsinstelling en de mate waarin hefboomfinanciering wordt gebruikt. Ook gelden informatieverplichtingen ten aanzien van de deelnemers, de toezichthouder en het publiek. Deze op de beheerder van toepassing zijnde bepalingen worden in onderstaande paragrafen nader toegelicht.

4.2.2 Bewaarder

De bewaarder is een rechtspersoon die is belast met de bewaring van de activa van een beleggingsinstelling. De bewaarder functioneert daarbij onafhankelijk van de beheerder van de beleggingsinstelling en de beleggingsinstelling. De richtlijn brengt een aantal wijzigingen met zich mee ten opzichte van de bewaarder zoals die op dit moment bestaat in de Europese en Nederlandse praktijk van beleggingsinstellingen. In de Wft is een bewaarder in ieder geval verplicht bij beleggingsfondsen. Beleggingsfondsen hebben geen rechtspersoonlijkheid en kunnen daarom zelf geen eigenaar zijn van activa. De bewaarder houdt daarom op dit moment het juridisch eigendom van de activa van het fonds. Op deze manier wordt ook vermogensscheiding gewaarborgd, om te voorkomen dat andere crediteuren van de beheerder, of crediteuren van de afzonderlijke deelnemers zich op het fondsvermogen kunnen verhalen. De bewaarder heeft als enig doel het bewaren van activa en administreren van de beleggingen, vaak is de bewaarder een stichting. Praktisch werkt het doorgaans zo dat de bewaarder op naam van het fonds een rekening opent bij een zogenoemde custody bank. Deze custody bank is, waar het effecten betreft, op zijn beurt aangesloten bij het zogenoemde central securities depository (ten behoeve van de centrale bewaring en settlement van effecten).

De belangrijkste wijzigingen in de rol van de bewaarder bij beleggingsinstellingen door de richtlijn worden in dit algemene deel toegelicht. De richtlijn bepaalt ten eerste dat elke beleggingsinstelling, dus ook de beleggingsmaatschappij, een bewaarder moet hebben. Dit is een belangrijke wijziging ten opzichte van de huidige praktijk waarin bij een beleggingsmaatschappij een bewaarder niet altijd verplicht is. Daarnaast komen ook (beheerders van) beleggingsinstellingen die nu nog niet onder de Wft vallen (door onder andere vrijstellingen) door implementatie van de richtlijn wel onder de regels voor (beheerders van) beleggingsinstellingen te vallen. Er moet dus ook door deze wijziging beduidend vaker gebruik worden gemaakt van een bewaarder. Ten tweede verandert de richtlijn de rol van de bewaarder. De bewaarder is ingevolge de richtlijn een bank, een beleggingsonderneming of een andere onder prudentieel toezicht staande instelling, die door de lidstaten bij instellingen voor collectieve belegging in effecten als bewaarder zijn toegelaten.⁹ De bewaarder heeft als taken het toezicht houden op de cashflows en het waarborgen dat het vermogen van de beleggingsinstelling correct wordt geboekt. Tot de taken van de bewaarder hoort verder onder andere het houden van de activa van de belegginginstelling.

De richtlijn biedt lidstaten de mogelijkheid om een andere categorie instellingen die aan prudentiële regelgeving is onderworpen en onder permanent toezicht staan, en waarvan de lidstaat heeft bepaald dat zij als bewaarder mogen worden gekozen overeenkomstig de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten, ook als bewaarder toe te laten. De in Nederland bij instellingen voor collectieve belegging in effecten toegestane 'stichting bewaarder' kan daardoor blijven functioneren als bewaarder in de zin van de Wft, wanneer zij verder aan alle eisen die gelden voor de bewaarder uit hoofde van deze richtlijn voldoen (onder andere de aansprakelijkheidsbepalingen). Voor een dergelijke stichting gelden de eisen waaraan de bewaarder op grond van deze richtlijn moet voldoen én de eisen die gelden voor een bewaarder bij een instelling voor collectieve belegging in effecten (onder andere vermogensscheiding). In het

⁹ Ook biedt de richtlijn lidstaten de mogelijkheid om te aanzien van bepaalde beleggingsinstellingen (vijf jaar gesloten, doorgaans geen activa die in bewaring moeten worden genomen, de facto private equity, vastgoed) een andere entiteit als bewaarder toe te staan. Deze mogelijkheid wordt uitgewerkt in het Bgfo.

geval van effecten kan de bewaarder ook bijvoorbeeld de 'custody bank' zijn die nu ook in verschillende structuren functioneert (maar in Nederland nu nog niet als bewaarder). De bewaarder, die bank of beleggingsonderneming is, kan naast zijn taken voor de beleggingsinstelling ook andere activiteiten hebben. Daarbij moeten uiteraard conflicten met de belangen van de deelnemers, de beleggingsinstelling of de beheerder worden voorkomen. Ten derde bevat de richtlijn regels omtrent de aansprakelijkheid van de bewaarder. Kort gezegd is de bewaarder aansprakelijk ten opzichte van de beheerder, de instelling en de beleggers voor schade doordat hij is tekortgeschoten in de uitoefening van zijn overeengekomen taken, tenzij hij kan aantonen dat de tekortkomingen niet aan hem kunnen worden toegerekend. Met betrekking tot de aansprakelijkheidsbepalingen zal nog op verschillende punten nadere Europese regelgeving komen.

4.2.3 Uitbesteding

De richtlijn bevat eveneens regels met betrekking tot het uitbesteden van taken door de beheerder van beleggingsinstelling. Een beheerder kan een deel van zijn takenpakket laten uitvoeren door een derde. Het kan daarbij bijvoorbeeld gaan om administratie, reclame of het uitvoeren van het beleggingsbeleid.¹⁰ De Wft kent reeds bepalingen¹¹ over het uitbesteden van taken door financiële ondernemingen. De financiële onderneming blijft bij uitbesteding zelf verantwoordelijk dat de regels van het prudentiële en gedragstoezicht worden nageleefd. In het Bgfo en het Bpr wordt ingevuld welke werkzaamheden niet kunnen worden uitbesteed en onder welke voorwaarden uitbesteding mogelijk is.

De richtlijn stelt een aantal eisen aan uitbesteding door de beheerder van een beleggingsinstelling. Zo moet de toezichthouder in de lidstaat waarin de beheerder is gevestigd voorafgaand aan de uitbesteding op de hoogte zijn gesteld. Verder wordt bepaald aan welke derden uitbesteding van taken niet mogelijk is. Het gaat hierbij vooral om derden waarbij sprake kan zijn van belangenverstremgeling. Zo kan de beheerder de werkzaamheden portfoliobeheer en risicobeheer niet uitbesteden aan de bewaarder van dezelfde beleggingsinstelling of aan een derde waaraan die bewaarder taken uitbesteed. De controlerende functie van de bewaarder zou daarmee onder druk kunnen komen te staan. Ook in andere gevallen waarin sprake kan zijn van belangenverstremgeling is uitbesteding niet toegestaan. Deze regels gelden ook voor uitbesteding door de derde waaraan de taken zijn uitbesteed. Ook geldt dat indien de werkzaamheden portfoliobeheer en risicobeheerder aan een partij buiten de EU worden uitbesteed, er sprake moet zijn van samenwerking tussen de toezichthouder in het EU respectievelijk het derde land. De beheerder blijft richting de toezichthouder, de beleggingsinstelling en de deelnemers verantwoordelijk voor de uitbesteede taken. De uitbesteding kan nooit zover gaan dat de beheerder niet meer wordt dan een brievenbus.

Ook met betrekking tot uitbesteding door de bewaarder gelden normen. Deze zijn vergelijkbaar met de normen voor de beheerder met betrekking tot uitbesteding. Aanvullend daaraan gelden bij de bewaarder normen met betrekking tot de aansprakelijkheid in geval van uitbesteding.

4.3 Risicobeheersing

¹⁰ De taken die een beheerder van een alternatieve beleggingsinstelling moet en kan verrichten zijn opgenomen in de definitie van beheerder in artikel 1:1 van de wet, conform annex 1 bij de richtlijn.

¹¹ Artikel 3:18 en 4:16.

4.3.1 Algemeen

Risicobeheer is van groot belang binnen de financiële sector. Uitgangspunt bij de richtlijn is dat een beheerder van een beleggingsinstelling alle risico's van de beleggingsstrategieën en andere risico's waaraan de beleggingsinstelling blootstaat (of kan blootstaan) dient te herkennen, meten, beheersen en bewaken. Dit is ook met name van belang voor beleggingsinstellingen die substantieel gebruik maken hefboomfinanciering. Dit is met name vanuit prudentieel oogpunt van belang. Het gaat enerzijds om het voorkomen van systeemrisico's die zouden kunnen optreden, bijvoorbeeld door falend risicobeheer bij een beleggingsinstelling die met een grote mate van hefboomfinanciering een aanzienlijk vermogen beheert, en anderzijds om het voortbestaan van de beleggingsinstelling, dat bedreigd kan worden als er door falende risicobeheer onvoldoende inzicht is in de risico's die de instelling aangaat. Overigens zijn er voor een specifieke groep beleggingsinstellingen, namelijk de instellingen voor collectieve beleggingen in effecten (icbe's), al eerder aanvullende regels gesteld op het gebied van risicobeheer.

Uit de richtlijn volgt dat beheerders van beleggingsinstellingen dienen te zorgen voor een functionele en hiërarchische scheiding van de risicobeheerfunctie met andere functies, zoals portefeuillebeheer, om belangenconflicten te voorkomen en de onafhankelijkheid van de risicobeheerfunctie te waarborgen. Daarnaast is het van belang dat de beheerder inzicht heeft in de relevante risico's die zijn verbonden aan de beleggingsinstelling en de beleggingsstrategieën, en dat het risicoprofiel past bij de instelling. De beheerder implementeert daartoe passende risicobeheerssystemen die hij ook regelmatig beoordeelt. Daarbij zorgt de beheerder dat bij beleggingen de nodige zorgvuldigheid wordt betracht, de risico's mede met behulp stresstestprocedures worden beheerst. De beheerder zorgt voor een passend risicoprofiel van de instelling dat past bij de omvang, portefeuillestructuur en beleggingsstrategieën en –doelstellingen van de instelling. De beheerder stelt per instelling een maximum vast aan de mate van hefboomfinanciering, rekening houdend met onder andere de strategie en het type beleggingsinstelling. Ook worden in de richtlijn, in verband met het risicobeheer, eisen gesteld aan de beloningsstructuur bij de beheerder en de beleggingsinstelling.

Samenhangend met het risicobeheer worden regels gesteld met betrekking tot het liquiditeitsbeheer. De beheerder heeft een passend liquiditeitsbeheerssysteem en zorgt dat het liquiditeitsprofiel van de beleggingen van de beleggingsinstelling in overeenstemming zijn met de onderliggende verplichtingen. De beheerder dient ook ter beheersing van het liquiditeitsrisico stresstests uit te voeren. Het liquiditeitsprofiel van de beleggingsinstelling moet in lijn zijn met de beleggingsstrategie en het terugbetalingsbeleid.

De Europese Commissie stelt ter precisering van bovenstaande regels en uitgangspunten nadere maatregelen op het gebied van risicobeheer en liquiditeitsbeheer vast. Implementatie van deze nadere maatregelen en de in deze paragraaf genoemde regels omtrent risicobeheer en liquiditeitsbeheer vindt plaats op niveau van algemene maatregel van bestuur plaatsvindt. De Wft biedt in artikel 3:17, tweede lid, aanhef en onderdeel c en derde lid, een grondslag om bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels te stellen met betrekking tot de soliditeit van de financiële onderneming.

4.3.2 Grenzen hefboomfinanciering

Zoals hierboven weergegeven is, kan het gebruik van hefboomfinanciering met betrekking tot beleggingsinstellingen aanzienlijke risico's met zich meebrengen. Op grond van de richtlijn moet een beheerder van een beleggingsinstelling limieten stellen voor de beleggingsinstellingen die hij beheert. Bovendien moet de beheerder van een beleggingsinstelling aantonen dat deze limieten redelijk zijn en dat hij zich ook houdt aan deze limieten. Deze aspecten worden met de implementatie van de richtlijn een belangrijk onderdeel van het risicobeheer van de beheerder van een beleggingsinstelling. De Nederlandsche Bank ziet toe op het gebruik van hefboomfinanciering door de beheerder van een beleggingsinstelling en kan indien dit noodzakelijk wordt geacht met het oog op de stabiliteit van het financiële stelsel bovengrenzen stellen aan de hefboomfinanciering die een beheerder van een beleggingsinstelling mag gebruiken.

4.3.3 Kapitaaleisen

Aan beheerders van beleggingsinstellingen worden kapitaaleisen gesteld om te waarborgen dat beheerders voldoende eigen vermogen aanhouden ten opzichte van de omvang van hun verplichtingen en de aard en de grootte van hun bedrijfsrisico's. Met de implementatie van de richtlijn worden de kapitaaleisen voor beheerders van beleggingsinstellingen, niet zijnde icbe, op hoofdlijnen gelijk aan de kapitaaleisen voor beheerders van icbe's. Dit betekent € 125.000 minimale vermogens eis plus 0,02% van het beheerd vermogen boven de € 250 miljoen. Hierbij geldt wel dat de totale kapitaaleis nooit groter is dan € 10 miljoen. Tot op heden gold uitsluitend een vermogens eis van € 125.000 bij een beheerd vermogen kleiner dan € 250 miljoen en een vermogens eis van € 225.000 bij een beheerder vermogen groter dan € 250 miljoen. Met de implementatie van de richtlijn worden de kapitaaleisen deels afhankelijk van het beheerd vermogen.

De hierboven beschreven aanvullende vermogens eis geldt niet voor beleggingsmaatschappijen die geen aparte beheerder hebben. Voor deze groep blijft de huidige eigen vermogens eis van € 300.000 bestaan.

Op grond van de richtlijn moeten beheerders van beleggingsinstellingen extra kapitaal aanhouden in verband met beroepsaansprakelijkheidsrisico's of een beroepsaansprakelijkheidsverzekering afsluiten. Deze eis geldt ook voor beleggingsmaatschappijen die geen aparte beheerder hebben. Hoewel deze groep dus geen extra kapitaaleis heeft die afhankelijk is van het beheerd vermogen, heeft deze groep wel een extra kapitaaleis hebben in verband met beroepsaansprakelijkheidsrisico's, tenzij deze ondernemingen een verzekering afsluiten.

4.3.4 Beloningsbeleid

Het beleid inzake beloningen is onderdeel van een beheerste bedrijfsvoering waarop DNB en AFM toezicht houden. Onjuiste beloningsprikkel in beloningsstructuren kunnen aanleiding geven tot ongewenste en onverantwoorde risico's die ertoe kunnen leiden dat het klantbelang wordt veronachtzaamd, zoals een eenzijdige oriëntatie op het kortetermijnbelang, kortetermijnwinstrealisatie en beloning voor falen. Het toezicht op de beloningsstructuur bij financiële ondernemingen richt zich primair op het voorkomen en bestrijden van onjuiste prikkels van alle betrokkenen bij de financiële onderneming.

Financiële ondernemingen, waaronder banken, verzekeraars en beleggingsondernemingen, moeten sinds 1 januari 2011 voldoen aan de nadere eisen aan de structuur van het beloningsbeleid zoals

die zijn uitgewerkt in de regeling beheerst beloningsbeleid Wft 2011 van DNB. Deze regeling is mede ter implementatie van de derde wijziging van de kapitaaleisenrichtlijn ingevoerd. Belegginginstellingen vallen momenteel niet onder deze regeling, maar met de implementatie van deze Richtlijn worden ook voor deze groep uitgebreide eisen gesteld aan de structurering van het beloningsbeleid.

In Annex II van de richtlijn worden nadere eisen gesteld aan de beloningsstructuur van de beheerder. De AFM zal ter implementatie hiervan een algemeen verbindend voorschrift opstellen waarmee de eisen uit de richtlijn aan de beloningsstructuur van beleggingsinstellingen worden geïmplementeerd. De bevoegdheid voor de AFM om deze eisen te stellen volgt uit artikel 50a en 86a Bgfo. De hiervoor bedoelde eisen betreffen zowel de inhoud als de wijze van openbaarmaking van het beloningsbeleid van een beleggingsinstelling. Zo moet het beloningsbeleid in lijn zijn met een gezond en effectief risicobeheer, prestaties moeten over een lange termijn gemeten worden en de verhouding van de vaste met de variabele component van de beloning moet in balans zijn. Dergelijke eisen komen grotendeels overeen met de eisen in de regeling beheerst beloningsbeleid, maar wijken op bepaalde punten af door de specifieke kenmerken van beleggingsinstellingen. Zo zijn de publicatieverplichtingen op het gebied van beloningsbeleid voor beleggingsinstellingen in vergelijking tot banken minder uitgebreid, omdat de organisatiestructuren van beleggingsinstellingen in de praktijk ook minder gecompliceerd zijn. Met het algemeen verbindende voorschrift van de AFM ter implementatie van de richtlijn worden beleggingsinstellingen, net als andere financiële ondernemingen nu, onderworpen aan een uitgebreide set eisen aan de beloningsstructuur die moet leiden naar een beloningsbeleid dat uit gedrags- en prudentieel opzicht verantwoord is.

4.3.5 Portfoliowaardering

In de richtlijn zijn, met oog op de bescherming van de belangen van beleggers, bepalingen opgenomen met betrekking tot de waardering van de activa. De waardering kan, indien aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan, worden uitgevoerd door de beheerder van een beleggingsinstelling zelf, de bewaarder of een externe taxateur.

4.4 Informatieverplichtingen

De richtlijn kent verschillende informatieverplichtingen. In de volgende subparagrafen worden deze afzonderlijk toegelicht.

4.4.1 Precontractuele informatie

In de richtlijn zijn ook bepalingen opgenomen ten aanzien van verstrekking van informatie aan beleggers. Voordat een belegger rechten van deelneming in een beleggingsinstelling aanschaf, dient de beheerder van een beleggingsinstelling informatie te verstrekken over die beleggingsinstelling aan de belegger. Op deze wijze kan een belegger zich een verantwoord oordeel vormen over de beleggingsinstelling alvorens tot de aanschaf van de rechten van deelneming in de desbetreffende beleggingsinstelling over te gaan. Er dient aan de voornoemde beleggers onder meer informatie te worden verstrekt over de beleggingsstrategie en doelstellingen van de beleggingsinstelling, de procedure voor de waardering van de beleggingsinstelling en de procedure en voorwaarden voor de uitgifte en de verkoop van rechten van deelneming.

4.4.2 Informatieverplichtingen richting deelnemers

Voorts dient de beheerder van een beleggingsinstelling op grond van de richtlijn bepaalde informatie te verstrekken aan de deelnemers in de door hem beheerde beleggingsinstellingen. Er dient onder meer informatie te worden verstrekt over het risicoprofiel van de beleggingsinstelling en het totale bedrag van de door de beleggingsinstelling gebruikte hefboomfinanciering.

4.4.3 Jaarverslag

Hoofdstuk 4 van de richtlijn bevat transparantieverplichtingen. In dit hoofdstuk zijn onder meer bepalingen opgenomen ten aanzien van de jaarrekening en het jaarverslag. Op grond van de richtlijn moet een beheerder van elke Europese beleggingsinstelling die hij beheert en voor elke beleggingsinstelling waarin rechten van deelneming worden aangeboden in de Europese Unie een jaarrekening en een jaarverslag ter beschikking stellen. De jaarrekening en het jaarverslag worden verstrekt aan de toezichthoudende instantie van de lidstaat van herkomst van de beheerder en indien van toepassing de toezichthoudende instantie van de lidstaat van herkomst van de beleggingsinstelling. De jaarrekening en het jaarverslag dienen onder meer informatie te bevatten omtrent de inkomsten en uitgaven en activiteiten over het boekjaar.

4.4.4 Informatieverplichtingen bij controleverkrijging

Indien een beleggingsinstelling (overwegende) zeggenschap¹² verkrijgt in een uitgevende instelling dient reeds informatie openbaar te worden gemaakt uit hoofde van de overnamerichtlijn¹³ en de richtlijn transparantie¹⁴. Deze informatieverplichtingen zien echter niet op de situatie waarin een beleggingsinstelling een (controleerend) belang verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling.

Deze richtlijn bevat uiteenlopende transparantieverplichtingen voor de beheerder van een beleggingsinstelling die een controleerend belang verkrijgt in een (niet-beursgenoteerde) uitgevende instelling. Op grond van artikel 26, tweede lid, gelden voornoemde transparantieverplichtingen niet wanneer een controleerend belang wordt verkregen in een kleine en middelgrote onderneming en in een entiteit die is opgericht met als bijzonder doel het kopen, bewaren of beheren van vastgoed.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de Commissie verzocht is om de mogelijkheden te onderzoeken om de informatie- en transparantieverplichtingen met betrekking tot controle in niet-beursgenoteerde uitgevende instellingen uit deze richtlijn vorm te geven op een algemeen niveau, ongeacht het type investeerder.¹⁵

Artikel 27, eerste lid van de richtlijn, bevat een meldingsplicht voor beheerders van beleggingsinstellingen met betrekking tot de stemrechten die de door hen beheerde

¹² Onder overwegende zeggenschap wordt verstaan het kunnen uitoefenen van ten minste 30 procent van de stemrechten in een algemene vergadering van aandeelhouders in een naamloze vennootschap.

¹³ Richtlijn 2004/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende het openbaar overnamebod

¹⁴ Richtlijn 2004/109/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2004 betreffende de transparantievereisten die gelden voor informatie over uitgevende instellingen waarvan effecten tot de handel op een geregelende markt zijn toegelaten en tot wijziging van Richtlijn 2001/34/EG

¹⁵ Overweging 56.

beleggingsinstellingen kunnen uitbrengen op aandelen in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling.

Indien een beleggingsinstelling controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling, bevatten de artikelen 26 tot en met 28 informatieverplichtingen voor de beheerder van de desbetreffende beleggingsinstelling. Onder het begrip controle wordt verstaan het kunnen uitoefenen van ten minste 50 procent van de stemrechten in de algemene vergadering van een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling. In geval van controleverzekering door de beleggingsinstelling dient zijn beheerder bepaalde informatie te verstrekken aan de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling, de aandeelhouders in de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling, de lidstaat van herkomst van de beheerder en de werknemers van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling. Op deze wijze worden de hiervoor bedoelde partijen in staat gesteld om te beoordelen welke invloed de verkrijging van controle heeft op de positie van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling.

In artikel 29 wordt bepaald dat indien een beleggingsinstelling controle verkrijgt over een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling zijn beheerder de desbetreffende niet-beursgenoteerde uitgevende instelling verzoekt aanvullende informatie op te nemen in haar jaarverslag. Als de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling geen gevolg geeft aan dit verzoek dient de aanvullende informatie te worden opgenomen in het jaarverslag van de desbetreffende beleggingsinstelling.

Zoals hierboven reeds is opgemerkt dient bepaalde informatie eveneens aan de werknemers van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling te worden verstrekt. In overweging 54 van de richtlijn wordt opgemerkt, dat er op grond van deze richtlijn geen rechtstreekse informatieplicht ten aanzien van de werknemersvertegenwoordigers van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling, of als die er niet zijn, de werknemers zelf kan worden opgelegd aan een aandeelhouder (in dit geval de beleggingsinstelling) of de beheerder van die beleggingsinstelling. Daarom voorziet de richtlijn op het gebied van informatieverstrekking aan de werknemersvertegenwoordigers of als die er niet zijn, de werknemers zelf, in een inspanningsverplichting voor de betrokken beheerder van de beleggingsinstelling. Deze inspanningsverplichting ziet er met name op dat de beheerder het bestuur van de betrokken niet-beursgenoteerde uitgevende instelling verzoekt de door deze richtlijn vereiste informatie aan de werknemers(vertegenwoordigers) te verstrekken.

Voorts bevat de richtlijn de verplichting voor de beheerder van een beleggingsinstelling om een mededeling te doen aan de toezichthoudende instantie van de lidstaat van herkomst van de beheerder en de deelnemers in de beleggingsinstelling over de financiering van de door hem beheerde beleggingsinstelling verkregen controle in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling.

Artikel 30 van de richtlijn ziet op het zogenoemde *asset stripping* en bevat specifieke maatregelen om de verkoop van waardevolle activa te voorkomen. Wanneer een beleggingsinstelling controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling mag zijn beheerder kort gezegd in beginsel niet meewerken aan handelingen waardoor het vermogen van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling afneemt.

Indien een beleggingsinstelling controle verkrijgt in een uitgevende instelling, bevat de richtlijn in aanvulling op de overnamerichtlijn¹⁶ en de richtlijn transparantie¹⁷ aanvullende informatieverplichtingen voor de beheerder van die beleggingsinstelling. Voor het begrip controle in uitgevende instellingen wordt in de richtlijn verwezen naar artikel 5, derde lid, van de overnamerichtlijn. Dit artikel bepaalt dat het percentage wanneer overwegende zeggenschap in een vennootschap wordt verkregen, wordt vastgesteld door de lidstaat waar de vennootschap haar statutaire zetel heeft.

Op grond van de richtlijn is artikel 6 van richtlijn 2002/14/EG¹⁸, dat kort gezegd regels geeft met betrekking tot vertrouwelijke informatie, van toepassing op de bepalingen met betrekking tot controleverzekering over niet-beursgenoteerde uitgevende instellingen en uitgevende instellingen. Artikel 6 van de richtlijn 2002/14/EG is in Nederland daar waar nodig reeds geïmplementeerd bij de Wijziging van de Wet op de ondernemingsraden ter uitvoering van richtlijn nr. 2002/14/EG.¹⁹ Ook andere lidstaten dienen in hun toepasselijke nationale wetgeving te hebben voorzien in de implementatie van richtlijn 2002/14/EG. Hierdoor bestaat in alle lidstaten de mogelijkheid tot vertrouwelijke informatie verstrekking. Het betreft immers ondernemingen die zetel hebben in de Europese Unie of waarvan aandelen worden verhandeld op een gereguleerde markt in de Europese Unie.

4.5 Toezicht

4.5.1 Samenwerking toezichthouders

De richtlijn bevat bepalingen op grond waarvan toezichthouders van de verschillende lidstaten samenwerken wanneer dat voor de vervulling van hun taken uit hoofde van de richtlijn nodig is. Zo dienen de toezichthouders van de verschillende lidstaten elkaar, de *European Systemic Risk Board* (hierna: ESRB) en de ESMA te voorzien van gegevens en inlichtingen die zij nodig hebben ter vervulling van de voornoemde taken. Tevens kunnen toezichthouders de medewerking van een andere toezichthouder vragen voor verificatie ter plaatste.

4.5.2 Rol ESMA

In de richtlijn heeft ESMA taken gekregen. Ten eerste kan zij richtsnoeren vaststellen voor nationale toezichthouders voor de uitoefening van hun taken op het gebied van vergunningsverlening en hun rapportageverplichtingen en technische voorschriften ontwerpen op diverse gebieden, zoals met betrekking tot de procedures voor uitwisseling van informatie tussen toezichthouders. De Europese Commissie kan dan deze door de ESMA ontworpen technische voorschriften vaststellen.

¹⁶ Richtlijn 2004/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende het openbaar overnamebod

¹⁷ Richtlijn 2004/109/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2004 betreffende de transparantievereisten die gelden voor informatie over uitgevende instellingen waarvan effecten tot de handel op een gereguleerde markt zijn toegelaten en tot wijziging van Richtlijn 2001/34/EG

¹⁸ Richtlijn 2002/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2002 tot vaststelling van een algemeen kader betreffende de informatie en de raadpleging van de werknemers in de Europese Gemeenschap - Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de vertegenwoordiging van de werknemers.

¹⁹ Kamerstukken II 2003-2004, 29364, nr. 1 ev.

Ten tweede kan ESMA toezichthouders ook verzoeken maatregelen te nemen. Dit verzoek kan in bepaalde omstandigheden en onder bepaalde voorwaarden zien op bijvoorbeeld een handelsverbod voor beheerders die zonder vergunning opereren. Ook kunnen verboden of beperkingen worden opgelegd wanneer zonder de vereiste kennisgeving of benodigde toestemming van toezichthouders wordt gehandeld of een overdreven risicoconcentratie of een aanzienlijk tegenpartijrisico bestaat. Ten derde kan ESMA onder omstandigheden ingrijpen als de stabiliteit of werking van het financiële stelsel in gevaar komt als gevolg van de activiteiten van de beheerder, terwijl de bevoegde autoriteiten het gevaar niet (voldoende) aanpakken. Ten vierde kan ESMA ook advies geven, onder andere bij een verschil van inzicht tussen toezichthouders over de bepaling van referentielidstaat in het kader van het derdelandenbeleid. ESMA heeft ook bevoegdheden om informatie te verstrekken, zoals een jaarlijks verslag over de administratieve maatregelen en sancties die in de lidstaten worden opgelegd bij schending van in de richtlijn opgenomen bepalingen. Daarnaast ontvangt ESMA informatie van toezichthouders, bijvoorbeeld als deze vermoeden dat een beheerder in strijd met de richtlijn handelt en ook niet onder toezicht staat. In bepaalde gevallen is ESMA verantwoordelijk voor het doorzenden van deze informatie aan andere bevoegde autoriteiten, zoals informatie die van belang is voor de aanpak van beheerders wiens werkzaamheden gevolgen hebben voor de financiële stabiliteit.

4.5.3 Sancties

Artikel 48 van de richtlijn eist dat de lidstaten zorgen dat er passende maatregelen en sancties zijn wanneer de bepalingen die de richtlijn implementeren worden overtreden. Hierdoor wordt handhaving van de normen gewaarborgd. De maatregelen moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De maatregelen sancties ingevolge de Wft voldoen aan deze criteria. Ook op overtreding van de normen die bij de implementatie worden vastgelegd zullen in de bijlagen bij de artikelen 1:79 en 1:80 sancties worden gesteld. Artikel 1:98, 1:99 en 1:100 van de Wft regelen daarnaast reeds dat sancties openbaar gemaakt kunnen worden. Hiermee wordt recht gedaan aan het tweede lid van artikel 48 van de richtlijn.

5. Internationale werking

5.1 EU-lidstaten

In de richtlijn wordt gestreefd naar een interne markt binnen de EU en een beter internationaal speelveld met de landen buiten de Europese Unie wat betreft (de regelgeving rond) beheerders van beleggingsinstellingen. Dat betekent zo veel mogelijk harmonisatie van het derdelandenbeleid van de Europese lidstaten ten aanzien van enerzijds beheerders van beleggingsinstellingen uit andere lidstaten en anderzijds beheerders van beleggingsinstellingen buiten de Europese Unie. Dit komt op twee manieren tot uiting. Ten eerste wordt er de mogelijkheid geboden van een Europees paspoort voor beheerders van beleggingsinstellingen die aan professionele beleggers aanbieden. Dit betekent dat deze beheerders zodra zij aan de relevante eisen voldoen in heel Europa deelnemingsrechten kunnen aanbieden. Dit paspoort geldt niet voor beheerders van beleggingsinstellingen die aan retail-beleggers aanbieden, omdat de Europese lidstaten de mogelijkheid houden aanvullende eisen te stellen aan deze instellingen.

5.2 Derde landen

Ten tweede wordt er één geharmoniseerd EU-regime voor beleggingsinstellingen van buiten de EU vastgesteld. Deze beheerders van beleggingsinstellingen hebben een volledige vergunning nodig om binnen de EU actief te mogen zijn. Een beheerder van een beleggingsinstelling uit een derde land kan alleen in aanmerking komen voor een vergunning indien dat derde land niet op de FATF lijst van non-coöperatieve landen staat, indien er een samenwerkingsovereenkomst tussen de toezichthouder uit de land en onze toezichthouder(s) bestaat en indien de instelling aan de transparantie-eisen uit de richtlijn voldoet. Daarnaast dient de instelling in Nederland een wettelijke vertegenwoordiger te hebben en moet er uitwisseling van fiscale informatie mogelijk zijn met het derde land.

Het derdelandenbeleid in de richtlijn voorziet ook in de situatie dat een instelling uit een derde land in dat land onderworpen is aan een regel die qua strekking en doel gelijkwaardig is aan een regel uit de richtlijn maar hier niet mee is te verenigen. Ook worden er regels gegeven om de referentielidstaat te bepalen en de procedure indien meerdere staten als referentielidstaat kunnen optreden.

De reikwijdte van het derdelandenbeleid na implementatie van deze richtlijn is groter dan voorheen omdat nu ook beleggingsinstellingen uit derde landen die enkel aan professionele beleggers aanbieden onder de richtlijn vallen. Zodra de zetel van de beleggingsinstelling en/of de zetel van de beheerder en/of het aanbieden van deelnemingsrechten in de instelling in een lidstaat geschiedt, valt de instelling uitzonderingen daargelaten onder het bereik van deze richtlijn.

Het derdelandenbeleid wordt op grond van de richtlijn gefaseerd ingevoerd. Aan elke fase gaat een beslissing van de Commissie vooraf. Tussen 2013 en 2018 mag Nederland nog een eigen regime voeren onder behoud van de minimumeisen uit de richtlijn. Daarbij wordt gekozen uit het oogpunt van een goed Nederlands vestigingsklimaat om tot 2018 vast te houden aan het aangewezen staten-beleid. Instellingen uit landen die zijn aangewezen onder dit beleid hoeven geen aparte vergunning bij de AFM aan te vragen indien het toezicht in dat land adequaat wordt geacht. Wel moet zo een instelling een kennisgeving aan de AFM zenden en voldoen aan Nederlandse transparantie-eisen zoals de financiële bijsluiter.

Instellingen uit landen die niet zijn aangewezen moeten wel een AFM-vergunning aanvragen, wel worden vooruitlopend op 2018 de extra voorschriften aan deze instellingen geschrappt. Het gaat hierbij om de eisen dat er twee directieleden in Nederland moeten wonen, de instelling verbonden moet zijn aan een in Nederland gevestigde onder toezicht staande financiële onderneming en moet de accountant en administratie in Nederland aanwezig zijn.

5.3 Overgangsregime

Vanaf 2018 is alleen het Europees regime van toepassing en mag Nederland geen afwijkend nationaal beleid voeren voor beheerders van beleggingsinstellingen die enkel aan professionele beleggers aanbieden. Voor beheerders van beleggingsinstellingen die aan retail-beleggers aanbieden is dit nog wel mogelijk in de vorm van aanvullende eisen bovenop de Europese regels.

6. Fiscale aspecten

De fiscale consequenties van de implementatie van de onderhavige richtlijn worden nader onderzocht. Hoofdzakelijk wordt gezien of aanpassingen in lijn met de fiscale bepalingen die van toepassing zijn op instellingen voor collectieve belegging in effecten hier eveneens wenselijk zijn. De onderhavige richtlijn bevat evenals de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten bepalingen die gevolgen kunnen hebben voor de van toepassing zijnde vestigingsplaats en aandeelhouderseisen in het fiscale recht. Onderzocht wordt of bij de beleggingsinstellingen waarop deze richtlijn van toepassing is, vergelijkbare bepalingen wenselijk zijn. Het streven is om eventuele fiscale bepalingen in dit wetsvoorstel op te nemen voordat het wetsvoorstel wordt ingediend bij de Tweede Kamer.

7. Effecten bedrijfsleven; administratieve lasten en nalevingskosten

In deze paragraaf worden de administratieve lasten en de nalevingskosten voor het bedrijfsleven weergegeven als gevolg van dit wetsvoorstel dat strekt tot implementatie van de richtlijn. Voor de berekening van de gevolgen voor het bedrijfsleven is aangesloten bij de handleiding Meten is weten II voor het definiëren en meten van administratieve lasten voor het bedrijfsleven.²⁰

Hieronder wordt een inschatting van de toezichtkosten aangegeven. Daarbij wordt nadrukkelijk opgemerkt dat het hier om een voorlopige schatting gaat, omdat op het moment van consultatie van dit voorstel de onderhandelingen op Europees niveau over de lagere regelgeving ter invulling van normen in de richtlijn nog gaande zijn. De regelgeving die hier uit volgt is van invloed op de totale hoeveelheid werk die de toezichthouders moeten verrichten. Hoewel in de onderstaande inschatting van de toezichtkosten zoveel mogelijk is gepoogd deze factor mee te nemen, kunnen de toezichtkosten dus nog lager of hoger worden ingeschat.

De verwachting is dat met de implementatie van de richtlijn 100 beheerders van beleggingsinstellingen onder toezicht komen te staan die nu nog niet onder toezicht staan. Van de huidige groep van 120 beheerders zal ongeveer 2/3 onder het beleggingsinstellingenregime op grond van de richtlijn vallen. De overige 1/3 zal bestaan uit beheerders die alleen instellingen voor collectieve belegging in effecten beheren (deze groep maakt nu ongeveer 10% van alle onder toezicht staande beheerders uit), waarop dit wetsvoorstel niet van toepassing is. De implementatie van de richtlijn zal initiële lasten en effecten voor het bedrijfsleven met zich mee brengen. Het gaat hierbij om de kosten die samenhangen met de vergunningsaanvraag of de registratie, en om de kosten die gepaard gaan met de aanpassing van de bedrijfsvoering opdat de normen van deze richtlijn worden nageleefd. De verwachting is dat deze kosten voor beheerders die onder het huidige 'nationaal regime' vallen ongeveer de helft lager uitvallen ten opzichte van de kosten voor beheerders die nu nog niet onder toezicht staan, omdat deze eerste groep deels kan voortborduren op een bestaande bedrijfsvoering die deels ingericht is naar wettelijke normen.

²⁰ Onder administratieve lasten worden de kosten verstaan die een onderneming moet maken om te voldoen aan informatieverplichtingen die zich richten tot de overheid. Het betreft verplichtingen tot het verzamelen, bewerken, registreren, bewaren, rapporteren en het ter beschikking stellen van informatie. De inhoudelijke nalevingskosten bestaan uit de kosten voor het bedrijfsleven die gemoed zijn met het kunnen voldoen aan informatieverplichtingen ten aanzien van derden.

Een ruwe voorlopige inschatting van de totale kosten die gepaard gaan met een vergunningsaanvraag is € 20.000 voor een beheerder die nu nog niet onder toezicht staat en € 10.000 voor een beheerder die al onder toezicht staat. De inschatting voor inrichting respectievelijke aanpassing van de bedrijfsvoering is € 100.000 voor een beheerder die nu nog niet onder toezicht staat en € 50.000 voor een beheerder die al onder toezicht staat. De totale eenmalige effecten voor het bedrijfsleven komen hiermee op circa € 17 miljoen.

Structureel zullen zowel de beheerders die nu onder vergunningplicht gaan vallen als beheerders die al een vergunning hebben aan verschillende eisen moeten voldoen. Het betreft zowel administratieve lasten zoals de rapportageverplichtingen aan de toezichthouder als nalevingskosten door het naleven van normen zoals de richtlijn -variërend van de eisen aan de bewaarder tot aan de informatieverplichtingen naar beleggers toe. Deze eisen leiden eveneens tot kosten voor het bedrijfsleven. Zo zal moeten worden gemonitord of de eisen uit de richtlijn worden nageleefd. Dit kan zowel intern (bijvoorbeeld door een compliance-officer) als extern (bijvoorbeeld door inhuur van diensten). Ook zullen kosten worden gemaakt ten aanzien van de bewaarder. Deze structurele kosten worden geschat op € 75.000 per jaar.

8. Toezichtkosten

De invoering van deze richtlijn zal extra kosten met zich meebrengen voor de toezichthouders om adequaat toezicht op grond van de nieuwe eisen te kunnen houden.

Uitgangspunt voor de inschatting van de toezichtkosten naar aanleiding van dit wetsvoorstel is de huidige situatie. Op dit moment besteedt de AFM, die nu het grootste deel van het toezicht op beleggingsinstellingen voor haar rekening neemt, in totaal aan dit toezicht 25.000 uur aan 120 bestaande beheerders. Dit zijn gemiddeld 208 directe toezichturen per beheerder. Een vergunningsaanvraag van een beleggingsinstelling kost momenteel € 5.300.

In de periode van medio 2011 (bekendmaking van de richtlijn) tot medio 2013 (inwerkingtreding van de richtlijn) worden er door de toezichthouders initiële toezichtkosten gemaakt. De ene component daarvan bestaat uit voorbereidingskosten (zoals de betrokkenheid van de toezichthouder bij de voorbereiding van wet- en regelgeving, inrichting van nieuwe bedrijfsprocessen, strategiebepaling, opleiden personeel). Deze component kost 4 fte bij AFM en 2 fte bij DNB. Deze kosten bedragen daarmee 6 fte * ongeveer € 220.000 per fte (gemiddelde kosten per fte bij AFM € 210.000 en bij DNB € 240.000) * 2 jaar= ongeveer € 2,6 miljoen.

De andere initiële component bestaat uit de kosten voor het verwerken van de eerste vergunningsaanvragen door de huidige onder toezicht staande instellingen en de instellingen die voor het eerst onder de toezicht komen te staan. Overigens loopt deze periode verder door na medio 2013 vanwege de mogelijkheid voor beleggingsinstellingen die nu onder toezicht staan om hun vergunning gedurende een overgangsperiode van een jaar aan te vragen.

Naar verwachting kost de behandeling van een volledige vergunning door de toezichthouders in de initiële periode (rond de invoering van de richtlijn) 1,5 keer zoveel dan dat deze structureel kost

tijdens het doorlopend toezicht. Voor een vergunning voor beheerders van beleggingsinstellingen die alleen onder de lichtere regeling vallen zullen de initiële kosten voor de toezichthouder 1,25 keer hoger liggen ten opzichte van de kosten die in de structurele fase per aanvraag gemaakt worden. Dit betekent $1,5 * 5300 \text{ euro} = \text{€ } 7950$ per initiële volledige vergunning en $1,25 * 1060 \text{ euro} = \text{€ } 1325$ per initiële registratie. Verwachting is dat er van de 180 instellingen 90 alleen hoeven te registreren en 90 een volledige vergunning moeten aanvragen. Kosten voor de initiële vergunningverlening bedragen daarmee $(90 \text{ volledige vergunningen} * \text{€ } 7950 =) \text{€ } 715.500 + (90 \text{ registraties} * \text{€ } 1060 =) \text{€ } 119.250 =$ ongeveer € 0,8 miljoen.

De totale initiële toezichtkosten, bestaande uit de eerste vergunningsverleningen en de voorbereidingskosten, bedragen daarmee ongeveer € 3,5 miljoen.

De doorlopende toezichtkosten zijn gemiddelde jaarlijkse kosten en zijn gebaseerd op het hele scala aan relevante taken voor het toezicht. Zoals in de eerste plaats het doorlopende toezicht om na te gaan of instellingen nog steeds aan de normen onder dit wetsvoorstel voldoen. Daarnaast onder andere het verwerken en beoordelen van vergunningsaanvragen, registratie van beheerders van beleggingsinstellingen die onder het lichtere regime vallen en beoordelen en registreren van informatie zoals het jaarverslag en beleggersinformatie die op grond van transparantievoorschriften verstrekt wordt. Daarnaast zijn er de additionele taken die de toezichthouders moeten uitvoeren om deze kerntaken te vervullen, zoals afstemming met ESMA en onderlinge afstemming.

AFM verwacht aan het doorlopend toezicht jaarlijks 20 fte aan te besteden (was gemiddeld 18 fte), DNB 13 fte (was gemiddeld 4 fte). Deze additionele capaciteit voor DNB ontstaat onder andere door haar nieuwe toezichtstaken op het terrein van hefboomfinanciering en risicomangement, het aanmaken en beoordelen nieuwe rapportages en prudentiele aspecten van het derdelandenbeleid. Daarbij speelt het type instellingen dat onder toezicht komt ook mee, het gaat hier onder andere om aanbieders aan professionele partijen. De doorlopende toezichtskosten bedragen daarmee $33 \text{ fte} * \text{€ } 220.000 \text{ per fte (gemiddelde fte bij DNB en AFM)} =$ ongeveer € 7,3 miljoen per jaar. Dit is een nettotoename van ongeveer € 2,5 miljoen (momenteel zijn de toezichtskosten op beleggingsinstellingen ongeveer € 4,8 miljoen).

9. Bespreking reacties consultatieversie

10. Transponeringstabel

Implementatie van richtlijn nr. 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen en tot wijziging van de Richtlijnen 2003/41/EG en 2009/65/EG en van de Verordeningen (EG) Nr. 1060/2009 en (EU) Nr. 1095/2010 (PbEU L 174).

Richtlijn	Wft	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuzen bij de invulling van de beleidsruimte
-----------	-----	----------------------------	--

Artikel 1	Behoeft geen implementatie	Nvt	Nvt
Artikel 2, eerste lid	Definitie beleggingsinstelling in combinatie met paragraaf 2.2.7.1.a	Nvt	Nvt
Artikel 2, tweede lid	Behoeft geen implementatie (geen onderscheid in definitie met betrekking tot juridische structuur en dergelijke)	Nvt	Nvt
Artikel 2, derde lid	1:13a	Nvt	Nvt
Artikel 3, eerste lid	1:13a	Nvt	Nvt
Artikel 3, tweede tot en met zesde lid	2:66a	Keuze lidstaten om lichtere regeling te introduceren voor beheerders van beleggingsinstellingen met portefeuilles onder € 100 miljoen en € 500 miljoen (onder voorwaarden)	Van deze mogelijkheid is gebruik gemaakt. Volledig toezicht is bij deze groep disproportioneel. Desbetreffende beheerders blijven wel in beeld door de meldingsplichten.
Artikel 4, eerste lid, definities	Definities zijn voor zover nodig geïmplementeerd bij de normen waarop ze van toepassing zijn.	Nvt	Nvt
Artikel 4, tweede lid	Behoeft geen implementatie (zie artikelen 3:53 en 3:57 en Bpr)	Nvt	Nvt
Artikel 4, derde lid	Behoeft geen implementatie (betreft uitvoeringsmaatregelen van Commissie, indien nodig implementatie in Bpr op grond van artikel 3:17, derde lid)	Nvt	Nvt
Artikel 4, vierde lid	Behoeft geen implementatie (als technische normen nadere nationale regelgeving vergen kan later een grondslag worden toegevoegd)	Nvt	Nvt
Artikel 5, eerste lid	Behoeft geen implementatie (Wft heeft in 1:13 al mogelijkheid interne beheerder)	Nvt	Nvt
Artikel 5, tweede en derde lid	4:37d	Nvt	Nvt
Artikel 6, eerste lid	2:65	Nvt	Nvt
Artikel 6, tweede tot en met vijfde lid	2:67a	Nvt	Nvt
Artikel 6, vierde en zesde lid	2:97	Nvt	Nvt
Artikel 6, zevende lid	Behoeft geen implementatie (verplichting informatieverstrekken is reeds onderdeel paragraaf 2.2.7.1.)	Nvt	Nvt

Artikel 6, achtste lid	4:100f	Nvt	Nvt
Artikel 7	2:67a	Nvt	Nvt
Artikel 8, eerste lid	4:13, 4:37c	Nvt	Nvt
Artikel 8, tweede lid	1:60, eerste lid	Nvt	Nvt
Artikel 8, derde tot en vierde lid	Behoeft geen implementatie (2:67 in combinatie met 4:13 biedt deze mogelijkheid reeds)	Nvt	Nvt
Artikel 8, vijfde lid	1:102 en 1:103		
Artikel 8, zesde lid	Behoeft geen implementatie (delegatiegrondslag)		
Artikel 9, eerste en tweede lid	Implementatie in Bpr op grond van 3:53, eerste en derde lid	Nvt	Nvt
Artikel 9, derde lid	3:57, eerste, tweede en zesde lid, en Bpr	Nvt	Nvt
Artikel 9, vierde en vijfde lid	Behoeft geen implementatie (3:57, eerste en tweede lid, en 63 Bpr voorzien hier reeds in)	Nvt	Nvt
Artikel 9, zesde lid	Geen implementatie.	Lidstaattoptie om bepaalde garanties te laten meetellen als eigen vermogen.	Er is geen gebruik gemaakt van deze mogelijkheid. Ook in andere situaties wordt in de Nederlandse financiële toezichtswetgeving een garantie niet gezien als (deel van het) eigen vermogen.
Artikel 9, zevende en achtste lid	3:57, eerste, tweede en zesde lid, en Bpr	Nvt	Nvt
Artikel 9, negende lid	3:57, tweede lid, en Bpr	Nvt	Nvt
Artikel 9, tiende lid	Behoeft geen implementatie (eisen gelden niet dubbel als de beheerder tevens icbeheerder is)	Nvt	Nvt
Artikel 10	4:26	Nvt	Nvt
Artikel 11	Behoeft geen implementatie (1:104 biedt deze mogelijkheid reeds)	Nvt	Nvt
Artikel 12, eerste lid, onderdeel a	4:9, 4:10	Nvt	Nvt
Artikel 12, eerste lid, onderdeel b	4:37e, eerste lid, onderdeel b	Nvt	Nvt
Artikel 12, eerste lid, onderdeel c	4:37g	Nvt	Nvt
Artikel 12, eerste lid, onderdelen	4:37e, eerste lid, onderdeel c	Nvt	Nvt

e en f en slot			
Artikel 12, tweede lid	4:37e, tweede en vierde lid	Nvt	Nvt
Artikel 12, derde lid	4:37e, vijfde lid	Nvt	Nvt
Artikel 13	Behoeft geen implementatie (Bpr en Bgfo bieden grondslag voor een toezichthoudersregeling beloningen)	Nvt	Nvt
Artikel 14	4:37f	Nvt	Nvt
Artikel 15	3:17 en Bpr	Nvt	Nvt
Artikel 16	Implementatie in hoofdstuk 4.2 Bpr op grond van artikel 3:17, derde lid.	Nvt	Nvt
Artikel 17	Implementatie in hoofdstuk 4.2 Bpr op grond van artikel 3:17, derde lid.	Nvt	Nvt
Artikel 18	4:37g	Nvt	Nvt
Artikel 19, eerste tot en met vierde lid	4:37l, eerste en vierde lid	Nvt	Nvt
Artikel 19, vierde lid, onderdeel a, en vijfde tot en met zevende lid en elfde lid	4:37l, tweede lid	Nvt	Nvt
Artikel 19, zevende en negende lid	4:37l, derde lid	Nvt	Nvt
Artikel 19, derde, vierde, achtste en elfde lid	4:37l, vierde lid	Nvt	Nvt
Artikel 19, tiende lid	Behoeft geen implementatie (aansprakelijkheidsregime geldt al)		
Artikel 20, eerste lid, aanhef	4:16 en Bgfo	Nvt	Nvt
Artikel 20, eerste lid, onderdeel a	Behoeft geen implementatie	Nvt	Nvt
Artikel 20, eerste lid, onderdelen b tot en met ii en tweede lid	Bgfo	Nvt	Nvt
Artikel 20, derde en vierde lid	Behoeft geen implementatie (subdelegatie valt onder regels delegatie)	Nvt	Nvt
Artikel 20, vierde lid	Behoeft geen implementatie (subdelegatie valt onder regels delegatie)	Nvt	Nvt

Artikel 21, eerste en tweede lid	4:37h	Nvt	Nvt
Artikel 21, derde en zesde lid	4:37j en Bgfo	1. Mogelijkheid om bewaarders die bij implementatie icberichtlijn als bewaarder zijn toegelaten ook bij deze richtlijn als bewaarder toe te laten. 2. Mogelijkheid om andersoortige bewaarders bij bepaalde categorieën beleggingsinstellingen toe te staan. 3. Mogelijkheid andersoortige (maar vergelijkbare) bewaarder toe te staan bij beleggingsinstellingen derde landen.	Van alle mogelijkheden die de richtlijn biedt met betrekking tot specifieke bewaardersregelingen wordt gebruik gemaakt. Deze mogelijkheden bieden meer maatwerk voor de praktijk.
Artikel 21, vierde lid	4:37f, vierde en vijfde lid	Nvt	Nvt
Artikel 21, vijfde lid	4:37k	Nvt	Nvt
Artikel 21, zevende tot en met negende lid	Bgfo	Nvt	Nvt
Artikel 21, tiende lid	4:37f, vierde tot en met zesde lid	Nvt	Nvt
Artikel 21, elfde tot en met vijftiende lid	4:37i, verder bestaand aansprakelijkheidsrecht	Nvt	Nvt
Artikel 21, zestiende en zeventiende lid	Behoeft geen implementatie (delegatiegrondslagen)		
Artikel 22	4:37p en 5:25c	Termijn jaarverslag is uiterlijk zes maanden. Lidstaten kunnen andere termijn kiezen.	Gekozen is voor aansluiting bij huidige termijnen jaarverslag beleggingsinstellingen (vier maanden)
Artikel 23, eerste tot en met derde lid	4:37m en 5:13	Nvt	Nvt
Artikel 23, vierde tot en met zesde lid	4:37n	Nvt	Nvt
Artikel 24	4:37o en 3:74c en BGfo en Bpr	Nvt	Nvt
Artikel 25, eerste lid	Behoeft geen implementatie (zie artikel 1:24 van de Wft)	Nvt	Nvt
Artikel 25, tweede lid	1:51i	Nvt	Nvt
Artikel 25,	Implementatie in hoofdstuk	Nvt	Nvt

derde lid, eerste zin	4.2 Bpr op grond van artikel 3:17, derde lid.		
Artikel 25, derde lid, tweede en derde zin	3:18b, eerste en tweede lid.	Nvt	Nvt
Artikel 25, vierde lid	3:18b, tweede en derde lid.	Nvt	Nvt
Artikel 25, vijfde tot en met zevende lid	Behoeft geen implementatie (rol van ESMA)	Nvt	Nvt
Artikel 25, achtste lid	3:18b, vijfde lid	Nvt	Nvt
Artikel 25, negende lid	3:18b, zesde lid	Nvt	Nvt
Artikel 26, eerste lid	4:37s, eerste lid en 4:37y, eerste lid	Nvt	Nvt
Artikel 26, tweede lid	4:37s, derde lid en 4:37y, tweede lid	Nvt	Nvt
Artikel 26, derde lid	4:37s, tweede lid	Nvt	Nvt
Artikel 26, vierde lid	4:37y, 4:37z en 4:37za	Nvt	Nvt
Artikel 26, vijfde lid	4:37r, onderdeel e en 4:37x, onderdeel c	Nvt	Nvt
Artikel 26, zesde lid	Behoeft geen implementatie (vertrouwelijkheid bij verstrekken informatie aan werknemersvertegenwoordigers is in Nederland geïmplementeerd in de Wet op de ondernemingsraden, in andere lidstaten ook op basis van richtlijn)	Nvt	Nvt
Artikel 26, zevende lid	Behoeft geen implementatie	Lidstaatoptie om strengere regels te stellen bij verwerving zeggenschap niet-beursgenoteerde uitgevende instellingen.	Geen aanleiding voor strengere regels
Artikel 27, eerste en vijfde lid	4:37t	Nvt	Nvt
Artikel 27, tweede, derde en vijfde lid	4:37u, eerste lid	Nvt	Nvt
Artikel 27, tweede lid, onderdeel b, artikel 28, eerste lid, onderdeel b en artikel 28, vierde lid, onderdeel b.	4:37r, onderdeel f en 4:37x, onderdeel d	Nvt	Nvt
Artikel 27, vierde lid	4:37u, vierde lid	Nvt	Nvt

Artikel 28, eerste en tweede lid	4:37u, tweede lid en 4:37z, eerste lid	Nvt	Nvt
Artikel 28, derde lid	4:37u, vierde lid en 4:37z, tweede lid	Nvt	Nvt
Artikel 28, vierde lid	4:37u, derde lid	Nvt	Nvt
Artikel 28, vijfde lid	4:37u, vijfde lid	Nvt	Nvt
Artikel 29	4:37v	Nvt	Nvt
Artikel 30	4:37w en 4:37za	Nvt	Nvt
Artikel 31, eerste tot en met vijfde lid	4:37c	Nvt	Nvt
Artikel 31, zesde lid	§ 2.2.7.1.a	Nvt	Nvt
Artikel 32	2:121c	Nvt	Nvt
Artikel 33	2:121d	Nvt	Nvt
Artikel 34, eerste lid	2:121e	Nvt	Nvt
Artikel 34, tweede lid	Behoeft geen implementatie (Commissie geeft aan wat toezichthouders in onderlinge samenwerkingsovereenkomsten moeten opnemen)	Nvt	Nvt
Artikel 34, derde lid	Behoeft geen implementatie (richtsnoeren worden opgesteld door ESMA)	Nvt	Nvt
Artikel 35	2:121g	Nvt	Nvt
Artikel 36	Besluit markttoegang	Lidstaten mogen aanvullende eisen stellen in nationaal regime derde landen.	Handhaving van het huidige regime aangewezen staten (inclusief aanvullende basiseisen)
Artikel 37, eerste, tweede, derde, zevende, achtste en negende lid	2:67b	Nvt	Nvt
Artikel 37, vierde lid	2:69a	Nvt	Nvt
Artikel 37, vijfde en negende lid	1:103, derde lid en 2:69	Nvt	Nvt
Artikel 37, zesde lid	Behoeft geen implementatie (mogelijkheid voor toezichthouder om voor te leggen aan ESMA)	Nvt	Nvt
Artikel 37, tiende lid	1:51k	Nvt	Nvt
Artikel 37, elfde en twaalfde lid	2:69a	Nvt	Nvt
Artikel 37, dertiende	Behoeft geen implementatie (bij geschillen met de AFM is	Nvt	Nvt

lid	Nederlandse bestuursrechter (bevoegd)		
Artikel 37, veertiende tot en met enen-twintigste lid	Behoeft geen implementatie (bevoegdheden Commissie of ESMA)	Nvt	Nvt
Artikel 38, eerste tot en met vierde lid	Behoeft geen implementatie (taken ESMA)	Nvt	Nvt
Artikel 38, vijfde en zesde lid	1:15l	Nvt	Nvt
Artikel 38, zevende tot en met tiende lid	Behoeft geen implementatie (taken ESMA en Commissie bestaan op basis van de richtlijn)	Nvt	Nvt
Artikel 39, eerste lid	2:67b	Nvt	Nvt
Artikel 39, tweede en derde lid	4:37c	Nvt	Nvt
Artikel 39, vierde tot en met negende lid	2:121f en 2:121c	Nvt	Nvt
Artikel 39, tiende lid	Behoeft geen implementatie (bevoegdheid ESMA)	Nvt	Nvt
Artikel 39, elfde lid	§ 2.2.7.1.a	Nvt	Nvt
Artikel 40, eerste tot en met tiende lid	2:121g en 2:121c	Nvt	Nvt
Artikel 40, elfde tot en met zestiende lid	Behoeft geen implementatie (bevoegdheden van ESMA of Commissie)	Nvt	Nvt
Artikel 40, zeventiende lid	§ 2.2.7.1.a	Nvt	Nvt
Artikel 41	2:121h	Nvt	Nvt
Artikel 42	Besluit markttoegang	Lidstaten mogen aanvullende eisen stellen in nationaal regime derde landen.	Handhaving van het huidige regime aangewezen staten (inclusief aanvullende basiseisen)
Artikel 43	4:37q en Bgfo	Wanneer beleggingsinstellingen aanbieden aan niet-professionele beleggers mogen de lidstaten aanvullende nationale regels stellen	Nederland kiest ervoor om beleggers in dit geval een vergelijkbaar niveau van bescherming te geven als bij icbe's.
Artikel 44	Behoeft geen implementatie (gelet op artikel 1:24 en 1:25 Wft, AFM en DNB zijn bestuursorgaan in de zin van de Awb)	Nvt	Nvt

Artikel 45, eerste lid	Behoeft geen implementatie	Nvt	Nvt
Artikel 45, tweede lid	4:1, derde lid	Nvt	Nvt
Artikel 45, derde lid	Behoeft geen implementatie (gelet op het bepaalde in artikel 1:74)	Nvt	Nvt
Artikel 45, vierde tot en met elfde lid	1:58	Nvt	Nvt
Artikel 46, eerste, tweede en vierde lid	Behoeft geen implementatie (artikelen 1:52, 1:55, 1:56, 1:58 en 1:59 en hoofdstuk 1.4 voorzien hier reeds in)	Nvt	Nvt
Artikel 46, derde lid	1:51g	Nvt	Nvt
Artikel 47, eerste lid tot en met derde lid, vijfde tot en met tiende lid	Behoeft geen implementatie deze bepalingen betreffen de bevoegdheden van ESMA	Nvt	Nvt
Artikel 47, vierde lid	1:77a	Nvt	Nvt
Artikel 48, eerste en tweede lid	Behoeft geen implementatie (administratieve staffen gelden op grond van huidig 1:79, 1:80 en 1:81)	Nvt	Nvt
Artikel 48, derde lid	1:51j	Nvt	Nvt
Artikel 49	Behoeft geen implementatie (bezwaar en beroep tegen maatregelen uit hoofde van deze bepalingen is al mogelijk)	Nvt	Nvt
Artikel 50, eerste lid	1:51, zevende lid	Nvt	Nvt
Artikel 50, tweede lid	Behoeft geen implementatie (lidstaten bevorderen samenwerking toezichthouders met ESMA en ESRB)	Nvt	Nvt
Artikel 50, derde lid	Behoeft geen implementatie (samenwerking door toezichthouders)	Nvt	Nvt
Artikel 50, vierde lid, eerste volzin	1:51, achtste lid	Nvt	Nvt
Artikel 50, vierde lid, tweede alinea	1:51, derde lid	Nvt	Nvt
Artikel 50, vierde lid, tweede alinea, tweede volzin	1:51f, vierde lid	Nvt	Nvt
Artikel 50, vierde lid,	1:51f	Nvt	Nvt

laatste alinea			
Artikel 50, vijfde lid, eerste volzin	1:51f	Nvt	Nvt
Artikel 50, vijfde lid, tweede volzin	1:58	Nvt	Nvt
Artikel 50, zesde lid	Behoeft geen implementatie (bevoegdheid ESMA)	Nvt	Nvt
Artikel 51	Behoeft geen implementatie (1:90 in combinatie met AMvB regelt overdracht en opslag persoonsgegevens al)	Nvt	Nvt
Artikel 52, eerste lid, eerste en tweede volzin	Behoeft geen implementatie (regelt 1:65, eerste lid al)	Nvt	Nvt
Artikel 52, eerste lid, derde volzin en tweede lid	1:65, vijfde en zesde lid	Nvt	Nvt
Artikel 53	1:51h	Nvt	Nvt
Artikel 54, eerste lid, eerste volzin	1:51, achtste lid	Nvt	Nvt
Artikel 54, eerste lid, overig en tweede lid	1:55, derde lid en 1:56	Nvt	Nvt
Artikel 54, derde lid, eerste volzin	1:51, achtste lid, eerste volzin	Nvt	Nvt
Artikel 54, derde lid, tweede volzin	Behoeft geen implementatie (regelt 1:51, vierde lid al)	Nvt	Nvt
Artikel 54, vierde lid	Behoeft geen implementatie (bevoegdheden ESMA)	Nvt	Nvt
Artikel 55	Behoeft geen implementatie (AFM kan op grond van verordening 1095/2010 verschil van mening met andere toezichthouder voorleggen aan ESMA)	Nvt	Nvt
Artikel 56	Behoeft geen implementatie (uitoefening bevoegdheidsdelegatie door Commissie)	Nvt	Nvt
Artikel 57	Behoeft geen implementatie (mogelijkheden intrekken bevoegdheidsdelegatie door Europees Parlement of Raad)	Nvt	Nvt
Artikel 58	Behoeft geen implementatie (bezwaar Europees	Nvt	Nvt

	Parlement of Raad tegen gedelegeerde handelingen)		
Artikel 59	Behoeft geen implementatie (de Commissie wordt bijgestaan door het Comité voor het effectenbedrijf)	Nvt	Nvt
Artikel 60	Behoeft geen implementatie (lidstaten informeren Commissie over gebruik lidstaatopties)	Nvt	Nvt
Artikel 61, eerste en derde tot en met vijfde lid	Overgangsrecht, artikel VI	Nvt	Nvt
Artikel 61, tweede lid	Behoeft geen implementatie	Nvt	Nvt
Artikel 62	Aanpassing rl 2003/41/EG vergt geen implementatie	Nvt	Nvt
Artikel 63	Behoeft geen implementatie (betreft aanpassing UCITS-richtlijn, bevoegdheden commissie)	Nvt	Nvt
Artikel 64	Behoeft geen implementatie (wijziging verordening)	Nvt	Nvt
Artikel 65	Behoeft geen implementatie (wijziging verordening)	Nvt	Nvt
Artikel 66	Inwerkingtredingsbepaling, artikel II	Nvt	Nvt
Artikel 67	Inwerkingtredingsbepaling, artikel II	Nvt	Nvt
Artikel 68	Inwerkingtredingsbepaling, artikel II	Nvt	Nvt
Artikel 69, eerste lid	Behoeft geen implementatie (evaluatie door Commissie)	Nvt	Nvt
Artikel 69, tweede lid	Behoeft geen implementatie (informatie van lidstaten naar Commissie ten behoeve evaluatie)	Nvt	Nvt
Artikel 70	Inwerkingtredingsbepaling, artikel V	Nvt	Nvt
Artikel 71	Behoeft geen implementatie (de richtlijn richt zich tot de lidstaten)	Nvt	Nvt
Bijlage I	1:1 Wft werkzaamheden 'beheren van een beleggingsinstelling'	Nvt	Nvt
Bijlage II	Behoeft geen implementatie (Wft en AMvB bevatten reeds bevoegdheden voor vaststellen toezichthoudersregeling)	Nvt	Nvt
Bijlage III	4:37c	Nvt	Nvt
Bijlage IV	2:121c	Nvt	Nvt

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel I, onderdeel A (artikel 1:1 Wft)

Dit onderdeel voegt definities toe en wijzigt bestaande definities in artikel 1:1 van de Wft. In het eerste lid van dit onderdeel worden nieuwe definities toegevoegd.

Beheerder van een beleggingsinstelling

Een beheerder van een beleggingsinstelling is degene die in de uitoefening van een beroep of bedrijf het beheer voert over een of meer beleggingsinstellingen. In de definitie van beheerder in de richtlijn is weergegeven dat het alleen gaat om rechtspersonen waarvan de 'normale werkzaamheden' bestaan uit beheren. Het gaat dus niet om incidenteel beheersactiviteiten verrichten. In de Wft wordt dit geïmplementeerd door het onderdeel van de definitie 'in de uitoefening van een beroep of bedrijf'. Het element dat er sprake dient te zijn van een rechtspersoon is niet in de definitie van beheerder van een beleggingsinstelling opgenomen, maar in het voorgestelde artikel 4:37c, eerste lid, van de Wft. Dit sluit aan bij de systematiek die in de Wft wordt gehanteerd ten aanzien van onder meer herverzekeraars, levensverzekeraars, natura-uitvaartverzekeraars en entiteiten voor risico-acceptatie.

Tot dusver werd het begrip beheerder in de Wft gebruikt voor zowel beheerders van instellingen voor collectieve belegging in effecten als voor beheerders van andere beleggingsinstellingen. Bij deze implementatie wordt het begrip beheerder alleen nog gebruikt voor de beheerder van een belegginginstelling. Het in de richtlijn gebruikte begrip 'alternatieve beleggingsinstelling' wordt in de Wft niet gebruikt. De 'alternatieve beleggingsinstelling' is namelijk minder alternatief dan het begrip doet vermoeden: het betreft alle beleggingsinstellingen die geen instelling voor collectieve belegging in effecten zijn. Derhalve wordt in de Wft voor deze 'alternatieve beleggingsinstellingen' het begrip 'beleggingsinstelling' gebruikt. Aangezien de regelgeving die gaat gelden voor (de beheerders van) deze beleggingsinstellingen op een groot aantal punten afwijkt van de regelgeving voor (de beheerders van) instellingen voor collectieve belegging in effecten, is ervoor gekozen om ook bij het begrip beheerder onderscheid te maken tussen de beheerder van een ('alternatieve') beleggingsinstelling en de beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

Beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten

Een beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten is degene die in de uitoefening van een beroep of bedrijf het beheer voert over een of meer instellingen voor collectieve belegging in effecten. Het onderdeel 'in de uitoefening van een beroep of bedrijf' is thans opgenomen artikel 1:12, zevende lid, van de Wft. Het element dat er sprake dient te zijn van een rechtspersoon wordt niet in de definitie van beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten opgenomen, maar in het voorgestelde 4:42 van de Wft. Dit sluit aan bij de systematiek die in de Wft wordt gehanteerd ten aanzien van onder meer herverzekeraars, levensverzekeraars, natura-uitvaartverzekeraars en entiteiten voor risico-acceptatie.

Beheren van een beleggingsinstelling

In bijlage I bij de richtlijn worden de werkzaamheden opgesomd die een beheerder van een beleggingsinstelling verricht. Een beheerder verricht in ieder geval de taken portefeuillebeheer en risicobeheer. Zonder het verrichten van deze taken, is de rechtspersoon geen beheerder. Verder kan de beheerder andere werkzaamheden voor de beleggingsinstelling verrichten zoals de administratie, het aanbieden van de rechten van deelneming en advisering in relatie tot de beleggingsinstelling.

Op andere werkzaamheden dan de in bijlage I bij de richtlijn genoemde werkzaamheden die de beheerder verricht (bijvoorbeeld het opdracht geven voor het schoonhouden van het kantoorpand van de beleggingsinstelling) is de richtlijn niet van toepassing. Dit betekent dat bijvoorbeeld uitbesteding van deze werkzaamheden kan plaatsvinden zonder dat de regelgeving met betrekking tot uitbesteding nageleefd hoeft te worden.

Bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten

De bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten is degene die belast is met de bewaring van de activa van een instelling voor collectieve belegging in effecten. De voorwaarden die gelden voor een bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten verschillen van de voorwaarden die op grond van de richtlijn gelden voor bewaarders van beleggingsinstellingen. Om die reden wordt het begrip bewaarder van een instelling voor collectieve belegging geïntroduceerd. Artikel 4:44 van de Wft bepaalt dat een bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten rechtspersoonlijkheid dient te bezitten.

Buitenlandse beheerder van een beleggingsinstelling

Om de leesbaarheid van de bepalingen te vergroten is gekozen voor het gebruik van een korte aanduiding. Onder deze definitie dient te worden verstaan een beheerder van een beleggingsinstelling niet zijnde een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling. Voor een nadere duiding van het begrip Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting van die definitie.

Europese beleggingsinstelling

Deze definitie strekt tot implementatie van artikel 4, eerste lid, onderdeel k, van de richtlijn. Onder een Europese beleggingsinstelling wordt verstaan een beleggingsinstelling die een vergunning heeft of geregistreerd is in een lidstaat (onderdeel a) of een beleggingsinstelling die haar zetel heeft in een lidstaat en die geen vergunning of registratie heeft in een lidstaat.

Fonds voor collectieve belegging in effecten.

Aangezien de definitie van beleggingsfonds tot dusver ook de instelling voor collectieve belegging in effecten in de vorm van een fonds omvatte, was een separate definitie voor het fonds voor collectieve belegging in effecten tot dusver niet nodig. Na de implementatie wordt het begrip 'beleggingsfonds' alleen gebruikt voor (alternatieve) beleggingsinstellingen in de vorm van een

fonds. Het fonds voor collectieve belegging in effecten is geen rechtspersoon (geen maatschappij) voor collectieve belegging. In het fonds worden ter collectieve belegging gevraagde of verkregen gelden of andere goederen opgenomen. Hiermee wordt belegd in effecten. De doelstelling van het fonds is om de deelnemers in de opbrengst van de beleggingen te doen delen.

Hefboomfinanciering

Deze definitie is ontleend aan artikel 4, eerste lid, onderdeel v, van de richtlijn. Onder 'positie' wordt in dit verband verstaan de blootstelling aan (potentiële) winst of (potentieel) verlies als gevolg van de waardeontwikkeling van de activa waarin de beleggingsinstelling heeft belegd, oftewel de 'exposure' van de beleggingsinstelling.

Lidstaat van herkomst van de beheerder van een beleggingsinstelling

Deze definitie strekt tot implementatie van artikel 4, eerste lid, onderdeel q, van de richtlijn. Onder de lidstaat van herkomst van de beheerder van een beleggingsinstelling wordt zowel de lidstaat waar de beheerder zijn zetel heeft als de referentielidstaat van de beheerder verstaan.

Lidstaat van herkomst van de beleggingsinstelling

Deze definitie strekt tot implementatie van artikel 4, eerste lid, onderdeel p, van de richtlijn. Onder lidstaat van herkomst van de beleggingsinstelling wordt verstaan de lidstaat waar de beleggingsinstelling een vergunning heeft of geregistreerd is of, indien van toepassing, de lidstaat waar de beleggingsinstelling voor de eerste keer een vergunning heeft gekregen of geregistreerd is (onderdeel a). Voorts wordt onder deze definitie verstaan de lidstaat waar de beleggingsinstelling zijn zetel heeft, indien de beleggingsinstelling geen vergunning heeft of geregistreerd is (onderdeel b).

Maatschappij voor collectieve belegging in effecten

Aangezien de definitie van beleggingsmaatschappij tot dusver ook de instelling voor collectieve belegging in effecten in de vorm van een rechtspersoon omvatte, was een separate definitie voor maatschappij voor collectieve belegging in effecten tot dusver niet nodig. Na de implementatie wordt het begrip 'beleggingsmaatschappij' alleen gebruikt voor (alternatieve) beleggingsinstellingen in de vorm van een rechtspersoon. De maatschappij voor collectieve belegging in effecten is een rechtspersoon voor collectieve belegging in effecten. De maatschappij vraagt of verkrijgt gelden of andere goederen. Hiermee wordt belegd in effecten. De doelstelling van het fonds is om de deelnemers in de opbrengst van de beleggingen te doen delen.

Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling

Om de leesbaarheid van de bepalingen te vergroten is gekozen voor het gebruik van een korte aanduiding. Onder Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling wordt verstaan een beheerder van een beleggingsinstelling, waarbij de beheerder zetel in Nederland heeft of Nederland heeft aangewezen als referentielidstaat.

Nederlandse beleggingsinstelling

Om de leesbaarheid van de bepalingen te vergroten is gekozen voor het gebruik van een korte aanduiding. Onder Nederlandse beleggingsinstelling dient te worden verstaan een beleggingsinstelling met zetel in Nederland.

Niet-Europese beleggingsinstelling

Deze definitie strekt tot implementatie van artikel 4, eerste lid, onderdeel aa, van de richtlijn. Een niet-Europese beleggingsinstelling is een beleggingsinstelling die niet een Europese beleggingsinstelling is.

Richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen.

Deze definitie verwijst naar de richtlijn die in dit wetsvoorstel geïmplementeerd wordt.

Richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten

Deze definitie vervangt de huidige definitie 'herziene richtlijn beleggingsinstellingen'.

Verordening (EU) nr. 1095/2010

In deze definitie wordt verwezen naar de 'verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) tot wijziging van Besluit nr. 7176/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie. Deze definitie wordt geïntroduceerd in verband met de taken die de Europese Autoriteit voor effecten en markten heeft ingevolge deze richtlijn.

In de overige leden van dit onderdeel worden bestaande definities gewijzigd.

De definitie van 'beleggingsinstelling' wordt aangepast (vijfde lid). Op grond van artikel 4, eerste lid, onderdeel a, van de richtlijn wordt onder beleggingsinstelling verstaan een instelling voor collectieve belegging die bij een reeks beleggers kapitaal ophaalt om dat kapitaal overeenkomstig een bepaald beleggingsbeleid in het belang van de beleggers te beleggen. Icbes worden niet als beleggingsinstelling in de zin van de richtlijn beschouwd.

Een beleggingsinstelling kan een beleggingsmaatschappij zijn of een beleggingsfonds. Een beleggingsmaatschappij is een rechtspersoon, een beleggingsfonds niet. Beide begrippen worden separaat gedefinieerd en toegelicht. Tot dusver werd het begrip beleggingsinstelling in de Wft gebruikt voor alle beleggingsinstellingen, inclusief icbes. Aangezien de regelgeving die uit hoofde van de richtlijn gaat gelden voor beleggingsinstellingen op een groot aantal punten afwijkt van de regelgeving voor icbes, is ervoor gekozen om onderscheid te maken tussen de ('alternatieve') beleggingsinstelling en de icbe. Voorgesteld wordt om in de Wft het begrip beleggingsinstelling alleen nog te gebruiken voor belegginginstellingen als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel a, van de richtlijn. Icbes vallen derhalve niet langer onder het begrip beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 1:1 van de Wft. Dit heeft tot gevolg dat wanneer een voorschrift zowel betrekking heeft op beleggingsinstellingen als icbes in het desbetreffende voorschrift naar beide entiteiten wordt verwezen.

Het in het opschrift van de richtlijn gebruikte begrip 'alternatieve beleggingsinstellingen' wordt in de Wft niet gebruikt. De 'alternatieve beleggingsinstelling' is namelijk minder alternatief dan het begrip doet vermoeden: het betreft alle beleggingsinstellingen die geen icbe zijn. Derhalve wordt in de Wft voor deze 'alternatieve beleggingsinstellingen' het begrip 'beleggingsinstelling' gebruikt. De hierboven beschreven wijziging van het begrip beleggingsinstelling betekent eveneens dat een aantal definities technisch aangepast moeten worden. Het betreft de definities van 'aanbieden' (tweede lid), 'aangewezen staat' (derde lid), 'beheren van een individueel vermogen'(vierde lid), 'beleggingsinstelling met zetel in een niet-aangewezen staat' (zesde lid), 'beleggingsmaatschappij' (zevende lid), 'bewaarder'(achtste lid), 'binnenlandse fusie' (negende lid), 'deelnemer'(tiende lid), 'deposito' (elfde lid), 'financieel instrument' (twaalfde lid), 'financiële onderneming' (dertiende lid), 'in aanmerking komende tegenpartij' (veertiende lid), 'instelling voor collectieve belegging in effecten' (vijftiende lid), 'institutionele belegger' (zestiende lid), 'professionele belegger' (zeventiende lid) en 'subfonds' (achttiende lid). De wijzigingen in deze definities beogen geen inhoudelijke wijziging van de definities. Ten aanzien van de aangepaste definitie van bewaarder kan nog het volgende worden opgemerkt. Onder bewaarder dient te worden verstaan degene die belast is met de bewaring van de activa van een beleggingsinstelling. Artikel 4:37h, eerste lid, van de Wft bepaalt dat een bewaarder een rechtspersoon dient te zijn.

De definitie van 'beheerder' vervalt (negentiende lid). Momenteel is de definitie van beheerder zo geformuleerd dat hier alle beheerders, dus ook beheerders van icbe's, onder vallen. Bij de voorbereiding van het voorstel is gebleken dat het handhaven van de thans geldende definitie van beheerder de inzichtelijkheid van het voorstel kan belemmeren. Voorgesteld wordt om de definitie van beheerder te laten vervallen en een afzonderlijke definitie op te nemen voor de beheerder van een beleggingsinstelling en de beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

Tenslotte vervalt de definitie van 'herziene richtlijn beleggingsinstellingen'.

De definitie 'herziene richtlijn beleggingsinstellingen' wordt vervangen door 'richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten' omdat de term 'beleggingsinstelling' niet langer wordt gebruikt voor instellingen voor collectieve belegging in effecten.

Artikel I, onderdeel B (paragraaf 1.1.2.4. Wft)

Het opschrift van paragraaf 1.1.2.4. wordt gewijzigd. Deze paragraaf bevat na de implementatie zowel artikelen met betrekking tot (beheerders van) beleggingsinstellingen als artikelen met betrekking tot (beheerders van) instellingen voor collectieve belegging in effecten.

Artikel I, onderdeel C (artikel 1:12 Wft)

Artikel 1:12 van de Wft komt te vervallen. Op grond van het huidige artikel 1:12, eerste lid, onderdelen a en b, van de Wft is die wet grotendeels niet van toepassing op beleggingsinstellingen waarvan de deelnemingsrechten worden aangeboden aan minder dan 100 personen die geen gekwalificeerde belegger zijn of aan uitsluitend gekwalificeerde beleggers. Deze uitzonderingen komen te vervallen voor beleggingsinstellingen, niet zijnde icbe's, vanwege het toepassingsbereik van de richtlijn (artikel 2 van de richtlijn) en de lichtere regeling waarin de richtlijn voorziet (artikel 3, tweede lid, van de richtlijn). Zoals in het algemeen deel reeds is opgemerkt, kunnen entiteiten

zoals familieconstructies die het privévermogen van beleggers beleggen zonder dat extern kapitaal wordt opgehaald, niet worden beschouwd als beleggingsinstelling in de zin van de richtlijn.²¹

Ook voor icbe's komen de hiervoor bedoelde uitzonderingen te vervallen. De definitie van icbe bepaalt dat het kapitaal van een icbe wordt aangetrokken vanuit het publiek (artikel 1, tweede lid, onderdeel a, van de herziene richtlijn beleggingsinstellingen).²² Opgemerkt wordt dat entiteiten zoals familieconstructies die het privévermogen van beleggers beleggen zonder dat extern kapitaal wordt aangetrokken niet kwalificeren als icbe. Een beleggingsinstelling waarvan de rechten van deelneming uitsluitend aan gekwalificeerde beleggers worden aangeboden, kan zich eveneens niet kwalificeren als icbe aangezien er in een dergelijke situatie geen sprake is van kapitaal aantrekken vanuit het publiek.

Artikel 1:12, vijfde lid, van de Wft zorgt ervoor dat een beleggingsinstelling die een aanbod van rechten van deelneming als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, van dat artikel doet aan de potentiële deelnemers van de beleggingsinstelling duidelijk maakt dat er geen vergunningplicht is en dat de belegginginstelling niet onder de Delen Prudentieel toezicht financiële ondernemingen en Gedragstoezicht financiële ondernemingen valt. Omdat de richtlijn een vergunningplicht introduceert voor beleggingsinstellingen waarvoor tot op heden geen vergunningplicht gold, kan de hiervoor bedoelde situatie zich niet langer voordoen. Om die reden kan artikel 1:12, vijfde lid, van de Wft komen te vervallen.

Het zesde lid van artikel 1:12 van de Wft komt te vervallen. Op grond van artikel 4:37q kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld met betrekking tot de informatie die een beheerder van een beleggingsinstelling die rechten van deelneming aanbiedt aan niet-professionele beleggers aan beleggers dient te verstrekken. In dat verband zal worden bezien of het noodzakelijk is om nadere regels te stellen ten aanzien van onder meer reclame-uitingen. Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat een beleggingsinstelling waarvan de rechten van deelneming uitsluitend aan gekwalificeerde beleggers worden aangeboden niet als icbe kan worden aangemerkt. Gelet hierop is er geen noodzaak om het zesde lid te handhaven ten behoeve van icbe's.

Gelet op het bovenstaande komt artikel 1:12, tweede tot en met zesde lid, - waarin telkens wordt verwezen naar artikel 1:12, eerste lid, - eveneens te vervallen.

Dit voorstel wijzigt de definities van de begrippen beheerder van een beleggingsinstelling en beheerder van een icbe. Omdat in beide definities het element wordt opgenomen dat de beheerder in de uitoefening van een beroep of bedrijf handelt, kan het zevende lid van artikel 1:12 komen te vervallen.

Het achtste lid vervalt omdat daarin wordt verwezen naar vijfde en zesde lid van artikel 1:12 die, zoals reeds is aangegeven, komen te vervallen.

²¹ Zie overweging 7 van de richtlijn.

²² Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) (PbEU L 302).

Artikel I, onderdeel D (artikel 1:13 Wft)

Artikel 1:13 wordt technisch aangepast in verband met de wijziging van het begrip (beheerder van) een beleggingsinstelling. Het tweede lid bevat een inhoudelijke wijziging als gevolg van de implementatie van deze richtlijn. Artikel 9, zevende, achtste en negende lid van de richtlijn verplichten tot het aanhouden van extra eigen vermogen in verband met beroepsaansprakelijkheid. Deze verplichting geldt ook voor een beleggingsmaatschappij met een interne beheerder.

Artikel I, onderdeel E (artikel 1:13a Wft)

Het nieuwe artikel 1:13a strekt tot implementatie van de artikelen 2, derde lid, en 3, eerste lid, van de richtlijn. Artikel 1:13a bepaalt dat de Wft niet van toepassing is op holdings als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel o, van de richtlijn (onderdeel a), instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening als bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel b, van de richtlijn (onderdeel b), supranationale organisaties en daarmee vergelijkbare internationale organisaties, die een beleggingsinstelling beheren en voor zover de beleggingsinstelling in het algemeen belang handelt (onderdeel c). Bij deze laatste categorie kan gedacht worden aan de Europese Centrale Bank, de Europese Investeringsbank, het Europese Investeringsfonds, de Europese ontwikkelingsfinancieringsinstellingen, bilaterale ontwikkelingsbanken, de Wereldbank en het Internationaal Monetair Fonds. Voorts bepaalt artikel 1:13a dat de Wft niet van toepassing is op nationale centrale banken (onderdeel d), nationale, regionale en lokale overheden van de lidstaten en organen of andere instellingen die fondsen ter ondersteuning van socialezekerheids- en pensioenstelsels beheren (onderdeel e), werknemersparticipatie- of werknemersspaarplannen (onderdeel f). In artikel 1:13a, onderdeel f, van de Wft wordt in afwijking van de Nederlandse vertaling van artikel 2, derde lid, onderdeel f, van de richtlijn het begrip 'werknemersparticipatieplannen' gebruikt in plaats van het begrip 'werknemerswinstdelingsplannen'. De reden hiervoor is dat het eerstbedoelde begrip nauwer aansluit bij de Engelse vertaling ("employee participation schemes") en bij de in artikel 1:18, onderdeel b, van de Wft gehanteerde terminologie.

Verder is geregeld dat de Wft niet van toepassing is op entiteiten met als enig doel het verrichten van securitisaties of securitisatietransacties als bedoeld in artikel 1, tweede lid, van Verordening (EG) nr. 24/2009 van de Europese Centrale Bank van 19 december 2008 houdende statistieken betreffende de activa en passiva van lege financiële instellingen die securitisatietransacties verrichten (PbEU L 15), alsmede het verrichten van andere werkzaamheden ter vervulling van dat doel (onderdeel g) en op de beheerders van beleggingsinstellingen waarin uitsluitend wordt belegd door de beheerders, hun moedermaatschappijen, hun dochtermaatschappijen of andere dochtermaatschappijen van die moedermaatschappijen en voor zover die beheerders, moedermaatschappijen of dochtermaatschappijen zelf geen beleggingsinstelling zijn (onderdeel h).

Met betrekking tot de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening kan nog het volgende worden opgemerkt. In de definitie van 'instelling voor bedrijfspensioenvoorziening' wordt verwezen naar artikel 2, derde lid, onderdeel b, van de richtlijn. In dat onderdeel wordt een dergelijke instelling gedefinieerd als een instelling voor bedrijfspensioenvoorziening die valt onder de richtlijn nr. 2003/41/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 juni 2003 betreffende de

werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (PbEU L 235) (hierna: IORP-richtlijn). Momenteel zijn er twee soorten instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening die gevestigd kunnen worden in Nederland: het pensioenfonds in de zin van de Pensioenwet en de premiepensioeninstelling (PPI) in de zin van de Wft. Voorts bepaalt artikel 2, derde lid, onderdeel b, van de richtlijn dat onder instelling voor bedrijfspensioenvoorziening mede dient te worden verstaan: de vergunninghoudende entiteiten die verantwoordelijk zijn voor het beheer van dergelijke instellingen en in hun naam handelen, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de IORP-richtlijn, en de op grond van artikel 19, eerste lid, van de IORP-richtlijn aangewezen beleggingsbeheerders, voor zover zij geen beleggingsinstelling beheren. Op grond van artikel 19, eerste lid, van de IORP-richtlijn kunnen instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening voor het beheer van hun beleggingsportefeuille beleggingsbeheerders aanwijzen van wie de activiteiten worden gereguleerd door de in dat lid genoemde richtlijnen.²³ Laatstbedoelde richtlijnen, waarvan enkele inmiddels zijn ingetrokken en vervangen door richtlijnen van meer recente datum, zijn geïmplementeerd in de Wft (danwel de voorgangers van die wet) zonder dat het begrip beleggingsbeheerder is geïntroduceerd. Dit betekent dat een instelling voor bedrijfspensioenvoorziening voor het beheer van zijn beleggingsportefeuille een entiteit kan aanwijzen die reeds door de Wft wordt gereguleerd (bijvoorbeeld icbe's en banken).

Artikel I, onderdeel F (artikel 1:14)

Artikel 1:14 wordt technisch aangepast in verband met de wijziging van het begrip beleggingsinstelling. Onder beleggingsinstelling wordt na de implementatie niet langer verstaan instelling voor collectieve belegging in effecten. Derhalve wordt in de onderdelen a en b verduidelijkt dat deze alleen zien op instellingen voor collectieve belegging in effecten.

Artikel I, onderdelen G en H (artikelen 1:15 en 1:19 Wft)

De artikelen 1:15 en 1:19 worden technisch aangepast in verband met de wijziging van het begrip 'beleggingsinstelling'.

Artikel I, onderdeel I (artikel 1:47b Wft)

De wijziging van artikel 1:47b is van technische aard. Deze wijziging is noodzakelijk omdat het verbod om in Nederland een recht van deelneming in een icbe aan te bieden niet langer onder het bereik van artikel 2:65 van de Wft valt, maar onder dat van artikel 2:69b.

Artikel I, onderdeel J (artikel 1:51 Wft)

Het nieuwe zevende lid van artikel 1:51 van de Wft verwerkt artikel 50, eerste lid, van de richtlijn. Artikel 1:51, zevende lid, behelst een algemeen gestelde verplichting voor de toezichthouder om samen te werken met het Europees Comité voor systeemrisico's (ESRB), bedoeld in verordening

²³ De in artikel 19, eerste lid, van de IORP-richtlijn genoemde richtlijnen zijn: richtlijn beleggingsinstellingen, richtlijn [93/22/EEG](#) van de Raad van 10 mei 1993 betreffende het verrichten van diensten op het gebied van beleggingen in effecten, richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 maart 2000 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen en richtlijn 2002/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 november 2002 betreffende levensverzekering.

(EU) Nr. 1092/2010²⁴, en de Europese Autoriteit voor effecten en markten (ESMA), bedoeld in verordening (EU) Nr. 1095/2010²⁵. De toezichthouder wordt geacht samen te werken met het ESRB en de ESMA, indien dat voor het vervullen van de taak van de toezichthouder uit hoofde van de Wft of voor de vervulling van de taak van het ESRB en de ESMA uit hoofde van de richtlijn nodig is. Het tweede lid van artikel 50, dat geen implementatie behoeft, van de richtlijn verplicht de lidstaten de hier bedoelde samenwerking te bevorderen.

Het voorgestelde artikel 1:51, achtste lid, verwerkt de artikelen 50, vierde lid, eerste volzin, en 54, eerste lid, eerste volzin, en derde lid, van de richtlijn. Dat achtste lid betreft in feite een nadere uitwerking van de in het (nieuwe) zevende lid van artikel 1:51 neergelegde verplichting tot samenwerking. Die verplichting brengt tot zich mee dat de AFM desgevraagd gegevens of inlichtingen aan de ESMA en de toezichthoudende instanties van andere lidstaten verstrekt, indien de ESMA of de toezichthoudende instanties de gegevens of inlichtingen voor de vervulling van hun taak uit hoofde van de richtlijn nodig hebben. Met de verplichting in artikel 1:51, achtste lid, eerste volzin, bij de uitwisseling van gegevens of inlichtingen het derde lid van artikel 1:51 in acht te nemen, is artikel 54, derde lid, van de richtlijn verwerkt. De tweede volzin van artikel 1:51, achtste lid, verklaart het derde en vierde lid van dat artikel van overeenkomstige toepassing. Door dat derde lid van overeenkomstige toepassing te verklaren, kan de AFM (ook) een verzoek om gegevens of inlichtingen met betrekking tot een beheerder of een beleggingsinstelling te verstrekken naast zich neerleggen op grond van de drie in dat lid genoemde redenen. Op grond van vierde lid van artikel 1:51 dient de AFM de verzoeker - de ESMA of een toezichthoudende instantie van een andere lidstaat - in kennis te stellen van haar beslissing om de verstrekking van gegevens of inlichtingen achterwege te laten.

Artikel I, onderdeel K (artikel 1:51b Wft)

In artikel 1:51b, eerste en derde lid, van de Wft wordt de verwijzing naar richtlijn nr. 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) (PbEU L 302) aan. Verder wordt in het tweede en derde lid van artikel 1:51b verduidelijkt dat het in die leden gehanteerde begrip "beheerder" ziet op de beheerder van een icbe.

Artikel I, onderdeel L (artikelen 1:51f tot en met 1:51l Wft)

In dit onderdeel worden na artikel 1:51e verschillende artikelen ingevoegd.

Artikel 1:51f Wft

Artikel 1:51f, strekt tot implementatie van artikel 50, vijfde lid, eerste volzin. Op grond van dat tweede lid verstrekt de AFM onverwijld aan de ESMA en de toezichthoudende instanties van de lidstaat van ontvangst van een beheerder van een beleggingsinstelling en de lidstaten van

²⁴ Verordening (EU) Nr. 1092/2010 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 24 november 2010 betreffende macroprudentieel toezicht van de Europese Unie op het financiële stelsel en tot oprichting van een Europees Comité voor systeemrisico's.

²⁵ Verordening (EU) Nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) tot wijziging van het Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie.

ontvangst van een beheerder, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel r, van de richtlijn, over onregelmatigheden bij een buitenlandse beheerder van een beleggingsinstelling die rechten van deelneming aanbiedt in Nederland of bij een door de beheerder van een beleggingsinstelling beheerde beleggingsinstelling met zetel in Nederland, die invloed kunnen hebben op een goede taakuitoefening van de beheerder van een beleggingsinstelling met betrekking tot de door hem beheerde beleggingsinstelling of op het niet voldoen door de beheerder van een beleggingsinstelling aan het bepaalde ingevolge de Wft.

Artikel 1:51g Wft

Het voorgestelde artikel 1:51g van de Wft, dat artikel 46, derde lid, van de richtlijn verwerkt, ziet op de situatie dat Nederland referentielidstaat als bedoeld in artikel 2:69a van de Wft is van een niet-Europese beheerder van een beleggingsinstelling. Indien een dergelijke beheerder, naar het oordeel van de AFM, niet of niet langer voldoet aan de ingevolge de Wft met betrekking tot een beheerder geldende voorschriften, dient de AFM de ESMA daarvan zo spoedig mogelijk in kennis te stellen onder opgave van de redenen die aan haar oordeel ten grondslag liggen.

Artikel 1:51h Wft

Artikel 1:51h van de Wft strekt tot implementatie van artikel 53 van de richtlijn. Die richtlijnbevestiging bevat voorschriften met betrekking tot de uitwisseling van informatie in verband met de potentiële systeemimplicaties van de werkzaamheden van beheerders van beleggingsinstellingen. Het eerste lid van artikel 1:51h, behelst een verplichting voor de toezichthouder om bepaalde informatie met betrekking tot Nederlandse beheerders van beleggingsinstellingen te verstrekken aan de betrokken toezichthoudende instanties van andere lidstaten alsmede aan de ESMA en het ESRB. Tot die informatie behoort onder meer de in artikel 53, tweede lid, van de richtlijn bedoelde informatie met betrekking tot de werkzaamheden van Nederlandse beheerders van beleggingsinstellingen die de toezichthouder desgevraagd in geaggregeerde vorm dient te verstrekken. Met het in artikel 1:51h, eerste lid, gehanteerde begrip "betrokken toezichthoudende instanties" wordt bedoeld op de toezichthoudende instanties van de lidstaat van de zetel van een door een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling beheerde beleggingsinstelling en de toezichthoudende instanties van de lidstaten waar die beheerder deelnemingsrechten in een door hem beheerde beleggingsinstelling aanbiedt. De toezichthouder dient de hiervoor bedoelde informatie te verstrekken indien dit van belang is voor het toezicht op de mogelijke gevolgen van de werkzaamheden van een of meerdere beheerders voor de stabiliteit van systeemrelevante financiële ondernemingen en voor de ordelijke werking van de markten waarop de beheerders werkzaam zijn alsmede voor de reactie op dergelijke potentiële gevolgen. De tweede volzin van artikel 53, eerste lid, van de richtlijn bepaalt dat de ESMA en het ESRB de aan hen verstrekte informatie doorzenden naar de toezichthoudende instanties van de overige lidstaten. Die volzin behoeft geen implementatie in de Wft.

Artikel 1:51h, tweede lid, van de Wft bevat een wettelijke grondslag om bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels te stellen met betrekking tot de informatie die de AFM op grond van het eerste lid van dat artikel dient te verstrekken aan de toezichthoudende instanties van de andere lidstaten, de ESMA en het ESRB. Die nadere regels, die zowel betrekking (kunnen) hebben op de inhoud van de te verstrekken informatie als op de wijze waarop en de frequentie

waarmee die informatie moet worden verstrekt, zullen worden gebaseerd op de (uitvoerings)handelingen die Europese Commissie op grond van artikel 53, derde en vierde lid, van de richtlijn vaststelt.

Artikel 1:51i Wft

Artikel 1:51i van de Wft strekt tot implementatie van artikel 25, tweede lid, van de richtlijn. Die richtlijn bepaling is opgenomen hoofdstuk V, deel 1, van de richtlijn dat voorschriften bevat ten aanzien van beheerders van beleggingsinstellingen die beleggingsinstellingen met hefboomfinanciering beheren, In artikel 1:51i, eerste lid, is neergelegd dat de toezichthouder op hun verzoek de in de onderdelen a en b van dat lid bedoelde informatie verstrekt aan het ESRB, de ESMA en de betrokken toezichthoudende instanties van andere lidstaten. Het betreft in de eerste plaats informatie als bedoeld in artikel 7 van de richtlijn die een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling, die een beleggingsinstelling met hefboomfinanciering beheert in het kader van zijn vergunningaanvraag heeft verstrekt aan de betrokken toezichthouder. Op grond van artikel 1:51i, eerste lid, onderdeel b, dient de toezichthouder verder informatie als bedoeld in de artikelen 3:74c en 4:37o te verstrekken, voor zover die informatie betrekking heeft op het gebruik van hefboomfinanciering. Dit betreft informatie waarover de toezichthouder op grond van artikel 24 van de richtlijn beschikt.

Het tweede lid van artikel 1:51i, dat artikel 25, tweede lid, tweede volzin, van de richtlijn verwerkt, bepaalt dat de toezichthouder, de toezichthoudende instanties van de lidstaat van de zetel van een systeemrelevante bank of een andere systeemrelevante instelling onmiddellijk ervan in kennis moet stellen dat een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling die een beleggingsinstellingen met hefboomfinanciering beheert of een door die beheerder beheerde beleggingsinstelling met hefboomfinanciering een belangrijke bron van tegenpartijrisico voor die systeemrelevante bank of andere systeemrelevante instelling kan vormen.

Artikel 1:51j Wft

Het voorgestelde artikel 1:51j van de Wft verwerkt artikel 48, derde lid, van de richtlijn. Op grond van die richtlijn bepaling stelt de ESMA jaarlijks een verslag op over de bestuurlijke sancties en maatregelen die in de verschillende lidstaten zijn opgelegd aan beheerders van beleggingsinstellingen in geval van schending van de richtlijn. De tweede volzin van artikel 48, derde lid, van de richtlijn bepaalt dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten ten behoeve van het opstellen dat van dat verslag informatie aan de ESMA dienen te verstrekken. Artikel 1:51j regelt dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels kunnen worden gesteld met betrekking tot de informatie die de AFM in dat kader aan de ESMA dient te verstrekken en de wijze waarop die gegevensuitwisseling plaatsvindt.

Artikel 1:51k Wft

Op grond van artikel 10 van de richtlijn heeft de AFM in een aantal gevallen de verplichting om ESMA te informeren. Deze situaties zijn opgenomen in het eerste lid. Op grond hiervan informeert de AFM ESMA over een beslissing om een vergunning te verlenen dan wel om een vergunningaanvraag af te wijzen. Als de AFM een vergunningaanvraag heeft afgewezen verstrekt zij aan ESMA informatie over de beheerder en de reden voor afwijzing van de vergunningaanvraag.

Daarnaast is de AFM verplicht om wijzigingen in een verleende vergunning aan ESMA te melden en de intrekking van een vergunning. Het tweede lid implementeert artikel 38, zesde lid, en regelt dat, als ESMA aan de AFM een aanwijzing of een richtsnoer heeft gegeven over het toezicht op beheerders uit een derde land, de AFM binnen twee maanden na deze aanwijzing of richtsnoer gemotiveerd moet aangeven of zij deze zal naleven.

Artikel 1:51l Wft

Dit artikel implementeert artikel 38, vijfde en zesde lid van de richtlijn. Op grond van artikel 38, eerste lid, van de richtlijn voert ESMA jaarlijks een collegiale toetsing uit van de toezichtactiviteiten van de toezichthoudende instanties met betrekking tot vergunningverlening aan en het toezicht op beheerders met zetel in een staat die geen lidstaat is. Dit om de consistentie van de toezichtresultaten te bevorderen. ESMA ontwikkelt hiervoor methoden die een objectieve beoordeling en vergelijking van de verschillende toezichthoudende instanties mogelijk maakt. Artikel 37, vierde lid, van de richtlijn bepaalt dat ESMA op basis van de conclusies van deze collegiale toetsing richtsnoeren en aanbevelingen overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 kan formuleren, om tot consistente, efficiënte en effectieve toezichtpraktijken voor beheerders met zetel in een derde land te komen. Het vijfde lid van artikel 37 verplicht de toezichthoudende instanties alles in het werk te stellen om de richtsnoeren en aanbevelingen na te leven. Dit is opgenomen in het eerste lid. Het zesde lid van artikel 38 van de richtlijn wordt geïmplementeerd in het tweede lid. Op grond hiervan informeert de AFM ESMA binnen twee maanden nadat de richtsnoer of aanbeveling is gegeven of zij deze naleeft of voornemens is na te leven. Als de AFM niet voornemens is deze na te leven dan meldt zij dit gemotiveerd aan ESMA. ESMA maakt het feit dat een toezichthoudende instantie niet voornemens is een richtsnoer of aanbeveling na te leven, bekend en kan tevens per geval besluiten om de redenen voor niet-naleving bekend te maken. Voordat ESMA tot bekendmaking overgaat ontvangt de toezichthoudende instantie een kennisgeving hierover.

Artikel I, onderdeel M (artikel 1:55 Wft)

Artikel 1:55 van de Wft verwerkt het eerste en tweede lid van artikel 54 van de richtlijn. Op grond van het nieuwe artikel 1:55, derde lid, kan de AFM of DNB ten behoeve van het toezicht op een beheerder of een belegginginstelling, de toezichthoudende instantie van een andere lidstaat verzoeken om gegevens of inlichtingen te verifiëren of te onderzoeken bij een in een andere lidstaat gevestigde onderneming. Hierbij kan worden gedacht aan het verifiëren van gegevens met betrekking tot een beheerder met zetel in die andere lidstaat die een beleggingsinstelling met zetel in Nederland beheert. De AFM en DNB dienen bij de uitoefening van de in artikel 1:55, derde lid, neergelegde bevoegdheid eventuele nadere regelgeving van de Europese Commissie in acht te nemen. De toezichthouder kan de toezichthoudende instantie van de andere lidstaat verzoeken aanwezig te mogen zijn bij de verificatie of het onderzoek door laatstgenoemde (derde lid, onderdeel a). De verificatie of het onderzoek wordt telkens verricht onder verantwoordelijkheid van de toezichthoudende instantie van de lidstaat waar de verificatie of het onderzoek plaatsvindt. Na instemming van de toezichthoudende instantie van de andere lidstaat kunnen de AFM of DNB ook zelf bij de betrokken onderneming gegevens of inlichtingen verifiëren of een onderzoek verrichten

dan wel die verificatie of dat onderzoek laten uitvoeren door een accountant of een andere deskundige (derde lid, onderdeel b).

In het eerste en tweede lid van artikel 1:56 van de Wft wordt een verwijzing naar de beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten opgenomen. De aanpassing van artikel 1:55, vierde lid, (nieuw) is van redactionele aard.

Artikel I, onderdeel N (artikel 1:56 Wft)

De voorgestelde wijziging van het derde lid van artikel 1:56 van de Wft strekt tot implementatie van artikel 54, eerste en tweede lid, van de richtlijn. In artikel 1:56, derde lid, dat wat betreft de naleving van de richtlijn inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstelling het spiegelbeeld vormt van het nieuwe artikel 1:55, derde lid, wordt een verwijzing naar die richtlijn opgenomen. Hiermee wordt bewerkstelligd dat in de situatie dat (bijvoorbeeld) een beheerder, die zijn zetel heeft in een andere lidstaat en die een beleggingsinstelling met zetel in Nederland beheert, de toezichthoudende instantie van die lidstaat de AFM verzoekt om gegevens of inlichtingen met die beleggingsinstelling of haar bewaarder in Nederland te verifiëren of te onderzoeken. De AFM kan de verificatie of het onderzoek zelf verrichten of ermee instemmen dat de toezichthoudende instantie van de lidstaat de verificatie of het onderzoek verricht. In het laatste geval kan de AFM aanwezig zijn bij de verificatie of het onderzoek. Voorts kan de AFM toestaan dat de verificatie of het onderzoek wordt verricht door een accountant of een andere deskundige. Op grond van het vierde lid van artikel 54 van de richtlijn kan de ESMA ten behoeve van de samenwerking bij verificaties en onderzoeken ter plaatse voorstellen voor technische uitvoeringsnormen ontwikkelen.

In het eerste en tweede lid van artikel 1:56 van de Wft wordt een verwijzing naar de beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten opgenomen.

Artikel I, onderdeel O (artikel 1:58 Wft)

De wijziging van artikel 1:58 van de Wft strekt tot implementatie van de artikelen 45, vierde tot en met elfde lid, en 50, vijfde lid, tweede volzin, van de richtlijn. In artikel 1:58 zijn voorschriften ten behoeve van de samenwerking in het kader van de handhaving opgenomen. Indien een beheerder met zetel in andere lidstaat die vanuit een bijkantoor in Nederland zijn bedrijf uitoefent of financiële diensten verleent dan wel diensten verricht naar Nederland, een aanwijzing als bedoeld in artikel 1:75 van de Wft niet opvolgt, dient de toezichthouder op grond van artikel 1:58, eerste lid, de toezichthoudende instanties van de lidstaat van de zetel van de beheerder daarvan in kennis te stellen. Met die kennis kunnen die toezichthoudende instanties vervolgens passende maatregelen treffen met inbegrip van, indien nodig, een verzoek om bijkomende informatie aan de betrokken toezichthoudende instanties van staten die geen lidstaat zijn. Als de beheerder, ondanks de door de toezichthoudende instanties van zijn lidstaat van herkomst getroffen maatregelen of indien die maatregelen ontoereikend zijn dan wel dat die toezichthoudende instanties niet - binnen een redelijke termijn - is opgetreden, blijft handelen op een wijze die de belangen van de beleggers in de betrokken beleggingsinstellingen of de financiële stabiliteit of integriteit van de Nederlandse financiële markten duidelijk schaadt, kan de toezichthouder passende maatregelen treffen. In de eerste plaats kan de toezichthouder op grond van artikel 1:58, tweede lid, de betrokken beheerder een transactieverbod opleggen. Dat verbod heeft tot gevolg dat die financiële onderneming in Nederland geen nieuwe overeenkomsten meer mag sluiten. Verder regelt het

derde lid van artikel 1:58 dat de toezichthouder het besluit kan nemen, dat een beheerder, die niet voldoet aan het bepaalde ingevolge de Wft, niet langer een bepaalde beleggingsinstelling met zetel in Nederland mag beheren. Onder het niet voldoen aan het bepaalde ingevolge de Wft valt ook de weigering van de hiervoor bedoelde beheerder om de door de toezichthouder op grond van artikel 1:74 van die wet gevorderde inlichtingen te verstrekken (vergelijk artikel 45, derde lid, richtlijn). Voordat de toezichthouder een besluit op grond van het tweede of derde lid van artikel 1:58 neemt, stelt hij de betrokken toezichthoudende instanties daarvan in kennis. Artikel 1:58, vierde lid, bepaalt dat de toezichthouder van een dergelijk besluit mededeling doet in de Staatscourant zodra de beroepstermijn is verstreken dan wel, indien beroep is ingesteld, zodra op het beroep is beslist.

Het nieuwe artikel 1:58, zevende lid, van de Wft, dat artikel 45, negende lid, van de richtlijn verwerkt, bewerkstelligt dat het eerste tot en met derde lid van dat Wft-artikel van overeenkomstige toepassing zijn op een beheerder van een beleggingsinstelling die zijn statutaire zetel heeft in een staat die geen lidstaat is en die een andere lidstaat als referentielidstaat heeft. Indien de referentielidstaat aan die beheerder een vergunning voor het uitoefenen van zijn beroep of bedrijf heeft verleend, kan hij op basis van zijn 'Europees paspoort' activiteiten in andere lidstaten dan de referentielidstaat verrichten. Het negende lid van artikel 45 van de richtlijn ziet in het bijzonder op de situatie dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst duidelijke en aantoonbare redenen hebben om het oneens te zijn met de omstandigheid dat de referentielidstaat een vergunning aan de betrokken U beheerder heeft verleend.

Artikel I, onderdeel P (artikel 1:59 Wft)

Dit artikel wordt technisch aangepast in verband met de wijziging van het begrip 'beleggingsinstelling'.

Artikel I, onderdeel Q (artikel 1:60 Wft)

Dit onderdeel, dat artikel 1:60, eerste lid van de Wft wijzigt, strekt tot implementatie van artikel 8, tweede lid, van de richtlijn. Het eerste lid van artikel 1:60 verplicht de AFM om de toezichthoudende instantie van een andere betrokken lidstaat te raadplegen alvorens op grond van de Wft een vergunning wordt verleend aan een beheerder. Raadpleging van die toezichthoudende instantie is onder meer aan de orde als de aanvrager van de vergunning een dochtermaatschappij is van een bepaalde financiële onderneming waaraan in een andere lidstaat een vergunning is verleend, of als die aanvrager onder zeggenschap staat van een natuurlijke persoon of rechtspersoon die tevens zeggenschap uitoefent over een financiële onderneming waaraan in een andere lidstaat een vergunning is verleend. Voorgesteld wordt in de aanhef en de onderdelen a, b en c van artikel 1:60, eerste lid, telkens een verwijzing naar een beheerder van een icbe op te nemen. Die aanpassingen zijn noodzakelijk omdat als beheerder in de zin van de Wft nog uitsluitend kan worden aangemerkt de rechtspersoon die het beheer voert over een of meer beleggingsinstellingen, niet zijnde icbe's. De rechtspersoon die het beheer voert over een of meer icbe's wordt voortaan in de Wft aangemerkt als beheerder van een icbe.

Artikel I, onderdeel R (artikel 1:61 Wft)

Artikel 1:61 wordt technisch aangepast in verband met de technische wijziging van artikel 2:65 waarbij de regeling van de vergunningverlening voor instellingen voor collectieve belegging in effecten verplaatst wordt van artikel 2:65 en verder naar artikel 2:69b en verder.

Artikel I, onderdeel S (artikel 1:65 Wft)

Artikel 1:65 van de Wft wordt aangepast ter uitvoering van artikel 52 van de richtlijn. Het eerste lid van artikel 1:65 regelt de uitwisseling van vertrouwelijke gegevens of inlichtingen met een toezichthoudende instanties van een staat die geen lidstaat is. Het voorgestelde vijfde lid van artikel 1:65 verwerkt de laatste volzin van artikel 52, eerste lid, van de richtlijn. Artikel 1:65, vijfde lid, bepaalt dat de AFM slechts bevoegd is vertrouwelijke gegevens of inlichtingen met betrekking tot een beheerder te verstrekken aan de toezichthoudende instanties van een staat die geen lidstaat, indien is gewaarborgd dat de toezichthoudende instanties deze gegevens of inlichtingen niet verstrekken aan de toezichthoudende instanties van een ander derde land. Voorwaarde bij de uitwisseling van gegevens of inlichtingen op grond van het vijfde lid van artikel 1:65 is dat in de staat die geen lidstaat is ten minste gelijkwaardige waarborgen ten aanzien van de geheimhouding gelden als die op grond van artikel 1:90, eerste lid, van de Wft en de uitwisseling geschiedt ten behoeve van de uitoefening van de taken van de desbetreffende toezichthoudende instantie. Artikel 52, eerste lid, eerste en tweede volzin, van de richtlijn behoeft vanwege het bepaalde in artikel 1:90, eerste lid, geen implementatie in de Wft.

Het voorgestelde artikel 1:65, zesde lid, van de Wft bepaalt dat de gegevens of inlichtingen met betrekking tot een beheerder, die de AFM heeft verkregen van de toezichthoudende instantie van een staat die geen lidstaat is, slechts mogen worden verstrekt aan de toezichthoudende instanties van een ander derde land, indien de toezichthoudende instantie, waarvan de AFM de gegevens of inlichtingen heeft verkregen, uitdrukkelijk met die gegevensverstrekking en in voorkomend geval met een openbaarmaking van de gegevens of inlichtingen heeft ingestemd. Het zesde lid van artikel 1:65 verwerkt artikel 52, tweede lid, van de richtlijn. De hiervoor geschetste voorwaarde die bij het uitwisselen van gegevens op de voet van artikel 1:65, vijfde lid, in acht moet worden genomen is ook van toepassing op het verstrekken van gegevens of inlichtingen op grond van het zesde lid van artikel 1:65. De voorgestelde wijziging van artikel 1:65, vierde lid, is van redactionele aard.

Artikel I, onderdeel T (artikel 1:71 Wft)

Dit artikel wordt technisch aangepast in verband met de wijziging van het begrip 'beleggingsinstelling'.

Artikel I, onderdeel U (artikel 1:77a Wft)

Artikel 1:77a, eerste lid, verwerkt artikel 47, vierde lid, aanhef en onderdeel a, van de richtlijn. Op grond van dat eerste lid wordt de AFM een geclausuleerde bevoegdheid toegekend om in geval van een noodsituatie in de zin van verordening (EU) Nr. 1095/1020 en na een daartoe strekkend verzoek van de ESMA op grond van artikel 9 van die verordening tijdelijke algemeen verbindende voorschriften vast te stellen teneinde het aanbieden van deelnemingsrechten in bepaalde categorieën van beleggingsinstellingen in de Europese Unie te verbieden. Het gaat daarbij om

beleggingsinstellingen, die worden beheerd door niet-Europese beheerders, waarvan Nederland referentielidstaat is, en om niet-Europese beleggingsinstellingen die worden beheerd door beheerders met zetel in Nederland, die geen vergunning in de zin van artikel 37 van de richtlijn hebben of die anderszins niet gereguleerd zijn om actief te mogen zijn in een (bepaalde) andere lidstaat. Die laatste zinsnede doelt op de situatie dat een beheerder met zetel in Nederland van een niet-EU beleggingsinstelling evenmin een kennisgeving overeenkomstig de artikelen 35, 39 en 40 van de richtlijn heeft gedaan of niet beschikt over toestemming van de betrokken lidstaten op grond van artikel 42 van de richtlijn. De in het voorgestelde artikel 1:77a, eerste lid, aanhef, neergelegde bevoegdheid behelst een (tijdelijk) verbod op het aanbieden van deelnemingsrechten en niet - zoals de richtlijn voorschrijft - op een verbod op de verhandeling van dergelijke rechten. De reden hiervoor is dat onder "verhandeling" in de zin van de richtlijn moet worden verstaan het aanbieden, op initiatief van of namens de beheerder, van deelnemingsrechten in een door hem beheerde beleggingsinstellingen, aan beleggers die woonachtig zijn dan wel hun zetel hebben in de Europese Unie (artikel 4, eerste lid, onderdeel x, richtlijn).

Het tweede lid van het voorgestelde artikel 1:77a, dat artikel 47, vierde lid, aanhef en onderdelen b en c, van de richtlijn verwerkt, kent eveneens een geclausuleerde bevoegdheid toe aan de AFM om tijdelijke algemeen verbindende voorschriften vast te stellen. De AFM kan die bijzondere regelgevende bevoegdheid slechts aanwenden indien sprake is van een noodsituatie in de zin van verordening (EU) Nr. 1095/1020 en ter uitvoering van een daartoe strekkend verzoek van de ESMA op grond van artikel 9 van de verordening. Op grond van artikel 1:77a, tweede lid, kan de AFM (tijdelijke) beperkingen opleggen aan niet-EU beheerders met betrekking tot het beheer van een beleggingsinstelling. De AFM kan daartoe overgaan in geval van een excessieve risicoconcentratie in een bepaalde grensoverschrijdende markt of indien de activiteiten van de hiervoor bedoelde niet-EU beheerders een belangrijke bron van tegenpartijrisico voor banken of andere systeemrelevante instellingen kunnen vormen.

Artikel 1:28, eerste lid, van de Wft bepaalt dat, indien ingevolge de Wft aan de toezichthouder de bevoegdheid wordt toegekend om algemeen verbindende voorschriften vast te stellen, hij daartoe eerst over gaat na consultatie van een daarvoor in aanmerking komende representatieve vertegenwoordiging van onder toezicht staande onderneming. Die consultatieverplichting verhoudt zich niet goed tot de gewenste snelheid om (tijdelijke) algemene verbindende voorschriften vast te stellen in geval van een noodsituatie in de zin van verordening (EU) Nr. 1095/1020 en er sprake is van substantieel gevaar voor de goede werking en de financiële integriteit van de financiële markten dat het gevolg is of wordt vergroot door de activiteiten van beheerders. Om die reden wordt artikel 1:28 buiten toepassing gelaten. Het ligt wel in de rede dat de AFM voorafgaand aan de aanwending van de hier bedoelde bevoegdheden, daar waar dat enigszins mogelijk is, in overleg treedt met de minister van de Financiën. Wellicht ten overvloede zij opgemerkt dat de AFM bij die aanwending te allen tijde binnen de reikwijdte van haar in artikel 1:25 van de Wft neergelegde taakomschrijving dient te blijven.

Ten slotte wordt opgemerkt dat de handhaving van de ingevolge artikel 1:77a van de Wft te stellen algemeen verbindende voorschriften plaatsvindt via het bestuursrechtelijk instrumentarium. In verband daarmee zullen de bijlagen bij de artikelen 1:79 (last onder dwangsom) en artikel 1:80 (bestuurlijke boete) van de Wft worden aangepast.

Artikel I, onderdeel V (artikel 1:103 Wft)

De wijziging van artikel 1:103 implementeert artikel 37, vijfde lid, vierde alinea en negende lid, derde alinea. De termijn waarbinnen de toezichthouder een beslissing neemt wordt in de genoemde gevallen opgeschort.

Artikel I, onderdeel W (artikel 1:105 Wft)

Artikel 1:47b wordt technisch aangepast in verband met de technische wijziging van artikel 2:65 waarbij de regeling van de vergunningverlening voor instellingen voor collectieve belegging in effecten verplaatst wordt van artikel 2:65 Wft en verder naar artikel Wft 2:69b en verder.

Artikel I, onderdeel X (artikel 1:106 Wft)

Dit artikel wordt technisch aangepast in verband met de wijziging van het begrip 'beleggingsinstelling'.

Artikel I, onderdeel Y (artikel 1:107 Wft)

De wijziging van artikel 1:107, tweede lid, onderdeel a, van de Wft houdt verband met het nieuwe artikel 2:66, vierde lid, onderdeel c, van die wet. Ook wordt dit artikel technisch aangepast in verband met de wijziging van het begrip beleggingsinstelling.

Artikel I, onderdeel Z (artikel 1:109 Wft)

Dit artikel wordt technisch aangepast in verband met de wijziging van het begrip 'beleggingsinstelling'.

Artikel I, onderdeel AA (afdeling 2.2.7. Wft)

De titel van afdeling 2.2.7. wordt aangepast. Deze afdeling ziet voortaan op het beheren en aanbieden van rechten van deelneming in beleggingsinstellingen en instellingen voor collectieve belegging in effecten.

Artikel I, onderdeel AB (paragraaf 2.2.7.1 Wft)

Het opschrift van paragraaf 2.2.7.1 wordt aangepast. Deze paragraaf ziet alleen nog op het beheren van beleggingsinstellingen. De vergunningplicht en -eisen met betrekking tot het beheren van een instelling voor collectieve belegging in effecten wordt opgenomen in paragraaf 2.2.7.1a.

Artikel I, onderdeel AC (artikel 2:65 Wft)

Met de voorgestelde wijziging van artikel 2:65 wordt het beheren van een beleggingsinstelling een vergunningplichtige activiteit. Voorheen sloot de vergunningplicht aan bij het aanbieden van rechten van deelneming in Nederland. Nu de richtlijn echter voorziet in een zogenaamd 'beheerderspaspoort' is het noodzakelijk om in de verbodsbepaling hierbij aan te sluiten. De activiteiten van een beheerder zijn opgenomen in bijlage I van de richtlijn. Hieruit blijkt dat het aanbieden van deelnemingsrechten onderdeel uitmaakt van het beheer van beleggingsinstellingen. Zoals uit de toelichting bij de definitie van beheren van een beleggingsinstelling blijkt verricht een beheerder in ieder geval het risicobeheer en portfoliomanagement van de beleggingsinstelling.

Daarnaast kan de beheerder andere typische beheerders-werkzaamheden zoals administratie en aanbieden. Met de vergunning om te beheren kan dus ook worden aangeboden. Aanbieden is een werkzaamheid die deel uitmaakt van de werkzaamheden die de beheerder met vergunning mag verrichten. Er zijn geen vergunningen voor separate activiteiten. De verbodsbepaling ziet evenwel zowel op het beheren van een beleggingsinstelling met zetel in Nederland als het aanbieden van rechten van deelneming in Nederland. Immers, het is mogelijk om vanuit een andere lidstaat of een staat die geen lidstaat is rechten van deelneming in Nederland aan te bieden zonder een beleggingsinstelling in Nederland te beheren. Ook hiervoor moet een vergunningplicht gelden. De uitzonderingen op de vergunningplicht zijn het zogenaamde 'beheerderspaspoort' waarmee een beheerder vanuit een andere lidstaat of een derde land in Nederland een beleggingsinstelling kan beheren, en het 'instellingenpaspoort' waarmee deze beheerders in Nederland deelnemingsrechten in beleggingsinstellingen met zetel buiten Nederland mogen aanbieden. Het tweede lid van artikel 2:65 zag op instellingen voor collectieve belegging in effecten. Dit lid is dan ook verplaatst naar het nieuwe artikel 2:69b. Het derde lid gaf aan de AFM de mogelijkheid om ontheffing te verlenen van de vergunningplicht en de gedragsregels uit deel 4 van de wet, indien de aanvrager aantoonde dat de belangen die de wet beoogt te beschermen anderszins voldoende werden beschermd. Omdat de richtlijn een dergelijke ontheffingsmogelijkheid niet kent komt dit derde lid te vervallen. Daarmee komt ook het vierde lid te vervallen dat bepaalde dat het derde lid niet van toepassing was op het aanbieden van rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging in effecten.

Artikel I, onderdeel AD (artikel 2:66 Wft)

Het nieuwe vierde lid van artikel 2:66 regelt dat de vergunningplicht van artikel 2:65 niet van toepassing is op beheerders met zetel in een andere lidstaat indien de relevante notificatieprocedures zijn doorlopen.

Artikel I, onderdeel AE (artikel 2:66 Wft)

Het nieuwe vijfde lid van artikel 2:66 regelt dat de vergunningplicht van artikel 2:65 niet van toepassing is op beheerders met zetel in een staat die geen lidstaat is indien de relevante notificatieprocedures zijn doorlopen. De notificatieprocedure voor een beheerder met zetel in een derde land treedt pas in werking in 2015. Op dat moment treedt het derdelandenbeleid van de richtlijn in werking. Artikel 2:66 wordt daarom tweemaal gewijzigd met verschillende inwerkingtredingsmomenten.

Artikel I, onderdeel AF (artikel 2:66a Wft)

Artikel 3 van de richtlijn voorziet in een lichtere regeling die nader wordt uitgewerkt in artikel 2:66a van de Wft. In artikel 3, derde lid, tweede alinea, van de richtlijn wordt aan lidstaten de mogelijkheid geboden om striktere regels vast te stellen. Van deze mogelijkheid is gebruik gemaakt door te bepalen dat een beheerder van een beleggingsinstelling die rechten van deelneming in een door hem beheerde beleggingsinstelling aanbiedt aan niet-professionele beleggers over een Wft-vergunning dient te beschikken. Hiermee wordt, gelet op het belang van beleggerbescherming, bewerkstelligd dat voor zover beheerders rechten van deelneming aanbieden aan niet-professionele beleggers hetzelfde regime geldt.

In verband hiermee regelt artikel 2:66a, eerste lid, dat de vergunningplicht van artikel 2:65 van de Wft niet geldt voor een beheerder die (i) uitsluitend rechten van deelneming aanbiedt aan professionele beleggers, (ii) die rechtstreeks of door middel van een onderneming waarmee de beheerder is verbonden door een gezamenlijke bedrijfsvoering, een gezamenlijke zeggenschapsuitoefening of een gekwalificeerde deelneming portefeuilles van beleggingsinstellingen beheert en (iii) de totale waarde van de door hem beheerde activa niet groter is dan € 100.000.000 of niet groter is dan € 500.000.000. Ten aanzien van de drempel van € 500.000.000 wordt opgemerkt dat beleggingsinstellingen geen gebruik mogen maken van hefboomfinanciering en in die beleggingsinstellingen geen recht tot inkoop of terugbetaling van rechten van deelneming kan worden uitgeoefend gedurende een periode van vijf jaar (eerste lid, onderdeel a). Die periode vangt aan op het tijdstip waarop een deelnemer zijn rechten van deelneming heeft verworven.

Overweging 17 van de richtlijn bepaalt dat mag worden aangenomen dat de werkzaamheden van de beheerders die onder die drempels vallen geen significante gevolgen hebben voor de financiële stabiliteit, maar dat niet valt uit te sluiten dat hun geaggregeerde werkzaamheden systeemrisico's kunnen veroorzaken. Gelet hierop geldt voor die beheerders geen vergunningplicht, maar wel een meldingsplicht en een verplichting om – bij die melding - bepaalde gegevens aan de AFM te verstrekken (eerste lid, onderdeel c).

Op grond van artikel 2:66a, tweede lid, dient de beheerder, bedoeld in het eerste lid van dat artikel periodiek aan de AFM informatie te verstrekken. Die informatie dient betrekking te hebben op de financiële instrumenten waarin hij handelt en de risicoposities en concentraties van de door hem beheerde beleggingsinstellingen. Indien daartoe aanleiding bestaat zal de AFM die informatie doorgeleiden naar DNB. Artikel 2:66a, tweede lid, strekt tot implementatie van artikel 3, derde lid, onderdeel d, van de richtlijn. Het zesde lid van artikel 3 van de richtlijn bepaalt dat de Europese Commissie nadere regels zal vaststellen met betrekking tot het bepaalde in het derde lid van dat artikel.

Indien de hiervoor bedoelde beheerder niet langer voldoet aan het bepaalde in artikel 2:66a, eerste lid, onderdelen a of b, dient hij daarvan - op grond van het derde lid van dat artikel - de AFM op de hoogte te stellen en binnen 30 dagen een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 van de Wft aan te vragen. De termijn van 30 dagen vangt aan op het tijdstip waarop de beheerder weet of had behoren te weten dat hij niet meer voldoet aan het bepaalde in artikel 2:66a, eerste lid, onderdelen a of b.

Artikel 3, vierde lid, van de richtlijn voorziet in een opt-in procedure die 'kleinere' beheerders in staat stelt om gebruik te maken van de uit de richtlijn voortvloeiende rechten. Deze opt-in procedure is geïmplementeerd in artikel 2:66a, vierde lid, van de Wft. Laatstgenoemd lid regelt dat het eerste lid, onderdeel c, en het tweede en derde lid van artikel 2:66a niet van toepassing zijn op een beheerder, die voldoet aan het bepaalde in het eerste lid, onderdelen a en b, van dat artikel waaraan een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 is verleend.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat beheerders die voldoen aan het bepaalde in artikel 2:66a, eerste lid, onderdelen a en b, en die gebruik willen maken van die opt-in procedure het bepaalde in artikel 2:67, 2:67a of 2:68 van de Wft moeten naleven.

Op grond van artikel 3, vijfde en zesde lid, van de richtlijn zal de Commissie nadere regels vaststellen voor de berekening van de drempels uit artikel 3, tweede lid, van de richtlijn, en ten behoeve van de opt-in procedure. In verband daarmee bevat artikel 2:66a, vijfde lid, een delegatiegrondslag.

Artikel I, onderdelen AG (artikel 2:67)

De voorwaarden waaraan een aanvrager van een vergunning om beleggingsinstellingen te beheren dan wel aan te bieden, moet voldoen zijn opgenomen in het eerste lid van artikel 2:67. Zoals in de toelichting bij artikel 1:1 reeds uiteen is gezet, wordt in de definities van beheerder van een beleggingsinstelling en bewaarder het element rechtspersoon niet opgenomen. In de artikelen 2:67 en 2:68 van de Wft wordt een verwijzing opgenomen naar de artikelen 4:37c, eerste lid en 4:37h, eerste lid, van de Wft. In beide laatstgenoemde artikelen is het vereiste opgenomen dat de beheerder van een beleggingsinstelling respectievelijk de bewaarder van een beleggingsinstelling een rechtspersoon dient te zijn.

Op grond van de bepalingen van de Wft, waaronder artikel 2:68 van de Wft, heeft de AFM de mogelijkheid om ontheffing te verlenen van de eisen waaraan de aanvrager van een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 moet voldoen, indien de aanvrager aantoont dat daaraan redelijkerwijs niet kan worden voldaan en dat de doeleinden die met de eisen worden beoogd anderszins worden bereikt. Omdat de richtlijn een dergelijke ontheffingsmogelijkheid niet kent, komt deze ontheffingsmogelijkheid te vervallen.

Het tweede lid vervalt aangezien de artikelen met betrekking tot de vergunningplicht en –eisen voor het aanbieden van rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging in effecten worden opgenomen in een afzonderlijke paragraaf. Inhoudelijk veranderen deze eisen niet door de onderhavige implementatie.

Artikel 2:67, tweede lid (nieuw), bepaalt dat ingeval een gekwalificeerde deelneming wordt gehouden in de beheerder van een beleggingsinstelling de AFM (onverminderd het eerste lid van dat artikel) een vergunning verleend, indien de houder van de gekwalificeerde deelneming in de beheerder door de AFM geschikt is bevonden. Die geschiktheideis vloeit voort uit artikel 8, eerste lid, van de richtlijn. Uit dat lid volgt dat de bevoegde autoriteiten geen vergunning verlenen, indien zij gelet op de noodzaak van een gezonde en prudente bedrijfsvoering van de betrokken beheerder waarin wordt deelgenomen, niet overtuigd zijn van de geschiktheid van de houder van een gekwalificeerde deelneming.

Artikel 2:67, derde lid (nieuw), van de Wft bepaalt dat bij de vergunningaanvraag de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens moeten worden overlegd. Aan dat lid wordt een volzin toegevoegd op grond waarvan een onderscheid kan worden gemaakt tussen gegevens die noodzakelijk zijn voor het doen van een volledige aanvraag en gegevens die op een later tijdstip kunnen worden verstrekt

Het vierde lid (nieuw) bepaalt dat een beheerder van een beleggingsinstelling die niet alle gegevens bij de vergunningaanvraag heeft verstrekt, niet eerder dan een maand nadat hij de ontbrekende gegevens alsnog heeft verstrekt, mag aanvangen met het beheren van een beleggingsinstelling.

Artikel I, onderdeel AH (artikelen 2:67a en 2:67b Wft)

In artikel 2:67a wordt artikel 6, tweede, derde, vierde en vijfde lid van de richtlijn geïmplementeerd. Dit artikel regelt welke activiteiten een beheerder mag verrichten. De hoofdregel wordt opgenomen in het eerste lid. Op basis daarvan mag een beheerder alleen beleggingsinstellingen of instellingen voor collectieve belegging in effecten beheren. Als het een beleggingsmaatschappij zonder aparte beheerder betreft dan is de enig toegestane activiteit het beheren van die beleggingsmaatschappij.

Op grond van het tweede lid van artikel 2:67a is het een beheerder - naast het beheer van beleggingsinstellingen en instellingen voor collectieve belegging in effecten - ook toegestaan om individueel vermogensbeheer te verrichten en om bepaalde nevendiensten te verrichten. Bij de nevendiensten gaat het dan om adviseren over rechten van deelneming, bewaring en administratie van rechten van deelneming en het doorgeven van orders met betrekking tot financiële instrumenten. Het is echter niet toegestaan om alleen de nevendiensten als bedoeld onder b te verrichten zonder de activiteiten als bedoeld onder a te verrichten. Dit volgt uit artikel 6, vijfde lid, onder b van de richtlijn. Hieruit blijkt dat de activiteiten als bedoeld onder b behoren tot activiteiten die worden verricht in het kader van het beheer van een individueel vermogen. Met de zinsnede in het derde lid 'naast de activiteiten als bedoeld in het eerste lid' wordt invulling gegeven aan artikel 6, vijfde lid, onder a van de richtlijn waarin is bepaald dat een beheerder niet alleen de in dit derde lid bedoelde diensten mag verrichten.

Artikel 2:67b van de Wft implementeert artikel 37, tweede, derde, zevende, achtste en negende lid van de richtlijn. Indien de AFM overeenkomstig artikel 2:69a is aangewezen als referentielidstaat neemt zij de vergunningaanvraag verder in behandeling. Dit artikel regelt aan welke voorwaarden moet zijn voldaan voor vergunningverlening door de AFM, welke informatie de beheerder moet verstrekken aan de AFM en de mogelijkheid om ontheffing te verlenen van bepaalde eisen uit de richtlijn.

In het eerste lid van artikel 2:67b wordt geregeld aan welke voorwaarden moet worden voldaan door de beheerder. Als eerste moet de beheerder voldoen aan de eisen die op grond van artikel 2:67 van de wet worden gesteld aan een beheerder met zetel in Nederland. Uitgangspunt is dat de vergunning overeenkomstig de 'normale' vergunningprocedure voor een beheerder met zetel in Nederland wordt verleend. De beheerder moet daarnaast een wettelijk vertegenwoordiger hebben aangewezen die gevestigd is in Nederland. Deze wettelijk vertegenwoordiger is het aanspreekpunt van de beheerder in de Europese Unie. Alle officiële briefwisseling tussen de toezichthoudende instanties en de beheerder en tussen de deelnemers uit de Europese Unie en beheerder moet via deze wettelijk vertegenwoordiger verlopen. Uiteraard geldt dit alleen voor de beleggingsinstellingen waarvoor de beheerder een vergunning heeft verkregen. De wettelijk vertegenwoordiger draagt samen met de beheerder zorg voor de naleving van de bij of krachtens de wet gestelde eisen. De wettelijk vertegenwoordiger vervult in die zin een compliancefunctie en moet voldoende zijn uitgerust om deze compliancefunctie te vervullen. Uiteraard is een voorwaarde dat Nederland is

aangewezen als referentielidstaat in de zin van artikel 2:69a van de wet. Op grond van artikel 37, vijfde lid, tweede alinea, moet de AFM na ontvangst van de vergunningaanvraag beoordelen of zij conform artikel 2:69a, eerste en tweede lid is aangewezen als referentielidstaat. Indien de AFM van mening is dat de aanwijzing niet conform artikel 2:69a, eerste en tweede lid is gebeurd wijst zij de vergunningaanvraag van de beheerder gemotiveerd af. Belangrijk voor het toezicht op de beheerder uit een derde land is de eis dat er tussen de AFM, de toezichthoudende instantie van het derde land en, indien van toepassing, de toezichthoudende instantie van de lidstaat waar de betreffende beleggingsinstelling is gevestigd, een samenwerkingsovereenkomst bestaat. Deze overeenkomst moet in ieder geval zorg dragen voor een efficiënte informatie-uitwisseling zodat de AFM haar toezichttaken kan uitvoeren. Een ander vereiste is dat het derde land niet op een lijst staat van niet-coöperatieve landen en gebieden van de FATF. Behalve informatie-uitwisseling in het kader van de toezichttaken op grond van de wet is het ook belangrijk dat informatie over fiscale zaken wordt uitgewisseld op grond van een overeenkomst die voldoet aan artikel 26 van het OESO-Modelverdrag. Deze overeenkomst moet een doeltreffende informatie-uitwisseling in fiscale aangelegenheden waarborgen. Als laatste vereiste is opgenomen dat de AFM adequaat toezicht kan uitoefenen op de beheerder en dat de wet- en regelgeving in het derde land hiervoor geen belemmering vormt of kan vormen.

Het tweede lid van artikel 2:67b bepaalt dat bij de vergunningaanvraag de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens moeten worden overlegd. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen gegevens die noodzakelijk zijn voor het doen van een volledige aanvraag en gegevens die op een later tijdstip kunnen worden verstrekt.

Het derde lid van artikel 2:67b bepaalt dat een beheerder die niet alle gegevens bij de vergunningaanvraag heeft verstrekt, niet eerder dan een maand nadat hij de ontbrekende gegevens alsnog heeft verstrekt, mag aanvangen met het beheren van een beleggingsinstelling.

Het vierde lid van artikel 2:67b implementeert artikel 37, tweede lid, van de richtlijn. In dit artikel is geregeld dat een beheerder niet aan alle bepalingen uit de richtlijn hoeft te voldoen als een bepaling onverenigbaar is met wetgeving die in zijn eigen land op hem van toepassing is en hij kan aantonen: dat het onmogelijk is om naleving van beide regelingen na te leven, dat de wetgeving in het derde land een equivalente bepaling kent die hetzelfde doel dient en die eenzelfde niveau van beleggersbescherming biedt en dat hij de equivalente regel ook daadwerkelijk naleeft. Aangezien de AFM een oordeel moet vellen over de mogelijkheid om van artikel 37, tweede lid, gebruik te maken is dit vormgegeven als een verzoek om ontheffing. De beheerder moet het ontheffingsverzoek schriftelijk motiveren. Hij geeft hierbij aan welke bepalingen van de wet hij niet kan naleven wegens onverenigbaarheid met zijn nationale wetgeving. Daarnaast moet de beheerder aantonen, op basis door ESMA ontwikkelde technische normen, dat de wet uit het derde land voorziet in een bepaling die equivalent is aan de bepaling uit de wet die niet kan worden nageleefd en dat die laatste bepaling eenzelfde doelstelling heeft en eenzelfde beleggersbescherming nastreeft als de bepaling uit de wet. Bovendien moet de beheerder aantonen dat hij de betreffende bepaling uit de wetgeving van het derde land naleeft.

Het vijfde lid van artikel 2:67b regelt dat de aanvraag geschiedt onder opgave van bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens. Het zesde lid, zevende en achtste lid van artikel 2:67b implementeren artikel 37, negende lid en zien op de procedure die de AFM moet volgen indien zij voornemens is een ontheffing te verlenen. In die situatie moet de AFM dit voornemen direct melden aan ESMA. Zij verstrekt tevens de informatie die de beheerder aan de AFM heeft verstrekt op grond van het vierde en vijfde lid. Op grond van de richtlijn adviseert ESMA de AFM over de toepasselijkheid van de ontheffingsmogelijkheid binnen een maand na ontvangst van de melding van de AFM. Het advies van ESMA kan betrekking hebben op de vraag of kennelijk aan de voorwaarden voor verlenen van ontheffing is voldaan.

Indien ESMA van mening is dat de beheerder niet in aanmerking komt voor een ontheffing en de AFM blijft voornemens een ontheffing te verlenen dan meldt zij dit op grond van het zevende lid van artikel 2:67b gemotiveerd aan ESMA. Als de beheerder tevens deelnemingsrechten in door hem beheerde beleggingsinstellingen wil aanbieden in andere lidstaten, dan meldt de AFM dit voornemen op grond van het achtste lid tevens gemotiveerd aan de toezichthoudende instanties van die andere lidstaten.

Het negende lid van artikel 2:67b biedt een grondslag om bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels te stellen ten aanzien van de wijze waarop de beheerder de bij of krachtens de wet gestelde regels naleeft, de voorwaarden waaraan de wetgeving in het derde land moet voldoen om aangemerkt te kunnen worden als 'gelijkwaardig' en de procedure die moet worden gevolgd bij de vergunningaanvraag als de beheerder een ontheffingsverzoek als bedoeld in het vierde lid indient. In artikel 37, dertiende lid, van de richtlijn wordt aangegeven welke rechter bevoegd is bij geschillen tussen een toezichthoudende instantie en een beheerder uit een derde land en tussen die beheerder en deelnemers in een door hem beheerde beleggingsinstelling. De regels omtrent bevoegdheid van een Nederlandse rechter gelden als Nederland referentielidstaat is of als Nederlandse ingezetenen deelnemen in een door de beheerder beheerde beleggingsinstelling.

Artikel I, onderdeel AI (artikel 2:68 Wft)

Artikel 2:68 bepaalt dat de AFM een vergunning aan een beleggingsmaatschappij verleent indien de aanvrager van de vergunning aantoont dat hij zal voldoen aan de onder a tot en met l opgenomen eisen. Ook bij deze vergunningaanvraag wordt in het tweede lid bepaald dat deze geschiedt onder opgave van bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen gegevens die noodzakelijk zijn voor het doen van een volledige aanvraag en gegevens die op een later tijdstip kunnen worden verstrekt.

Het derde lid bepaalt dat een beheerder die niet alle gegevens bij de vergunningaanvraag heeft verstrekt, niet eerder dan een maand nadat hij de ontbrekende gegevens alsnog heeft verstrekt, mag aanvangen met het beheren van een beleggingsinstelling. Het vierde lid van artikel 2:68 gaf aan de AFM de mogelijkheid om ontheffing te verlenen van de eisen waaraan de aanvrager van een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 moet voldoen indien de aanvrager aantoonde dat daaraan redelijkerwijs niet kon worden voldaan en dat de doeleinden die met de eisen werden beoogd

anderszins werden bereikt. Omdat de richtlijn een dergelijke ontheffingsmogelijkheid niet kent komt dit vierde lid te vervallen.

Artikel I, onderdeel AJ (artikel 2:69 Wft)

Het huidige artikel 2:69 vervalt. Het nieuwe artikel 2:69 implementeert artikel 37, vijfde lid, van de richtlijn. Op grond van de richtlijn kan een beheerder met zetel in een staat die geen lidstaat is een vergunning aanvragen in Nederland indien Nederland als referentielidstaat van de beheerder kan worden aangewezen. De situaties waarin Nederland als referentielidstaat kan of moet worden aangewezen zijn opgenomen in artikel 2:69a. Als Nederland geen referentielidstaat kan zijn kan de beheerder dus ook geen vergunning in Nederland aanvragen. Hij dient zich dan te richten tot de toezichthoudende instanties van de lidstaat of lidstaten die wel aangemerkt kunnen worden als referentielidstaat. Om deze reden beoordeelt de AFM na ontvangst van een vergunningaanvraag van de beheerder met zetel in een derde land eerst of Nederland terecht is aangewezen als referentielidstaat. Als de AFM van mening is dat Nederland niet terecht is aangewezen als referentielidstaat dan wijst de AFM de vergunningaanvraag op grond van het tweede lid af. Ze vermeldt hierbij de reden van afwijzing. Het derde lid regelt de situatie waarin de AFM wel van mening is dat Nederland terecht is aangewezen als referentielidstaat. In dat geval meldt zij dit aan ESMA met het verzoek aan ESMA om te adviseren of zij dit oordeel deelt. De AFM stuurt tevens de motivering van de beheerder mee voor zijn keuze van Nederland als referentielidstaat en informatie over de marketingstrategie van de beheerder. De termijn voor behandeling van de vergunningaanvraag wordt opgeschort tijdens de behandeling van het verzoek door ESMA. Dit wordt geregeld in artikel 1:103, derde lid. Op grond van de richtlijn is ESMA verplicht om binnen een maand na ontvangst van het verzoek van de AFM een advies uit te brengen over de vraag of Nederland inderdaad terecht is aangewezen als referentielidstaat. Indien ESMA positief adviseert kan de AFM de vergunningaanvraag verder behandelen. Als ESMA een negatief advies uitbrengt, Nederland is naar het oordeel van ESMA geen referentielidstaat, dan moet de AFM de vergunningaanvraag in principe afwijzen. Indien zij echter tegen het advies van ESMA in toch voornemens is een vergunning te verlenen als referentielidstaat van de beheerder dan moet zij dit voornemen gemotiveerd aan ESMA melden. ESMA maakt op grond van de richtlijn in dat geval openbaar dat de AFM voornemens is het advies van ESMA naast zich neer te leggen. Hierbij kan ESMA de motivering van de AFM eveneens openbaar maken. Voordat ESMA dit openbaar maakt ontvangt de AFM een kennisgeving hierover van ESMA. Als de betreffende beheerder ook voornemens is om deelnemingsrechten aan te bieden in andere lidstaten dan moet de AFM op grond van het vijfde lid haar voornemen om tegen het advies van ESMA in toch een vergunning te verlenen gemotiveerd medelen aan de toezichthoudende instanties in de betreffende lidstaten. Indien van toepassing meldt de Autoriteit Financiële Markten het voornemen om tegen het advies van ESMA in toch een vergunning te verlenen tevens gemotiveerd aan de toezichthoudende instanties van de lidstaten van herkomst van de door de beheerder beheerde beleggingsinstellingen.

Artikel I, onderdeel AK (artikel 2:69a Wft)

Dit artikel strekt tot implementatie van artikel 37, vierde, elfde en twaalfde lid van de richtlijn waarin wordt aangegeven hoe de referentielidstaat van een beheerder met zetel in een derde land

wordt bepaald. In dit artikel wordt alleen aangegeven in welke situaties Nederland de referentielidstaat is of kan zijn. Het eerste lid geeft de situaties waarin zeker is dat Nederland de referentielidstaat is en implementeert respectievelijk onderdeel a, c(ii), d, g(ii) en h van artikel 37, vierde lid van de richtlijn. Vandaar dat hier de formulering 'Nederland wordt aangewezen' wordt gebruikt. In het tweede lid zijn de situaties opgenomen waarin Nederland kan worden aangewezen als referentielidstaat maar waarin het ook mogelijk is voor de beheerder om een andere lidstaat als referentielidstaat aan te wijzen. Om deze reden wordt in dit lid de formulering 'kan worden aangewezen' gebruikt. Dit tweede lid implementeert respectievelijk onderdeel b, c(i), eerste zinsnede, c(i), tweede zinsnede, e(i), eerste zinsnede, e(i), tweede zinsnede en e(ii), f, g(i), eerste zinsnede en g(i), tweede zinsnede. Voor de praktische werking van het tweede lid is het van belang dat er een procedure is op grond waarvan bij meerdere mogelijke referentielidstaten, uiteindelijk één referentielidstaat als zodanig wordt aangewezen. Deze procedure is in de richtlijn opgenomen in artikel 37, vierde lid, voorlaatste alinea en is opgenomen in het derde tot en met het zesde lid.

Als de beheerder op grond van het tweede lid Nederland als referentielidstaat zou kunnen aanwijzen, dan regelt het derde lid dat de beheerder dan ook een vergunningaanvraag bij de AFM indient. Immers op grond van de richtlijn geldt dat als meerdere referentielidstaten zouden kunnen worden aangewezen in al deze lidstaten een vergunning aangevraagd dient te worden. De AFM besluit op grond van het vierde lid in overleg met de toezichthoudende instanties van de betreffende lidstaten of Nederland als referentielidstaat wordt aangewezen. De richtlijn schrijft voor dat de toezichthoudende instanties van de lidstaten die kunnen worden aangewezen als referentielidstaat onderling beslissen welke lidstaat uiteindelijk referentielidstaat wordt. Dit besluit moeten de lidstaten binnen een maand nemen. Het vierde lid geeft tevens een grondslag om bij algemene maatregel van bestuur invulling te geven aan de procedure die gevolgd moet worden om te bepalen of Nederland de referentielidstaat wordt. Als de betrokken lidstaten besluiten dat Nederland de referentielidstaat wordt meldt de AFM dit op grond van het vijfde lid direct aan de beheerder. Omdat een beheerder binnen afzienbare termijn zekerheid nodig heeft bepaalt het zesde lid dat, als de betrokken lidstaten niet binnen een maand beslissen of als de AFM niet binnen zeven dagen na het genomen besluit dit meldt aan de beheerder, de beheerder zelf kan besluiten om Nederland als referentielidstaat aan te wijzen. Uiteraard voor zover het eerste en tweede lid de mogelijkheid geven om Nederland aan te wijzen.

Bij de beoordeling van de referentielidstaat is de marketingstrategie van de beheerder van groot belang. Afhankelijk van waar de beheerder zijn activiteiten wil verrichten wijst hij een referentielidstaat aan. De procedure bij een voorgenomen wijziging van de marketingstrategie na vergunningverlening wordt geregeld in artikel 37, elfde en twaalfde lid, van de richtlijn. Dit wordt geïmplementeerd in het zevende tot en met elfde lid van dit artikel. Als bij de vergunningaanvraag Nederland als referentielidstaat is aangewezen en binnen 2 jaar na de vergunningverlening door de AFM is de beheerder voornemens zijn marketingstrategie dusdanig te wijzigen dat hij een andere referentielidstaat zou hebben moeten aanwijzen indien deze marketingstrategie reeds werd gevolgd ten tijde van de vergunningaanvraag, meldt de beheerder dit voornemen aan de AFM. Hij motiveert zijn beoordeling door zijn nieuwe marketingstrategie aan de AFM te overleggen en geeft hierbij aan welke lidstaat op basis van de nieuwe strategie zijn referentielidstaat wordt. Ook deelt de beheerder aan de AFM mee wie zijn wettelijk vertegenwoordiger is en waar deze is gevestigd.

Het land van vestiging moet zijn de nieuwe referentielidstaat. Het achtste lid geeft een grondslag om bij algemene maatregel van bestuur de procedure te regelen die gevolgd moet worden bij een wijziging van referentielidstaat. Het kan in dat geval gaan om de situatie dat Nederland referentie lidstaat was en dat een andere lidstaat wordt aangewezen en om de situatie dat Nederland in plaats van een andere lidstaat aangewezen wordt.

Het negende lid implementeert artikel 37, twaalfde lid, en voorziet in de situatie dat de beheerder bij zijn vergunningaanvraag feitelijk onjuiste gegevens over zijn marketingstrategie heeft overlegd, valse verklaringen omtrent deze strategie heeft afgelegd of zijn marketingstrategie wijzigt zonder de procedure van het zevende en achtste lid te volgen. In deze situaties verzoekt de AFM hem om zijn referentielidstaat op grond van zijn feitelijke marketing strategie aan te geven. Hierbij wordt de procedure op basis van het achtste lid gevolgd. Het tiende lid regelt dat de AFM de vergunning van de beheerder dient in te trekken als de beheerder niet aan dit verzoek voldoet.

Als de beheerder zijn marketingstrategie wil wijzigen na deze termijn van twee jaar na vergunningverlening en op basis van deze nieuwe strategie zijn referentielidstaat wil wijzigen, kan hij een verzoek hiertoe indienen bij de AFM. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld aan dit verzoek. Het achtste lid is van overeenkomstige toepassing.

Artikel I, onderdeel AL (artikel 2:69b)

Het huidige artikel 2:69b vervalt aangezien de verklaring van ondertoezichtstelling komt te vervallen (het huidige artikel 2:69a van de Wft).

Artikel I, onderdeel AM (paragraaf 2.2.7.1.a, artikelen 2:69b en 2:69c Wft)

De artikelen met betrekking tot de vergunningplicht en -eisen voor het aanbieden van rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging in effecten worden opgenomen in een aparte paragraaf in verband met de aanpassing van het begrip 'beleggingsinstelling'. Inhoudelijk veranderen deze eisen niet door de onderhavige implementatie. Zoals in de toelichting bij artikel 1:1 van de Wft reeds uiteen is gezet, wordt in de definities van beheerder van een icbe en bewaarder van een icbe het element rechtspersoon niet opgenomen. In de artikelen 2:69b en 2:69c van de Wft wordt een verwijzing opgenomen naar de artikelen 4:42 en 4:44 van de Wft. In beide laatstgenoemde artikelen is het vereiste opgenomen dat de beheerder van een icbe respectievelijk de bewaarder van een icbe een rechtspersoon dient te zijn.

Artikel I, onderdeel AN en AO (artikelen 2:70 en 2:70a Wft)

Deze artikelen regelen de situatie waarin een beheerder met een vergunning in een andere lidstaat in Nederland een beleggingsinstelling wil beheren of rechten van deelneming in een beleggingsinstelling met zetel in een andere lidstaat wil aanbieden en de situatie dat een beheerder uit een derde land die een andere lidstaat als referentielidstaat heeft en op basis van zijn paspoort aanbiedt. De procedure om grensoverschrijdend actief te zijn speelt zich met name af tussen beheerder en de toezichthoudende instantie van de lidstaat van herkomst van de beheerder en tussen die toezichthoudende instantie en de AFM. De beheerder hoeft niet rechtstreeks informatie aan de AFM te verstrekken, dit gebeurt door de toezichthouder in de lidstaat van herkomst. Vandaar dat dit artikel ook aansluit bij de mededeling die de beheerder van zijn toezichthoudende instantie ontvangt dat de informatie aan de AFM is verzonden. De beheerder kan direct na deze

mededeling zijn activiteiten in Nederland verrichten. Artikel 2:70a is onderdeel van het Europese derdelandenbeleid en treedt daarom in 2015 in werking.

Artikel I, onderdeel AP en AQ (artikelen 2:71 en 2:72 Wft)

Het betreft hier technische wijzigingen in verband met de definitiewijzigingen van de begrippen beleggingsinstelling, beheerder en herziene richtlijn beleggingsinstellingen.

Artikel I, onderdeel AR (artikel 2:74 Wft)

Artikel 2:74 vervalt. De van de vergunningplicht uitgezonderde of vrijgestelde instellingen zijn limitatief bepaald en worden bij wet geregeld. Een grondslag voor een vrijstellingsregeling is daarmee overbodig geworden.

Artikel I, onderdeel AS (artikel 2:97 Wft)

Met deze wijziging wordt invulling gegeven aan artikel 6, vierde en zesde lid, van de richtlijn. Artikel 6, vierde lid, bepaalt dat een beheerder die over een vergunning op grond van de richtlijn beschikt tevens bepaalde beleggingsdiensten mag verrichten die onder de richtlijn markten voor financiële instrumenten (MiFID) vallen. Hiervoor heeft de beheerder geen aparte MiFID-vergunning nodig.

Artikel I, onderdeel AT (artikel 2:105 Wft)

Het betreft hier technische wijzigingen in verband met de definitiewijzigingen van de begrippen beleggingsinstelling.

Artikel I, onderdelen AU en AV (afdeling 2.3.4B, artikelen 2:121c tot en met 2:121h Wft)

In de nieuwe afdeling 'beheren van beleggingsinstellingen en aanbieden van rechten van deelneming in beleggingsinstellingen' worden de bepalingen met betrekking tot grensoverschrijdend beheren en aanbieden opgenomen. Het betreft onder andere de paspoortbepalingen.

Artikel 2:121c Wft

Dit artikel implementeert artikel 32 van de richtlijn. Hierin wordt het zogenoemde 'instellingenpaspoort' uitgewerkt. Dit artikel richt zich tot de Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling welke beheerder zetel in Nederland heeft. Deze kan rechten van deelneming in een door hem beheerde Europese beleggingsinstelling door middel van het paspoort aanbieden in een andere lidstaat. Omdat het 'beheerderspaspoort' als bedoeld in artikel 2:121d van de wet het mogelijk maakt voor een beheerder om een beleggingsinstelling met zetel in een andere lidstaat te beheren is het niet vereist dat de beleggingsinstelling in Nederland is gevestigd. De richtlijn biedt slechts een paspoort voor het aanbieden van deelnemingsrechten aan professionele beleggers. In het eerste tot en met het vierde lid wordt de procedure behandeld die een beheerder moet doorlopen voordat hij de deelnemingsrechten in de Europese beleggingsinstelling mag aanbieden in een andere lidstaat.

Op grond van het eerste lid meldt de beheerder het voornemen om rechten van deelneming in een Europese beleggingsinstelling aan te bieden in een andere lidstaat aan de AFM. Hierbij overlegt hij

de onder a tot en met h genoemde informatie. Duidelijk moet onder meer zijn om welke beleggingsinstelling het gaat en wat de kenmerken van de beleggingsinstelling zijn, wie de bewaarder is en in welke lidstaat de beheerder de rechten van deelneming wil gaan aanbieden. Omdat een paspoort alleen beschikbaar is voor beleggingsinstellingen waarvan de rechten van deelneming worden aangeboden aan alleen professionele beleggers moet ook worden vermeld hoe ervoor wordt zorggedragen dat de rechten van deelneming niet aan anderen dan professionele beleggers worden aangeboden.

Het tweede lid schrijft voor dat de AFM de informatie die zij op grond van het eerste lid heeft ontvangen na uiterlijk twintig werkdagen doorstuurt aan de toezichthoudende instantie van de lidstaat waarin de beheerder voornemens is rechten van deelneming in een beleggingsinstelling aan te bieden. Als de lidstaat van herkomst van de beleggingsinstelling niet Nederland is, stuurt dat AFM de informatie ook aan de toezichthoudende instantie van die lidstaat. Deze twintig werkdagen termijn gaat uiteraard pas lopen op het moment dat de AFM alle informatie uit het eerste lid heeft ontvangen. De AFM stuurt deze informatie alleen dan niet door indien de beheerder niet langer aan de Wft zal voldoen. Naast deze van de beheerder afkomstige informatie stuurt de AFM ook mee een verklaring dat de beheerder over een vergunning van de AFM beschikt voor het soort beleggingsinstelling dat de beheerder voornemens is aan te bieden in de andere lidstaat. De toezichthoudende instantie van de andere lidstaat kan er op die manier vanuit gaan dat de aanbidding past binnen de vergunning van de beheerder en dat, bijvoorbeeld, de bestuurders voldoende deskundig zijn ten aanzien van de betreffende beleggingsinstelling.

Zodra de AFM de informatie als bedoeld in het eerste lid heeft doorgestuurd meldt zij dit aan de beheerder. Dit wordt geregeld in het derde lid. De richtlijn bepaalt dat het de beheerder vanaf dat moment vrij staat de rechten van deelneming in de andere lidstaat aan te bieden.

Het vierde lid bepaalt dat de melding van de beheerder aan de AFM als bedoeld in het eerste lid en de melding van de AFM aan de toezichthoudende instantie in een andere lidstaat als bedoeld in het tweede lid worden gedaan in een taal die gebruikelijk is in de internationale financiële wereld.

Het vijfde tot en met het achtste lid bepalen hoe moet worden gehandeld indien er wijzigingen optreden in de op grond van het eerste lid verstrekte informatie. Op grond van het vijfde lid meldt een beheerder een voornemen tot een wijziging in de informatie een maand voordat de wijziging wordt doorgevoerd, schriftelijk aan de AFM. Het moet dan gaan om een materiële wijziging van de gegevens. Het kan echter voorkomen dat de beheerder een wijziging moet doorvoeren die hij op voorhand niet heeft kunnen voorzien. Ongeplande wijzigingen zullen zich met name voordoen bij zeer uitzonderlijke marktomstandigheden. In dat geval is het niet mogelijk om het voornemen tot een wijziging in de informatie te melden aan de AFM. De beheerder kan dan op grond van het zesde lid volstaan met het onverwijld melden van de wijziging aan de AFM nadat deze is doorgevoerd.

Hoewel het hier in principe slechts om een melding gaat zit er toch een zeker element van goedkeuring van de voorgenomen wijziging in. Immers, als een beheerder door de voorgenomen wijziging niet meer zou voldoen aan hetgeen bij of krachtens de wet gesteld is, dan moet de AFM de beheerder op grond van het zevende lid laten weten dat hij de voorgenomen wijziging niet door kan voeren. Als de beheerder de wijziging dan toch doorvoert dan kan de AFM hiertegen optreden. Datzelfde geldt overigens voor een ongeplande wijziging die aan de AFM wordt gemeld nadat deze

is doorgevoerd indien de wijziging tot gevolg heeft dat de beheerder niet meer aan de bij of krachtens de wet gestelde regels voldoet. Ook tegen deze wijzigingen kan de AFM optreden. De AFM is op grond van het achtste lid degene die een wijziging in de gegevens meldt aan de toezichthoudende instanties van de lidstaat waar de beheerder de rechten van deelneming aanbiedt.

Op grond van het negende lid kan bij algemene maatregel van bestuur nadere invulling worden gegeven aan de informatie die de beheerder aan de AFM moet overleggen bij het voornemen om rechten van deelneming in een andere lidstaat aan te bieden; de mededeling van de AFM aan de toezichthoudende instantie van de andere lidstaat en de melding van voorgenomen wijzigingen door de beheerder aan de AFM.

Artikel 2:121d Wft

Dit artikel implementeert artikel 33 van de richtlijn. Hierin wordt het zogenoemde 'beheerderspaspoort' uitgewerkt. Dit artikel richt zich tot de Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling welke beheerder zetel heeft in Nederland. Deze beheerder kan op basis van zijn beheerderspaspoort Europese beleggingsinstellingen met zetel in een andere lidstaat beheren. Hij kan dit rechtstreeks doen door middel van het verrichten van diensten of door middel van een bijkantoor in de betreffende lidstaat. Van belang is dat de vergunning die de beheerder van de AFM heeft gekregen ook ziet op het beheer van de betreffende beleggingsinstelling in de andere lidstaat. Dit is bijvoorbeeld van belang met het oog op de vereiste deskundigheid van de bestuurders.

In het eerste tot en met het vierde lid wordt de procedure behandeld die een beheerder moet doorlopen voordat hij de beleggingsinstelling met zetel in een andere lidstaat mag beheren. Op grond van het eerste lid meldt de beheerder het voornemen om voor de eerste keer een beleggingsinstelling in een andere lidstaat te gaan beheren aan de AFM. Hierbij overlegt de beheerder onder meer een programma van werkzaamheden waaruit in ieder geval blijkt welke diensten de beheerder wil verlenen in de andere lidstaat en welke specifieke beleggingsinstellingen het betreft. Indien de beheerder het beheer wil gaan voeren vanuit een in de andere lidstaat gelegen bijkantoor moet hij daarnaast op grond van het tweede lid aan de AFM informatie met betrekking tot het bijkantoor verstrekken. Het gaat dan om de organisatiestructuur en de namen en gegevens van de personen die het beheer voeren over het bijkantoor. Ook moet aan de AFM gemeld worden waar in de andere lidstaat documenten kunnen worden opgevraagd. Als de beheerder de procedure heeft doorlopen voor de eerste keer dat hij een beleggingsinstelling met zetel in een andere lidstaat wil gaan beheren, is het niet nodig om dit voor het beheer van volgende beleggingsinstellingen in die lidstaat wederom te doorlopen. Uiteraard voor zover zijn vergunning ook het beheer van die andere beleggingsinstellingen toestaat.

Het derde lid schrijft voor dat de AFM de informatie die zij op grond van het eerste en eventueel het tweede lid heeft ontvangen na uiterlijk een maand doorstuurt aan de toezichthoudende instantie van de lidstaat waarin de beheerder voornemens beleggingsinstellingen te beheren. Deze termijn gaat uiteraard pas lopen op het moment dat de AFM alle informatie uit het eerste en eventueel het tweede lid heeft ontvangen. De AFM stuurt deze informatie alleen dan niet door indien de beheerder niet langer aan de Wft zal voldoen. Naast deze van de beheerder afkomstige

informatie stuurt de AFM ook mee een verklaring dat de beheerder over een vergunning van de AFM beschikt.

Zodra de AFM de hiervoor bedoelde informatie heeft doorgestuurd, meldt zij dit aan de beheerder. Dit wordt geregeld in het vierde lid. Op grond van de richtlijn staat het de beheerder vanaf dat moment vrij de beleggingsinstelling in de andere lidstaat te gaan beheren.

Het vijfde tot en met het achtste lid bepalen hoe moet worden gehandeld indien er wijzigingen optreden in de op grond van het eerste en, indien van toepassing, het tweede lid verstrekte informatie. Een voorbeeld van een dergelijke wijziging is het gaan beheren van een andere beleggingsinstelling dan in de eerste melding is aangegeven. Op grond van het vijfde lid meldt een beheerder een voornemen tot een wijziging in de informatie een maand voordat de wijziging wordt doorgevoerd schriftelijk aan de AFM. Het kan echter voorkomen dat de beheerder een wijziging moet doorvoeren die hij op voorhand niet heeft kunnen voorzien. In dat geval is het niet mogelijk om het voornemen tot een wijziging in de informatie te melden aan de AFM. De beheerder kan dan op grond van het zesde lid volstaan met het onverwijld melden van de wijziging in de eerder verstrekte informatie nadat de wijziging is doorgevoerd.

Hoewel het hier in principe slechts om een melding gaat zit er toch een zeker element van goedkeuring van de voorgenomen wijziging in. Immers, als een beheerder door de voorgenomen wijziging niet meer zou voldoen aan hetgeen bij of krachtens de wet gesteld dan moet de AFM op grond van het zevende lid laten weten dat hij de voorgenomen wijziging niet door kan voeren. Als de beheerder de wijziging dan toch doorvoert dan kan de AFM hiertegen optreden. Datzelfde geldt overigens voor een ongeplande wijziging die aan de AFM wordt gemeld nadat deze is doorgevoerd indien de wijziging tot gevolg heeft dat de beheerder niet meer aan de bij of krachtens de wet gestelde regels voldoet. Ook tegen deze wijzigingen kan de AFM optreden.

De AFM is op grond van het achtste lid degene die een wijziging in de gegevens meldt aan de toezichthoudende instanties van de lidstaat waarin de beheerder de beleggingsinstelling beheert. Op grond van het negende lid kan bij algemene maatregel van bestuur nadere invulling worden gegeven aan de informatie die de beheerder aan de AFM moet overleggen bij het voornemen om een beleggingsinstelling met zetel in een andere lidstaat te beheren.

Artikel 2:121e

Artikel 2:121e implementeert artikel 34, eerste lid van de richtlijn. Het betreft de voorwaarden waaronder een Nederlandse beheerder een niet-Europese beleggingsinstelling waarvan geen rechten van deelneming worden aangeboden in een lidstaat mag beheren. Tot dusver zijn hieromtrent geen regels gesteld in de Wft en wordt verondersteld dat een beheerder hiertoe bevoegd is, voor zover de wetgeving van de staat waarin de beleggingsinstelling is gevestigd dit toelaat en voor zover de rechten van deelneming niet in Nederland worden aangeboden. Met de richtlijn wordt echter een regime ingevoerd waarbij er ook regels worden gesteld omtrent het risicobeheer van de beheerder. Derhalve is het ook van belang om de risico's die de beheerder van een beleggingsinstelling loopt door activiteiten in het buitenland goed in beeld te hebben. Daarom wordt in het onderhavige artikel geregeld dat een beheerder die beleggingsinstellingen buiten de EU beheert ten aanzien van die beleggingsinstellingen moet voldoen aan de regels die gelden voor het beheer van een Nederlandse beleggingsinstelling. Onder meer de bepalingen omtrent de bewaarder, het jaarverslag en de informatieverplichtingen bij het verkrijgen van controle zijn

hiervan uitgezonderd. Deze uitzonderingen voorkomen dat de wetgeving uit de betrokken staat waar de beleggingsinstelling haar zetel heeft conflicteert met de bepalingen in de Wft. De AFM en de toezichthouder van de staat waar de niet-Europese beleggingsinstelling hebben een samenwerkingsovereenkomst die efficiënte informatieuitwisseling ten behoeve van het toezicht waarborgt.

Artikel 2:121f

Dit artikel implementeert artikel 39 van de richtlijn. Ook een beheerder met Nederland als referentielidstaat en zetel in een derde land die in Nederland een vergunning heeft verkregen kan gebruik maken van het zogenoemde 'instellingenpaspoort'. Hij kan dus deelnemingsrechten in door hem beheerde Europese beleggingsinstellingen aanbieden in een andere lidstaat. De procedure van artikel 2:121c is op grond van het tweede lid van overeenkomstige toepassing. Voor de toelichting wordt verwezen naar de toelichting op dat artikel.

Artikel 2:121g Wft

Artikel 2:121g implementeert artikel 35 en artikel 40, eerste tot en met tiende lid van de richtlijn. Dit artikel bepaalt onder welke voorwaarden een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling met vergunning in Nederland rechten van deelneming in een niet-Europese beleggingsinstelling in een andere lidstaat mag aanbieden. De AFM moet met de toezichthouder in de staat van herkomst van de beleggingsinstelling een samenwerkingsovereenkomst hebben gesloten, de staat van herkomst van de beleggingsinstelling mag niet op de FATF-lijst voor niet-coöperatieve landen staan en er moet een belastingverdrag zijn gesloten tussen Nederland en de staat van herkomst.

In het tweede lid is bepaald dat het ingevolge deze wet bepaalde met betrekking tot het beheren van Nederlandse beleggingsinstellingen van overeenkomstige toepassing is. Onder meer de bepalingen omtrent de bewaarder, het jaarverslag en de informatieverplichtingen bij het verkrijgen van controle zijn hiervan echter uitgezonderd. Deze uitzonderingen voorkomen dat de wetgeving uit de betrokken staat waar de beleggingsinstelling haar zetel heeft conflicteert met de bepalingen in de Wft. Op grond van het derde lid is de procedure van artikel 2:121c van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2:121h Wft

Dit artikel implementeert artikel 41 van de richtlijn en geeft de beheerder met referentielidstaat Nederland die zijn zetel heeft in een staat die geen lidstaat is de mogelijkheid om op basis van zijn vergunning in Nederland het beheer te voeren over een Europese beleggingsinstelling met zetel in een andere lidstaat. Voor deze beheerders bestaat dus ook de mogelijkheid om op basis van een beheerderspaspoort beleggingsinstellingen in andere lidstaten te beheren. De procedure die de beheerder hiervoor moet volgen sluit aan bij de procedure die een Nederlandse beheerder hiervoor volgt. Om die reden verklaart het tweede lid artikel 2:121d van overeenkomstige toepassing.

Artikel I, onderdeel AW tot en met onderdeel BA, (artikelen 2:122, 2:122a, 2:123, 2:124, 2:124a Wft)

Deze onderdelen voorzien in technische wijzigingen van de artikelen 2:122, 2:122a, 2:123, 2:124, en 2:124a Wft die samenhangen met de aanpassing van de definities van beheerder, beleggingsinstelling en herziene richtlijn beleggingsinstellingen.

Artikel I, onderdeel BC en BD (artikelen 3:3 en 3:17 Wft)

Deze onderdelen voorzien in technische wijzigingen van de artikelen 3:3 en 3:17 Wft die samenhangen met de aanpassing van de definities van beheerder van een beleggingsinstelling, beleggingsinstelling en herziene richtlijn beleggingsinstellingen.

Artikel I, onderdeel BE (artikel 3:18b Wft)

Dit artikel strekt tot implementatie van artikel 25, derde, vierde, achtste en negende, lid van de richtlijn. DNB kan bovengrenzen stellen aan de door een beheerder van een beleggingsinstelling toe te passen hefboomfinanciering met betrekking tot beleggingsinstellingen, of andere beperkingen opleggen aan een beheerder ten aanzien van het beheer van deze beleggingsinstellingen, indien dit nodig wordt geacht om de stabiliteit van het financiële stelsel te waarborgen. De hoofdregel hierbij is dat DNB een aantal instanties hiervan uiterlijk 10 werkdagen van tevoren in kennis stelt, maar hier kan in uitzonderlijke omstandigheden van afgeweken worden. De richtlijn biedt geen mogelijkheid dat in gedelegeerde handelingen door de Commissie wordt uitgewerkt wat onder uitzonderlijke omstandigheden moet worden verstaan. DNB zal dus zelf moeten beoordelen wanneer daar sprake van is. De beantwoording van de vraag wanneer sprake kan zijn van hefboomfinanciering die de stabiliteit van het financiële stelsel in gevaar brengt kan ingevolge het negende lid van artikel 25 nog in gedelegeerde handelingen worden uitgewerkt. Met het oog daarop is de delegatiegrondslag in het zesde lid opgenomen.

Artikel I, onderdeel BF (artikel 3:53 Wft)

Het nieuwe eerste lid bevat twee wijzigingen. De eerste wijziging is noodzakelijk in verband met de wijziging van enkele definities. Tot op heden viel onder de term 'beheerder van een beleggingsinstelling' zowel een icbe-beheerder als andere beheerders. Door de wijziging van definities is dit niet langer het geval en moeten icbe-beheerders en beheerders van beleggingsinstellingen afzonderlijk genoemd worden. De tweede wijziging hangt samen met de implementatie van het regime van de richtlijn met betrekking tot bewaarders. Artikel 21 van de richtlijn heeft betrekking op de eisen die gesteld worden aan bewaarders. Op grond van het derde lid, onderdeel c, kunnen als bewaarders van een beleggingsinstelling ook icbe-bewaarders optreden. Deze bepaling is geïmplementeerd in artikel 4:37j, eerste lid, onderdeel c, van de Wft. Voor bewaarders van icbe's (ongeacht of ze optreden als bewaarder bij een beleggingsinstelling) blijft de vermogensseis wel bestaan. Voor bewaarders ingevolge artikel 21, derde lid, onderdelen a en b van de richtlijn (banken en beleggingsondernemingen) gelden reeds vermogensseisen. De wijziging in het vijfde lid houdt in dat de meldingsplicht in het vijfde lid voor niet-icbe beheerders wordt geschrapt. Deze was opgenomen omdat tot op heden voor deze beheerders geen solvabiliteitseis gold. Met de implementatie van de richtlijn gaat dit veranderen en wordt een solvabiliteitseis en meldingsplicht in artikel 3:57 opgenomen. De wijziging van het zesde lid hangt samen met het feit dat de Europese wetgeving geen ruimte bieden aan een dergelijke algemene ontheffingsbevoegdheid.

Artikel I, onderdeel BG (artikel 3:57 Wft)

Met de implementatie van de richtlijn worden de kapitaalseisen voor niet-icbe beheerders gelijk aan de kapitaalseisen voor icbe-beheerders. Dit betekent € 125.000 minimale vermogensseis plus 0,02% van het beheerd vermogen boven de € 250 miljoen. Hierbij geldt wel dat de totale kapitaalseis nooit groter is dan € 10 miljoen. De minimumvermogensseis van € 125.000 wordt geïmplementeerd door artikel 48 van het Bpr aan te passen. De aanvullende vermogensseis wordt in artikel 63 van het Bpr geïmplementeerd, maar daarvoor wordt ook de reikwijdte van artikel 3:57 in de Wft aangepast.

De hierboven beschreven aanvullende vermogensseis geldt niet voor beleggingsmaatschappijen die geen aparte beheerder hebben. Op grond van het nieuwe artikel 1:13, tweede lid, heeft artikel 3:57 wel betrekking op deze groep van ondernemingen. Dat heeft echter te maken met de aanvullende vermogensseis op grond van het zevende, achtste en negende lid van artikel 9 van de richtlijn. Deze leden verplichten tot het aanhouden van extra eigen vermogen in verband met beroepsaansprakelijkheidsrisico's en hebben betrekking op zowel interne als externe beheerders. Voor externe beheerders geldt dus een vermogensseis van € 125.000 plus 0,02% van het beheerd vermogen boven de € 250 miljoen en daarnaast nog een vermogensseis in verband met beroepsaansprakelijkheidsrisico's. Voor interne beheerders geldt alleen deze laatste vermogensseis. Dit onderscheid wordt niet op wetsniveau, maar in het Bpr uitgewerkt.

De wijziging van het zesde lid hangt samen met het feit dat de Europese wetgeving geen ruimte bieden aan een dergelijke algemene ontheffingsbevoegdheid.

Artikel I, onderdeel BH (artikel 3:63 Wft)

De wijziging in het eerste lid hangt samen met de wijziging van enkele definities. De definitie 'beleggingsinstelling' heeft vanwege de aanpassing van de definities alleen nog maar betrekking op beleggingsinstellingen die geen instellingen voor collectieve belegging in effecten zijn.

De wijziging in het tweede lid hangt samen met het feit dat op basis van artikel 16 van de AIFM niet duidelijk is of de Commissie ook uitvoeringsmaatregelen kan en zal aannemen die kwantitatieve eisen zal stellen aan het liquiditeitsbeheer. Indien de uitvoeringsmaatregelen zich, net als artikel 16 zelf, zich beperken tot kwalitatieve eisen is het logischer om deze op grond van artikel 3:17, derde lid, in het Bpr op te nemen. Indien de uitvoeringsmaatregelen wel kwantitatieve eisen bevatten is het logischer om deze op grond van artikel 3:63, tweede lid, in het Bpr op te nemen.

Artikel I, onderdeel BI (artikel 3:72)

Met deze aanpassing worden Nederlandse beheerders van beleggingsinstellingen verplicht om periodieke rapportages in te dienen bij DNB. Deze wijziging strekt ertoe DNB beter in staat te stellen toezicht te houden op de naleving van bijvoorbeeld de eisen die op grond van artikel 3:53 en 3:57 van de wet zijn gesteld aan beheerders. In het Besluit prudentiële regels zal worden uitgewerkt op welke gegevens de staten betrekking kunnen hebben en hoe vaak de staten verstrekt dienen te worden.

Artikel I, onderdeel BJ (artikel 3:74c)

Op grond van artikel 3:74c dienen Nederlandse beheerders van beleggingsinstellingen aan DNB de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens te verstrekken. De informatieverplichtingen zijn voor een deel expliciet opgenomen in de richtlijn voor een ander deel zullen deze informatieverplichtingen voortvloeien uit maatregelen die de Europese Commissie kan treffen op basis van de richtlijn (artikel 24, zesde lid, van de richtlijn). Artikel 24, zesde lid, van de richtlijn bepaalt onder meer dat de Europese Commissie maatregelen vaststelt tot precisering van de in artikel 24 van de richtlijn bedoelde verplichtingen inzake rapportage en informatieverstrekking. Dit artikel strekt mede tot implementatie van artikel 24 van de richtlijn. Een deel van de informatieverplichtingen uit artikel 24 hebben niet specifiek betrekking op prudentieel toezicht. Beheerders dienen dergelijke informatie op grond van artikel 4:37o van de Wft aan de AFM te verstrekken.

Artikel I, onderdeel BK (artikel 3:88 Wft)

Dit onderdeel voorziet in technische wijzigingen van artikel 3:88 Wft die samenhangen met de aanpassing van de definities van beheerder, beleggingsinstelling en herziene richtlijn beleggingsinstellingen.

Artikel I, onderdeel BL en BM (artikel 3:258 en 3:292 Wft)

Dit onderdeel voorziet in een technische aanpassingen van de verwijzingen in artikel 3:258 en 3:292 van de Wft.

Artikel I, onderdeel BN (artikel 4:1 Wft)

Het eerste lid van artikel 4:1 Wft wordt technisch aangepast naar aanleiding van de wijzigingen in het begrip 'beleggingsinstelling'. Ook wordt een derde en vierde lid toegevoegd waarin bepaald wordt wat de reikwijdte is van dit deel met betrekking tot beheerders van beleggingsinstellingen. Het derde lid strekt ter implementatie van artikel 45, tweede lid, van de richtlijn.

Artikel I, onderdeel BO (artikel 4:4 Wft)

Het vierde lid van artikel 4:4 Wft wordt technisch aangepast naar aanleiding van de implementatie van deze richtlijn. Deze richtlijn introduceert voor beleggingsinstellingen het zogenoemde beheerderspaspoort en het instellingenpaspoort.

Artikel I, onderdeel BP (artikel 4:5 Wft)

In het eerste lid van artikel 4:5 Wft wordt toegevoegd dat dit artikel eveneens niet van toepassing is bij het aanbieden van rechten van deelneming in een icbe. Dit is geen inhoudelijke wijziging, artikel 4:5 Wft was voorheen ook niet van toepassing op het aanbieden van rechten van deelneming in een icbe. Door deze implementatie vallen icbe's echter niet langer onder het begrip 'beleggingsinstelling' waardoor de icbe expliciet genoemd moet worden.

Artikel I, onderdeel BQ (artikel 4:8 Wft)

Artikel 4:8, eerste lid, onderdeel b, wordt aangepast. De bepalingen met betrekking tot geschiktheid, betrouwbaarheid en integriteit zijn niet van toepassing op beheerders die met een

paspoort van een andere lidstaat de Nederlandse markt opgaan. Uiteraard moet er wel sprake zijn van geschiktheid, betrouwbaarheid en integriteit bij deze beheerders, maar deze moet worden getoetst door de toezichthouder in de lidstaat die het paspoort afgeeft.

Artikel I, onderdeel BR (artikel 4:9 Wft)

Artikel 4:9 Wft wordt hoofdzakelijk technisch aangepast. Het artikel bepaalt dat dagelijks beleidsbepalers geschikt moeten zijn. Dit artikel was reeds van toepassing op icbe-beheerders en maatschappijen voor collectieve belegging in effecten, door een aanpassing van de begrippen moeten de icbe-beheerder en de maatschappij voor collectieve belegging in effecten nu expliciet worden opgenomen. Hiermee vallen de beheerders van beleggingsinstellingen die door deze richtlijn onder toezicht komen onder geschiktheidstoetsing. Aangezien de richtlijn geen bepaling bevat met betrekking tot toetsing van commissarissen wordt in het nieuwe zesde lid bepaald dat de waarschijnlijk per 1 januari 2012 te introduceren geschiktheidstoetsing van commissarissen niet van toepassing is op commissarissen van beheerders en beleggingsmaatschappijen.

Artikel I, onderdeel BS (artikel 4:10 Wft)

Artikel 4:10 Wft wordt hoofdzakelijk technisch aangepast. Het artikel bepaalt dat dagelijks beleidsbepalers betrouwbaar moeten zijn. Dit artikel was reeds van toepassing op icbe-beheerders en maatschappijen voor collectieve belegging in effecten, door een aanpassing van de begrippen moeten de icbe-beheerder en de maatschappij voor collectieve belegging in effecten echter nu expliciet worden opgenomen. Verder wordt het begrip 'bewaarder' vervangen door 'bewaarder van een instelling voor collectieve belegging in effecten'. Na de implementatie kan als bewaarder van een beleggingsinstelling slechts nog optreden een bank of beleggingsonderneming (deze financiële ondernemingen vallen reeds onder betrouwbaarheidstoetsing) of een bewaarder bij een instelling voor collectieve belegging in effecten (deze financiële onderneming wordt expliciet in dit artikel onder betrouwbaarheidstoetsing gebracht). Door deze wijzigingen vallen de beheerders van beleggingsinstellingen die door deze richtlijn onder toezicht komen onder betrouwbaarheidstoetsing. Aangezien de richtlijn geen bepaling bevat met betrekking tot toetsing van commissarissen wordt in het nieuwe derde lid bepaald dat de betrouwbaarheidstoetsing van commissarissen niet van toepassing is op commissarissen van beheerders en beleggingsmaatschappijen.

Artikel I, onderdeel BT (artikel 4:11 Wft)

Artikel 4:11 Wft wordt technisch aangepast in verband met de aanpassing van de begrippen 'beheerder', 'beleggingsinstelling' en 'bewaarder'. Voor beheerders, beleggingsinstellingen en bewaarders gelden eveneens regels met betrekking tot integere bedrijfsvoering, aangezien deze echter op een aantal onderdelen afwijken van de algemene regels, zijn deze regels separaat opgenomen.

Artikel I, onderdeel BU (artikel 4:12 Wft)

Dit onderdeel voorziet in technische wijzigingen van de 4:12 van de Wft die samenhangen met de aanpassing van de definities van beheerder, beleggingsinstelling en bewaarder.

Artikel I, onderdeel BV (artikel 4:13 Wft)

Dit artikel implementeert artikel 8, eerste lid, onderdeel c, van de richtlijn. Het betreft geen inhoudelijke wijziging van artikel 4:13, slechts de toevoeging van de beheerders en bewaarders die onder toezicht komen. "Nauwe banden" die een beheerder of bewaarder met andere (natuurlijke of rechts) personen heeft, mogen het toezicht niet feitelijk onmogelijk maken. Evenmin mag (de toepassing van) het recht van een derde land dat van toepassing is op een of meer (natuurlijke of rechts-) personen waarmee de financiële onderneming "nauwe banden" heeft, een belemmering vormen voor adequaat toezicht.

Artikel I, onderdeel BW (artikel 4:14 Wft)

Dit onderdeel voorziet in technische wijzigingen van artikel 4:14 van de Wft die samenhangen met de aanpassing van de definities van beheerder, beleggingsinstelling en bewaarder.

Artikel I, onderdeel BX (artikel 4:16 Wft)

Artikel 4:16 wordt ten eerste technisch aangepast in verband met de wijziging van het begrip beleggingsinstelling. Ten tweede strekt de aanpassing van artikel 4:16 tot implementatie van artikel 20 van de richtlijn. Dit artikel bevat de regels met betrekking tot het uitbesteden van taken door de beheerder. In het Bgfo en het Bpr wordt ingevuld welke werkzaamheden niet kunnen worden uitbesteed en onder welke voorwaarden uitbesteding mogelijk is.

Artikel I, onderdeel BY (artikel 4:17 Wft)

De richtlijn kent geen verplichte geschillenprocedure voor deelnemers. Aangezien de richtlijn maximumharmonisatie is, kan een dergelijke verplichting niet worden opgelegd. Artikel 100 van de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten kent een vergelijkbare verplichting wel. Ingevolge dit artikel dienen de lidstaten ervoor te zorgen dat een efficiënte en doeltreffende klachten- en verhaalprocedures worden ingevoerd voor de buitengerechtelijke beslechting van consumentengeschillen. Artikel 4:17 wordt derhalve beperkt tot beheerders van instellingen voor collectieve belegging in effecten. Voor zover beleggingsinstellingen eveneens aanbieden aan niet-professionele beleggers is de richtlijn minimumharmonisatie (artikel 43). De lidstaten mogen in dit geval, naast de regels van de richtlijn, nationale regels stellen. In Nederland wordt ervoor gekozen de beleggers in dit geval een vergelijkbaar beschermingsniveau te geven als bij icbe's. Derhalve worden in dit artikel ook beheerders die rechten van deelneming aanbieden aan niet-professionele beleggers toegevoegd. Op deze beheerders is artikel 4:17 Wft van toepassing.

Artikel I, onderdeel BZ (artikel 4:18c tot en met 4:18e Wft)

In de artikelen 4:18c, 4:18d en 4:18e is reeds bijlage II van de richtlijn markten voor financiële instrumenten geïmplementeerd. De onderhavige richtlijn geeft in artikel 4, eerste lid, onderdeel ag, aan dat als professionele belegger ook wordt aangemerkt een belegger op verzoek als professionele cliënt kan worden behandeld in de zin van bijlage II van de richtlijn markten voor financiële instrumenten. In deze artikelen wordt derhalve de beheerder toegevoegd.

Artikel I, onderdeel CA (artikel 4:26 Wft)

Artikel 4:26 wordt technisch aangepast in verband met de wijziging van het begrip beheerder. In artikel 4:26, tweede, derde en vierde lid, worden regels gesteld voor de beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten.

Artikel I, onderdeel CB (artikel 4:27 Wft)

Artikel 4:27 legt verplichtingen op aan de accountant van een financiële onderneming. Aangezien de richtlijn alleen maximumharmonisatie is met betrekking tot beheerders, kunnen de accountant deze meldingsverplichtingen worden opgelegd. Er is daarom voor gekozen om het artikel zo aan te passen dat het van toepassing is op beleggingsinstellingen en icbe's.

Artikel I, onderdeel CC (paragraaf 4.3.1.4 Wft, artikelen 4:37b tot en met 4:37q Wft)

Artikel 4:37b Wft

In dit voorgestelde artikel wordt het toepassingsbereik van § 4.3.1.4. bepaald. Bepaald wordt dat § 4.3.1.4. niet van toepassing is op buitenlandse beheerders van beleggingsinstelling die geen Nederlandse beleggingsinstellingen beheerder of die geen rechten van deelneming aanbieden in Nederland en de aan die instellingen verbonden bewaarders.

Artikel 4:37c Wft

Dit artikel implementeert artikel 8, eerste lid, onderdelen c en e van de richtlijn, artikel 31, eerste tot en met vijfde lid, artikel 39, derde lid, tweede alinea, artikel 39, negende lid, vierde alinea, artikel 40, vierde lid, tweede alinea en artikel 40, tiende lid, vierde alinea.

Ook bepaalt artikel 4:37c dat de beheerder van een beleggingsinstelling een rechtspersoon moet zijn. In het tweede lid is bepaald dat een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling die zijn zetel in Nederland heeft ook zijn hoofdkantoor in Nederland moet hebben. Het tweede lid bepaalt dat ten minste twee natuurlijke personen het dagelijks beleid bepalen. In het vierde lid is bepaald dat een beleggingsmaatschappij geen verplichte aparte beheerder hoeft te hebben als de beleggingsmaatschappij een eigen vermogen heeft van ten minste € 300.000.

In het vijfde lid wordt een extra voorwaarde opgenomen voor het aanbieden van rechten van deelneming in een feeder-beleggingsinstelling met zetel in een andere lidstaat. Aangezien een feeder-beleggingsinstelling ten minste 85% van het totaal belegd vermogen belegt in één andere beleggingsinstelling, de master-beleggingsinstelling, wordt ten aanzien van feeder-beleggingsinstellingen bepaald dat de rechten van deelneming alleen kunnen worden aangeboden in Nederland indien de master-beleggingsinstelling gevestigd is in een lidstaat en wordt beheerd door een vergunninghoudende beheerder.

In het zesde tot en met het achtste lid is de procedure opgenomen die de beheerder van een beleggingsinstelling moet doorlopen voordat hij de rechten van deelneming in een beleggingsinstelling kan aanbieden. Ten minste twintig werkdagen voor de datum waarop de beheerder de deelnemingsrechten wil gaan aanbieden moet hij dit voornemen melden aan de AFM. Dit wordt geregeld in het zesde lid. Bij deze melding verstrekt de beheerder de in het zesde lid, onderdelen a tot en met g bedoelde informatie. Ten aanzien van de regeling waarmee wordt voorkomen dat rechten van deelneming worden aangeboden aan niet-professionele beleggers (onderdeel g) wordt opgemerkt dat de informatie over een dergelijke regeling ook moet worden

opgenomen in situaties waarin de beheerder door onafhankelijke beleggingsondernemingen beleggingsdiensten met betrekking tot een beleggingsinstelling laat verzorgen (bijlage III onderdeel g van de richtlijn). Gelet op de zinsnede 'indien van toepassing' in onderdeel g van bijlage III van de richtlijn, zal de beheerder van een beleggingsinstelling niet in alle gevallen beschikken over een regeling in voorbedoelde zin.

Op grond van het zevende lid beslist de AFM binnen twintig werkdagen na ontvangst van alle in het zesde lid genoemde informatie of de beheerder de deelnemingsrechten mag aanbieden. De AFM stelt de beheerder uiterlijk de twintigste werkdag op de hoogte van de beslissing. Bij een positieve beslissing kan de beheerder vanaf het moment dat hij hiervan op de hoogte is gesteld de deelnemingsrechten aanbieden. Als de rechten van deelneming niet mogen worden aangeboden deelt de AFM dit binnen de in het vijfde lid bedoelde termijn aan de beheerder mee. Dit wordt geregeld in het achtste lid.

Op grond van het negende lid moet een beheerder een voorgenomen wijziging in de op grond van het zesde lid verstrekte informatie ten minste een maand van tevoren schriftelijk melden aan de AFM. Het is mogelijk dat een wijziging niet op voorhand wordt voorzien. Voor die situatie regelt het tiende lid dat de wijziging onverwijld nadat deze is doorgevoerd wordt gemeld aan de AFM. Als een voorgenomen wijziging ertoe leidt dat de beheerder niet meer voldoet aan de op hem van toepassing zijnde wet- en regelgeving, deelt de AFM hem op grond van het elfde lid onverwijld mede dat de wijziging niet kan worden doorgevoerd.

Het twaalfde lid geeft een grondslag om bij algemene maatregel van bestuur regels te stellen ten aanzien van de vorm en inhoud van de informatie die op grond van het vierde lid aan de Autoriteit Financiële Markten wordt verstrekt en de vorm waarin de melding van een voorgenomen wijziging in de verstrekte gegevens als bedoeld in het zevende lid wordt gedaan.

Het dertiende en veertiende lid hebben alleen betrekking op beheerders met zetel in een staat die geen lidstaat is met een vergunning van de AFM. Deze leden implementeren artikel 39 lid 3, tweede alinea, artikel 39 lid 9, vierde alinea, artikel 40 lid 4, tweede alinea en artikel 40 lid 10, vierde alinea. Op grond van het dertiende lid informeert de AFM ESMA en, indien van toepassing, de toezichthoudende instantie van de lidstaat van herkomst van de beleggingsinstelling over het feit dat de beheerder de rechten van deelneming in de beleggingsinstelling in Nederland mag aanbieden. Het veertiende lid regelt dat, als de AFM instemt met een wijziging in de verstrekte informatie als bedoeld in het zevende lid, zij dit meedeelt aan ESMA indien de wijziging betrekking heeft op het beëindigen van het aanbieden van rechten van deelneming en beleggingsinstellingen of op het voornemen om rechten van deelneming in andere beleggingsinstellingen aan te bieden.

Artikel 4:37d Wft

Dit artikel implementeert artikel 5, tweede en derde lid, van de richtlijn. De normadressant van de richtlijn is de beheerder. Dit is degene aan wie een vergunning wordt verleend en die ervoor moet zorgdragen dat wordt voldaan aan alle bij of krachtens de wet gestelde regels. Het is echter mogelijk dat een door de beheerder beheerde beleggingsinstelling of een derde partij namens de beheerder voldoet aan de relevante regelgeving. Indien een beheerder van mening is dat hij niet meer in staat is om te waarborgen dat een dergelijke beleggingsinstelling of derde partij namens hem aan de regelgeving voldoet moet de beheerder dit op grond van het eerste lid melden aan de

AFM. Indien de beheerder een beleggingsinstelling beheerd met zetel in een andere lidstaat meldt de beheerder dit ook aan de toezichthoudende instantie van de betreffende lidstaat.

Op grond van het tweede lid moet een beheerder – nadat hij heeft geconstateerd dat hij naleving door de beleggingsinstelling onvoldoende kan waarborgen – zich ervoor inspannen dat de beleggingsinstelling alsnog namens hem voldoet aan de wet. Als deze inspanningen echter geen effect hebben op de naleving door de beleggingsinstelling dan is het de beheerder op grond van het derde lid verboden om nog langer als beheerder van de betreffende beleggingsinstelling op te treden. Het vierde lid bepaalt vervolgens dat, als het een beheerder op grond van het derde lid is verboden om nog langer het beheer over een beleggingsinstelling te voeren, het ook verboden is om nog langer deelnemingsrechten in de beleggingsinstelling aan te bieden. Indien de beheerder deelnemingsrechten in de beleggingsinstelling in een andere lidstaat aanbiedt stelt de AFM op grond van het vijfde lid de toezichthoudende instantie van de betreffende lidstaat onverwijld op de hoogte van een situatie waarin het de beheerder verboden is nog langer het beheer over een beleggingsinstelling te voeren en rechten van deelneming aan te bieden.

Artikel 4:37e Wft

Dit artikel implementeert artikel 12 van de richtlijn en behandelt een aantal algemene beginselen waaraan een beheerder moet voldoen. In overweging 18 van de richtlijn zijn deze beginselen toegelicht. Als eerste wordt bepaald dat een beheerder betrouwbaar, geschikt, zorgvuldig en onafhankelijk te werk moet gaan. De richtlijn gebruikt de term 'deskundig', maar gelet op de terminologie van de wet wordt daarvoor in de plaats de term 'geschikt' gebruikt. Daarnaast wordt bepaald dat de beheerder dient te handelen in het belang van de beleggingsinstellingen, de deelnemers in de beleggingsinstellingen en de integriteit van de financiële markt in het algemeen. Met het oog op deze belangen moet de beheerder uiteraard voldoen aan de op hem van toepassing zijnde wet- en regelgeving. Als laatste wordt in het eerste lid bepaald dat een beheerder alle deelnemers in een door hem beheerde beleggingsinstelling gelijk moet behandelen tenzij uit de statuten of fondsvoorwaarden een andere behandelwijze voortvloeit.

In het tweede lid wordt een aanvullende voorwaarde aan de beheerder gesteld indien de beheerder tevens individueel vermogensbeheer op grond van de MiFID mag verrichten. Voor die situatie is bepaald dat de beheerder die het vermogen van een cliënt beheert op basis van zijn MiFID vergunning, dit vermogen alleen geheel of ten dele mag beleggen in door hem beheerde beleggingsinstellingen indien de cliënt daar op voorhand toestemming heeft gegeven.

Het derde lid implementeert artikel 21 lid 9 van de richtlijn en ziet op de wijze waarop de bewaarder zijn werkzaamheden uitvoert. Deze sluit aan bij de werkwijze van de beheerder op grond van het eerste lid. Een bewaarder dient eveneens zijn werkzaamheden betrouwbaar, geschikt, zorgvuldig en onafhankelijk uit te voeren. Daarnaast wordt ook ten aanzien van de bewaarder bepaald dat deze handel in het belang van de beleggingsinstellingen of diens deelnemers. Het vierde lid bepaalt dat op de diensten als bedoeld in artikel 2:67a, tweede lid, van de Wft het beleggerscompensatiestelsel van toepassing is. Op grond van het vijfde lid wordt bij of krachtens algemene maatregel van bestuur vastgesteld welke criteria de AFM betreft bij de beoordeling of een beheerder voldoet aan het eerste lid.

Artikel 4:37f Wft

Dit artikel implementeert artikel 14 en 21 lid 10 van de richtlijn. Het artikel ziet op belangenconflicten en de wijze waarop met (mogelijke) belangenconflicten moet worden omgegaan. De systematiek waarbij de regels enerzijds aansluiten bij te voeren beleid en anderzijds bij de inrichting van de bedrijfsvoering sluit aan bij de systematiek zoals deze geldt voor andere financiële ondernemingen (artikelen 4:11 en 4:14). Anderzijds wijken de bepalingen in de richtlijn dusdanig af van de systematiek zoals die geldt voor andere financiële ondernemingen in de Wft, dat is gekozen voor een separaat artikel voor belangenconflicten in relatie tot beheerders van beleggingsinstellingen. Voor zover op lager niveau deels vergelijkbare regels van toepassing zullen worden, zal het onderhavige artikel eveneens als grondslag gebruikt.

Het eerste lid bepaalt dat een beheerder een adequaat beleid moet voeren dat mogelijke belangenconflicten identificeert tussen (1) de beheerder en de beleggingsinstelling of de deelnemers in de beleggingsinstelling, (2) twee door dezelfde beheerder beheerde beleggingsinstellingen of de deelnemers daarin, (3) een door de beheerder beheerde beleggingsinstelling of de deelnemers daarin en een andere cliënt van de beheerder, (4) een beleggingsinstelling en een instelling voor collectieve belegging in effecten die door dezelfde beheerder worden beheerde of de deelnemers daarin en (5) twee cliënten van de beheerder. Het tweede lid richt zich tot de bedrijfsvoering van de beheerder. Deze moet zodanig zijn ingericht dat maatregelen kunnen worden getroffen om mogelijke belangenconflicten te identificeren, voorkomen, beheersen en controleren. Allereerst gaat het er dus om, om in beeld te hebben welke mogelijke belangenconflicten zich kunnen voordoen. Als de mogelijke belangenconflicten zijn geïdentificeerd is het zaak om de verwezenlijking van deze belangenconflicten waar mogelijk te voorkomen. Indien voorkomen niet mogelijk is, is het zaak om de belangenconflicten te beheersen en controleren. In de richtlijn is aangegeven dat het doel van de te treffen maatregelen is het voorkomen dat belangenconflicten schade toebrengen aan de belangen van de door de beheerder beheerde beleggingsinstellingen en de deelnemers in die beleggingsinstellingen. Dit is tevens verwoord in het tweede lid.

Artikel 14 lid 2 van de richtlijn stelt dat als het niet mogelijk blijkt om met redelijke zekerheid te kunnen aannemen dat het risico dat de belangen van de beleggers worden geschaad, zal worden voorkomen het van belang is dat potentiële deelnemers hiervan op de hoogte worden gebracht voordat zij besluiten deelnemer in de beleggingsinstelling te worden. Dit is opgenomen in het derde lid.

Het vierde lid strekt tot implementatie van artikel 21 lid [9 of 10], tweede alinea, dat ziet op belangenconflicten en de rol van de bewaarder. Op grond van dit onderdeel uit de richtlijn mag een bewaarder geen activiteiten uitvoeren met betrekking tot een beleggingsinstelling of een beheerder, die aanleiding kunnen geven tot belangenconflicten tussen de beleggingsinstelling, de deelnemers, de beheerder en de bewaarder. Dit is alleen anders als de bewaarder de bewaaractiviteiten functioneel en hiërarchisch heeft afgescheiden van zijn andere, mogelijk conflicterende taken, en de potentiële belangenconflicten naar behoren zijn geïdentificeerd, beheerst, gecontroleerd en medegedeeld aan de deelnemers. Dit is verwoord in het vierde en vijfde lid.

Het zesde lid geeft de grondslag om bij algemene maatregel van bestuur nadere invulling te geven aan de soorten belangenconflicten als bedoeld in het eerste lid, de inrichting van de bedrijfsvoering als bedoeld in het tweede lid en het beleid dat de beheerder voert voor de omgang met

belangenconflicten waarvan de schadelijke gevolgen niet kunnen worden voorkomen als bedoeld in het derde lid.

Artikel 4:37g Wft

Dit artikel implementeert artikel 18 van de richtlijn.

Het eerste lid sluit aan bij de formulering zoals deze in artikel 4:14 geldt voor andere financiële ondernemingen. Een beheerder dient de bedrijfsvoering zodanig in te richten dat deze een beheerste en integere uitoefening van het bedrijf waarborgt. In artikel 18 van de richtlijn worden in het eerste lid de algemene beginselen genoemd waar de bedrijfsvoering van een beheerder aan moet voldoen. Deze zijn opgenomen in het tweede lid. Het gaat hierbij om controle- en beveiligingsvoorschriften op het gebied van de elektronische informatieverwerking en adequate interne controleprocedures. De interne controleprocedures hebben betrekking op persoonlijke transacties van de medewerkers van de beheerder; reconstructie van iedere transactie waar de beleggingsinstelling bij betrokken is en waarborgen dat belegd wordt conform het beleggingsbeleid. Bij algemene maatregel van bestuur worden deze onderwerpen nader uitgewerkt.

Artikel 4:37h Wft

Artikel 4:37h strekt ter implementatie van artikel 21, eerste, tweede en vierde lid, van de richtlijn. De beheerder zorgt ervoor dat er elke beleggingsinstelling die hij beheert een bewaarder heeft. Deze bewaarder kan overigens wel voor meerdere beleggingsinstellingen als bewaarder optreden. Met betrekking tot instellingen voor collectieve belegging in effecten gelden de artikelen 4:42 en 4:43 als vergelijkbare bepalingen. De verschillen tussen artikel 4:37c en artikel 4:42 en 4:43 komen voort uit de verschillen tussen de bewaarder bij beleggingsinstellingen en de bewaarder bij instellingen voor collectieve belegging in effecten en uit het feit dat bij de implementatie van deze richtlijn voor elke beleggingsinstelling een bewaarder verplicht is, terwijl dat voorheen niet het geval was. De functie van bewaarder van een beleggingsinstelling kan worden uitgevoerd door een bank, een beleggingsonderneming of een andersoortige instelling die aan prudentiële regelgeving is onderworpen en onder doorlopend toezicht staat.

Om belangenconflicten te voorkomen bepaalt de richtlijn in artikel 20, vierde lid, onderdeel a, dat de beheerder niet mag optreden als bewaarder. In artikel 4:37d, onderdeel a, is bepaald dat de bewaarder onafhankelijk moet zijn. Deze onafhankelijkheid betekent ook dat de beheerder niet de bewaarder kan zijn. De regels met betrekking tot belangenconflicten rond de beheerder, bewaarder en beleggingsinstelling zijn separaat opgenomen in artikel 4:37f van de Wft. Ook een prime broker die optreedt als tegenpartij van de belegginginstelling is in beginsel niet onafhankelijk. Aan een dergelijke prime broker kunnen dus taken van de bewaarder in beginsel niet worden gedelegeerd. De onafhankelijkheid van een dergelijke prime broker kan alsnog geborgd worden door de verrichting van bewaarfuncties functioneel en hiërarchisch te scheiden van zijn taken als prime broker en mogelijke belangenconflicten afdoende worden geïdentificeerd, beheerd, gecontroleerd en meegedeeld aan de deelnemers. Dit is onderdeel van de algemene regels met betrekking tot belangenconflicten.

Na inwerkingtreding van deze wet is voor elke beleggingsinstelling een bewaarder verplicht. Deze verplichting geldt niet voor alle instellingen voor collectieve belegging in effecten. Op grond van artikel 4:56 in combinatie met artikel 126 BGfo kan een Nederlands fonds voor collectieve

belegging in bepaalde gevallen zonder verplichte aparte bewaarder functioneren. Dergelijke gevallen bestaan niet bij beleggingsinstellingen. Op grond van het derde lid van artikel 4:37k worden in het Bgfo nadere regels gesteld met betrekking tot de inhoud van de overeenkomst tussen beheerder en bewaarder. Het gaat daarbij onder andere om uitwisseling van informatie die nodig is zodat de bewaarder zijn taken uit kan voeren. Op dit moment is een vergelijkbare bepaling opgenomen in artikel 116 BGfo. In de nieuwe bepalingen in het BGfo worden ook de taken van de bewaarder, zoals opgenomen in artikel 21, zevende, achtste en negende lid, van de richtlijn uitgewerkt.

Artikel 4:37i Wft

In artikel 4:37i wordt artikel 21, veertiende lid, van de richtlijn geïmplementeerd. De bewaarder is aansprakelijk ten opzichte van degene voor wie hij bewaart, dat zijn dus de beleggingsinstelling en de deelnemers. Dit volgt uit artikel 74 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek, waarin wanprestatie is geregeld. Uiteraard kan de beheerder namens de beleggingsinstelling en de deelnemers de bewaarder aansprakelijk stellen.

De bewaarder heeft onder andere als taak om alle activa te bewaren. Activa niet zijnde financiële instrumenten worden ingevolge artikel 21, achtste lid, van de richtlijn op alternatieve wijze bewaard. In deze gevallen, bijvoorbeeld bij vastgoed, controleert de bewaarder waar de eigendom ligt en houdt een register bij. Bij financiële instrumenten zorgt de bewaarder ervoor dat deze instrumenten worden geregistreerd op een financiële-instrumentenrekening in de boeken van de bewaarder, op aparte rekeningen die zijn geopend op naam van de beleggingsinstelling, of op naam van de beheerder die namens de beleggingsinstelling optreedt. Op deze manier is altijd duidelijk dat de financiële instrumenten toebehoren aan de beleggingsinstelling. De aansprakelijkheid van de bewaarder voor de financiële instrumenten staat hierbij buiten kijf. Bij verlies van de financiële instrumenten kan de bewaarder aansprakelijk worden gesteld. Wanneer sprake is van verlies zal bij nadere regelgeving worden ingevuld. De bewaarder kan wel aantonen dat een verlies het gevolg is van een externe gebeurtenis waarover hij redelijkerwijs geen controle had. De bewaarder zal zich kunnen beroepen op overmacht (artikel 6:75 BW) als het verlies onvermijdelijk was, ondanks alle inspanningen om het verlies te verhinderen. Deze inspanningen zijn onderdeel van de verplichtingen met betrekking tot een beheerste bedrijfsvoering die ook voor de bewaarder gaan gelden.

De bewaarder kan, onder bepaalde voorwaarden, een deel van zijn taken uitbesteden. Als de bewaarder hiervoor kiest, blijft hij in beginsel aansprakelijk. Wel kan de bewaarder in dit geval met de derde die de uitbestede taken verricht, overeenkomen dat hij niet voor schade kan worden aangesproken (zodat de beleggingsinstelling en deelnemers alleen deze derde kunnen aanspreken bij verlies). Ook de beleggingsinstelling of beheerder moeten hiermee uitdrukkelijk schriftelijk instemmen. In deze overeenkomst moet ook de objectieve reden voor uitbesteding worden vermeld.

In het vijftiende lid van artikel 21 van de richtlijn is beschreven dat afhankelijk van de rechtsbetrekking tussen de bewaarder, de beheerder en de deelnemers, de bewaarder rechtstreeks door de deelnemers of via de beheerder aansprakelijk kan worden gesteld ten aanzien van de deelnemers. Dit lid behoeft geen implementatie aangezien in het Nederlandse civiele recht, afhankelijk van de vormgeving van de rechtsbetrekking, beide situaties al mogelijk zijn.

Artikel 4:37j Wft

Artikel 4:37j strekt ter implementatie van artikel 21, derde lid, van de richtlijn. Dit artikel bepaalt welke financiële ondernemingen als bewaarder van een beleggingsinstelling kunnen optreden. De bank die in 4:37j, eerste lid, onderdeel a, is opgenomen, is een bank in de zin van artikel 1:1. Deze bank moet dus, naast de eisen aan de bewaarder, voldoen aan de eisen die in de Wft voor de bank gelden. De beleggingsonderneming is opgenomen in artikel 4:37j, eerste lid, onderdeel b. Het betreft niet elke beleggingsonderneming, maar alleen beleggingsondernemingen die voldoen aan de kapitaalvereisten uit artikel 20, eerste lid, van richtlijn 2006/49/EG en waarbij het eigen vermogen niet lager is dan het in artikel 9 van die richtlijn vermelde bedrag van het aanvangskapitaal. De eisen uit deze richtlijn zijn geïmplementeerd in het Besluit prudentiële regels Wft, in de definitie in de wet wordt daarom verwezen naar de bepalingen uit de richtlijn. Verder moet deze beleggingsonderneming de nevendienst (als gedefinieerd in artikel 1:1 van de wet) van bewaring en beheer van financiële instrumenten voor cliënten verrichten. In artikel 4:37j, eerste lid, onderdeel c, is bepaald dat ook als bewaarder mag optreden de categorieën bewaarders waarvan op dit moment bij de instellingen voor collectieve belegging in effecten door de lidstaten is bepaald dat ze als bewaarder mogen optreden. In Nederland kan dit dus bijvoorbeeld de stichting bewaarder zijn. Deze bewaarders moeten wel aan alle vereisten voor bewaarders ingevolge de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten voldoen (onder andere onderworpen zijn aan prudentiële regelgeving en onder permanent toezicht staan en vermogensscheiding) en aan de vereisten voor bewaarders ingevolge de onderhavige richtlijn (onder andere de aansprakelijkheidsbepalingen). De richtlijn biedt verder lidstaten de mogelijkheid om bij bepaalde specifieke soorten beleggingsinstelling een andersoortige instelling de taken van de bewaarder te laten uitvoeren. Nederland maakt gebruik van deze mogelijkheid. Het gaat om beleggingsinstellingen die minstens vijf jaar closed-end zijn, of beleggingsinstellingen die in het algemeen niet beleggen in activa die in bewaring moeten worden gegeven (denk aan vastgoed of schepen als activa die niet in bewaring hoeven te worden gegeven), of beleggingsinstellingen die over het algemeen beleggen in ondernemingen met als doel om controle te verwerven. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld ten behoeve van de mogelijkheid van een andersoortige instelling de taken van de bewaarder voor deze beleggingsinstellingen te laten uitvoeren. In deze regels zal in ieder geval worden bepaald dat de instelling die de bewaardertaken op zich neemt, dit doet in het kader van haar beroeps- of bedrijfsuitoefening en dat deze instelling in het kader van de beroeps- of bedrijfsuitoefening verplicht is ingeschreven in een wettelijk erkend beroepsregister of moet voldoen aan wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen of regels inzake beroepsmoraal. Ook is van belang dat de instelling voldoende financiële waarborgen en vakbekwaamheid heeft zodat de relevante taken daadwerkelijk uitgevoerd kunnen worden.

Artikel 4:37k Wft

In artikel 4:37k wordt artikel 21, vijfde lid, van de richtlijn geïmplementeerd. In de richtlijn is als hoofdregel bepaald dat de bewaarder is gevestigd in de staat waarin de beleggingsinstelling ten behoeve waarvan de bewaarder bewaart, is gevestigd. De beheerder moet daarbij zorgen dat er een bewaarder wordt aangesteld die is gevestigd in een staat, als bedoeld in dit artikel.

Onder vestiging wordt, zowel in de richtlijn als in de Wft, verstaan het hebben van de statutaire zetel in dat land of het hebben van een bijkantoor. Voor beleggingsinstellingen die geen vestiging in de Europese Unie hebben kan de zetel van de bewaarder naast de hoofdregel (de bewaarder is gevestigd in de staat waar de beleggingsinstelling is gevestigd) zich bevinden in het land waarin de beheerder haar zetel heeft of in de referentielidstaat van de beheerder (de lidstaat van herkomst van de beheerder). Artikel 4:57 bepaalt voor instellingen in collectieve beleggingen de zetel van de bewaarder. De manier waarop in de onderhavige richtlijn de zetel van de bewaarder wordt bepaald, wijkt daarvan af.

In het derde lid van artikel 4:37k wordt voor bewaarders van beleggingsinstellingen die geen vergunning, registratie of zetel hebben in een lidstaat, bepaald dat een uitzondering op de financiële ondernemingen die bewaarder kunnen zijn, kan worden gemaakt. Aangezien het in deze gevallen een bewaarder betreft die gevestigd is in een derde land, kan het voor de bewaarder onmogelijk zijn om een bank of beleggingsonderneming in de zin van deze wet te zijn. In deze gevallen kan een andere entiteit bewaarder zijn, wanneer aan vergelijkbare waarborgen wordt voldaan. Het gaat dan bijvoorbeeld om het onderworpen zijn aan effectieve prudentiële regelgeving en toezicht met dezelfde strekking als het Unierecht. Ook zijn waarborgen vergelijkbaar met de eisen aan het derde landenbeleid vereist. Het gaat daarbij bijvoorbeeld om dat het derde land niet op de zwarte lijst van het FATF staat en dat er uitwisseling van fiscale informatie plaatsvindt. Ook de aansprakelijkheid moet contractueel worden vastgelegd met de bewaarder in het derde land. De nadere voorwaarden worden in lagere regelgeving ingevuld. Deze uitzondering wordt in Europees verband nader uitgewerkt.

Artikel 4:37l Wft

Dit onderdeel strekt tot implementatie van artikel 19, eerste tot en met negende en elfde lid, van de richtlijn. Artikel 19, tiende lid, heeft geen implementatie. Deze aansprakelijkheidsverdeling past binnen het nationale aansprakelijkheidsrecht. Het eerste lid van artikel 4:37l bepaalt dat een beheerder van een beleggingsinstelling procedures heeft met betrekking tot de waardering van activa van de door hem beheerde Nederlandse beleggingsinstellingen (onderdeel a), een waardering van de activa van de door hem beheerde Nederlandse beleggingsinstellingen uitvoert of toeziet dat er een waardering van de activa van de door hem beheerde beleggingsinstelling wordt uitgevoerd door een externe taxateur of de bewaarder (onderdeel b) en dat de hiervoor bedoelde beheerder er zorg voor draagt dat de deelnemers die rechten van deelneming hebben verworven in een door hem beheerde Nederlandse beleggingsinstelling in kennis worden gesteld over de intrinsieke waarde per recht van deelneming (onderdeel c). Dit lid strekt tot implementatie van artikel 19, eerste tot en met vierde lid, van de richtlijn.

Uit artikel 19, tweede lid, van de richtlijn volgt dat de regels voor de waardering van activa en voor de berekening van de intrinsieke waarde per recht van deelneming in de beleggingsinstelling worden vastgelegd in het recht van het land waar de beleggingsinstelling zetel heeft. Dit komt tot uiting in de aanhef van het voorgestelde artikel. Het spreekt voor zich dat bij de procedures met betrekking tot de waardering van de activa van de door de beheerder beheerde Nederlandse beleggingsinstellingen ook recht dient worden te gedaan aan de voorschriften die zijn vastgelegd in het reglement of de statuten van de desbetreffende beleggingsinstelling. Voor een nadere duiding

van het begrip Nederlandse beleggingsinstelling wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 1:1 van de Wft .

Indien door een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling een externe taxateur wordt aangesteld om de waardering van de activa van de door de beheerder beheerde beleggingsinstellingen uit te voeren, dient de beheerder op grond van het tweede lid de AFM van deze aanstelling in kennis te stellen. De voornoemde beheerder dient daarbij aan te tonen dat de externe taxateur voldoet aan bepaalde regels, welke nader zullen worden uitgewerkt in een algemene maatregel van bestuur. Dit artikellid strekt tot implementatie van het vierde lid, onderdeel a, het vijfde tot en met zevende lid en elfde lid van artikel 19 van de richtlijn. De Europese Commissie zal onder meer nadere maatregelen vaststellen over de vakbekwaamheid waarover de externe taxateur moet beschikken om de waarderingstaak daadwerkelijk uit te voeren. Voor een nadere duiding van het begrip Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 1:1 van de Wft .

Op grond van het derde lid kan de AFM de Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling verplichten een andere externe taxateur aan te stellen indien de externe taxateur niet voldoet aan de regels uit het tweede lid (onderdeel a). Voorts kan de AFM de hiervoor bedoelde beheerder verplichten de procedures voor de waardering of de waardering te laten controleren door een externe taxateur of accountant indien de beheerder of bewaarder de waardering uitvoert (onderdeel b). Dit artikellid strekt tot implementatie van artikel 19, zevende en negende lid.

In het vierde lid is een delegatiegrondslag opgenomen om nadere regels te stellen met betrekking tot de waardering van de activa van de door een beheerder beheerde Nederlandse beleggingsinstellingen en de berekening van de intrinsieke waarde per recht van deelneming. Voor een deel zijn deze regels expliciet opgenomen in de richtlijn (artikel 19, derde, vierde en achtste lid, van de richtlijn), zoals de voorwaarde dat de waardering op onpartijdige wijze en met de nodige bekwaamheid, zorg en zorgvuldigheid wordt uitgevoerd. Voor een ander deel vloeien deze regels voort uit maatregelen die de Europese Commissie zal treffen op basis van de richtlijn (artikel 19, elfde lid, van de richtlijn). De Europese Commissie zal onder meer maatregelen treffen met betrekking tot de criteria betreffende de procedures voor de accurate waardering van de activa en de berekening van de intrinsieke waarde van de activa per recht van deelneming en met betrekking tot de passende frequentie waarmee open-end beleggingsinstellingen waarderungen moeten verrichten.

Artikel 4:37m Wft

Dit artikel bevat regels ten aanzien van de informatieverstrekking aan beleggers (voordat zij rechten van deelneming verwerven in een beleggingsinstelling). Dit onderdeel strekt tot implementatie van artikel 23, eerste tot en met derde lid, van de richtlijn.

Het eerste lid van artikel 4:37m bepaalt dat indien een beheerder van een beleggingsinstelling rechten van deelneming in een beleggingsinstelling in Nederland aanbiedt, de beheerder aan beleggers voordat zij die rechten van deelneming verwerven, informatie verstrekt over die

beleggingsinstelling. Het is daarbij niet van belang of er rechten van deelneming in Nederland worden aangeboden in een Europese beleggingsinstelling of in een beleggingsinstelling in een staat die geen lidstaat is.

De informatie moet voorafgaand aan het verwerven van de rechten van deelneming door de belegger worden verstrekt aan de belegger. De belegger kan zich op deze wijze een verantwoord oordeel vormen over de beleggingsinstelling alvorens tot aanschaf van rechten van deelneming in die beleggingsinstelling over te gaan. Verstrekking van de informatie bij of na de verwerving van rechten van deelneming is derhalve niet afdoende. Het spreekt voor zich dat recht dient worden te gedaan aan de voorschriften die zijn vastgelegd in het reglement of de statuten van de beleggingsinstelling waarin rechten van deelneming worden aangeboden.

Als de hiervoor bedoelde informatie over de beleggingsinstelling reeds op een eerder moment aan de belegger is verstrekt, hoeft deze informatie niet (wederom) voorafgaand aan verwerving van rechten van deelneming te worden verstrekt. Dit onder de voorwaarde dat de eerder verstrekte informatie nog steeds actueel is. In het tweede lid is de verplichting voor de beheerder opgenomen om de informatie uit het eerste lid te actualiseren zodra daar aanleiding toe is.

Ingevolge het derde lid worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels gesteld met betrekking tot de inhoud van de informatie die aan beleggers voorafgaand aan het verwerven van rechten van deelneming in een beleggingsinstelling dient te worden verstrekt. Deze regels zijn expliciet opgenomen in de richtlijn (artikel 23, eerste lid en tweede lid, van de richtlijn). Er dient onder meer informatie te worden verstrekt over de beleggingsstrategie en doelstellingen van de beleggingsinstelling, de procedure voor de waardering van de beleggingsinstelling en de procedure en voorwaarden voor de uitgifte en de verkoop van rechten van deelneming.

In het vierde lid worden de beheerders van beleggingsinstellingen die onder de reikwijdte van hoofdstuk 5.1 van de Wft vallen uitgezonderd van artikel 4:37m. Beleggingsinstellingen waarvan de rechten van deelneming verhandelbaar zijn en niet op verzoek van de deelnemers ten laste van de activa direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald (zogenoemde closed-end beleggingsinstellingen), vallen onder de reikwijdte van hoofdstuk 5.1 van de Wft. Dit artikellid strekt mede tot implementatie van artikel 23, derde lid, van de richtlijn.

Artikel 4:37n Wft

Dit onderdeel strekt tot implementatie van artikel 23, vierde, vijfde en zesde lid, van de richtlijn. Het eerste lid van artikel 4:37n bepaalt dat indien een beheerder van een beleggingsinstelling rechten van deelneming in een beleggingsinstelling in Nederland aanbiedt, deze beheerder informatie verstrekt aan de deelnemers. Daarbij is niet van belang of in Nederland rechten van deelneming worden aangeboden in een Europese beleggingsinstelling of in een beleggingsinstelling uit een staat die geen lidstaat is.

Ingevolge het tweede lid worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels gesteld met betrekking tot de inhoud en de frequentie van de informatieverstrekking. De

informatieverplichtingen en de frequentie van de informatieverstrekking zijn voor een deel expliciet opgenomen in de richtlijn (artikel 23, vierde lid en vijfde lid, van de richtlijn). Op grond van artikel 23, vierde lid, van de richtlijn dient er onder meer informatie te worden verstrekt over het huidige risicoprofiel van de beleggingsinstelling en de risicosystemen waarmee de beheerder deze risico's beheert. Op grond van artikel 23, vijfde lid, van de richtlijn dienen beheerders die beleggingsinstellingen beheren die gebruikmaken van hefboomfinanciering eveneens informatie te verstrekken over onder meer eventuele wijzigingen in de maximale hefboomfinanciering die de beheerder voor de beleggingsinstelling mag gebruiken en het totale bedrag van de door de beleggingsinstelling gebruikte hefboomfinanciering. Voor een ander deel zullen de hiervoor bedoelde informatieverplichtingen voortvloeien uit uitvoeringsmaatregelen die de Europese Commissie kan treffen op basis van de richtlijn (artikel 23, zesde lid, van de richtlijn). Bij de informatieverplichtingen zal een onderscheid worden gemaakt tussen beheerders die beleggingsinstellingen beheren die gebruik maken van hefboomfinanciering en beheerders waarbij dat niet het geval is.

Artikel 4:37o Wft

Op grond van artikel 4:37o dienen Nederlandse beheerders van beleggingsinstellingen aan de AFM de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens te verstrekken. De informatieverplichtingen zijn voor een deel expliciet opgenomen in de richtlijn voor een ander deel zullen deze informatieverplichtingen voortvloeien uit maatregelen die de Europese Commissie kan treffen op basis van de richtlijn (artikel 24, zesde lid, van de richtlijn). Artikel 24, zesde lid, van de richtlijn bepaalt onder meer dat de Europese Commissie maatregelen vaststelt tot precisering van de in artikel 24 van de richtlijn bedoelde verplichtingen inzake rapportage en informatieverstrekking. Dit artikel strekt mede tot implementatie van artikel 24 van de richtlijn. Een deel van de informatieverplichtingen uit artikel 24 zijn van belang voor het prudentieel toezicht van DNB. Beheerders dienen dergelijke informatie op grond van artikel 3:74c van de Wft aan DNB te verstrekken.

Artikel 4:37p Wft

Dit artikel bevat regels ten aanzien van de jaarrekening en het jaarverslag. Dit artikel strekt tot implementatie van artikel 22 van de richtlijn. Het eerste lid van artikel 4:37p bevat de verplichting voor een Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling om van bepaalde door hem beheerde beleggingsinstellingen een jaarrekening en een jaarverslag aan de AFM te verstrekken. Het gaat hierbij ten eerste om de jaarrekening en het jaarverslag van de Europese beleggingsinstellingen die hij beheert. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een beheerder met zetel in Nederland die een Duitse beleggingsinstelling beheert. Daarnaast gaat het om de jaarrekening en het jaarverslag van de beleggingsinstellingen waarin de beheerder rechten van deelneming aanbiedt in een lidstaat. Bij deze laatste categorie gaat het bijvoorbeeld om het in Nederland aanbieden van rechten van deelneming in een beleggingsinstelling uit de Verenigde Staten. Voor beheerders die niet reeds verplicht zijn om jaarstukken op te stellen, houdt dit artikel tevens de verplichting in om dat te doen. Voor een nadere duiding van het begrip Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 1:1 van de Wft.

Het tweede lid bevat de verplichting voor een buitenlandse beheerder van een beleggingsinstelling om een jaarrekening en een jaarverslag van de Nederlandse beleggingsinstellingen die hij beheert aan de AFM te verstrekken. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een Duitse beheerder die een Nederlandse beleggingsinstelling beheert. Ook voor de deze bepaling geldt dat voor beheerders die niet reeds verplicht zijn om jaarstukken op te stellen, dit artikel tevens de verplichting inhoudt om dat te doen. Voor een nadere duiding van de begrippen niet-Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling en Nederlandse beleggingsinstelling wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 1:1 van de Wft .

In dit kader kan nog worden opgemerkt dat de jaarstukken van belang kunnen zijn voor het prudentieel toezicht door DNB. De in artikel 4:37p, eerste en tweede lid, bedoelde beheerders zijn niet verplicht deze jaarstukken ook bij DNB in te dienen. Het past bij de systematiek van de Wft dat informatie door de beheerder van een beleggingsinstelling enkel wordt verstrekt aan de vergunningverlenende toezichthouder. De AFM zal vervolgens indien noodzakelijk ervoor zorgen dat de jaarrekening en het jaarverslag in bezit komen van DNB. Op deze wijze wordt een dubbele administratieve lasten voor beheerders van beleggingsinstellingen voorkomen.

Uit de richtlijn (artikel 22, eerste lid, van de richtlijn) volgt dat de jaarrekening en het jaarverslag uiterlijk zes maanden na afloop van elk boekjaar aan de toezichthoudende instantie moeten worden verstrekt. Uit overweging 48 blijkt dat lidstaten een kortere termijn mogen hanteren. Van deze mogelijkheid is gebruik gemaakt om de uniformiteit van vergelijkbare verplichtingen voor instellingen voor collectieve belegging in effecten en uitgevende instellingen zoveel mogelijk te waarborgen. Er is om die reden gekozen voor een termijn van vier maanden na afloop van het boekjaar.

In het derde lid wordt geregeld op grond van welke jaarrekeningstandaarden de jaarrekening opgesteld dient te worden. Uit dat lid volgt dat de beheerder van een beleggingsinstelling de jaarrekening opstelt overeenkomstig de jaarrekeningstandaarden van de lidstaat van herkomst van de beleggingsinstelling of de staat die geen lidstaat is waar de beleggingsinstelling zetel heeft. Het spreekt voor zich dat ook recht dient worden te gedaan aan de boekhoudkundige voorschriften die zijn vastgelegd in het reglement of de statuten van de desbetreffende beleggingsinstelling.

In het vierde lid is bepaald dat de jaarrekening en het jaarverslag een verklaring omtrent de getrouwheid dienen te bevatten. Deze verklaring kan worden afgegeven door een accountant als bedoeld in artikel 393, eerste lid, van Boek 2 van het BW of door een deskundige die ingevolge het recht van de staat waar de beleggingsinstelling haar zetel heeft, bevoegd is de jaarrekening te controleren.

Ingevolge het vijfde lid worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels gesteld met betrekking tot de verstrekking en de inhoud van de jaarrekening en het jaarverslag. Deze regels zijn voor een deel expliciet opgenomen in de richtlijn (artikel 22, tweede lid, van de

richtlijn), voor een ander deel zullen deze regels voortvloeien uit uitvoeringsmaatregelen die de Europese Commissie kan treffen op basis van de richtlijn (artikel 22, vierde lid, van de richtlijn).

In het zesde lid worden de beheerders van beleggingsinstellingen die onder de reikwijdte van hoofdstuk 5.1a van de Wft vallen uitgezonderd van artikel 4:37p. Beleggingsinstellingen waarvan de rechten van deelneming niet op verzoek van de deelnemers ten laste van de activa direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald (zogenoemde closed-end beleggingsinstellingen) en die zijn toegelaten tot de handel op een in Nederland gelegen of functionerende gereguleerde markt, vallen onder de reikwijdte van hoofdstuk 5.1a van de Wft.

Artikel 4:37q

Dit artikel strekt tot implementatie van artikel 43 van de richtlijn. De richtlijn geeft lidstaten de mogelijkheid om nadere regels te stellen wanneer rechten van deelneming in een beleggingsinstelling worden aangeboden aan niet-professionele beleggers. Deze nadere regels worden in het BGfo Wft opgenomen. Het betreft onder andere regels met betrekking tot de bedrijfsvoering, informatie aan beleggers en deelnemers en informatie aan toezichthoudende instanties. Ook op het terrein van adequate behandeling van deelnemers zullen aanvullende regels worden gesteld. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan de verplichting om een adequate geschillenregeling te hebben. De aanvullende regels zullen gelijkwaardig zijn aan het beschermingsniveau van de regels met betrekking tot icbe's.

Artikel I, onderdeel CD (paragraaf 4.3.1.4a en 4.3.1.4b, artikelen 4:37r tot en met 4:37za Wft)

Dit onderdeel bevat twee nieuwe paragrafen. Het betreft § 4.3.1.4 a Informatieverplichtingen voor beheerders van beleggingsinstellingen betreffende controle of zeggenschap in niet-beursgenoteerde uitgevende instellingen en § 4.3.1.4.b Informatieverplichtingen voor beheerders van beleggingsinstellingen betreffende controle in uitgevende instellingen. De afzonderlijke artikelen uit de voornoemde paragrafen worden hieronder toegelicht.

Artikel 4:37r Wft

In dit voorgestelde artikel zijn enkele definities opgenomen die alleen gelden voor de toepassing van het in § 4.3.1.4.a bepaalde. Omdat het begrip *belegging* betreft die bij of krachtens andere hoofdstukken van de Wft in een andere betekenis kunnen worden gebruikt, zijn de definities niet aan artikel 1:1 toegevoegd.

De in dit artikel opgenomen definitie van 'aandeel' is gedeeltelijk geïnspireerd op de definitie van 'aandeel' uit artikel 5:33, eerste lid, onder b, van de Wft. Enkel aan aandelen en certificaten van aandelen komt (mogelijk) stemrecht toe waarmee (potentieel) invloed kan worden uitgeoefend op het beleid en de gang van zaken in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling. Voor de toepassing van § 4.3.1.4a van de Wft wordt onder aandeel in de eerste plaats verstaan een verhandelbaar aandeel van een naamloze vennootschap (artikel 79, eerste lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek). De aandelen van een nv kunnen aan toonder of op naam luiden. Ten tweede wordt onder het begrip aandeel een verhandelbaar aandeel van een besloten vennootschap (artikel 190, eerste lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek) verstaan. De aandelen van een bv luiden op naam en zijn niet vrij overdraagbaar. Dit betekent dat een blokkeringsregeling in acht moet zijn

genomen voor de overdracht van aandelen in de bv aan de beleggingsinstelling (het verhandelen van het aandeel). Overigens zal bij de bv afgezien kunnen worden van een blokkeringsregeling na inwerkingtreding van het voorstel van wet tot wijziging van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek in verband met de aanpassing van de regeling voor besloten vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid (Wet vereenvoudiging en flexibilisering bv-recht) (31 058). Onder de definitie van aandeel wordt tevens verstaan een certificaat van een aandeel of een ander met een certificaat van een aandeel gelijk te stellen verhandelbaar waardebewijs (onderdeel 3°). In onderdeel 4° wordt geregeld dat ook elk ander door een rechtspersoon, vennootschap of instelling opgericht naar het recht van een andere lidstaat dan Nederland uitgegeven verhandelbaar waardebewijs die gelijk te stellen zijn met onderdeel 1°, 2° of 3° onder de definitie van het begrip aandeel valt.

De in onderdeel b opgenomen definitie van niet-beursgenoteerde uitgevende instelling strekt tot implementatie van artikel 4, eerste lid, onderdeel ac van de richtlijn. Onder een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling wordt een uitgevende instelling met zetel in een lidstaat waarvan geen aandelen zijn toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt verstaan. Hierbij kan onder meer gedacht worden aan besloten vennootschappen of naamloze vennootschappen waarvan de aandelen niet zijn toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt. In artikel 4, eerste lid, onderdeel ac van de richtlijn wordt verwezen naar de omschrijving van het begrip gereguleerde markt in de wet implementatie richtlijn markten voor financiële instrumenten (de zogeheten Mifid). De definitie van gereguleerde markt is reeds opgenomen in artikel 1:1 van de Wft.

In onderdeel c is een definitie opgenomen van 'stemmen'. Deze definitie komt overeen met de definitie van stemmen in de zin van artikel 5:33, eerste lid, onderdeel d, van de Wft.

In onderdeel d is een definitie opgenomen van 'drempelwaarde'. Deze definitie is grotendeels geïnspireerd op de definitie van 'drempelwaarde' uit artikel 5:33, eerste lid, onder g, van de Wft.

In onderdeel e is een definitie van 'controle' opgenomen. Deze definitie strekt tot implementatie van artikel 26, vijfde lid, eerste alinea, van de richtlijn. Onder controle wordt verstaan het kunnen uitoefenen van ten minste 50 procent van de stemrechten in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling. Het percentage stemmen geeft de verhouding weer tussen het aantal uit te oefenen stemmen (inclusief de stemmen waarvan het recht op het uitbrengen van stemmen is geschorst) waarover iemand beschikt ten opzichte van het totaal aantal stemmen dat op het geplaatste kapitaal van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling kan worden uitgebracht. Uit artikel 26, vijfde lid, van de richtlijn volgt dat voor de berekening van het percentage stemrechten dat wordt gehouden door de beleggingsinstelling niet alleen de stemrechten meetellen die direct door deze beleggingsinstelling worden gehouden. Voor het bepalen van het percentage stemrechten moeten de stemrechten waarover de beleggingsinstelling zelf (rechtstreeks) beschikt opgeteld worden bij de stemrechten die de door de beheerder gecontroleerde onderneming houdt en de stemmen die door een derde (een natuurlijk of rechtspersoon) op zijn naam worden gehouden maar worden uitgeoefend ten behoeve van de beleggingsinstelling of in opdracht van een door een beleggingsinstelling gecontroleerde onderneming (middellijk).

In onderdeel f is een definitie opgenomen van 'aandeelhouder'. Hieronder wordt verstaan degene die aandelen in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling houdt en van wie -kort gezegd- de naam en adres bekend zijn bij de beheerder van de beleggingsinstelling. Artikel 4:37r houdt verband met de implementatie van artikel 27, tweede lid, onderdeel b, artikel 28, eerste lid, onderdeel b en artikel 28, vierde lid, onderdeel b, van de richtlijn.

Artikel 4:37s Wft

In dit voorgestelde artikel wordt het toepassingsbereik van § 4.3.1.4.a bepaald.

Het eerste lid regelt dat deze paragraaf uitsluitend van toepassing is op de Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling die: het beheer voert over een of meer beleggingsinstellingen die alleen of gezamenlijk op grond van een daartoe strekkende overeenkomst controle verkrijgen in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling (onderdeel a) en die op grond van een overeenkomst samenwerkt met een andere beheerder en de door hen beheerde beleggingsinstellingen gezamenlijk controle verkrijgen in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling (onderdeel b). Dit artikellid strekt tot implementatie van artikel 26, eerste lid, van de richtlijn.

Het tweede lid bevat een uitzondering op het eerste lid. Bepaald wordt dat artikel 4:37t ook van toepassing is op de Nederlandse beheerder die -kort gezegd- een niet-controlerend belang (zeggenschap) verwerft in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling. Dit artikellid strekt tot implementatie van artikel 26, derde lid, van de richtlijn.

Het derde artikellid strekt tot implementatie van artikel 26, tweede lid, van de richtlijn. Het tweede lid bepaalt dat § 4.3.1.4.a niet van toepassing is indien de betrokken niet-beursgenoteerde uitgevende instelling een uitgevende instelling is met minder dan 250 personen werkzame personen en een jaaromzet van minder dan € 50 miljoen of een jaarlijkse balanstotaal van minder dan € 43 miljoen (onderdeel a). In de richtlijn wordt voor deze uitzondering verwezen naar artikel 2 van de annex van de aanbeveling van de Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (2003/361/EG). Voor de gegevens voor de berekening van het aantal werkzame personen, van de financiële bedragen en van de referentieperiode wordt verwezen naar artikel 4 van de laatstgenoemde aanbeveling. Voorts bepaalt dit artikellid dat § 4.3.1.4.a niet van toepassing is indien de betrokken niet-beursgenoteerde uitgevende instelling een entiteit is die is opgericht met als bijzonder doel het kopen, bewaren of beheren van vastgoed (onderdeel b).

Artikel 4:37t Wft

Artikel 4:37t, eerste lid bevat een meldingsplicht aan de AFM voor beheerders van beleggingsinstellingen indien de door hen beheerde beleggingsinstellingen een bepaald percentage stemrechten verwerven in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling. Deze meldingsplicht strekt ter implementatie van artikel 27, eerste lid en vijfde lid, van de richtlijn. Bij de redactie van

het voorgestelde artikel 4:37t, eerste lid, is daar waar mogelijk aangesloten bij de reeds bestaande meldingsplichten uit hoofdstuk 5.3 van de Wft.

Artikel 4:37t, eerste lid, bepaalt dat indien een beleggingsinstelling de beschikking verkrijgt of verliest over stemmen in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling waardoor het percentage van de stemmen waarover een beleggingsinstelling beschikt een drempelwaarde bereikt, overschrijdt dan wel onderschrijdt, zijn beheerder dat meldt aan de AFM. De drempelwaarden uit artikel 27, eerste lid, van de richtlijn zijn: 10, 20, 30, 50 en 75 procent. De beheerder van de voornoemde beleggingsinstelling moet de melding zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen tien werkdagen na het ontstaan van de meldingsplicht doen. De meldingsplicht ontstaat op het tijdstip dat de beleggingsinstelling de beschikking krijgt of verliest over stemmen waardoor het percentage een drempelwaarde bereikt, over- of onderschrijdt. De titel van verkrijging of verlies is daarbij niet van belang. Er kan ook sprake zijn van het passief bereiken, over- of onderschrijden van een drempelwaarde. Hiervan kan bijvoorbeeld sprake zijn indien er wijzigingen in de stemmen voortvloeien uit kapitaalwijzigingen door de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling. Wijzigingen die leiden tot een percentage stemmen zonder dat een drempelwaarde wordt bereikt, over- of onderschreden, behoeven niet te worden gemeld. Voor de berekening van het rechtstreekse of middellijke percentage stemrechten wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 4:37r.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat in de statuten van de nv en de bv het aantal aandelen, de soorten aandelen en het geplaatste kapitaal dient te worden opgenomen. Aan de hand hiervan kan het totaal aantal uit te brengen stemmen worden berekend. Openbaarmaking van deze gegevens en wijzigingen daarvan vindt plaats via het Handelsregister (artikel 67, 69, 178 en 180 van boek 2 van het Burgerlijk Wetboek).

Op grond van het derde lid kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld met betrekking tot de gegevens die bij de bovengenoemde melding dienen te worden verstrekt en de wijze van melden.

Artikel 4:37u Wft

Het eerste lid regelt dat de beheerder van een belegginginstelling die een beleggingsinstelling beheert controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen tien werkdagen de aandeelhouders van de desbetreffende niet-beursgenoteerde uitgevende instelling (waarvan de namen en adressen bekend zijn bij de beheerder), de AFM en de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling in kennis stelt van deze verkrijging van controle. Gelijktijdig met de voornoemde kennisgeving dient de beheerder van de voornoemde beleggingsinstelling de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens te verstrekken. Dit lid strekt tot implementatie van artikel 27, tweede, derde en vijfde lid, van de richtlijn. Voor de definitie van controle en de methode van de berekening van het aantal stemrechten wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 4:37r.

Het tweede lid bepaalt dat indien een beleggingsinstelling controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling zijn beheerder gegevens beschikbaar houdt voor de aandeelhouders (waarvan de namen en adressen bekend zijn bij de beheerder), de AFM en de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling over: de identiteit van de beheerder, het beleid ter voorkoming van belangenconflicten en het beleid met betrekking tot de communicatie van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling. Dit lid strekt tot implementatie van artikel 28, eerste en tweede lid, van de richtlijn.

Het derde lid bepaalt dat indien een beleggingsinstelling controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling zijn beheerder een mededeling doet of er zorg voor draagt dat de door hem beheerde beleggingsinstelling een mededeling doet aan de aandeelhouders en de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling over: de opvattingen van de beleggingsinstelling omtrent de toekomstige activiteiten van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling (onderdeel a) en de te verwachten gevolgen voor het in dienst houden van de werknemers en bestuurders van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling, met inbegrip van mogelijke belangrijke wijzigingen in de arbeidsvoorwaarden, wanneer de opvattingen van de beleggingsinstelling zouden worden uitgevoerd (onderdeel b). Dit artikellid strekt tot implementatie van artikel 28, vierde lid, van de richtlijn.

Het vierde lid bevat een inspanningsverplichting voor de beheerder van een beleggingsinstelling. Indien een beleggingsinstelling controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling, dient zijn beheerder ervoor te zorgen dat de (vertegenwoordigers van) werknemers door het bestuur worden ingelicht over de verkrijging van controle door de beleggingsinstelling en de informatie bedoeld in het eerste, tweede en derde lid van artikel 4:37u. Dit artikellid strekt tot implementatie van artikel 27, vierde lid en artikel 28, derde lid, van de richtlijn.

Voorts zijn in het vijfde lid informatieverplichtingen richting de AFM en de deelnemers van de beleggingsinstelling die controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling opgenomen. Indien een beleggingsinstelling controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling dient zijn beheerder informatie te verstrekken over de wijze van financiering van de verkrijging van controle door de beleggingsinstelling. Dit lid strekt tot implementatie van artikel 28, vijfde lid, van de richtlijn.

Artikel 4:37v Wft

Artikel 4:37v strekt tot implementatie van artikel 29 van de richtlijn. Het eerste lid regelt dat indien een beleggingsinstelling controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling zijn beheerder de desbetreffende instelling verzoekt binnen de volgens het toepasselijke recht geldende termijn de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens op te nemen in zijn jaarverslag (onderdeel a). Indien de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling geen gehoor geeft aan dit verzoekt dient de beheerder de voornoemde gegevens op te nemen in de jaarrekening en het jaarverslag van de desbetreffende beleggingsinstelling (onderdeel b). Het tweede lid bepaalt dat de hiervoor bedoelde beheerder van een beleggingsinstelling het bestuur van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling dient te verzoeken dat de hiervoor genoemde

informatie ter beschikking wordt gesteld aan de vertegenwoordigers van de werknemers, of bij ontstentenis van die vertegenwoordigers, aan de werknemers zelf binnen de volgens het toepasselijke recht geldende termijn. Indien een beleggingsinstelling controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling dient de hiervoor genoemde informatie door zijn beheerder beschikbaar te worden gesteld aan de deelnemers in die beleggingsinstelling (derde lid). De voornoemde informatie dient uiterlijk voor het einde van de volgens het toepasselijke recht geldende termijn voor het opstellen van het jaarverslag beschikbaar te worden gesteld.

Artikel 4:37w Wft

In het voorgestelde artikel 4:37w wordt artikel 30 van de richtlijn dat ziet op het zogenoemde *asset stripping* geïmplementeerd. Wanneer een beleggingsinstelling als aandeelhouder controle verkrijgt in een niet-beursgenoteerde uitgevende instelling, mag de beheerder van die beleggingsinstelling gedurende 24 maanden na het verwerven van het aandelenbelang in beginsel niet meewerken aan handelingen waardoor het vermogen van de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling afneemt. Meer specifiek bepaalt de richtlijn dat de beheerder deze handelingen niet mag bevorderen, steunen of opdragen en zijn uiterste best moet doen om deze handelingen te verhinderen (artikel 30 eerste lid, onderdeel a, en onderdeel c, van de richtlijn). Ook dient de beheerder af te zien van het stemmen voor besluiten die hiertoe strekken (artikel 30, eerste lid, onderdeel b, van de richtlijn). Overigens zal in het geval dat de beheerder toch vóór het besluit stemt, dat niet leiden tot nietigheid van het besluit.

De richtlijn onderscheidt vier handelingen die tot een ongewenste vermindering van het vermogen kunnen leiden: uitkeringen, kapitaalvermindering, terugbetaling van aandelen, en verkrijging van eigen aandelen. In Nederland is terugbetaling van aandelen een vorm van kapitaalvermindering zodat, indien de niet-beursgenoteerde uitgevende instelling een Nederlandse instelling is, terugbetaling niet als aparte handeling geldt.

Het bevorderen van bovengenoemde handelingen is alleen toegestaan als aan bepaalde voorwaarden omtrent het in stand houden van kapitaal is voldaan. Deze voorwaarden komen overeen met voorschriften die zijn opgenomen in de tweede EU richtlijn over kapitaalbescherming. De voorwaarden worden uitgewerkt in lagere regelgeving.

Artikel 4:37x Wft

In dit voorgestelde artikel zijn enkele definities opgenomen die alleen gelden voor de toepassing van het in § 4.3.1.4.b (Informatieverplichtingen voor beheerders van beleggingsinstellingen betreffende controle in uitgevende instellingen) bepaalde. Omdat het begrippen betreft die bij of krachtens andere hoofdstukken van de Wft in een andere betekenis kunnen worden gebruikt, zijn de definities niet aan artikel 1:1 toegevoegd.

De in dit artikel opgenomen definitie van 'aandeel' is gedeeltelijk geïnspireerd op de definitie van 'aandeel' uit artikel 5:33, eerste lid, onder b, van de Wft. Enkel aan aandelen en certificaten van aandelen komt (mogelijk) stemrecht toe waarmee (potentieel) invloed kan worden uitgeoefend op het beleid en de gang van zaken in een uitgevende instelling. Voor de toepassing van paragraaf

4.3.1.4b van de Wft wordt onder aandeel in de eerste plaats verstaan een verhandelbaar aandeel van een naamloze vennootschap (artikel 79, eerste lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek). Onder de definitie van aandeel wordt tevens een certificaat van een aandeel of een ander met een certificaat van een aandeel gelijk te stellen verhandelbaar waardebewijs (onderdeel 2°) verstaan. In 3° wordt geregeld dat ook elk ander door een rechtspersoon, vennootschap of instelling opgericht naar het recht van een andere lidstaat dan Nederland uitgegeven verhandelbaar waardebewijs, dat gelijk te stellen is met onderdeel 1° of 2°, onder de definitie van het begrip aandeel valt.

De in onderdeel b opgenomen definitie van 'uitgevende instelling' strekt tot implementatie van artikel 4, eerste lid, onderdeel t, van de richtlijn.

De in onderdeel c opgenomen definitie van 'controle' strekt tot implementatie van artikel 26, vijfde lid, van de richtlijn. In het laatstgenoemde artikel wordt verwezen naar artikel 5, derde lid, van de overnamerichtlijn. Dit artikel bepaalt dat het percentage wanneer zeggenschap in een vennootschap wordt verkregen, wordt vastgesteld door de lidstaat waar de vennootschap haar statutaire zetel heeft. In de Wft is reeds de verplichting opgenomen tot het uitbrengen van een openbaar bod door een ieder die overwegende zeggenschap verkrijgt in een Nederlandse naamloze vennootschap waarvan aandelen zijn toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt. In artikel 1:1 van de Wft wordt onder overwegende zeggenschap verstaan 'het kunnen uitoefenen van ten minste 30 procent van de stemrechten in een algemene vergadering van aandeelhouders van een naamloze vennootschap'. Het voornoemde percentage ziet alleen op de Nederlandse naamloze vennootschappen terwijl de reikwijdte van de richtlijn eveneens ziet op buitenlandse vennootschappen. Het begrip zeggenschap ziet eveneens op het percentage dat in andere lidstaten wordt gehanteerd (dit percentage is niet geharmoniseerd). Ter voorkoming van verwarring tussen beide begrippen, is er bij de implementatie voor gekozen om de term 'controle' te hanteren in plaats van 'overwegende zeggenschap'.

In onderdeel d is een definitie opgenomen van 'aandeelhouder'. Hieronder wordt verstaan degene die aandelen in een uitgevende instelling houdt en van wie - kort gezegd - zijn naam en adres bekend zijn bij de beheerder van de beleggingsinstelling. Dit artikel is van belang voor de implementatie van artikel 27, tweede lid, onderdeel b, artikel 28, eerste lid, onderdeel b en artikel 28, vierde lid, onderdeel b, van de richtlijn.

Artikel 4:37y Wft

In dit voorgestelde artikel wordt het toepassingsbereik van § 4.3.1.4.b bepaald.

Het eerste lid regelt dat deze paragraaf uitsluitend van toepassing is op de Nederlandse beheerder van een beleggingsinstelling die: het beheer voert over een of meer beleggingsinstellingen die alleen of gezamenlijk op grond van een daartoe strekkende overeenkomst controle verkrijgen in een uitgevende instelling (onderdeel a) en die op grond van een overeenkomst samenwerkt met een andere beheerder en de door hen beheerde beleggingsinstellingen gezamenlijk controle verkrijgen in een uitgevende instelling (onderdeel b). Dit artikellid strekt tot implementatie van artikel 26, eerste en vierde lid, van de richtlijn.

Het tweede lid bepaalt dat § 4.3.1.4.b niet van toepassing is indien de betrokken uitgevende instelling een uitgevende instelling is met minder dan 250 personen werkzame personen en een jaarmzet van minder dan €50 miljoen of een jaarlijkse balanstotaal van minder dan €43 miljoen (onderdeel a). Deze uitzondering is ontleend aan artikel 2 van de annex van de aanbeveling van de Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (2003/361/EG) waar artikel 26, tweede lid, van de richtlijn naar verwijst. Voorts bepaalt dit artikellid dat § 4.3.1.4.b niet van toepassing is indien de betrokken uitgevende instelling een entiteit is die is opgericht met als bijzonder doel het kopen, bewaren of beheren van vastgoed (onderdeel b). Het tweede lid strekt tot implementatie van artikel 26, tweede lid, van de richtlijn.

Artikel 4:37z Wft

Het eerste lid regelt dat indien een beleggingsinstelling controle verkrijgt over een uitgevende instelling zijn beheerder gegevens beschikbaar houdt voor de aandeelhouders (waarvan de namen en adressen bekend zijn bij de beheerder), de AFM en de uitgevende instelling over de identiteit van de beheerder, het beleid ter voorkoming van belangenconflicten en het beleid met betrekking tot de communicatie van de uitgevende instelling. Dit artikellid strekt tot implementatie van artikel 26, vierde lid, en artikel 28, eerste en tweede lid, van de richtlijn.

Het tweede lid bevat een inspanningsverplichting voor de beheerder van de beleggingsinstelling die controle heeft verkregen in een uitgevende instelling om ervoor te zorgen dat de (vertegenwoordigers van) werknemers door het bestuur van de uitgevende instelling worden ingelicht over de hierboven genoemde zaken. Dit artikellid strekt tot implementatie van artikel 26, vierde lid en artikel 28, derde lid.

Artikel 4:37za Wft

In het voorgestelde artikel 4:37za wordt artikel 26, vierde lid en artikel 30 van de richtlijn uitgewerkt. Artikel 30 gaat over zogenoemd *asset stripping*. In artikel 4:37za zijn regels uitgewerkt voor het geval dat een beleggingsinstelling controle verkrijgt in een uitgevende instelling. Verwezen wordt naar de toelichting op het voorgestelde artikel 4:37w.

Artikel I, onderdeel CE tot en met CH (paragraaf 4.3.1.4c Wft , artikelen 4:38, 4:39 en 4:40 Wft)

De wijzigingen van de artikelen 4:38, 4:39 en 4:40 van de Wft zijn technisch van aard. De voornoemde artikelen hebben thans betrekking op alle beleggingsinstellingen, inclusief icbe's. Deze artikelen zijn niet langer van toepassing op beleggingsinstellingen, niet zijnde icbe's vanwege de bepalingen uit de richtlijn. De voorgestelde wijzigingen bewerkstellingen dat de voornoemde artikelen voortaan zien op bewaarders van instellingen voor collectieve belegging in effecten, beheerders van instellingen voor collectieve belegging in effecten en maatschappijen voor collectieve belegging in effecten. Inhoudelijk worden geen wijzigingen beoogd.

Artikel I, onderdeel CI (artikel 4:41 Wft)

Artikel 4:41 vervalt. Dit artikel bepaalde dat een beheerder statutair bestuurder moest zijn van elke door hem beheerde beleggingsmaatschappij. Aangezien deze eis niet uit de onderhavige richtlijn of de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten voortvloeit is deze tekst vervangen door dit nieuwe artikel 4:41. Het nieuwe artikel 4:41 van de Wft bepaalt dat een beheerder van een icbe statutair bestuurder van elke door hem beheerde maatschappij voor collectieve belegging in effecten met zetel in Nederland is.

Artikel I, onderdeel CJ tot en met CQ (artikelen 4:42, 4:43, 4:44, 4:45, 4:46, 4:46a, 4:47, 4:48 Wft)

De wijzigingen van de artikelen 4:42, 4:43, 4:44, 4:45, 4:46, 4:46a, 4:47 en 4:48 van de Wft zijn technisch van aard. De voornoemde artikelen hebben thans betrekking op alle beleggingsinstellingen, inclusief icbe's. Deze artikelen zijn niet langer van toepassing op beleggingsinstellingen, niet zijnde icbe's vanwege de bepalingen uit de richtlijn. De voorgestelde wijzigingen bewerkstellingen dat de hiervoor bedoelde artikelen voortaan zien op (bewaarders en beheerders van) instellingen voor collectieve belegging in effecten, fondsen voor collectieve belegging in effecten en maatschappijen voor collectieve belegging in effecten. Inhoudelijk worden geen wijzigingen beoogd.

Artikel I, onderdeel CR (artikel 4:49 Wft)

Doordat instellingen voor collectieve belegging in effecten voortaan niet meer onder de definitie beleggingsinstelling vallen, dient artikel 4:49 van de Wft te worden aangepast. De voorgestelde wijzigingen bewerkstelligen dat dit artikel voortaan ziet op (beheerders en bewaarders van) instellingen voor collectieve belegging van effecten. Het zevende lid van het huidige artikel 4:49 van de Wft komt te vervallen aangezien instelling voor collectieve belegging in effecten altijd open-end beleggingsinstellingen zijn, er bestaat daarom geen aanleiding om nog langer een uitzondering op te nemen voor closed-end beleggingsinstellingen.

Artikel I, onderdeel CS (artikel 4:50 Wft)

De wijziging van artikel 4:50 van de Wft is technisch van aard. Dat artikel heeft thans betrekking op alle beleggingsinstellingen, inclusief icbe's. Dit artikel is niet langer van toepassing op beleggingsinstellingen, niet zijnde icbe's vanwege de bepalingen uit de richtlijn. De voorgestelde wijzigingen bewerkstellingen dat artikel 4:50 van de Wft voortaan ziet op beheerders van een instelling voor collectieve belegging in effecten. Inhoudelijk worden geen wijzigingen beoogd.

Artikel I, onderdeel CT (artikel 4:51 Wft)

Doordat instellingen voor collectieve belegging in effecten voortaan niet meer onder de definitie beleggingsinstelling vallen, dient artikel 4:51 van de Wft te worden aangepast. De voorgestelde wijzigingen bewerkstelligt dat dit artikel voortaan ziet op instellingen voor collectieve belegging van effecten. Het zevende lid van het huidige artikel 4:51 van de Wft komt te vervallen aangezien een instelling voor collectieve belegging in effecten een open-end beleggingsinstelling is. Aangezien dit artikel voortaan ziet op instellingen voor collectieve belegging van effecten bestaat er geen aanleiding om nog langer een uitzondering op te nemen voor closed-end beleggingsinstellingen.

Artikel I, onderdeel CU (artikel 4:52)

Doordat instellingen voor collectieve belegging in effecten voortaan niet meer onder de definitie beleggingsinstelling vallen, dient artikel 4:52 van de Wft te worden aangepast. De voorgestelde wijzigingen bewerkstelligen dat dit artikel voortaan ziet op instellingen voor collectieve belegging van effecten.

Artikel I, onderdeel CV (artikel 4:52a)

Door de implementatie van de onderhavige richtlijn worden de mogelijkheden van lidstaten beperkt om nationale regels te stellen. De keerzijde van een geharmoniseerd Europees kader is daarmee dat de mogelijkheid die Nederland recent heeft geïntroduceerd met betrekking tot de verklaring van ondertoezichtstelling voor beleggingsinstellingen komt te vervallen, aangezien de richtlijn deze mogelijkheid niet kent (voor instellingen voor collectieve belegging in effecten blijft deze mogelijkheid wel bestaan).

Artikel I, onderdelen CW tot en met DB (artikelen 4:52b, 4:53, 4:54, 4:55, 4:55a, 4:56)

De wijzigingen van de artikelen 4:52b, 4:53, 4:54, 4:55, 4:55 en 4:56 van de Wft zijn technisch van aard. De voornoemde artikelen hebben thans betrekking op alle beleggingsinstellingen, inclusief icbe's. Deze artikelen zijn niet langer van toepassing op beleggingsinstellingen, niet zijnde icbe's vanwege de bepalingen uit de richtlijn. De voorgestelde wijzigingen bewerkstelligen dat de hiervoor bedoelde artikelen voortaan zien op (bewaarders en beheerders van) instellingen voor collectieve belegging in effecten, fondsen voor collectieve belegging in effecten en maatschappijen voor collectieve belegging in effecten. Inhoudelijk worden geen wijzigingen beoogd.

Artikel I, onderdeel DC (artikel 4:58)

Dit artikel had tot op heden alleen betrekking op icbe-beleggingsmaatschappijen. Met de implementatie van de AIFM-richtlijn wordt net als in het kader van de icbe-richtlijn vereist dat beleggingsmaatschappijen een aparte beheerder hebben tenzij de maatschappij een eigen vermogen heeft van ten minste € 300.000. Zie ook artikel 2:65, aanhef onder b, juncto artikel 2:68, eerste lid, aanhef en onder j, juncto artikel 3:53, eerste lid, juncto artikel 48, eerste lid, aanhef en onder e, van het Bpr.

Artikel I, onderdelen DD tot en met DO (artikelen 4:59, 4:59c, 4:59e, 4:60, 4:62, 4:62c, 4:62d, 4:62h, 4:62i, 4:91c, 4:91d, 4:91g, 4:91l)

De wijzigingen van de artikelen 4:59, 4:59c, 4:59e, 4:60, 4:62, 4:62c, 4:62d, 4:62h, 4:62i, 4:91c, 4:91d, 4:91g, 4:91l van de Wft zijn technisch van aard. De voornoemde artikelen hebben thans betrekking op alle beleggingsinstellingen, inclusief icbe's. Deze artikelen zijn niet langer van toepassing op beleggingsinstellingen, niet zijnde icbe's vanwege de bepalingen uit de richtlijn. De voorgestelde wijzigingen bewerkstelligen dat de hiervoor bedoelde artikelen voortaan zien op (bewaarders en beheerders van) instellingen voor collectieve belegging in effecten en maatschappijen voor collectieve belegging in effecten. Inhoudelijk worden geen wijzigingen beoogd. Doordat de definitie van de definitie 'herziene richtlijn beleggingsinstelling' is komen te vervallen, wordt dit begrip in de voornoemde artikelen vervangen door richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten.

Artikel I, onderdeel DP (artikel 4:100f Wft)

Dit artikel implementeert artikel 6, achtste lid, laatste volzin, van de richtlijn. Hierin is bepaald dat beleggingsondernemingen alleen deelnemingsrechten mogen aanbieden voor zover deze overeenkomstig de richtlijn mogen worden verhandeld.

Artikel I, onderdeel DQ (artikel 5:1a Wft)

Dit artikel wordt technisch aangepast in verband met de wijziging van het begrip 'beleggingsinstelling'.

Artikel I, onderdeel DR (artikel 5:13)

Op beleggingsinstellingen waarvan rechten van deelneming niet op verzoek van de deelnemers ten laste van de activa direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald (rechten van deelneming in een closed end beleggingsinstelling) is hoofdstuk 5.1 van de Wft van toepassing. Door de beheerders van de hiervoor bedoelde beleggingsinstellingen hoeft uitsluitend de in artikel 23, eerste lid, van de richtlijn bedoelde informatie te worden verstrekt. Dit kan hetzij als afzonderlijk hetzij als aanvullend deel van de prospectus. Artikel 5:13, derde lid, dat strekt tot implementatie van artikel 23, eerste en derde lid, van de richtlijn, bevat een delegatiegrondslag om nadere regels te stellen met betrekking tot de inhoud van de aanvullende informatie die aan deelnemers van een beleggingsinstelling dient te worden verstrekt.

Artikel I, onderdeel DS (artikel 5:25b)

De wijziging van de artikel 5:25b is noodzakelijk omdat - als gevolg van dit voorstel - het in de Wft gehanteerde begrip beleggingsinstelling nog uitsluitend betrekking heeft op beleggingsinstellingen en niet (langer) op de instellingen voor collectieve belegging in effecten.

Artikel I, onderdeel DT (artikel 5:25c)

Closed end beleggingsinstellingen die onder de reikwijdte van de richtlijn transparantie vallen dienen reeds een jaarlijkse financiële verslaggeving algemeen verkrijgbaar te stellen. Om te voorkomen dat beheerders van dergelijke beleggingsinstellingen aan dubbele (publicatie)verplichtingen zijn onderworpen, voorziet de richtlijn erin dat beheerders van die beleggingsinstellingen aan deelnemers uitsluitend de informatie uit artikel 22, tweede lid, van de richtlijn dienen te verstrekken. Dit kan hetzij als afzonderlijk hetzij als aanvullend deel van de jaarlijkse financiële verslaggeving. De overige bepalingen van artikel 22 kunnen ten aanzien van de closed end beleggingsinstellingen die onder het bereik van de richtlijn transparantie vallen buiten toepassing blijven. Daartoe wordt in hoofdstuk 4 van de Wft geregeld dat de artikelen over het jaarverslag en de jaarrekening uit dat hoofdstuk niet van toepassing zijn op closed end beleggingsinstellingen die onder de reikwijdte van hoofdstuk 5.1a.1 van de Wft. Laatstgenoemde beleggingsinstellingen moeten reeds op grond van hoofdstuk 5.1a.1 van de Wft jaarlijks uiterlijk vier maanden na het einde van elk boekjaar de haar jaarlijkse financiële verslaggeving algemeen verkrijgbaar stellen.

Artikel 5:25c, zesde lid, dat strekt tot implementatie van artikel 22 eerste lid, tweede alinea, van de richtlijn bevat een delegatiegrondslag om nadere regels te stellen met betrekking tot de (aanvullende) informatie die door beheerders van beleggingsinstellingen die onder de reikwijdte van hoofdstuk 5.1a.1 van de Wft vallen, dient te worden verstrekt.

Artikel I, onderdeel DU (artikel 5:25i Wft)

Dit artikel wordt technisch aangepast in verband met de aanpassing van het begrip 'beheerder'.

Artikel I, onderdeel DV (artikel 5:25m Wft)

Dit artikel wordt technisch aangepast in verband met de wijziging van de begrippen 'beleggingsinstelling' en 'beheerder'.

Artikel I, onderdeel DW (artikel 5:32j Wft)

Dit artikel wordt technisch aangepast in verband met de wijziging van het begrip 'beleggingsinstelling'.

Artikel I, onderdeel DX (artikel 5:32k Wft)

Dit artikel wordt technisch aangepast in verband met de wijziging van het begrip 'beleggingsinstelling'.

Artikel I, onderdeel DY (artikel 5:33 Wft)

Dit artikel wordt technisch aangepast in verband met de wijziging van het begrip 'beleggingsmaatschappij'.

Artikel I, onderdeel DZ (artikel 5:45 Wft)

Dit artikel wordt technisch aangepast in verband met de aanpassing van de begrippen 'beheerder', 'beleggingsinstelling' en 'bewaarder'.

Artikel I, onderdeel EA (artikel 5:68 Wft)

Dit artikel wordt technisch aangepast in verband met de aanpassing van de begrippen 'beheerder', en 'beleggingsinstelling'.

Artikel I, onderdeel EB (artikel 5:71 Wft)

Dit artikel wordt technisch aangepast in verband met de wijziging van het begrip 'beleggingsinstelling'.

Artikel I, onderdelen EC en ED (bijlagen bij artikel 1:79 en artikel 1:80 Wft)

De bijlagen bij de artikelen 1:79 en 1:80 van de Wft worden gewijzigd teneinde enige in dit wetsvoorstel opgenomen bepalingen te kunnen handhaven door middel van het opleggen van een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete.

Artikel II, onderdelen A en B (artikel 398 en 401 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek)

De wijziging van de artikelen 398, derde lid, en 401 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek is technisch van aard. Deze wijziging houdt verband met de nieuwe definities van beheerder van een beleggingsinstelling, beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten, beleggingsmaatschappij en maatschappij voor collectieve belegging.

Artikel III

In de Wet op de economische delicten wordt een verwijzing opgenomen naar verschillende in dit wetsvoorstel opgenomen nieuwe Wft-artikelen. In die artikelen zijn normen vervat waaraan bij schending - van die normen - strafrechtelijke gevolgen moeten kunnen worden verbonden.

Artikel IV Overgangsrecht

Dit artikel bevat overgangsrecht en strekt tot implementatie van artikel 61 van de richtlijn, met uitzondering van het tweede lid van dat artikel. De in het tweede lid van dat artikel omschreven situatie ziet op de periode vóór inwerkingtreding van deze wet. Artikel 61, tweede lid, van de richtlijn behoeft geen implementatie aangezien overgangsvoorzieningen voor de voornoemde situatie niet nodig zijn.

De in het eerste lid opgenomen overgangsvoorziening strekt tot implementatie van artikel 61, eerste lid, van de richtlijn. Deze overgangsvoorziening regelt dat de vergunningplicht uit de wet tot 22 juli 2014 niet van toepassing op beheerders die direct voorafgaand aan het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet een beleggingsinstelling beheren. Deze beheerders dienen binnen een jaar na inwerkingtreding van deze wet (met andere woorden voor 22 juli 2014) een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 aan te vragen. Zij moeten dus uiterlijk 21 juli 2014 een vergunningaanvraag indienen. Wel dienen deze beheerders zich na de inwerkingtreding van deze wet (ook zolang ze nog geen vergunning hebben) in te spannen om aan de regels die worden gesteld te voldoen.

Het tweede lid strekt tot implementatie van artikel 61, derde lid, van de richtlijn. Het tweede lid van het overgangsrecht bevat een uitzondering op het eerste lid. Het tweede lid regelt dat een beheerder die vóór 22 juli 2013 een closed-end beleggingsinstelling beheert waarbij na 22 juli 2013 geen beleggingen worden gedaan, deze beleggingsinstelling mag blijven beheren zonder vergunning uit hoofde van artikel 2:65 van de Wft (zoals dit artikel luidt na inwerkingtreding van deze wet). Indien er na 22 juli 2013 wel beleggingen worden gedaan, geldt weer het bepaalde uit het eerste lid van het overgangsrecht.

De in het derde lid opgenomen overgangsvoorziening strekt tot implementatie van artikel 61, vierde lid, van de richtlijn. Dit lid bevat eveneens een uitzondering op het eerste lid. Het derde lid regelt dat een beheerder die een closed-end beleggingsinstelling beheert (onderdeel a), waarvan de inschrijving voor beleggers op rechten van deelneming in deze beleggingsinstelling vóór 22 juli 2011 gesloten is (onderdeel b) en die zijn opgericht voor een periode die uiterlijk 22 juli 2016 afloopt (onderdeel c), deze beleggingsinstelling mag beheren zonder vergunning uit hoofde van artikel 2:65 van de Wft (zoals dit artikel luidt na inwerkingtreding van deze wet). Wel dienen de

voornoemde beheerders te voldoen aan de artikelen over het jaarverslag en de informatieverplichtingen in de paragrafen Informatieverplichtingen voor beheerders betreffende controle of zeggenschap in niet-beursgenoteerde uitgevende instellingen en Informatieverplichtingen voor beheerders betreffende controle in uitgevende instellingen die in deel 4 van de Wft zijn opgenomen.

Het vierde lid strekt tot implementatie van artikel 61, vijfde lid, van de richtlijn. Het vierde lid bepaalt dat indien een bank optreedt als bewaarder de AFM kan bepalen dat artikel 4:37k, eerste lid, tot 22 juli 2017 buiten toepassing blijft.

Artikel V Inwerkingtreding

Dit artikel betreft de inwerkingtreding. De wijzigingen moeten conform de richtlijn op 22 juli 2013 in werking treden. Vanwege het derdelandenbeleid uit de richtlijn is gekozen voor een inwerkingtredingbepaling die het mogelijk maakt om bij koninklijk besluit een voor de verschillende onderdelen van deze wet een verschillend tijdstip van inwerkingtreding te bepalen. Het Europese derdelandenbeleid van de richtlijn treedt in werking op 22 juli 2015. Op dat moment blijft het Europese derdelandenbeleid naast het huidige nationale derdelandenbeleid bestaan. Per 22 juli 2018 moeten de lidstaten hun nationale derdelandenbeleid afschaffen. Deze afschaffing is geen onderdeel van dit wetsvoorstel, maar zal later in een apart wetsvoorstel worden opgenomen. In verband met de latere inwerkingtreding van het derdelandenbeleid treden de onderdelen artikel I, onderdelen AE, AJ, AK, AO en AV later in werking.

De Minister van Financiën,

|